

KEMİNAR

Sosyalizmden Kuşku Duymak İnsandan ve Onun Geleceğinden Kuşku Duymaktır

Eylül 2008 Yıl 3 Sayı 34

**Yeniden Partileşme Hamlesini
10. Kongre Ruhuyla
Geliştirelim!**

www.arsivakurdu.org

İçindekiler...

**Parti öncülüğü
Bütün gelişmelerin esasıdır
Dost düşman herkes PKK'nin
Tartışılmaz önderliğini görüyor.**

Komünardan.....2

Tutarlı Militan
Halkının Kötü Kaderini Çözen
Militandır.....3

Pkk 10. Kongresi Açılış Konuşması...17

Dizi Yazı III
Êdî Bes e Hamlesinin İkinci Aşaması
Partileşme Temelinde Başarıyla
Sonuçlanacaktır!.....25

Dizi Yazı III
Botan Şehitlerinin Anısına!
Meşru Savunma Çizgisinde
Partileşmek.....48

Pkk'nin Kuruluşunun 30. Yıl
Dönümünde Yeniden Partileşme
Hamlesini 10. Kongre Ruhuyla
Geliştirelim!.....67

Dizi Yazı I
Sosyal Bilimler Üzerine.....91

Dizi Yazı I
Kuantum Üzerine.....98

KOMÜNARDAN...

Merhaba,

Partimiz 10. Kongresini 21-30 Ağustos 2008 tarihleri arasında gerçekleştirdi. Düşmanın "3 kişi bir araya gelemez"i propaganda ettiği bir ortam, partimizin büyük bir katılımı ile kongresini gerçekleştirmiş olması büyük bir başarı olması kadar, geleceği kazanmayı da kesinleştirmiştir. Yine Temmuz ayında Kongra Gel 6. Genel Kurulu'nun, 15-21 Eylül tarihleri arasında da PAJK'ın 7. Kongresi'ni başarıyla gerçekleştirmiş olması bu değerlendirmelerimizin doğruluğunu göstermiştir.

10. Kongre PKK'nin son yıllarda yaşadığı en önemli gelişme olmuştur. Önderliğin esaretinden sonra partimize dayatılan tasfiyecilik tasfiye edilmiş olmasına rağmen, bu anlayışların kendisini parti ortamında yaşatıyor olması, örgütü iş yapamaz hale getirmiştir veya çalışmaların en alt düzeyde seyretmesine neden olmuştur. Kongre'nin çözümleyici yaklaşımları bu anlayışları ve anlayış sahiplerini parti ortamında barınamaz hale getirmiş, kadro netleşmelerini sağlamıştır. Alınan karar gereği gerçekleşecek olan kadro konferanslarıyla da bu netlik tüm kadrolarda sağlanacaktır. Çözümleyici yanıyla 3.Kongre'ye benzeyen 10. Kongremiz, kapsamlı eleştiri-özeleştirici platformlarıyla geçmiş yılların muhasebesini yapmış, PKK'nin 30. kuruluş yılına yenilenmiş, güçlenmiş, Önderlik çizgisini ve APOCU devrimciliği egemen kılarak girmiştir.

10. Kongremiz kendisini "Öndeliği özgürleştirme kongresi" olarak tanımlamıştır. Kongre'nin aldığı tarihi kararlarından biri de bu olmuştur. Bu kararı sadece bir hayalin dile gelmesi değil, gerçekleşebilir, günün pratik görevleri kapsamında değerlendirmiştir. Yenilenen ve kararlaşan PKK'nin gücü bunu gerçekleştirmeye yeterlidir.

Bu sayımızdan başlayarak Kongre karar ve belgelerini yayınlamaya başlayacağız. Bu sayımızda Kongre açış konuşmasını, Parti Meclisi'nin Kongre'ye sunduğu raporu ve sonuç bildirgesini yayınlıyoruz. Yine Kongre izlenimlerine ilişkin değerlendirme ve ele alışı yayınlayacağız.

Bu sayımız, önemli gelişmelerin yaşandığı Eylül ayı sayıdır. Bu ay, 1 Eylül Dünya Barış Günü'yle, Şili'de darbe ve Allende'nin iktidardan uzaklaştırılmasıyla olduğu kadar, 12 Eylül faşist cuntasıyla da anılmaktadır. Faşist cunta devrimci mücadeleyi yok etmeyi hedef olarak önüne koymuş, bu amaçla onbinlerce insanı işkencelerden geçirerek cezaevlerine doldurmuş, yüzlerce insanı işkencelerde katletmiştir. Faşizm, her ne kadar mücadelemiz karşısında bir başarının sahibi olmasa da, Türkiye'de devrimci demokratik harekete karşı başarı kazanmıştır.

12 faşizminin mücadelemiz karşısındaki başarısızlığından bahsedebiliyorsak, bu, büyük bedeller ödenerek gerçekleştirilen direnişler sonucu sağlanmıştır. Büyük Ölüm Orucu şehitleri Hayri, Kemal, Akif ve Aliler'in ve onların sahiplenicisi ve sürdürücüsü Önder APO'nun direnişleriyle gerçekleşmiştir. Bu büyük şehitlerimizi de bu vesileyle bir kez daha saygı ve minnetle anıyoruz.

Bu sayımızda geçen sayılarımızda dizi olarak yayınladığımız yazılarımızın devamını yayınlıyoruz.

Gelecek sayılarımızda buluşmak dileğiyle.

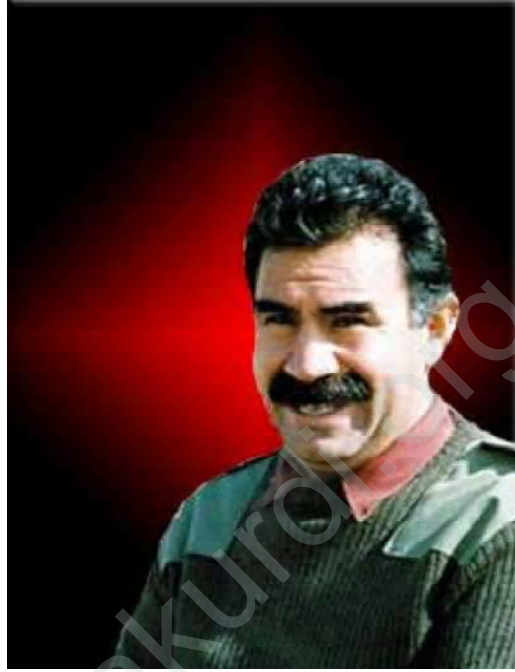
KOMÜNAR

Tutarlı Militan, Halkının Kötü Kaderini Çözen Militandır

Biz öğretmeye varız, fakat siz öğrenmeye fazla gelemiyorsunuz. Sorun bizden kaynaklanmıyor. Kafaları çok karışık, ruhları, iradeleri çok gevşek ve adeta düzenin egemenliğini yansıtan bu kişilikleriniz bizi zorluyor. Bu okul sistemimizin öğrencileri haline gelmeyi daha kendinize kabul ettirememişsiniz. Bunun nedeni, yaklaşım tarzınızdan ve kişilik özelliklerinizden kaynaklanıyor. Hâlbuki müthiş bir okul, ulusal ve uluslararası etkileri çok büyük bir okul. Düzenin ağır etkileri sonucu yenilen kişilikleriniz bu okulun seviyesini oldukça düşürüyor. Genelde PKK okulunun, PKK öğretisinin gücünü sınırlıyor.

Devrimde komuta kesin gereklidir. Kadro sorunu çözümlenmeden, hiçbir sorun çözümlenemez. Kadro olarak da karşımızdasınız, onun gereklerine yanaşmıyorsunuz. Düşmanı değil, sizi çözmek daha yakıcı bir hal almıştır. Hayretler içinde kalmamak mümkün değil. Bu nasıl halk çocukluğudur veya bu nasıl PKK'dir ki, kendi kadrosunu bir türlü parti gerçekleri temelinde amansız yetiştirmiyor. Hem de bunca çabaya ve yıllara rağmen! Bu konuda kendinizi mutlaka sorgulayabilmelisiniz. Zaman sınırlı ve yaşam büyük tehlike altında!

Benim düşünceme göre, kadro politikasında, tarihi hata yapıyor veya Önderlik gerçeğinin anlam ve önemini müthiş çarpıtıyor ve belki de tarihin lanetli gerçeğinin bir benzerini, PKK içinde iyi niyetlice ve hatta kendi tarzınıza göre de büyük çaba harcayarak yaşıyorsunuz. Bu oyunu bozmak gerekiyor. Sizin kendinizi kandırma oyununuzu bozmak gerekiyor. Bu oyunu biz bozmasak, fazla kaliteli bir kadro yaratamayız. Nasıl bozacağız? İşte onun üzerinde duruyoruz. Çok şeye razı edilmişsiniz, benim görebildiğim o. Hemen her türlü kayıplara razısınız, çok basit kazanmaya çalışmaya razısınız, birçok çirkin-

liğe razısınız. Savaşta da, her an kandırılmaya yatkınsınız. Kesin derinlik ve yine fazla bir mantık gücü göremiyorum, bu da en büyük tehlike oluyor.

Bu okulun öğrencileri böyle olmamalı. Her şeyden önce bu okula inanmanız gerekir. Belki düzen okulları gibi değil, size fazla çıkar da vaat etmiyor ama tarihi bir okul, Halkımızın biricik okulu! Dediğim gibi, siz hazırlıksız öğrencilersiniz, okulun büyük değerini takdir edecek ne bir tecrübeniz, ne bir alt yapı hazırlıklarınız var. Birden bire en üst düzeyde eğitim verdik ve bunu seviyeniz de kaldıramıyor. Bu da bir etkendir. Ama tüm bunlara rağmen, mademki halkın kurtuluşuna inanılmış, o halde esirgeyeceğiniz bir şey olmaz, başaramamak da düşünülemez.

Önderi, militanı, komutanı mutlaka çıkarmalıyız bu okuldan. Kötü kaderinizi çözmeliyiz. Tutarlı militan, halkının kötü kaderini çözen militandır. Bunu hiçbir gerekçeyle

Komünar

savsaklayamayız. Bahanelerle bu işin altından kalkılmaz. Başarmak, başta savaş gerçekliği olmak üzere, tüm hayati gerçeklere bağlı yaşamaktan ve gereklerine güç getirmekten geçer. Adam olmanın başka hiçbir ölçütü yoktur. Bin defa şükredin ki, bunun önemli bir imkânını hizmetinize soktuk. Yoksa adam olmanız, bir an bile şereflice bir yaşamdan bahsetmeniz mümkün değildir. Her şey alçakça, haince ve şerefsizcedir. Bunun dışında veya bu anlamda bir Kürtlük en lanetli olmayı ifade ediyor. Bunu büyük bir dirençle kendimize layık görmüyoruz, layık kılmıyoruz. Biraz şerefın, yiğitliğin yolunu aralıyoruz. Artık kim değerlendirecek, kim hakkını verecek diye bekliyoruz, çabalıyoruz. İşler bu kadar ağır gerçekten!

Ben şuna inanmam; "
Bizden bu kadar çıkar
Kürt bu kadardır
Başkalarının askeridir
İyi hamallık yapar
Başkaları için iyi çalışır"
Ben o yaşlardan itibaren
Bunu hiçbir zaman anlamlı
Bulmadım ve kabul de etmedim
Ne böyle adam olurum
Ne böyle çalışırım, ne de
Böyle asker olurum dedim
Ve sözüme bağlı kaldım.

Hâlâ hatırımda; on yaş civarı kişiliğini tanıma yıllarıdır. Ne mutlu ki, o yıllarda geleneksel anlayışa göre adam olup olmamaya karşı karşıya geldiğimde, bir sorgulama sürecine girdim. Aile, ana, geleneklere göre bir adam olma sürecine bizi sokmaya çalışırken, onun pek de değerli olmadığını söyleme gücünü, dirayetini gösterdim. "Hiç de sizin gibi değer verilmez, adam yetiştirilemez" dedim, reddettim ve tümünden kendimi adam etmenin değişik yol ve yöntemlerini bulmaya çalıştım. Bütün sonuçlarına katlanarak bugüne kadar geldim. Siz bu yaşlardan itibaren kaybettiniz.

Adam olmayı geleneklere, aileye, düzen kurumlarına göre bellediniz ve maalesef adam olmadınız, ya da kendinizi adam sandınız. Hem de düşmanın düzenine en iyi hizmet adamı olarak ve bunu da iliklerinize kadar işlediniz. Bizde büyük adamların çıkmayışının altında bu tarz adam olamama veya geleneklere göre kendinizi adam sanmanızla bağlantılıdır.

Ben şuna inanmam; "bizden bu kadar çıkar, Kürt bu kadardır, başkalarının askeridir, iyi hamallık yapar, başkaları için iyi çalışır". Ben o yaşlardan itibaren bunu hiçbir zaman anlamlı bulmadım ve kabul de etmedim. Ne böyle adam olurum, ne böyle çalışırım, ne de böyle asker olurum dedim ve sözüme bağlı kaldım. Siz ne böyle dediniz, ne de sözünüze bağlı kaldınız. Hatanız burada. Çok kötü yetiştirildiğiniz için de müthiş bir yaramazlık, çirkinlik, çaresizlik, anlayışsızlık, terbiyesizlik sınırları içinde duruldu, çalışıldı. Kullanıldınız sonuçta, bize doğru geldiğinizde hayırsız, fazla iş yapamaz, beceremez durumda kaldınız.

Bunu itiraf etmekten çekinmemeliyiz. Eğer böyle olmasaydınız, kesin büyük başarılarla sahip olmanız gerekirdi. Hanginiz diyebilirsiniz ki; "ben yaşarsam bu eşittir büyük başarı". Böyle diyen yok. Ve unutmayın ki, oldukça zavallı konumdasınız. Şimdi ben bile kendimden sıkılıyorum. Bana dayanarak bu halk niye şandan, şereften, özgürlükten bahsediyor. Hatta sizler için söylüyorum; bana dayanarak bunlar niye böbürleniyorlar, kendilerinin savaştığını sanıyorlar ve ben buna niye yol açıyorum? Hâlbuki ben buna yol açacak durumda değilim.

Düşünün, bu işin başındaki bile bunu uygun görmüyorsa, bu ne haldir! İşte burada abartılı kişilik, kendini yanıltan kişilik ortaya çıkıyor. Kendimle her gün savaşıyorum, hata yapmamak için veya sizin kendinize yakıştırdığınız durumlara düşmemek için büyük tecrübem vardır ve milimi milimine kendimi ölçüp-biçiyorum. Yaşamın sorunlarına karşı savaşımında, hem sorunların çözümü, hem kazanımı için en basit değerleri dahi kendime karşı müthiş ayarlıyor, çalıştırıyor, karar-

Komünar

laştırıyor, yürütüyorum. Bu okulun bir numaralı sorumlusu olarak bunu yapıyorum. Peki, siz nasıl katılıyorsunuz? Eğer bir vicdanınız varsa, eğer gerçekten adam olma sözünüz varsa; günlük davranışlarınıza bakın, kendinizi bile sorun olmaktan çıkarmamışsınız.

Herhalde gözlemliyorsunuz; "yapı ne kadar kurtarma işine kendini veriyor" diyorum. Çoğunuzun durumu kurtarmalık! Yani "ben kurtarıcıyım, kurtarmaya geldim" değil de, "kurtarılmaya geldim" diyorsunuz. Kimden istiyor kurtarılmayı? Kendisi gibi kurtarmalık olandan veya benden istiyor. Hâlbuki kurtarmalık adamları ben daha ilk yola çıktığımda karşıma alıp savaşımışım. Bu da büyük yanlış! Alışkanlıklar, inadınız neden çok güçlüdür? Elinizdeki tek savunma silahıdır o. Akıllı olursanız, değişim ve dönüşüme kendinizi yatırarsanız, uğratarsanız kazanırsınız. Yoksa o silah elinizden alınırsa sudan çıkmış balığa döner, kurursunuz. Onun için bütün alışkanlıkları yerle bir ettim. Değişken olmayı büyük bir gelişme nedeni saydık ve bu düzenin değişikliğe zorlanması da bu nedendir.

Zayıflamış, kemikleri her an kırık yerden kırılacak, zayıf organlara dönüşmüşsünüz. Bunun için en ufak bir değişiklik sizi kırıyor; küsüyorsunuz, almıyorsunuz. Hâlbuki ben bile kendimi beğenmiyorum, daha fazla nasıl değiştirmeliyim, dönüştürmeliyim diye dövnüp duruyorum. Yerim dar aslında, sizin gibi dolaşabilseydim neler neler yapmazdım. Halkın çocukları olarak, önemli oranda hastalıklı, çok sakat değerler temelinde, hatta bütün temel gelişme değerlerine karşı biçimde büyütülmüşsünüz. Yeniden yapılmak için kırılın diyorum. O zaman da diyorsunuz ki, sağ kalabilir miyiz? Ama bu işin başka çaresi, kanunu yok. Her taraf sakat ve yanlış bağlandığına göre, kırıp yeniden bağlamak gerekiyor. Düşünün, bir kemiğiniz kırıldığında, onu doğru bağlamazsanız veya eğri-büğürlü bağlarsanız sakat kalır yürüyemezsiniz. Durumunuz biraz böyle, kırık bağlamaya benziyor. Hem de kırık yerinden!

Üzülüyorum tabii, kendini PKK'li sanıp da, bu savaşta ucuz düşen sizin gibi gençler

var. Cesareti de bizden aldıklarını sanıyorlar ve kendilerini tehlikeye atıyorlar. Hâlbuki biz böyle değiliz. Görün, bakın, biz nasıl savaşa yöneliyoruz. İnanılmaz bir şey! Bizim hassasiyetlerimiz, bizim temkinliliğimiz, bizim hazırlıklılığımız, bizim düşmanı nefes nefese takip edişimiz. Almış olduğumuz tedbirlere bakalım, bir de size bakalım; arasında dağlar kadar fark var. Eminim ki böyle bir toplantıyı bile hiç biriniz yapmadınız. O görkemli dağlarda, "bir savaş toplantısı yapalım, eksikliklerimiz neler, gerçekler nedir, nelere nasıl yaklaşmalıyız veya nasıl yaklaşmamız gerekir" demediniz. Bunları açıklığa kavuşturmak için önde gelen bir komutanınız bile tek toplantı yapmamıştır. Kafadan, havadan atarak, hiçbir bilimsel yaklaşım gücü göstermeden, alel-usul kestirip atarak, müthiş süreçleri boşa çıkarmıştır.

Zaten sizlerin ciddi bir talebiniz de yok. Savaş mantığı, savaş gerçeği, işlerin doğrulukları-yanlışlıklarını ele alma, bu konuda kendini sorumlu görme ve hesap sorma aklınızdan bile geçmemiştir. Sözüm ona savaştaşınız. Bir defa çareniz yok, gelin desem, benim desteğim altında bir çalışma yürütün, bir toplantı yapın, onu da yapmıyorsunuz. Hâlbuki ben on binlerce toplantı yaptım, on binlerce yönlendirme yaptım. Hepsini de düşman uykudayken yaptım. Kendinize bakın, yaptığınız her şey düşmanın kontrolü altında, her şey ufuktan, tedbirden uzak ve rahatsızsınız. Kendinizi sorgulamadınız, hatta kaçtınız. "Toplantıya gerek yok, kolektivizme gerek yok, örgütlülüğe gerek yok, hepsini tek başıma götürebilirim" dediniz, hatta bastırarak, bazılarını da uzlaştırarak yaşayıp gittiniz. Kötü! Böyle savaşçılık olmaz.

Sizi bu temelde savaşa nasıl gönderelim? Gidin, bir Türk teğmenine bakın; adam askerlerinin düğmelerinin bağlı olup olmadığını kontrol eder. Uykusunu ve attığı her adımı anı anına denetler. Bizim en üst komutanlarımıza bakın, işlerinin yüzde doksan dokuzu kontrolleri dışındadır, laubalicedir, farkında bile değildir. Böyle halk ordusu kurulur mu? Gönlü çekmez ordu kurmaya, başka şeylerle

Komünar

uğraşır, onun yaşam felsefesi başka türdür. Onun için büyük bir iş planlama kafasına gelmez. Bu basitin adamıdır, bir sigaranın adamıdır, basit gündeliği kurtarmanın adamıdır. Büyük bir iş, tarihi bir iş bundan son derece uzaktır.

Kendinizi yoklayın, siz de böylesiniz. Bu bir dram, bir çaresizliktir. Çoğu da bunu akıllı yaşam olarak, kendisini fazla yormadan, yaşamın yolu olarak değerlendiriyor. Büyük hata! Gidin bakın bir Amerikalıya, hatta bir Çinliye, her şeyleri planlıdır, dakiktirler. Bunlar zengin uluslardır, büyük uluslardır. Biz çok fakiriz, imkânlarımız çok sınırlı. Oysa bizim hovardalığımız, bizim olanakları, zamanı tüketişimiz anlaşılabilir düzeydedir. Onlar o kadar zengindirler, yine de milim kadar kaçırmak istemezler. İşte iflas eden kişilik, işte kazanan kişilik! Bunları görmemiz gerekir. "Yok, ben dünyadan anlamak istemem" dersiniz, bu sizin tarzınızdır, ondan sonra "gel ölüm gel, gel canım gel" deyip kendi kendinizi bırakıp atarsınız. Ben sadece böyle olmak için bu direniş yolunu seçtim.

Aslında keşke biraz da insandan anlayabilseydiniz, yoldaştan anlayabilseydiniz. Acaba ben kendimi nasıl koşturdum? Vicdan yok ki sizde, akıl da yok. Hiçbir koşulunun kanunlarını anlamaya yanaşmayacaksınız. Halen hatırımdadır; bütün koşullarımıza aynen sizin yaklaştığımız gibi yaklaştılar. Ben bütün insanların iyi tanırım. Kimisini teşvik ettik, fırsat sunduk, koşturamadık. Kimisi üç ay, kimisi bir gün, kimisi sadece seyretti, kimisi yalpaladı, sürüklendi, bugüne kadar geldi. Oysa tarihi bir koşuyu başlatmıştık.

Öğrenmeye, yaşamaya gerçekten inanıyor musunuz diye sorasım geliyor. Siz ki ölümüne bize bağlısınız, ama bu soruyu sormazlık edemiyorum. Gerçekten öğrenmeye, bizimle yaşamaya, mücadele etmeye var mısınız? Bana göre yok veya yanlışlıklarla dolu. "Varım" diyorsunuz, ama bizi ciddiye almama çok yaygın. İnanılmaz bir şey ama en etkili olduğumuz halde, en ciddiye alınmayan kişi kendim olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim. Neden böyle, şaşırıyorum!

Birbirinizi müthiş ciddiye alıyorsunuz, ama beni almıyorsunuz! Zaten bunun anlamı da şudur; kendi gerçekliğiniz temelinde ciddiye almamadır. Bunlar toplumsal gerçekliklerdir, düzen gerçeklikleridir. Benim gerçeklerim temelinde ciddiye almak ise, benim düzenim, devrim gerçeklerinin düzenidir. Bu anlamda ciddiye almıyorsunuz, yoksa kendinizi çok ciddiye aldığınızı biliyorum. Üzülüyorum, bizim gerçekleri biraz ciddiye aldınız mı, sadece iyi niyetin kurbanı oluyorsunuz. Düşmanın tabiriyle ölüme yatıyorsunuz. Bunu da ben istemezdim. Bizim arkadaşlığımızda buna yer yoktur. Sizin ucuz ölümleriniz üzerinde hesap yapmayız. Kolay ölmeyen adamlar bizim yol arkadaşlarımız olabilir. Ucuz ölenler asla bize yaklaşmamalıdır.

Canınızı başka yerde harcayın; aileniz için, hatta düşmanınız için, ama bizim için kolay ölmemez. Bizde kolay ölmenin ifade edilemeyeceği yer, bizim gerçeğimizdir, ocağımızdadır, partimizdedir. Partimizde kolay ölümler olmaz. Düşünün, her gün kolay ölümler var. Ben kolay da yaşamam, ucuz yaşamam. Ucuz yaşam her yerde olabilir, ama bizde olmaz. Maalesef iflas halinde kolay yaşama var bizde ve bunu bize de dayatıp duruyorsunuz.

Neden böyle oldunuz? Vicdani olarak neden böyle zayıf kaldınız? Büyük söz ve büyük adımların sahibi olmadınız. Sürekli sorgulamalısınız kendinizi. Bastırmaya hiç gerek yok, sahtekârlığa hiç gerek yok. Yiğitlik gerçekçi olmaktan geçer, sözünüzün sahibi olmaktan geçer. Yaşam insanın eline bir defa gelip geçer. Onu çok büyük sorumlulukla ele alanlar rol oynayabilirler. Biz bu rolle karşı karşıyayız, onu da bir türlü ele almaya yanaşmıyorsunuz.

Kıyamet kadar bağırдық. Tarihte sanmıyorum hiçbir kişi benim kadar bağırсын, çağrı yapsın. Yine de sizi yola getiremiyoruz. Aslında bunun kitabı yazılmalı. Romanı yazılsa ne kadar iyi olurdu. Benim çağrılarım ve sizin sürüklenmeniz! Çok ilginçtir! Nereden aldık, nereye götürüyoruz? Her birisi bir deliğe kaçmış. Bunu topla yürüt! Ve her an da dağılma-

Komünar

yla yüz yüze. Komutanlarımız bir bekçi kadar bile koruyamıyor. Değil Önderlik yapmak, bekçilik bile yapamıyorlar.

Şu anda bu ülkede büyük kaçış yaşanıyor. Barbar sürüsü girmiş, adeta oradaki koyunların kuzuların içine, yiyebildiğini yiyor, diğerleri de kaçabildilerse kaçıyorlar, durum bu. "Boz kurt" diyor kendine, girmiş saldırıyor, bir oradan vuruyor düşürüyor, bir buradan. Sizin durumunuza bakalım; acaba koyun olmaktan kurtulabilmiş misiniz? Düşünün, hepiniz ne kadar kaçtınız, hem de nerelerden nerelere? Direnme nedir bu anlamda? O fiziki kaçışı ben fazla önemli görmüyorum. Ruhunuzdaki kaçış, bilincinizdeki kaçış tarumar edilmiş, acaba kişiliğinizde ne kadar gelişmiştir. Bu konuda hiç soru bile sormamışsınız kendinize. Zaten bu yüzden savaşa, vatana, zafere bağlanamıyorsunuz.

**Kaçış kişiliği asla zafere
Bağlanamaz. Kaçış kişiliği yüce
Duygulara da bağlanamaz
O hep kaçır, o hep anlıktır
Kendini kurtarmaya çalışır
Onun için yaşamak, kocaman
Bir kendinden kaçış kişiliğidir
Büyük düşünceye de bağlanamaz
Kendini kurtarmaktan veya kaçışı
Gerçekleştirmekten ibarettir.**

Kaçış kişiliği asla zafere bağlanamaz. Kaçış kişiliği yüce duygulara da bağlanamaz. O hep kaçır, o hep anlıktır, kendini kurtarmaya çalışır. Onun için yaşamak, kocaman bir kendinden kaçış kişiliğidir, büyük düşünceye de bağlanamaz. Kendini kurtarmaktan veya kaçışı gerçekleştirmekten ibarettir.

Yine kendimi örnek olarak sunmalıyım: Bana bütün kaçışlar çok zor geldi. Belki büyük başaramıyorum, ama kaçışlar çok zor geldi. Köyden çıkış, öğrenmeye yaklaşım, kaçamıyorum, ama fazla da öğrenemiyorum. Yaşamdaki kaçış çok zor, ama yaşamı da tam başaramıyorum. Her şey kaçirtmaya zorluyor. Ken-

dinizi göz önüne getirirseniz, anında fırlıyorsunuz. Binbir yüce değere sırt döndüğünüzde, ardınıza bakmadan kaçtınız. Düşünüyorum da, bu kişi neden vatansever olamıyor? Her türlü çirkinliğe balıklamasına daldığımızda, tüm olası güzelliklere ihanet ettiğinizde, ardınıza bakmadan kaçtınız. Tabii yüce değerler uğruna savaşçılığınız olamaz. Neyin savunusunu, neyin savaşımını yapacaksınız?

Bunları şimdi daha iyi anlıyorum. Öğrenme zorluklarını, büyük değerleri esas almaya doğru yaklaşmadınız. Kaçış bile demeyeceğim, çünkü öyle şeyler hiç aklınıza bile gelmedi. Aslında kaçıştan da öteye, deli kişilik diyorum ben buna. Delirtilmiş toplum! Beyinsiz ve bütün davranışları psikopatik hal alan, ruhsal hastalıklı kişilikler! Bunlar tabii ki bağlanamazlar, deli gibi her tarafı doluyorlar. Bütün ilişkileri delicedir ve nitekim PKK içinde bile her şey yüzde doksan dokuz delicedir, akıllıca olan şey bana göre çok azdır. Evet, delice! Her gün mevcut delilikler çıldırıyor.

Bir kendi öğrenme tarzıma, kendi yurtseverlik tarzıma bakıyorum, bir de sizinkine! Şu anda ülkemizin en güzel alanlarında olması gerekenlere bakıyorum; "ne zaman buradan gideceğiz?" diyor. Nereye gidiyorsun? "Kuzey" diyor. Kuzey ile Güney birbirlerine terstir, zıt yönlüdür, ama ikisini de aynı anda istiyor. Savaşa veya daha rahat bir ortama! Yüzde yüz çelişkili şeyleri aynı kişi söylüyor. Bugün bir haber geldi; birisi "ya beni hastaneye gönderirseniz, ya savaşa, Kuzey'e" demiş. Arkadaşlar, "bekle, yol açılsın gönderelim" demesine rağmen, "yok, ben canıma kıyarım" demiş ve yapmış da. Belki bu tek bir olaydır, ama sembolik bir durumu var. "Ya hastaneye, ya savaşa"! Halbuki hastaneye savaş bağdaşmaz. Ya daha Güney'e, ya daha Kuzey'e! Halbuki bu da bir çelişki. İşin merkezinde, aslında o yaşam gerçekliğinden, savaş gerçeğinden kaçıyor.

Anakarargâhla son diyalogumuzu dinlediniz. Sözde Kuzey'e gitmedikleri için rahatsız olmuşlar. Ertesi gün düşman oraya yürüyor, bu sefer de savaşmasını bilmiyorlar. Ge-

Komünar

nel tedbirlerimiz olmazsa, çil yavrusu gibi dağılacaklar. Hani sen savaş istiyordun? Hani sen Kuzey'i istiyordun? Düşman burnunun dibinde, hani sen ona karşı bir şey yapacaktın? Aklına gelmiyor, "hayır, savaş başka yerde olur" diyor. İşte delilik! Bunları ben uydurmuyorum. Her şey gözler önünde, hasta adam, deli! Komutasından tutalım en alt düzeydeki kadrosuna kadar, hepsinin ortak ruh hali!

Buraya geliyorsunuz, ülkeyi istiyorsunuz. Ülkeye gidiyorsunuz, bir an önce buradan çıkarın diyorsunuz. Avrupa'dakiler buraya can atıyor, burada kaç kişi Avrupa'yı istiyor. İşte büyük delilik dediğim olay bu! Metropollerden koşarak geliyorlar yanımıza ve koşullarımıza da bir gün tahammül edemiyorlar, yeniden metropolü istiyorlar. İşte delilik! Bunlar kaçış kişiliğinin açık göstergeleridir. Ben de şunu söylüyorum; peki sizi nereye koyayım? Bu dünyada kimse size sandığınız gibi yer bırakmamıştır.

Biliyorsunuz, bizim toplum toptan kaçış halinde! Sefer düzenlense Kuzey Kutbu'na, Güney Kutbu'na birinci sırayı alırız. Kutuptur, her şey orada donar, ama bizimki için önemli değil, "mühim değil" der, yeter ki orada iş var desinler. Bu süper deliliktir! Seni ülkene gönderelim, gerçekleri tanı, savaşı tanı de, cin çarpılmışa döner; "bana göre değil" der, geri çekilir, sağa-sola yatar. Gerçekliğiniz böyledir. Araştırın, böyle olduğunuz ortaya çıkar. Kutupları bırak, kıtaları bırak, seni kabul edecek tek yer orası! Oradan da sanki karayıldan kaçır gibi kaçır. Korkunç bir olay ama bir yaşam gerçeğimiz!

Neden böylesiniz? Bunu sorgulamalısınız! Bir an önce zaferi yaratması gerekenler, verdikleri söze göre orayı yaşam yerine dönüştürmesi gerekenler, oradan ne zaman kurtulacağını düşünüyor, hatta ölecek kurtulacak. Nitekim intihar mantığı! Ucuz savaşacak, gidip Kuzey'de ölmek için. Yoksa yaşamı geliştirmek için değil. Bir toplantıdan kaçıyorlar, bir savaş planı nasıl geliştirelim çabasına girmiyorlar, ama yine de savaş istiyorlar. Sen savaş için ciddi bir toplantı yapmıyor-

sun, ciddi bir plan yapmıyorsun, nerede nasıl bir savaş istiyorsun? Yalan olduğu aslında buradan belli oluyor. En sıradan bir hazırlığı yapmıyor, en zor alanda savaş istiyor, ondan sonra ölecek!

Bunu açıkça hepinizin önüne koyuyorum, düşünün; eğer çoğunuzun durumu bu değilse, bana ne dersiniz deyin. O zaman deli değil de nesiniz? Demek ki, önce deliliğe karşı savaş vermeyi bilmeniz lazım. Yiğitlik, deliliğe biraz kendi kişiliğinizde set çekmektir. Yoksa her gün gözümüzün içine gire gire adam olduğunuzu kanıtlayamazsınız, akıllı olduğunuzu da, kanıtlayamazsınız. Ben mi size dedim böyle kalın? Hayır! Ben kendimi tanıdığımdan beri müthiş öğretmeye, yürütmeye çalıştım. Bu yaşta ben de kendimi kurtarmak için düşünmek ve çalışmak zorundayım. Öyle dayanacağımız güçlü kudretler, kuvvetler yok. Özgüçten başka çare yok. Bana dayanmayın, benim gerçeğim bu kadar. Anlamaya varsanız, tartışalım. Cesur olun, korkmayın, adam gibi anlamaya çalışalım, ağlamayalım da. Kimse sizi zorlamıyor.

Bütün bunları şunun için söylüyorum; acaba içinizde bazıları yavaş yavaş vicdanlı, akıllı, sağduyulu, anlayışlı olmaya gelip de, "ben bu sefer doğruya varım" diyecek mi? Acaba bu yiğitliği, bu dürüstlüğü gösterecek olan adam çıkar mı? Bu büyük eleştiriyi açığa çıkardığımız gerçeği aşır kabul edilebilir, dolayısıyla başarılıdır tarza varım diyen gücü, kişiyi ortaya çıkarmaktır. Hepiniz için bu şansın değerlendirilmesi gerektiğini önemle vurguluyoruz. Aksi halde size yazık, sizi hiç savaşa göndermemek gerekir. Savaşa gideceğinize kaçın, eski sanatınıza devam edin. Bana güvenerek, ya da yanlış temelde kanarak savaşmaya gelmeyin. Eğer benim tarzıma ulaşmışsanız, onay verebilirim, aksi halde gerçekten gelmeyin.

Gece-gündüz konuşuyorum, bazıları; "kendimizi esas aldık" diyorlar. Aman diyorum, kendinizi esas almanız bitmiştir, bırak o kendini, o senin kendinde hayır yok, verdiğimiz dersleri öğrenmeye çalış diyorum, yaşıyor. Kendini bir şey sanıyor. Çoğu-

Komünar

nuzun adam olma, yiğitlik anlayışı, inanılmaz ölçüde, kendi zavallılıklarına sevdalanma tarzındadır. Olmuyor, sen bununla bir şey yapmamışsın, sınıfta kalmışsın. Niye ısrar ediyorsun? "Yiğitlik budur" diyor. İşte Kürt kişiliğinin çok tehlikeli bir özelliği daha! Benim olsun da, ne olursa olsun! Mal benim olsun, can benim olsun, nasıl olursa olsun! Müthiş bir çirkin bencilliktir! Bu, bütün zenginlik değerleriyle, güzellik değerleriyle alay etmektir. Sizin yiğitlik tarzınız; böyle bir bencillik, aslında hastalıklı!

Madem böyle oldu, hata neredeydi, ben nasıl katlandım? Hem Önderim diyeceğim, hem de bunu önleyemeyeceğim, bunu nasıl anlamalıyız? İşte ben de her gün bunları kendime soruyorum. Fakat yine de tedbirimi almışım. Ben kendimi yaşıyorum, fakat siz yaşatamazsınız. Planlı olduğum şimdiye kadarki yaşamımızdan anlaşılımıştır. Ne olursa olsun, yoktan var ettim ve kendimi uzun süre yaşattım. Ama bütün size verdiğimiz imkânlarla rağmen, kendini yaşatamayan, kolay kaybeden de sizsiniz. Sizi şimdi nasıl yaşatmak gerekir?

Devrime girildi mi her şey olağanüstüleşir ve ayaklanmaya geçer; o da hem ideolojik, hem düşünsel, hem de ruhsal patlamaya dönüşür. Siz de bu gelişmiyor. Görüyorsunuz, benim hâlâ diriliğim, isyancılığım çok ileri düzeyde, bıkmaya-usanma yok. Hele o dağlarda olsam, hareketli alanlarda olsam, daha da fırtına gibiyim. Sizler can çekişen varlıklara benziyorsunuz. Söyler misiniz, neden böy-

lesiniz? Birçok pratikte, şikâyet edilmedik bir tek yanınız bile kalmadı, neden? Vicdanlıysanız soru sorun ve cevaplandırın. Bulduğunuz karşılık, "ben ağlarım" demek oluyor. İnsan üzülüyor tabii, yiğit adam ağlar mı? Soruya doğru cevap verin. Büyük sorun, sizi gerçeklerle karşı karşıya getirmek istiyoruz, gerçekler sizi öldürüyor. Temel gerçeklerimiz, ulusal, toplumsal savaş, parti gerçekleri sizi öldürüyor. Hâlbuki sizi yaşatmalıydı. Bunca çabaya rağmen, ben yorulduğum demiyorum, yapamıyorum demiyorum. Sürekli yaratıyorum. Neden siz bir adım ileri gidemiyorsunuz?

Bu gencecik yaşta kurumuşsunuz, ne oldu size? Çaresizsiniz. Çünkü diyeceksiniz ki, "çok kötü yetiştirildik, kötü çarptılar". Onu parçalamaktan başka çaremiz yok. Ne yapalım, bu bir kölelik kanunu. Onu da size öğretiyoruz. Öğrenmeye gelin. Bir sigaraya gösterdiğiniz ilgiyi, bu altın değerinde yaşamsal öğretiye gösterin diyorum. Orada canınız sıkılıyor, yan yatıyorsunuz. O zaman sizi nasıl yaşatacağız? Aslında başka yolu varsa, bana söyleseydiniz buna çok memnun kalırdım. Ben inanılmaz ölçüde bağılıyım. Siz gösterin, ben size müthiş bağlanayım, inanılmaz ölçüde hem de. Ben yaşatırım deyin, başarıyorum deyin, en büyük hizmeti benden bekleyin. O gücünüz de yok. O açıdan acaba gerçekten anlamaya yanaşacak mısınız? Vicdanınıza sorun veya vicdanınız yoksa edinin.

Eğer sorun çok fedakârlıktan kaçınmanız sorunu olsaydı, bunu değişik ele alırdık. Bu değil. Çünkü benden daha fazla cesur ve fedakâr olduğunuzu anlıyorum. Tabii hangi anlamda? Cesaretin de, fedakârlığın da yerinde olmayı çok tehlikelidir. Sizde bunu görüyorum. Adeta şöyle oluyor; "bizim büyük günahlarımız var, kurban olmamız gerekiyor, bunun için cesaret ve fedakârlık gösteriyoruz" şeklinde yaklaşıyorsunuz. Kurban olmanın cesareti ve fedakârlığı var. Hâlbuki biz bunu kabul etmiyoruz. Neye, kime kurban olacaksınız? Yanlış!

Ben bir damla kanımı sizin gibi kullanmam, akıtmam. Kendi çizgim vardır, kendi tarzım vardır. Bütün nefes alış-verişlerimi bile

Komünar

ona göre ayarlarım. Unutmayın ki, siz oluk oluk kanınızı akıtıyorsunuz, ama Önderlik tarzının gereklerine göre değil. Çoğunlukla da düşmanın oyununa gelmiş bir tarzda akıtıyorsunuz. Neden? Size kanınızı böyle dökün diyen var mı? Ben size bunu dayatıyor muyum? Önderlik tarzı ortadadır; attığı her adım, söylediği her söz bellidir. İşte bütün bunları alıyordunuz, görkemli bir öğrenci olurdunuz. Bazı komutanlar da içinizden çıkardı ki, değil kendi ülkesinde bir köyünü fethetmeme, ülke bile ona dar gelir, yetersiz gelirdi. Sanıyorum ilk çağlardan daha kötü durumdasınız.

Bizim okul sistemi Eflatun'un okulu, Sokrat'ın okuluna benzer. Yunanlı bütün komutanlar o okullardan geçmişlerdi. İskender de oradan çıktı, Aristoteles'in öğrencisiydi. İskender otuzüç yaşında öldü, üç kıtayı fethetmişti. Avrupa'dan girdi, Asya'dan çıktı, Afrika ve ulaşılması gereken uygarlık yollarını tuttu. Düşünün, siz daha kendi doğduğunuz köyü bile fethedici bir tarzda yaklaşmıyorsunuz. Yaşınız da en az otuz civarındadır. Peki, nasıl komutanız diyeceksiniz kendi kendinize? O İskender ki, kölelik döneminde yaşıyordu, Hindistan'daki Hindi-kuş dağlarını aştı, bütün Torosları aştı, Kürdistan Dağları'nı aştı, Arabistan çöllerini aştı, Mısır çölünü aştı, İran'ı aştı ve otuz üç yaşındaydı. Peki, siz ne zaman bir köyü fethedeceksiniz? Bir köyü fethetme planını yapan arkadaş var mı? Ayıp olmasın diye kendinize sorun bunu. Bırakalım bir köyü, bir ilişkiyi fethetme, akıllı bir işi yapma planınız var mı? Neden ülkenizde bir karış yerde sağlıklı kalmayı beceremediniz? Bırakın onu, neden sıradan bir göreve hakkını veremediniz? Bunlar önemli sorulardır ve cevabını vereceksiniz.

Delilik teorisiyle beni uzun süre oyalayamazsınız. Artık yavaş yavaş akıllanmalıyız diyorum. Bu yalan, bu dolan kişiliği aşmalıyız. Halen anlamayacak mısınız? Daha beni aldatmaya, kandırmaya mı çalışacaksınız? Düşman her tarafımızı sarmış, direnecek miyiz, kaçacak mıyız, yenilecek miyiz, başaracak mıyız? Birbirimize bağlı mıyız, birleşmek istiyor muyuz? İstemiyor muyuz?

Düşmanımız var mı, yok mu? Üzerinde yürümek istiyor muyuz, istemiyor muyuz? Değerleri savunmak istiyor muyuz, istemiyor muyuz? Bu soruları kendinize sormayacaksınız ve "ben varım" diyeceksiniz. Sen neye varsın? Düşünlere bile sizin gibi çıkılmaz. Aksi halde şunu kabul etmeniz gerekecek; "bırak yoldaş, bu iş başarılmaz, düşman mutlak egemendir, o her şeye kadirdir, senin direnişin, senin davan başından beri kaybedilmiştir" diyeceksiniz ki, bu kimin düşüncesidir? Düşmanın! Eğer öyleyse ne geziyorsunuz burada? Sizin tarzınız bana bunu dedirttiriyor. Yiğitliğe toz kondurmak için, el-âlem bu kadar ilerlemişken, bizim de bir sesimiz olsun diye mi geziyorsunuz burada? Bu namusu en kötüsünden kurtarma tarzıdır. Bu Kürt tarzıdır, hiçbir şey de yaratmaz!

Lütfen bizi kandırmayın! Bu ülke için sanıyorum biraz akıllı olmayı başarılabildiğime inanıyorum. Düşmana bunu gösterdim. Siz bizi aldatmayın veya en az düşman kadar ciddi olun. Düşman nitekim bizim günlük perspektiflerimizi dikkate alarak yöneliyor. En üst düzeyde Genelkurmay, karargâhımızın dibine kadar savaşı yürütüyor. Bizim perspektiflerimizi esas alarak yapıyor. Bizimkiler maalesef henüz hazırlıklarını, perspektiflere göre, talimatlara göre tamamlayamamışlar. Eksiklik bizde, düşmanda değil.

Ezici çoğunluk "savaşacağız" diyor. Savaşacaksak, savaş gerçekleri nerede, sen neredesin? Savaş gerçekten beyin işidir, savaş gerçekten düşüncenin en delice, en kendini şiddetlendirdiği eylem tarzıdır. Kürt olayında yenilmiş olduğu için, savaşmadığı için, savaş düşüncesi yoktur, teorisi yoktur, ama askeri yanı vardır. Bu ne demektir? Bu, "ben savaşta yokum" demektir, "ben savaşı yapamam" demektir. Düşüncenin, teorinin hükmetmediği bir savaş, kesinlikle olmayan veya o anda kaybedilmiş savaş demektir. Bütün savaşçılarımız da -ki, en çok savaşanlar bunlar- delice oluyor. Kontrol altına almazsak, benim büyük düşünce gücüm var, bu düşünce gücümü kullanmazsam, her şey yirmi dört saatte bitecek. Savaşacaksak, o zaman bu kadro politikanızı,

Komünar

bu komutanlık anlayışınızı tepeden-tırnağa değiştirmek zorundasınız.

Düşünün, savaş örgütü, savaş yönetimi şu anda en zayıf olduğumuz yöndür. Savaşın ters işletilmesi, düşüncesizlik, tedbirsizlik, plansızlık, hazırlıksızlık bütün taktik gerekçeleri bir yana itmişlik bize hâkim olan savaş tarzıdır. Böylesiniz, böyle yaptınız. Demek hem savaş istiyoruz diyeceksiniz, hem de büyük çelişkiyi yaşayacaksınız; olmaz! Tutarlı olalım, güç getirelim! Bunu kasıtlı yapmıyorsunuz, güç meselesidir.

Ben niye kendimi bu kadar parçalıyorum? Sizlere karşı görevimi yerine getirmek için. Yarım dakikada size nasılsınız der, sıyrılabirim. Savaş gerçekliğimize dayattığınız yanlışlıkları alt-üst etmek için korkunç yükleniyorum. Çünkü ben biraz başarmak istiyorum. Siz öyle misiniz? Değil! Yanlışlıklar mercek gibi gözünüze girdiğinde, bir tek söz söyleyip üzerine gitmiyorsunuz. Bu görülmüştür. Gırtlığınızı bile yormuyorsunuz. O zaman savaş gibi şiddetli bir eylemi nasıl yürüteceksiniz? En iyi bir komutan, sıradan bir hitabı bile vermiyor. Gidin bakın, en büyük eyleme grup gönderildiğinde bir hitabı yoktur, bir perspektifi yoktur. Başından savıyor ve siz savaşçılar, göz göre göre yanlışların içine itiliyorsunuz. Bu kurala göre, özgürlük savaşçılarının taktiklerine göre değildir diyemiyorsunuz.

Yaşam da böyledir. Yalnız savaşta mı? Hele onu bırakalım, yaşamın ABC' sinde bile daha dikiş tutturamadık. Zordur yaşamak. Ayıplanmasın, ben bu yaşama gelmişim, halen yaşamı öğrenmeye çalışıyorum. Ne yapayım? Kimse beni ciddiye almıyorsa, ulusal gerçeğimi, toplumsal gerçeğimi hiç dikkate almadan birileri beni enayi gibi yaşatmak istiyorsa, benim yapacağım iş; aman yaşamayın demek olur ki, bunu kabul etmek demek; kendine, özüne en büyük ihaneti işlemek demektir. Oysa ulusal gerçeğe, toplumsal gerçeğe, özgürlük temelinde, insanlık temelinde yaşamak çok önemlidir. Buna da gücüm yok. Ne yapacağım! Eğer yine de yaşam iddiam varsa, ölümüne çalışacağım. Bu yaşa geldim, "vay

be, insan halen böyle mi olur!" diyeceksiniz, ama bu bir gerçek!

Ağanıza, paşanıza bakın, nasıl yaşıyorlar? Etrafınıza bakın, onların elinden her şey gitmiş. Yaşadıklarını sanıyorlar, dünyanın rezaleti onlardadır. Benim hiç olmazsa birçok değerim var. Düşmanıma göre ayaktayım, düşmana zarar veriyorum. Her gün olay yaratıyorum, bu da iyi bir şeydir. Boşu boşuna gideceğime, düşmanıma vura vura gitmek en iyisidir. Varsın yaşamalayım, mühim değil. Bu da bir intikam biçimidir. Ama kendinize bakın, hiç yaşanmayacak koşullarda uydurukça yaşadığını sanmak, düşmana değil darbe indirmek, darbelerine fırsat vermeyi savaş sanmak ne demektir? Buna ne diyeceksiniz?

Niye kaçıyoruz gerçeklerden? Niye düşmana göre akıllanmayacağız? Şunu da size söyledim; eğer daha iyisi varsa onu ortaya çıkaralım. Ben hiçbir zaman kendimi adam yerine koymadım. Ama kimseye sahte adam dertmemek de benim boynumun borcudur. Bana göre hayran olunacaklar vardır, ama ortada yok henüz. Onlar için savaşıyorum. Nasıl ben size adam diyeyim? Bu kadar yanlışlık, bu kadar başarısızlık, bu kadar zavallılık olduktan sonra, ben size adam der miyim? Hem de komutam altında, hem de ulusal önderken. Kendimi bile doğru-dürüst adam yerine koymuyorum, sizi nasıl koyacağım? Kırk yıldır bu işin peşindeyim, nefes nefeseyim, siz daha yeni adınızı heceliyorsunuz; benden nasıl size adam dememi beklersiniz? Adam olmanın kanunları vardır ve zordur.

Düşmana göre ayakta mısın, değil misin? Dayanıyor musun, dayanmıyor musun? Benim için yiğitlik ölçüsü bu! Bu konuda bir ulusal Önderlik sıfatı varsa, herhalde bu yüzdendir. Zaten bu halk bir kurşunu vermez veya en zayıfı bu kadar zora katlanır mı?

Demek ki, siz adam olmadığımız halde, kendinizi adam olarak çoktan kandırmışsınız veya farkında değilsiniz. Benim farkım; bunun derin utancı altında, fakat halen vazgeçmeme gibi bir konumu esas almaz. Tarzım bu! Duyarlıyım, birisi beni adam yerine koymadığında tabii sizin gibi horozlanmam, öyle

Komünar

anlamsız bir çatışmaya girmem, "ben adamım, sen misin bana böyle laf söyleyen" demem, ama ders çıkarırım. Kendime göre büyük intikam hesapları içinde yaparım ve günü geldiğinde, iğne ucu kadar fırsatını yakaladığımda üzerine giderim. Nitekim TC ile hesaplaşmamız, her türlü geleneklerle veya düşmanlıklarla hesaplaşmamız böyle oldu.

Size bakalım, kendi yoldaşına karşı bile horozlandığımız az değildir. Düşmanınıza karşı tavuk olduğunuzun da farkında değilsiniz. Buna yiğitlik mi diyeceksiniz? Bunu bana yutturabilir misiniz? Adam olmanın cendresinden kırk yıldır kendini sıkıştırıp geçiren adam, size böyle aldanır mı? Önderlik deyip duruyorsunuz, budur Önderlik! Adam olmanıza karşı değilim. Eski usule göre gidin, başka yerde, ailenizin içinde, ocağınız, aşiretiniz içinde adam olmaya bir şey demiyorum şimdilik, zamanı gelince, ona da saldıracağım. Ama şimdilik böyle geçiştirebilirsiniz.

Sahamızdasınız, hatta Önderlikten ders alıyorsunuz. Böyle sahte adamlar gibi bizden onay alacaksınız, olmaz! Benim kendi kendime yürüttüğüm savaşı bile anlamazsanız, tamamen savaş dışında bırakırsanız, yiğitlik kanunlarına göre sizi çarparız. Ya da ağlarsızlarsanız, sizi tek kelimeyle kovarız. Açık söyleyeyim; ben kendimi adam yerine koymuyorum, ama adam olmaya da çalışıyorum. Her gün hazırlanıyorum. Karşınızdayım, varım arkadaşlar, tartışmaya, planlamaya varım, elim-

den ne gelirse onu yerine getirmeye varım. Dürüstçe, oldukça zekice yapabilirim. Siz niye gelmeyeceksiniz?

Paşa çocuğu musunuz, ağa çocuğu musunuz? Öyle olsanız bile sahamızda bu kaç para eder? Benim sahamda ağa-paşa, ana-baba yoktur. Benim sahamda, eski usule göre yiğitlik, adamlık, karılık da yok! Olamaz! Gelir gelmez anlamalıydınız. Benim sahamda bütün eski kördüğümlerden, bağlantı noktalarından önce kendini kopartmak ve önemli temel değerlere peşinen bağlanmak esastır. Bakıyorum, bin bir iple kendinizi geçmişe bağlamışsınız, onları bile kopartmıyorsunuz. En temel değerlerimize karşı lakayt, çaresiz kalıyorsunuz. Üzerinize gelince ağlıyorsunuz. Bunlar namertlik özelliği olarak değerlendirilir.

Ben de bir savaşçıyım görmüyor musunuz? Eğer gereklerini yerine getirmiyorsam, beni pataklayın, "sen yetersizsin, sen işlerini yapamıyorsun" deyin, alaşağı edin, elinizden geldiğince dövün. Kaçan yok, çünkü yiğitler kaçmaz, siz de kaçmamalısınız ve ağlamamalısınız. Her şeyden önce savaş er meydanıdır. Er meydanından ne kaçmak olur, ne ağlamak. Ama karpuz gibi ikiye biçilmek de olmaz.

Siz bu temelde alana gelmediniz mi? Kendinizi mi kandırdınız, beni mi kandırmaya geldiniz? Yok diyorsanız, işte savaş meydanının esasları. Beni esas alıyorsanız, işte Önderlik budur! Ben mi kaçıyorum onun gereklerinden? Kaldı ki, ben öyle ahım-şahım Önderlik de demiyorum, siz böyle diyorsunuz. Bana göre, ben Önderlik için çaba harcıyorum, yani bir yol gösteren gibi, aklın yolu budur diyen bir kişi gibiyim. Yoksa tam önder olsaydım, siz böyle hakaret edebilir miydiniz? Gücüm tam yetseydi, bu kadar yanlışlıklarla kendinizi yaşatır mıydınız? Önderden ziyade, öğreticiye benziyorum. O da lafların yüzde doksanını anlamaya yanaşmadığımız bir öğretici gibiyim. Ama ısrarlıyız, çünkü başka bir öğretici yok.

Hep erkeklerden bahsettik. Kızlar için de bu böyle. Kızlar genellikle erkeği esas alırlar. Açık söyleyeyim, bu ülkenin sözüme ona en

Komünar

etkili erkeği benim, fakat halim de ortada. Sahte erkeklik hayallerimi hiç beslemeye gerek yok. Ben ne yapayım, bu ülkede erkeklik çoktan ölmüş. Elinde güç kalmamış. Kaba erkeklik diyeceksiniz, onun da hiçbir yararı yok. Böyle, ben bunu uydurmuyorum. Erkekleriniz çoktan düşmanın askeri olmuş. Size verecekleri kaba bir baskıdan, hâkimiyetten, güdülerini tatmin etmekten başka bir şeyleri yok. Sahte erkek hayallerinizi bir tarafa bırakmalısınız.

Belki erkek arkadaşlarınızın zoruna gider, sizlerin de gider, ama ben açıkça erkekliği ortaya koydum. Elimden gelmiyor, bu kadar ancak yapabiliyorum. Her ne kadar anam söylediyse de, ben ne yapayım, anam daha iyi oğul yetiştirsin, sizler daha iyi erkek yetiştirin. Madem kendinize güveniyorsunuz, duygularınız var, cesaretlisiniz, o zaman yetiştirin. Size kimse zorla "şöyle yap, böyle yap" demiyor. Ama hayal hanenize göre sizi koruyacak, sizi sevecek, sizi himaye edecek adam yok. Olsaydı ben kabul ederdim. Ama ucuz karı yapmaktan da nefret ediyorum. Çünkü anamla savaştım, utandım, sıkıldım. Bana göre o haliyle her şeyi bitirirler ve öyle kadınla hiç yaşanmaz.

Kendinize göre bir erkek anlayışı var ve yola çıkmışsınız. Ben buna kolektif kaçış diyorum, toplu kaçış! Hiçbir derde çare olmaz. Tabii erkek arkadaşlarımıza da söylüyorum. Erkek olmak çok zor bir şey. Hele bu kızlara göre erkek olmak çok daha zor. Neyiniz var? Örneğin, değer verdiğiniz bir kadına, kıza ne vereceksiniz? Benim bile gücüm yok, düşünün. Bunları abartı olarak söylemiyorum. Gerçekçiyim ve ciddiğim. En değme sözde erkekten de daha erkeğim, ama yine düşman gerçeğiyle kıyaslandığımda, mevcut erkekler gibi hiç olası bir halim yok, yapamıyorum. Ne yapayım, erkeklik taslayacak halim yok.

Çözümlemelere göre değerlendirdiğimizde, kendini böyle erkek sanan adam, bana çok kötü geliyor. Kadının durumu daha kötü. Böyle erkeğe göre kadından da nefret ediyorum, hatta düşkün kadından daha tehlikeliler. Böyle bir erkeğe çok ucuz bağlanmış veya böyle

köhnemiş kadınlar daha tehlikeli! Bunlar gerçek durumlardır. Bundan çıkaracağınız sonuç; bu savaş işi o kadar basit değil, kadınlık da öyle kolay değil.

Bakıyorum, çoğunuz ataerkil bir anlayışla son derece erkeklere göre ayarlanmış, PKK'yi de bir erkek yerine koyuyorsunuz. O sizi korur geliştirir diye bir şey kesinlikle yok! PKK erkek örgütü değil! PKK, başından itibaren kadın konusunda bir eşitlik, özgürlük örgütüdür. Ama siz öyle görmek istemiyorsunuz. PKK içindeki yaklaşımları, sizi himaye altına alması gereken yaklaşımlar olarak görüyorsunuz veya böyle bir sorun yokmuş gibi sorunsuz yaşam! Hayır, bunlar kabul göremez!

Toplumsal gerçekliği reddedemeyiz, kadın gerçeğini reddedemeyiz. Kadınsız yaşam olmaz; fakat böyle kadınla, böyle erkekle yaşam da olmaz. Neden bu böyledir? Düşman böyle yapmıştır da ondan. Senin bir karış rahat uyuyacağın yerin yok. Unutma ki, vatan-dan hain gibi kaçırıyorsun sürekli. Nerede yaşayacaksın? Çift yaşayacaksın, tek yaşayamıyorsun, nasıl yaşayacaksın? Ulus olarak nasıl yaşayacaksın? Bunlar yakıcı sorunlardır. Bunları sorun yapmayacaksın kendine ve "bizim kara sevdalarımız var" diyeceksin. Ben bunları yutar mıyım? Ben akıllı çocuğum. Bana yutturacağınızı sanıyorsanız, yanılırsınız, ilk yumruğu benden yersiniz. Anam kadınlığını, analığını bana dayattığında taşları başına dök-tüm, yağmur gibi. Bacılarım bana göre yol almadıklarından tekmeyi salladım. Siz kim oluyorsunuz?

Tek şey bizi kurtarır; o da, doğru savaş gerekçeleri, doğru savaş tarzları, doğru kadın tarzı. Onlar da Önderlik gerçeğinde veya geliştirdiğimiz yiğitlikte önemli yer tutar. Düşününün, en değme kadın yaşamı ne kadar vardır? Beladır! Hangisine merhaba desen, ikinci gün başına bela olarak yıkılır. Sevgiden en ufaklık anladığı yok, savaşın başında yük, sevginin başında yük. Ne yapacağız sizi? Tabii erkeklerin durumu daha da beter. Bunlar ciddi sorunlar.

Onun için eğitim, onun için tartışmalar, onun için savaşım şarttır. Boşuna sizi tut-

Komünar

muyoruz. Yaşama gelmeniz, yaşamın özgürce, eşitçe ifadesini bulmak için bu kadar çaba harcıyorsunuz. Her ilişki tarzınız bir kaçışa yol açıyor, her birinizin duygulanması bir ihanete yol açıyor. Neden? Bunu cevaplandırmayan yiğitlikten bahsedebilir mi, hele aşktan, sevgiden bahsedebilir mi? Ama kandıracaksınız, gizliden gizliye yapacaksınız; oldum olası biz bu sevdayı da lanetliyoruz ve yaşatmıyoruz.

Önderlik sanatında, savaşımında kadın önemli yer tutar. Kadın çıksın, o da savaş meydanına gelsin, ama kurallarınca, kaidelerince sonuna kadar da bağlı olmayı bilsin. Ağlayan kadına, yine erkekten himaye isteyen kadına yer yoktur. Basit duygularıyla, cinselliğiyle yer tutmak isteyen kadına da yer yoktur. Hatta yaşamın güçlü bir kaynağı olmayan kadına da yer yoktur. Bu kadını ne yapacağız? Kendini başımıza bela edip atan kadın ne olacak? Anamı bile çoktan bıraktım. Kadına bir mektup bile yazmadım, niye size değer vereceğim? Tek değer verdiğim şey, özgür kadın içindir.

Bazı arkadaşların belki canı kadınlı ilişkilenmeyi ister, eğer yiğitliğin gereklerine yüzde yüz uymazsa, savaş yasalarına göre sizi cezalandırmak gerekir. Kolay değil. Bu konuda kaçışı değil, savaşı geliştirirsen anlamlı olur. Ama unutmayalım ki, bizde her ilişki oldum olası savaştan taviz vermek, partiden taviz vermek anlamına geliyor. Bu müthiş bir düşkünlük özelliğidir. Onu aşmak için bu büyük direnişi ortaya koyduk.

Açık söyleyelim; her ne kadar kendimizi tam erkek yerine koymuyorsak da, öyle ucuz erkek olmaya da hiç niyetimiz yok. Öyle beklentili erkekler bulmanıza da hiç imkân yok. Erkekler için de, eskisi gibi kullanılacak kadın hiç yok. Burada büyük bir savaşımın ve yaşamın zaptı vardır, onu yakalayacaksınız. Hatta son tahlilde savaş bir kadın savaşıdır veya kadın erkeğin kendini yeniden bulma savaşıdır. Bunu doğru vermeyenler, yaşamdan bahsetmesinler. Sanırım bu konuyu da çok azınız fark ediyorsunuz. Ama savaşımın önemli bir gerekçesidir.

İstedığınız kadar benimle alay edin, ben de size söylüyorum. Niye ağlıyorsunuz? Niye

onurlu tek bir yaşam ifadesine sahip değilsiniz? Bana güleceğinize, beni ciddiye almayacağınıza, kendi halinize baksanıza! Doğru bir sevgiden hiç bahsetmiyorsunuz. En ufak bir ilişkide sorun oluyorsunuz. Sevgileriniz yok denecek kadar kurumuş, çirkin. Peki, bu yiğitlikle bağdaşabilir mi? Eskiden bu durumu örtbas etmek için kadını kapatır, bir köşeye atarlardı. Bu bana göre doğru değil. Kadını bir tarafa atmak, yiğitlikle bağdaşmaz. Kadını mal gibi görüp üzerinde savaş yürütmek de yiğitlikle bağdaşmaz. Bunlar feodal dönemin, burjuvazinin sahte yiğitlik anlayışlarıdır. Özgürlük savaşçıların böyle kadın savaşı olmaz! Biz onun da gereklerini açığa çıkarıyoruz, ciddiye alacaksınız.

Kadın olmak kolay değil. Büyük utanç içinde bırakıldığımızı biliyorsunuz. Sevilmenin kenarından bile geçilmediğini biliyorsunuz. Ama bunun toplumsal gerçeklikle, ulusal gerçeklikle bağlantısı vardır. Ben bile kendimi sevdirebilmek için bu kadar ulusal iş yapmak zorunda kaldım. Sevilmek iyi bir şeydir ama savaşla olur. Hatta savaşımızın bu anlamda önemli bir özelliği de onun sevgi savaşı olmasıdır. Bu, tam bir sanat işidir. Kaba savaşçılığın çok ilerisinde, ince bir savaştır. Kanunları var, gerekleri var, en ince sanatla yönetilir. Se-

**Ben hiç kimsenin beni ucuz
Sevmesini istemiyorum
Erkek olsun, kadın olsun
İstemiyorum. Beni ucuz sevmeye
Hakkınız yok! Hatta beni kim
Gerçekçi severse, ilgi duyarsa o
Önemlidir. Tam istenildiği gibi
Gerçeklerle bağlantılı olduğu
Kadar da değerlidir.**

vilebilmek için, sevebilmek için. Siz daha kenarından bile geçmiyorsunuz. Sevgi istiyorsunuz, ilgi istiyorsunuz.

Ben hiç kimsenin beni ucuz sevmesini istemiyorum; erkek olsun, kadın olsun istemiyorum. Beni ucuz sevmeye hakkınız yok!

Komünar

Hatta beni kim gerçekçi severse, ilgi duyarsa o önemlidir. Tam istenildiği gibi, gerçeklerle bağlantılı olduğu kadar da değerlidir. Bu hem bir hak, hem bir görevdir. "Sen Öndersin, seni çok severiz, sayarız" demek yalan! Çünkü sen bu sevgi adı altında bir yığın yanlışlık yapıyorsun, kendini örtbas ediyorsun. Sevmemek de kötüdür. Sevilecek durumlar ortaya çıkarılmıştır. Ölümüne seveceğin şeyler gerçekleştirilmiştir. Onları da görüp sevmezsen, sen bir alçaksın, bu savaştan hiçbir şey anlamamışsın, yalancısın ve fazla savaşamazsın!

Savaşın kesin sevgiyle bağlantısı vardır. Sevgisi büyük olmayanların savaşı gelişemez. Nitekim korkuyorsunuz, "tıkandık" diyorsunuz. Neden? Çünkü sevgi düzeyiniz yok. Büyük seveceğiniz değerler için ancak savaşabilirsiniz. Taşlar için insan savaşır mı? Güzellikler için savaşabilir. İnsan, vatan güzellikleri için savaşabilir. Bu güzelliklere sevginiz yok. Neyin savaşımını vereceksiniz? O ihanetin, o kin, öfke ile çirkinliklerin birbirine girilmesi olur. Bu konuda da Önderlik olayının kenarından geçmiyorsunuz. Önderlik, oldum olası ülkesinde, halkında, çok sınırlı da olsa bazı güzelliklerin olduğuna inanma ve o uğurda savaşma sanatıdır. Ve bu konuda çok ciddidir, sizin gibi de vazgeçmez.

Kadın diyorsunuz, kadın yaklaşımları konusunda size kendi tarihçemi de anlattım. Yine diğer değerler savaşı kadar kadın değerleri uğruna savaş yürütüyorum. Neden bu kadar kadın toplayabildim? Çünkü onların bazı değerlerini koruma savaşımını verdim. Niye size kadınlar bağlanmıyorlar da, bana bağlanıyorlar? Çünkü onların çok önemli bazı değerlerinin savunulmasını ben üstlendim. Sizin anlamadığımız, kadının ülkeyle bağlantısını, kadının yaşamla bağlantısını, kadının güzellik sevgisiyle bağlantısını sağlam kurduk. Bunu anladılar, geldiler. Siz ise bastırıyorsunuz. "Örgüt yetkisi, erkek gücü" diyorsunuz, bastırıyorsunuz. Bu eski despotların bağlama tarzıdır. Bağlayamazsınız! Böyle yaparsanız hangi kadını bağlarsınız? Hatta karınız bile olsa, ikinci gün parti gelir, elinizden alır. Çünkü hırsızlık yapmışsınız. Bu tür bir bağlanma olmaz!

Birbirine bağlanmanın kanunları vardır. Bunun için eskisi gibi karılık kocalık olmaz. Koca da bulamazsınız. Birisi "kocayı buldum" diyorsa ikinci gün elinden alırız. Nitekim alıyoruz da. Bunlar yiğitlik işleridir. Gereklerini yapmazsak, savaş gelişmez. Kadın için savaşın, ama doğru bir tarzda. Yüzlerce, binlerce kadın aklımdadır, hayalimdedir. Hepsi için savaştım, hatta onlar için önemli savaşları, önemli kararları da verdim. Siz daha anlamamışsınız veya partiye dayanarak bir mal gibi karı yaptınız; bunu yapmak düşman gibi yapmaktır. Tabii farkında değilsiniz. Bu konuda doğru bir aşk anlayışınız da yok, sevgi anlayışınız da yok. "Bastırırız, gücümüzü kullanırız, yetkimizi kullanırız" diyorsunuz. Ben bile bunu kullanmıyorum, sen nasıl kullanacaksın?

Kadını gücümle bu kadar ilerletiyorum, bu yetmiyor, daha fazla yapmam gerekir diyorum. Sevgi olayını geliştirmek için sen hiçbir şey yapmadın, nasıl bastırıp alacaksın? Görüyorsunuz, işler o kadar değil. Kadın da bilmeli, biz bu kadınları beğenmiyoruz. Halen hepsinden çekiniyorum. Gelişme, geliştirme temelinde yaklaşıyoruz. Fazla dayandığımız kadın seni yıkabilir. Zayıftır, çaresizdir, oyun oynamaya alışmıştır toplumda. Bu konudaki tehlikeleri aşmasaydım, böyle bir savaşçı olabilir miydim? Daha gözümüzü açmadan kadınlar beni bitirebilirdi. Nitekim TC bu silahı çok etkili kullanmak istedi. Dua edin ki, ilk defa bu düşman silahını boşa çıkardım. Ben boşa çıkarmasaydım, tek bir savaş değerimiz bile ayakta kalamazdı. Bunlar da önemli gerçeklerdir. Öğrenin diyorum size, siz ise bir türlü öğrenmeye yanaşmıyorsunuz.

İlişkiler berbat! Duyarlılık, sevgi-saygı çok zayıf, yanlış ve tehlikeli! Önderlik böyle değil ki! Önderliğin bu konuda yaşadıkları müthiştir. Saygı duymasanız, bu temelde yeniden kendinizi gözler önüne getirmesiniz, yeniden yapılandırmazsanız, el atacağınız her şey başınıza yıkılır. Hesap veremezsiniz. Bütün bunlar, yiğitleşmek için dikkat edilmesi gereken temel hususlardır.

Ben boşuna böyle yaşamadım, ben bir ulus için böyle yaşadım. Kendi bireysel çıkarımlarını

Komünar

rıma veya geleneklere göre kendi şeref, onurunu esas alsaydım, herhalde bu duruma gelmezdim. Sizin gibi savaşta kendimi kandır saydım, herhalde bu duruma gelmezdim, savaş bu kadar uzatmazdım. Zor diyeceksiniz, ben ne yapayım, başka türlü ayakta kalmamıyor. Başka türlü en büyük isyancınız bile düşmana karşı iki aydan daha fazla dayanamamıştır. Düşmanınızın en güçlü olduğu ve sizlerin en zayıf olduğunuz dönemde ben tek başıma savaşı başlatmadım mı, sıfır imkânlarla, hatta borçlarla bugüne kadar başarı üstüne başarılarla buraya kadar getirmedik mi? Evet diyorsanız, o zaman nasıl olmuş öğrenin. Siz bu savaşın bir elemanıysanız, nasıl bir katkınız olur, bir şeref sözü, bir yiğitlik sözü olarak gerekeni yapın.

Bize bağlamaktan dem vuruyorsunuz. Biz bunu başardık, "anlamam ciddiye almam" dersiniz, o zaman yalancısınız, oyun oynamaya geliyorsunuz demektir. Senden savaşçı çıkmaz ve seni kabul edemeyiz. Bunları yetiştirmeniz için temel alacaksınız. Bu anlamda kendinizi ciddiye almanız gerekir. Yemeden-içmeden daha önce ciddiye alacaksınız. Benden daha gençsiniz. Ben bu kadar ciddiye alıyorsam, siz niye güç getirmeyesiniz. Getirmezseniz ne olur? Getirmezseniz bela olursunuz, delisiniz, yalan-dolan kişiliği, balon kişiliği olursunuz, her adımınız bir hatadır. Er-geç ezileceksiniz.

Nitekim anlı-şanlı bir komutan çıkmadı. Eğer böyle giderseniz, beni de bitirmeye çalışırsınız. Tabii beni şu yönümle de tanımak zorundasınız; benim biraz inadım var. Siz ne kadar bizim de inadımız var deseniz de, bu ülkede hiçbir kişinin inadı benimkinden daha güçlü değildir. Çünkü ben bu gücü yakalamışım. En zayıf adamdan, en güçlü adama çıkış yapan bir kişi, sizin inadınız karşısında boyun eğmez. Hatta size bu kadar güç veren, sizin gücünüz karşısında boyun eğmez.

Önderliği bu anlamda ciddiye almak gerektiğini bilmelisiniz. Kanunları var, tarzları var, üzerinde her gün tartışın, iliklerinize kadar hissedin. Daha da güçleneceğiniz kesindir. Yırtıcı olursunuz, müthiş doğruları

egemen kılarırsınız. Başarı üstüne başarı sağlarsınız. Niye bundan kaçırıyorsunuz? Araştırın, beni tartışın, hatta bizden güç alın, kullanın. Bu tarzda eğer başaramadıysanız, ne yaparsanız yapın. Onun için dersleri çok çekici hale getirmek gerekir.

Çok zayıfsınız, mutlak güçlenmeniz gerekir. Çok başarısızsınız, başarmanız gerekir. Çünkü yaşam çok çirkin, burada güzelleştirme var. Bizim bu okulun temelde kazandırdığı budur. Yüksek ilgiyle iliklerine kadar bunları işlemeyenler, çok iyi bir öğrencimiz olamazlar. Böyle değilseniz kendinizi ya ıslah edin, ya da kaçın. Bu okulun öğrencileri kesinlikle bu gerçeği yakalayacaklardır. İkiçiklik, yarım yamalak katılırsanız, ölüme kadar bu gerçekler yakanızı bırakmaz.

Gerçekten ruhunuzda, bilicinizde patlama olsun. Sıradan bir ilgiyle, katılımla dersleri dinlemeyin. Kızılca kıyamet koparan bir savaş vardır dışarıda, ona yetişmek zorundayız. Veya burada bile bir grup komutan adayı yetişirse, bunlar sözün adamıysa, savaşın kaderini değiştirecek adamları bu çalışmamızda ortaya çıkabilirler. Gücünüzü niye böyle ucuz kullanıyorsunuz? Ben varım, siz niye varolmuyorsunuz? Zengin misiniz, arkanızda hazineleriniz mi var? Hayır! Benden daha zordasınız. Her şeyiniz sizi fethetmeye zorluyor.

Sanyorum artık anlaşılıyor ki, derslerimizin fethedici özelliği var ve ayrıca oldukça canı gönülden buna katlanmanız gerekir. Zamanımız çok önemlidir. Düşmanımız bizi müthiş takip altına almıştır. Hiçbir yanılmamız olmasın. Burası da dâhil, takibi an be andır. Dolayısıyla bizim de güne, hatta saatlere an be an yüksek değer biçmemiz gerekiyor. Düşmanı yenecek dersleri bir an önce almamız gerekiyor. Her sahanın savaşçılığına, her işin başarıyla yerine getirilmesine kişiliğinizin hazır olması gerekiyor. Geciktirilecek, ertelenecek bir saatiniz bile yok. İyi öğrenmeliyiz ve sonuna kadar da varsa bir görev, bir işi yapma ustalığı, buna varız demeliyiz.

Rêber APO
15 Haziran 1996

Pkk 10. Kongresi Açılış Konuşması

Kongremiz önemli bir süreçte toplanmış bulunmaktadır. Partimizin her yönlü verdiği mücadele üzerinden otuz yıl geçmektedir. 30. yılına giriyoruz. Maraton olarak geçen otuz yıllık mücadele ardından bu tarihi dönemde çok önemli bir aşamaya varmış bulunuyoruz. Böylesi çok önemli dönemde toplanan kongremizin mücadelemizde tarihi rol ve görevleri vardır. Bilindiği gibi Parti Tüzüğüme göre kongremizin iki yılda bir toplanması gerekirken, hem mevcut koşullardan hem de çok fazla gerekli görülmediğinden, Meclis kongrenin bir yıl ertelenmesi kararını almıştı. Ayrıca güvenlik nedeniyle mevcut olağanüstü koşullardan kaynaklı baharda yapılması gerekirken, yine Meclis kararıyla yaz ortasında yapılması uygun görüldü ve bu temelde toplantı hazırlıkları yapıldı. PKK gibi kongrelerini, toplantılarını zamanında yapan çok az parti vardır. Önderliğimiz başta buna çok dikkat etti. Bizler de mümkün oldukça buna dikkat etmeye çalıştık. Bu şekilde kongremiz üç buçuk yıldan sonra toplanmış bulunuyor. Bilinen koşullar ve güvenlik durumundan kaynaklı esas olarak doksan kişiyi çağırabildik. Ayrıca buradan da dört kişi daha katıldı. Bu biçimde resmi olarak doksan dört delegeyle kongremizi toplamış bulunuyoruz. Şu an bazı arkadaşlar hazır olmayabilir, fakat onlar da bir iki gün içinde hazır olacaklar.

PKK'nin yeniden yapılanması bundan üç buçuk yıl önce olağanüstü bir kongre olarak Yeniden Yapılanma Kongresi'nde resmi olarak ilan edildi. Yeni PKK, üçüncü doğuş temelinde Yeniden İnşa Komitesi'nin kurulmasıyla birlikte, 2004 baharından bu yana çalışmalarını başlatmış bulunuyor. Önderliğimiz PKK'nin yeniden inşasını yeni bir paradigma temelinde üçüncü doğuş olarak yorumladı ve bu temelde gündemimize koydu.

PKK çizgisi, PKK ruhu, zaten her zaman esas güç olarak bu hareketi ayakta tutmuştur.

Ama geçen süreçte, 2002 ve 2004 yılları arasında, resmi olarak PKK adına herhangi bir çalışma olmamasına rağmen, başka bir adla yine PKK ruhu temelinde çalışmalarda belli bir çaba veriliyordu. Geçen iki senelik dönem tarihimizde hareketimiz ve Önderliğimiz üzerinde hesapları olan düşman ve tasfiyecilere en fazla cesaret veren yıllar oldu. Onlar bunu fırsat bilerek, hem içte hem de dışta iki yıllık süre zarfında saldırılarını fazlasıyla yoğunlaştırdılar. Bir kez daha PKK'nin sadece ideolojik ve felsefi bir öncülük olmadığı açığa çıktı. PKK'nin ideolojik ve felsefi öncülük olduğu temel bir doğrudur. Ancak PKK esas olarak mücadele gücüdür. Hareketi, kadroyu ayakta tutan bir güçtür; her yönüyle düşmana karşı mücadele öncülüğünün gücüdür. Tüm bu gerçekler bir kez daha açığa çıktı. PKK'nin yeniden inşası, PKK'siz dönemi kendilerine fırsat bilerek saldırıya geçen, hatta uluslar arası komplonun projelerini içte örgütleyen düşmanlara karşı Önderlik müdahalesi olarak gündemimize girdi. Yine uluslararası komploya, iç uzantıları olarak tasfiyeciliğe ve her türlü devrim karşıtlığına karşı bir müdahale, bir güç olarak hareketimizin gündemine girdi. PKK'nin ilk görevi örgütsel boyutta ideolojik netliği sağlamak, ideolojik ve siyasi açıdan tasfiyecileri açığa çıkarmak ve böylece hareket içerisinde istikrar yaratmaktır. Birinci yılı

Komünar

daha çok bu yönlü çalışmalarla geçti ve kongre bu temelde gerçekleşti. Yeniden Yapılanma Kongresi her konuda uluslararası komplo ve tasfiyeciliğe karşı mücadele etme temelinde gerçekten olağanüstü koşullarda gerçekleşti. İdeolojik mücadele, Önder APO'nun perspektifleri temelinde daha sistemli, daha programlı geliştirildi. Hareketimizin var olan saldırılara karşı kendini daha fazla korumasına neden oldu. Sadece bununla sınırlı kalmadı, PKK'nin yeniden yapılanması mücadelesinde yeni bir aşamayı kaydettirdi. 1 Haziran Hamlesi ve PKK'nin yeniden yapılanması, bütünlüklü bir çerçevede olarak birbirinden ayrı tutulamaz.

PKK 1 Haziran Hamlesi sürecinde meşru savunma mücadelesine dayalı olarak ideolojik, siyasi, askeri ve örgütsel yönden gerçekleştirerek kendini yeniden yapılandırdı. Eğer o tarihi süreçlerde ideolojik, askeri veya siyasi yönden herhangi bir yenilgi yaşansaydı, PKK'nin yeniden yapılanması başarılı bir biçimde gerçekleşmeyebilirdi. Ancak PKK'nin yeniden yapılanması üçüncü doğuş temelinde belli bir mücadele içerisinde gerçekleşti. Üçüncü doğuş sadece Kürdistan ve sorunları için cevap geliştirmedi. Yeryüzündeki tüm sorunların çözülmesi için kendisiyle birlikte perspektif geliştirdi. Bu çerçevede tasfiyeciliğe karşı geliştirilip yürütülen ideolojik mücadele, kadroda yarattığı netleşme kadar genel çalışmalarda da ilerleme sağlattı. Bir yerde netlik yoksa, orada gizli tasfiyecilik ve orta yolculuk hakim olmuş demektir. Orta yolculuk, devrimci ruhu ve devrimci mücadeleyi öldürmek demektir. Bu, liberalizmi pratikleştirmek ve bu biçimde partileşmeyi zayıf kılmaktır. Liberalizm, ortayolculuk, açık ve gizli tasfiyeciliğe karşı kendini netleştirme mücadelesi çerçevesinde PKK'lileşmenin yeniden yapılandırılması gerekiyordu. Bunun gerçekleşmesi belli bir süreci aldı; kolay olmadı ve üzerinden dört buçuk yıl üzerinden geçti. Yeniden İnşa Komitesi'nin kuruluşundan bu yana, denilebilir ki, PKK kendi içerisinde belli bir netleşmeyi geliştirdi. En son hem meşru savunma alanında hem de örgütsel alanda yakın dönemde açığa çıkan tasfiyecilik

ve gizli tasfiyeciliğin mahkum edilmesiyle, PKK çizgisi, PKK'nin kadro durumu, PKK'nin pratiksel dönem perspektifi daha da netleşti. Bu nedenle Önderliğimizin, PKK'nin yeniden yapılanması olarak ideolojik ve felsefi çerçevesini belirleyip önümüze koyduğu görev, kadronun kendini katması, arınma ve netliği geliştirmesi geç yaşanmış ve üzerinden dört buçuk yıl geçmiş olsa da, artık her yerde geliştirilmiştir. Herkes her dönemden daha fazla bugün PKK çizgisinin ne olup olmadığını çok iyi bilmektedir. Ve bugün hem iç hem de dış yapısında netlik daha fazla gelişmiştir.

Bu gelişmenin dört dörtlük geliştiğini, sisteme kavuştuğunu, her yönüyle kendini çözümlendiğini söyleyemeyiz. Sorunlarımız var, çözümünü geliştirmek de zaten bu kuruğun görevidir. Ama PKK'nin Yeniden İnşa Kongresi olarak Birinci Kongre kendini PKK'nin yeni kervanı olarak örgütleyip yapılandırdı, iç ve dış mücadele sayesinde bu aşamaya kadar geldi. Bu mücadele uluslararası komploya karşı Önder APO çizgisinin her dönemden daha çok güçlü olduğunu gösterdi. Komplocu güçler Önder APO çizgisini Ortadoğu'da güçten düşürüp tasfiye etmek istiyordu. Fakat PKK öncülüğünde gelişen bu dört buçuk yıllık mücadele, uluslararası komplo nun sonuç almadığını, Önder APO ve PKK çizgisinin, PKK bakış açısının, PKK kültürünün bugün Kürdistan ve bölgede her zamankinden daha güçlü olduğunu göstermiş ve kanıtlamıştır.

Diğer bir husus, bütün toplumlar açısından tarihin gelişiminde öncü gücün rolünün başat olduğudur. Ama içinde bulunduğumuz yüzyılda, özellikle reel sosyalizmin yıkılışından sonra kapitalist modernite ideolojisiyi esas alıp dışındakileri de ideolojisizleştirmek istedi; çeşitli biçimlerde toplumlar içerisinde dünyaya yaydı. Diğer bir deyişle ideolojisizleştirmeyi geliştirdi. Toplumların öncüsüz bırakılıp kendi sistemini hakim kılmaya neokapitalistlerin esas projesidir. Bunların hem bölgede hem de içimizde etkileri oldu. İnsanlar öncüsüz de ilerleyebilirmiş gibi bir mantık geliştirildi. Halbuki tarih içerisinde hiçbir top-

Komünar

lumsal olay öncüsüz gerçekleşmemiştir. Hiçbir mücadele öncüsüz başarıya ulaşmamıştır. Hiçbir savaş öncüsüz başarılı olamamıştır. Hiçbir toplumsal değişim ve dönüşüm öncüsüz olmamıştır. Öncüsüz bırakmak, esas olarak teslim almaktır. İçimizde de adeta öncülüğe gerek yok, öncüsüz de yürünebilir türünden yaklaşımlar açığa çıktı. Hatta Önderlik PKK'yi gündemimize koyduğunda bile "Bu nereden çıktı, bu da nedir? " diyenler oldu. Kuruluş Kongresinin bu koşullarda toplandığını ve buna karşıt olanları biliyorduk. "Zaten orada dogmatizm gelişecek, klasik şeylere geri dönecek" deyip buna engel olmak isteyenler vardı. Elbette ihanet eden tasfiyecilerin silahla savaş yürütme durumları olamazdı. Ama bu da bir savaştı. Zaten yeni PKK çalışmaya başlar başlamaz onları tasfiye etmişti. Diğer yandan böylesi bir durum yapı üzerinde etki yaratmıştı. Esas olarak bu, kapitalist modernitenin halkı ideolojisiz ve öncüsüz bırakma projesiydi. Öncüsüz toplumların ileriye doğru tek bir adım bile atamayacakları bir hakikattir. Öncüsüz kalmak, temelde teslim olmaktır. Bu hakikat bütün dünya için geçerlidir. Fakat Kürdistan'da daha fazla geçerlidir. Çünkü Kürdistan tarihi genel olarak öncüsüz geçmiştir. Bu da her zaman sömürülmesine, toplumsal trajedilerin yaşanmasına neden olmuştur.

Bu temelde Önder APO önderliksel çıkışı geliştirerek halkı kendine getirdi, diriliş devrimini gerçekleştirdi. Halksız halkı, ulussuz ulusu asimilasyon ve yok oluştan kurtardı. Bu temelde yürütülen mücadele, partileşme olmazsa gelişmenin de olmayacağını açığa çıkardı. Kürdistan'da tek bir yaprak bile partileşme olmadan kıpırdamaz. Öyle ki, her şey ancak partileşme ile yürüyebilir. Bugün toplumsal sistem, demokratik konfederalizm sistemi ve çeşitli toplumsal çalışmalar da öncülük olmadan ilerleyemez. Son dört beş yıllık mücadele pratiği bu hakikati çok net bir biçimde ispatladı. O nedenle yeniden yapılanma çok önemliydi. Belirttiğimiz gibi bunu bir boşluk olarak görenler bundan istifade ederek saldırılarını yoğunlaştırdılar. PKK bu temelde

kendini yeniden yapılandırarak bu saldırılara cevap oldu ve mücadelesini bu noktaya kadar getirdi.

Üçüncü doğuş olarak PKK'nin yeniden yapılandırılması sadece Kürdistan'daki öncülük ihtiyacına yanıt olmadı. Bugün dünyada perspektifsizlik, yine reel sosyalizmin çözümlüşünden sonra umutsuzluk yaşanmaktadır. Küresel emperyalizm bundan yararlanarak kendini tüm dünyanın öncüsü yapmak istedi. Zaten bugün dünyada var olan bunalım ve kaosun kaynağı kapitalizmin kendisi, kapitalist modernite ve zihniyeti olduğu için onlar yanıt olamazlar. Kapitalist vahşet insanı yıkımaya götürdü. Sosyalizm ise ona karşı ezilen halkların ve sınıfların umudu olarak yeşerdi. Yüz elli yıl boyunca umut oldu. Bunun için çok büyük halk ve sınıf mücadeleleri gerçekleşti. Ancak yüz elli yıldan sonra reel sosyalizmin çözülüşüyle cevap olamadığı açığa çıktı. Aslında o da kapitalizmin bir versiyonuydu; her ne kadar onun karşıtı da olsa, kendini ondan kurtaramadı. Bu nedenle kapitalist sistem gittikçe insanı daha fazla tehlikelerle yüz yüze bıraktı. Dejenerasyonu derinleştirerek, insanlarda ve toplumlarda daha fazla umutsuzluğu geliştirdi. İşte üçüncü doğuş tüm bunlara karşı tarihin en büyük cevabı oldu. Üçüncü doğuş sadece Kürt ve Kürdistan sorunlarını, Ortadoğu'daki sorunları çözmek için değil, kapitalizmin yeryüzünde yarattığı derin sorunlar ve insanlığı gittikçe derinleşen bir kaosa sürükleyen tüm sorunlar için çözüm formülünü geliştirdi ve geliştiriyor. Bu nedenle Önderliğimizin üçüncü doğuş olarak formüle ettiği demokratik konfederalizm çizgisi, insanlığın sorunlarına çözümün geliştirilmesi açısından yeni bir çizgi, yeni bir felsefe ve yeni bir öncülüktür. Kürdistan sorununun çözümünde esastır. Ortadoğu ve insanlık için büyük bir umut ve sorunların çözüm çerçevesidir.

Değerli arkadaşlar!

Üçüncü doğuş olarak yeniden yapılanma sadece partimiz ve Kürdistan için değil, bölge ve insanlık için de önemlidir. PKK üyeleri, Apocu militanlar, özellikle de bu kongrenin delegeleri olarak tarihi bir görevi yerine getir-

mekle karşı karşıyayız. Elbette derin bağıllıkla her yönlü insanlık mücadelesine yanıt olmamız gerekmektedir. Hz. İsa tarih sahnesine çıktığı dönemde insan yaşamda var olan tüm kötülöklere cevap olmak istemiş, perspektif oluşturarak bu uğurda mücadele etmişti. Karşı olduğu Roma İmparatorluğu tarafından yakalanıp çarmıha gerilmişti. Daha sonra her yerde havarileri olan arkadaşlarını aradılar. On iki havarisi vardı ve onlardan biri de ihanet etmişti. Ama kalan on bir havarisi her türlü koşul altında ona bağlı kalarak, düşünce mücadelesini on yıllarca, yüzyıllarca sürdürerek büyük başarılar elde ettiler. Bunu inançla yaptılar.

PKK de bir inanç hareketidir. Bir inanç

**PKK de bir inanç hareketidir.
Bir inanç olarak hem
Kürdistan sorunları hem de
Tüm toplumların sorunlarının
Çözümü için cevap olan bir
Felsefedir. Kadroları havariler gibi
İnançlı olmalı, misyoner,
Derviş gibi çalışmalı ve emekçi
Olmalıdır.**

olarak hem Kürdistan sorunları hem de tüm toplumların sorunlarının çözümü için cevap olan bir felsefedir. Kadroları havariler gibi inançlı olmalı, misyoner, derviş gibi çalışmalı ve emekçi olmalıdır. Yeni PKK bu konuyu daha fazla netleştirerek kurulmuştur. Gelişimi sağlayıp sağlamadığımız ayrı bir konudur; zaten kongre bunu tartışacaktır, kanaatimce bu konuda ciddi eksiklik ve yetersizliklerimiz bulunmaktadır. Özeleştirisi verilecek konular vardır. PKK'nin ideolojik ve felsefi değerine ve Apocu militanlık onuruna göre tamamlanmış bir aşamada olduğumuzu söyleyemeyiz. Ama üçüncü doğuş yolu olarak PKK yolu kutsal bir yoldur. Yücelerek insanlığa, özgürlüğe, eşitliğe ulaşım insanlığın kirliliklerden arındırılıp gerçekten özgürleşmesi için kutsal bir yoldur.

Bir dönem için var olan işçi, köylü ya da diğer küçük burjuva benzeri sınıflar toplumun

öncüleri değildir. Aslında bunlar suni oluşumlardır. Reel sosyalizmin teorileriyle öncü diye tanıttıkları da öncü değildir. Toplumun öncüleri insanlığın derinliklerine kök salmış olanlardır. Kadın ve gençlik bu temelde öncülük misyonunu oynuyor ve oynayacaktır. Apocu felsefede öncülüğün mevzilenilmesi bu temelde daha da anlamlı ve tarihidir. Doğal toplum, doğal insan ve kişiliğinin oluşumu için egemenlik, sömürü ve bağımlılık dışında kalan, oynanılmamış, kirletilmemiş gençlik ruhu, kadın zenginliği ve özelliklerinin devrimimizde yaşamsallaştırılması mücadelenin geliştirilmesinde anlamlıdır. Bu nedenle cinsler arasında, uluslar arasında, sınıflar arasında, insan ve doğa arasında var olan sorunları eşitlik ve özgürlük temelinde çözmek için esas formüldür. Tüm sorunların çözümü için yanıtıdır. Bu nedenle PKK'nin örgütlenmesi çalışmalarını, Apocu ideolojinin geliştirilmesi mücadelesini çok önemli ve tarihi buluyoruz. Sadece bir toplum için değil, insanlık açısından da önemli görüyoruz. İnançımız, ideolojimiz, felsefemiz ve perspektifimiz budur. Önderliğimizin perspektifleri her geçen gün daha fazla dile getirdiğimiz bu çerçevenin gerçekliğini kanıtıyor.

Bugün bölgede ve dünyada gelişen olaylar her geçen gün daha fazla çizgimizin doğruluğunu ispatlıyor. Bu nedenle perspektifimiz Ortadoğu için esas bir perspektiftir. Tüm arkadaşların bildiği gibi, Ortadoğu dünyada önemli ve stratejik bir bölgedir. Günümüzde bölgede üç çizgi birbirleriyle ideolojik, siyasi, örgütsel, kültürel, toplumsal, yer yer da askeri mücadele yürütmektedir. Uluslararası sermaye ve bölgenin statükocu güçlerinin çizgisi bölgede var olan sorunlar için ciddi çözüm formülleri bulamamakta ve cevap olamamaktadır. Onlar daha çok kendi aralarında egemenlik mücadelesi ve savaşımını yürütmektedirler. Torbalarında bölgenin derin sorunlarına yanıt olabilecek herhangi bir şeyleri yoktur. Sömürü ve egemenlik vardır. Çünkü zihniyetleri kapitalist zihniyete dayalıdır. Zaten sorunların sebebi ve kaynağı bu zihniyetin kendisidir. Bu nedenle onlar ne kadar çaba harcar-

Komünar

larsa harcasınlar, teknolojileri ne kadar yüksek olursa olsun, güçleri ne kadar büyük olursa olsun, paraları ne kadar çok olursa olsun, askeri ve ekonomik yönleri ne kadar güçlü olursa olsun, onlar insanlığın sorunlarına çözüm olamazlar. İnsanlığın sorunları derin, felsefi ve yaşamsal olduğu için güçle çözülmez. Kapitalist modernitenin en çok geliştiği yerde bu sorunlar bireyde, ailede, toplumda daha fazla derinleşmektedir. İnsanlar en fazla kapitalist modernitenin geliştiği yerlerde delirmekte ve insanlıktan uzaklaşmaktadır. Benicilik, bireycilik derinleşmekte, egoizm hakim olmaktadır. Dünyada en fazla kapitalizmin merkezlerinde en çok tumarhaneler vardır. Çünkü insanı insanlıktan çıkarıyor, insanın aklını kaçırıyor. Bu çok açıktır.

Tüm bunlara askeri güç ve müdahalelerle, savaşlarla çözüm olamazlar. Bu nedenle Ortadoğu bölgesinde hiçbir etkileri yoktur. Çözüm halkların kendi kendini yeni bir zihniyet ve akılla yönetebileceği, örgütleyebileceği bir demokrasidir. İşte biz buna demokratik konfederalizm diyoruz. Ancak bununla yanıt olabilmeler. Bu biçimde insanlar tatmin olabilir, kendilerini özgürleştirebilir, eşit olabilir, birbirlerini sömürmeden özgürce insan olarak yaşayabilirler. Sorunların çözümü halkların demokratik çizgisindedir. Bu sebeplerden dolayı Önderliğimize komplo düzenlendi. Bizden çok dışımızdakiler Önderliği araştırıyorlar. Onlar Önderliğin bu çizgisini kendileri açısından tehlikeli buldukları için komployu gerçekleştirdiler. Uluslararası komplonun amacına ulaşmaması için, halkların çizgisinin ayakta kalması için PKK çalışmaları çok kutsaldır. Bugün Önder APO İmralı'da aynı çerçeveyi derinleştirdi, zenginleştirdi, yeni paradigmayı genişletti ve hala büyük bir emekle yoğun bir baskı altında yazıyor ve olağanüstü bir biçimde, olağanüstü direnişle çalışmalarını yürütüyor. Bu kutsal ve tarihi bir çalışmadır. Çünkü insanlık ayaklar altındadır.

Önderliğin İmralı zindan koşullarındaki direnişi sadece üzerindeki baskı, psikolojik savaş ve işkenceye karşı bir direniş değil, daha derin bir direniştir. Kökleri tarihin derinlik-

lerinden geliyor. İnsanlığın kurtuluşu ve yaşamı için, özgür insan için çok tarihi bir direniştir. Önderlik bu koşullar altında çalışarak birkaç perspektifi PKK'ye ulaştırmaya çalışıyor. PKK de Önderliğin o zor koşullarda verdiği perspektifleri büyük bir şevkle aydınlık olarak topluma mal etmelidir. Bu nedenle demokratik konfederalizm sistemini kurmalıdır. İdeolojik mücadeleyi örgütleyip yürütmelidir. Kadro her yönüyle kendinde netliği sağlamalıdır. Kendinde netlik sağlayamayan kadro, bu kutsal görevi yerine getiremez. Bilinmelidir ki, görev tarihi ve kutsaldır. İnsanlığın ve insanlık karşıtlığının hesaplaşması söz konusudur. Onlar insanlığı kendi çıkarları ve sistemlerinin çıkarları için ayaklar altına almak istiyorlar. Ama Önderliğimiz büyük güçlerin baskılarına karşı insanlığı ayakta tutmaya çalışıyor. İşte bizler Önderliğin mücadele yolunda bu hareketin kadrolarıyız. İnsanca yaşamın sürdürülmesi için çabalyoruz. Üçüncü doğuş çerçevesinde geliştirilen PKK insanlık yaşamının mücadelesidir.

Yoldaşlar! Kutsal mücadeleyi yürütebilmek için her şeyden önce kendimizi netleştirmeli ve arınmalıyız. Nefsimizi terbiye etmeliyiz. Gerçekten kendimizi bir mümin olarak temiz, dürüst kılmalıyız. Bunun için başta kendimizle mücadele etmeliyiz. Daha sonra bu mücadeleyi toplumda örgütleyip yürütmeliyiz. Bu mücadele ancak demokratik konfederalizm sisteminin kuruluşuyla güvenceye alınabilir. Önderliğin dediği gibi, toplumdaki değişim ve dönüşümün kurmay gücü ancak böyle gerçekleşir. Pratik anlamı budur.

Diğer yandan serhildan hareketinin geliştirilip örgütlenmesi, öncülüğünün yapılması, halk öncülüğünün geliştirilmesi, yine halkımız ve değerlerimiz saldırıyla karşı karşıya olduğu için meşru savunma mücadelesinin geliştirilmesi, meşru savunma savaşının yükseltilmesi üç temel görev arasındadır. Sistemin kuruluşu, serhildan ve gerilla hareketi mücadelede temel halkalardır ve her PKK'linin buna öncülük etmesi gerekmektedir. Sadece teorik olarak değil, pratik ve yaşamsal olarak öncü olmalıdır. Her konuda öncü

Komünar

olmalıdır. Gerçekten halkın yüksek düzeyli mücadelecisi olabilmesi için her şeyden önce kendi içindeki gizli tasfiyeciliği tasfiye etmeli, orta yolu yok etmeli ve kendini netleştirmelidir.

Kürdistan'da bu çerçevede var olan mücadeleye Kürt halkını Önderlik perspektifine dayalı olarak halkların mücadele öncüsü, demokrasi mücadelesinin öncüsü yapabilir. Bu temelde Kürdistan özgürlük mücadelesi, demokrasi mücadelesinde merkezi ve motor bir güçtür. Hareketin militanı olabilmek için kişi kendini bu felsefede eriterek mutlaka bu felsefe ve ruhla birleştirmelidir.

Kongremizin bu çerçevede daha derin ve net açılımlar geliştireceğine inanıyoruz. Dile getirdiğimiz gibi, yeni PKK resmi olarak 4 Nisan'da Yeniden İnşa Komitesinin kuruluşuyla yol aldı. Dört buçuk yıldır mücadelesi yürütülüyor. Bu süre zarfında her şeyden önce bine yakın kahramanımız şehit düştü. Yurtsever halkımız çok katılım sağladı, çok fazla fedakarlık yaptı, esir düştü, tutuklandı ve işkenceye maruz kaldı. Önderliğimiz olağanüstü bir biçimde hem çizgisinde ısrar ediyor, hem de gündün güne daha derin gelişimleri sağlıyor. Ve Kürdistan özgürlük gerillası bu çerçevede Kürdistan'ın gereken her alanında, Kuzey'de, Doğu'da, Güney'de, kısmi olarak Güneybatı ve her yerde değerlerin korunması ve çizginin temsil edilmesi için mücadeleyi ve direnişi sürdürüyor. Tabii tüm bunlar emekle, direnişle oldu. En son Önderliğimizi zehirleyen düşmana karşı Parti Meclisimiz genel bir çerçeveyi geliştirdi. Bu eksende Kürdistan'da mücadele gelişti. Ayrıca ertesini yıl bu mücadele "Êdî Bes e" şiarı ile daha da yükseltildi. İmralı işkencesinin son bulması için, Önderliğin özgürlüğü ve Kürt sorununun çözümü için "Êdî Bes e Hamlesi" örgütlendirildi. Hamle Kürdistan'da hem serhildan alanında yeni adımlar örgütledi, hem de büyük komutan Adil yoldaş öncülüğünde Gabar, Oramar ve Zap'ta büyük direnişler geliştirdi. Onun devamı olarak bugün Kürdistan'ın her yerinde bu direniş devam etmektedir. Êdî Bes e Hamlesi çerçevesinde hem halk hem de gerilla alanında cevap ver-

me durumu gelişerek bir düzey yakalandı. Geline bu düzeyde çok şey yaptığımızı söyleyemeyiz. Öylesi bir durumumuz yoktur. Kongrede bunu tartışacağız. Esasta Önderliğin duruşunu ve İmralı'daki direnişini ve geliştirdiği çizgiyi, perspektifini temsil edebilmek görevimizdir. PKK'nin görevi budur.

Partimiz Partiya Karkerên Kurdistan şehitler partisidir. Başta 1 Haziran Hamlesinden bu yana PKK Meclisi üyesi Sorxwîn, ardından Adil, Nuda, Viyan, Şilan, Akif yoldaşların şahadetleri ve 1 Haziran hamlesinin tüm şehitleri bu görevi bize teslim ettiler. Yürüttüğümüz görev Önderliğin ve şehitlerin direnişleriyle bizlere teslim ettiği bir görevdir. Yeniden Yapılanma Kongresi ve kongre devrelerinin geliştirilmesinde, karar tasarılarının hazırlanmasından tatalım kongre yerinin, salonunun ve tüm hazırlıklarının yapılmasında arkadaşların bildiği gibi Nuda ve Viyan arkadaşlar öncüydüler. Onlar adeta kongrenin kuruluşunda, gelişiminde öncüydüler. Emek ve çabalarıyla, aylarca süren eğitimlerle ve yürüttükleri mücadele ile, temsil ettikleri ruhla, pratik olarak gece gündüz yürüttükleri çalışmayla birinci kurul gerçekleşti. Bugün de ikinci kurulu gerçekleştiriyoruz. Unutmamalıyız ki, onların emekleri üzerinden ikinci kurula ulaştık. Öyle temiz, dürüst, samimi olan, bedenlerini ateşe veren ve her yönüyle fedaice mücadele eden, savaştan, Apocu fedai ruhu temsil eden, Önderliğin dile getirdiği ölümsüzlük taburunun sembolü olan insanların ruhu bu eseri yarattı. Ve onlar bu görevi bizlere teslim ettiler.

Komünar

Kurulda Önderliğin perspektiflerini ve şehitlerin bize verdiği görevleri ne kadar pratiğe geçirdiğimizi tartışacağız. Eksikliklerimizin ne kadar olup olmadığını tartışacağız. Çünkü yürüteceğimiz tartışmalarla kongremiz başta bu süreçte hareketimiz üzerinde var olan saldırılara cevap olacaktır. Biz burada formalite olarak kongreyi gerçekleştirmeyeceğiz. İç tüzüğümüze göre uygulanması gerekir anlamında toplanmıyoruz. Tarihin bu önemli aşamasında, Önder APO öncülüğünde ilerleyen özgürlük yürüyüşünü başarmamız, zafer tarzını yakalamamız ve bütün saldırılara karşı cevap olmamız için kongre toplanmıştır. Katılımcılar buna göre Meclis tarafından hazırlanmıştır. Kongrede yapılacak tartışmaların döneme cevap olabileceğine inanıyoruz ve umutluyuz. Hem düşman saldırılarına cevap olabilecek, hem de Êdî Bes e Atılımının ikinci aşamasını başarabilecektir. Bu nedenle öncülük önemlidir.

Kongra Gel 6. Genel Kurulu, arkadaşların da bildiği gibi, bundan tam bir ay önce 21 Temmuz'da toplandı. Halkın, devrimin, özgürlüğün, toplumun tüm sorunlarını tartışarak gündemine alan halk kurulusudur. Fakat orada da en fazla zaman alan ve derinlikli ele alınan ve dikkat çekici olan gündem öncülük sorunları gündemiydi. Bunun PKK ve PAJK'ın görevi olduğu belirtildi. Stratejik olduğu için öncü rolünü oynayamazsa, Kongra Gel çalışmalarının da yürütülemeyeceği açığa çıktı. Başta da belirttiğimiz gibi, Kürdistan'da ideolojisiz tek bir yaprak bile kıpırdamaz. Halk meclisi olmasına rağmen, 6. Genel Kurulun esas gündemi öncülük sorunları ve ideolojik mücadele oldu. Kurulda PKK ve PAJK'ın bu sorunlar üzerinde daha fazla derinleşmeleri gerektiği dile getirildi. Tüm Kürt halkının iradeleşmesi olarak 6. Kurulda da şehitlerin bize bu görevi verdiği belirtildi. Önderlik perspektifini geliştirdi ve bundan umutludur. Kürt halkının iradesini resmi olarak temsil eden bir kurum olarak Kongra Gel de gösterdi ki, PKK ve PAJK'ın öncülük etmesi gerekir. Onlar iyi öncülük ederlerse demokratik konfederalizm kurulacak, ulusal demokratik birlik çizgisi geliş-

cektir. Bu temelde Ortadoğu'da çatı örgütlerinin kurulması, birlikte yaşadığımız halkların ve Ortadoğu'da halkların demokrasi çizgisinde birleşerek Ortadoğu birliğinin gerçekleşmesi ve halkların kardeşliğinin gelişmesi için öncünün rolünü oynaması gerekir. Elbette bu düşünce PKK düşüncesidir. Çünkü PKK Meclisi bu perspektifleri netleştirmişti ve bunlar Genel Kurula da sunulmuştu. Genel Kurul da bunu kabul ederek onayladı. Demokratik ulus çerçevesinde ulusal demokratik birliğin yine bölge halklarının birliğinin gerçekleştirilmesi amacımızdır.

Dünya çapında demokrasi mücadelesi ve halkların birliği için ciddi bir çaba gerekir. Ama bunun için de PKK'nin rolünü oynaması gerekir. Yeniden açığa çıktı ki, çözümlerimiz gereken sorunlar var. Hareketimizin bu tarihi dönemde istenen hamleyi örgütleyebilmesi için öncünün rolünü oynaması gerekir. Bu sorun burada çözülecektir. Kongre en büyük iradedir. Bu görevi ancak kongre en üst düzeyde yerine getirebilir. Bir düzey yakalanmıştır, ama bu düzeyden sonra da gelişmesi için gerçekten de öncü amansız olmalıdır. Önderliğimizin ortaya koyduğu çerçevede rolüne sahip çıkmalı ve rolünü oynamalıdır. Eğer öncü rolünü oynayamazsa, geliştirilen saldırılar karşısında darbe yiyip yenilme ihtimali ile karşı karşıya kalır. Yani içinde bulunduğumuz bu tarihsel süreç hassastır. Saldırıları vardır. Uluslararası komplo hareketimiz üzerinde gelişti. Önderliğimizi esir alarak hareketimizi tasfiye etmeyi amaçladı. Buna karşı hareket olarak bizler de PKK'nin yeniden yapılanması ve üçüncü doğuş temelinde 1 Haziran Hamlesiyle yeni bir direniş dalgası örgütledik. Mücadelede yeni bir aşama kaydedildi. Tüm bunlar bugün uluslararası komployu boşa çıkararak sonuçsuz bırakmıştır. Komplo çözülmüş değildir, mücadele halen devam etmektedir.

Aslında Türkiye ve ABD arasında gerçekleştirilen anlaşma temelinde, yine Türkiye ile İran arasında ve bölgesel güçlerle yapılan anlaşmalar temelinde, esas olarak 2007 Kasım'ından bu yana hareketimize karşı geliştirilen yeni bir saldırı dalgası vardır. Bu saldırı ken-

Komünar

dini yenileyerek sürdürülmektedir. Eğer buna karşı bu tarihi aşamada öncü rolünü oynarsa, meşru savunma savaşı ve serhildanlar yükseltilirse, gerillada netleşme ve yeni taktik performans gelişirse, demokratik konfederalizmin kurulmasında da gelişim sağlanırsa gerçekten yenilmez bir güç olacağız. Gerçekleştirilmezse yenileceğiz. Kongrenin görevi Apocu Hareketi yenilmez bir güç haline getirmektir. Bu anlamda gerilla, kadro ve halkta gerekli ruhu geliştirerek bunu bir kültür haline getirmelidir. Bu yeni bir şey değildir, çaba olduğu kadar yetersizlikler de vardır. Kongre bu yetersizliklerin ne olup olmadığını görmeli ve netleştirmelidir. Önümüzde var olan engelleri bu kutsal kongrenin tartışma ve kararlarıyla netleştirmeliyiz. Var olan eksiklikleri aşma çabası içerisine girmeliyiz. Önder APO'nun en zor koşullarda bizlere ulaştırdığı perspektifleri yaşamsallaştırmalı ve pratikleştirmeliyiz. Bunun gerçekleşmesi, halkımızın ve yüzyılların ütopyasının gerçekleşmesi, halkların kardeşliği temelinde Demokratik ve Özgür Kürdistan'ın kurularak konfederal sistemin gelişmesi ve Ortadoğu halklarının umutlarının daha fazla güçlenmesi anlamına geliyor. PKK bu noktalarda daha güçlü bir atılımla, daha net bir perspektifle pratik planlama ve örgütlenmeyi geliştirmelidir. Çünkü örgütsüz olunmaz. Kurmay örgüt sahibi olmalıdır. Bunda gelişim sağlamış değiliz. Bunu tartışacağız. Burada eksikliklerimiz vardır.

PKK'nin kuruluşu bir doğrultu oluşturdu. PKK'nin kuruluşu başlı başına düzelmeyi öğütledi. Fakat kadrosu, kurum ve örgütü ne kadar oluşturuldu konusu zaten bu kurulun tartışacağı bir konudur. Uluslararası komplo kendi yenilgisinden sonra daha fazla öfkeyle, daha planlı ve taktikle yeniden geliştirdiği saldırılarla üzerimize gelerek, ideolojik, siyasi, örgütsel, kültürel, toplumsal ve askeri yönden bizleri daraltarak sonuçsuz bırakmak istemektedir. Tüm bu saldırılara karşı cevap olmamız için gerçekten de bu sorunlarımızı çözmeliyiz. Sorunların çözüm yeri de bu kuruldur.

Tüm bu nedenlerden dolayı bu kongrenin delegeleri tarihi görevlerle karşı karşıyadır.

Her arkadaş sorumluluğunu toplantımızın tartışmalarının geliştirilmesinde göstermelidir. Netliğin, şeffaflığın olması için hem ruhta, hem perspektifte, hem de ideolojik duruşta istenen Apocu fedai militan ruhunun gelişmesi ve PKK'nin siyasi, diplomatik, toplumsal ve her yönden öncülük yapması için ne gerekiyorsa, biz delegeler olarak onu burada geliştirmeliyiz.

Şehitlerin ve Önderliğin bize verdiği görevi, yine genel kurulun da bizi seçmekle verdiği görevi burada sizlere teslim ediyoruz. Elbette eksiklerimiz vardı. Bu anlamda muhasebeye açtık. Ama bu saatten sonra kongre delegeleri sorumludur. Zaten doğal olarak görevimiz sona eriyor. Ve kurulumuz genel durumu gözden geçirip yorumlayarak ona göre sürece cevap olabilecek tercihleri netleştirmeli ve bu şekilde PKK örgütünü 10. Kongreyle ihtiyaçlara göre yeniden harekete geçirmelidir. Hem PKK sistemini, hem Meclisini, hem kadro duruşunu ve eğitim biçimini netleştirmesi, çeşitli ideolojik mücadelelerden tatalım meşru savunma çalışmasına, oradan barış çalışmalarına kadar tüm bu alanlarda Apocu PKK'nin kendisini daha iyi mevzilendirmesi ve tarihi yürüyüşünü başarabilmesi için, kurulumuz bunun formülasyonunu netleştirerek görev vermelidir. Kurul delegeleri olarak bu görevler hepimizin önünde durmaktadır. Kongre delegeleri bu dakikadan sonra daha fazla sorumluluklarına sahip çıkarak 10. Kongreyi başarılı bir kongre kılmalı, kongremizi büyük bir hamlenin temeli yapmalı, Apocu bir çıkış yaparak özgürlük mücadelesini başarıya götürmelidir.

Önder APO'nun perspektifleri temelinde, kahraman şehitlerimizin çizgisinde PKK'nin bu tarihi dönemdeki yürüyüşünün başarıya ulaşacağına inanıyoruz ve umutluyuz. 10. Kongremiz zaferin ve yeni bir yürüyüşün temeli olacaktır. Bu temelde tüm kongre delegelerine başarılar diliyoruz.

**BIJÎ RÊBER APO !
BIJÎ PKK !**

21 AĞUSTOS 2008

CEMAL (Murat Karayılan)

Komünar

Dizi Yazı III

Êdî Bes e Hamlesinin İkinci Aşaması Partileşme Temelinde Başarıyla Sonuçlanacaktır!

Önümüzdeki süreçte karşı karşıya bulunduğumuz zorlu görevleri, giderek karmaşıklaşan ve derinleşen ideolojik, politik, örgütsel, askeri görevleri başarıyla yürütebilmek, bunların hepsine başarılı öncülük edebilmek açısından partinin içyapısının, ideolojik-örgütsel birliğinin, düzeninin, disiplininin önderlik çizgisi temelinde geliştirilmesi, onunla çelişen parti dışı tutum, duruş, anlayış ve eğilimlerin kesinlikle bertaraf edilmesi gerekiyor. Ancak böyle olursa parti, mevcut fırsat ve imkanları iyi değerlendiren, siyasi askeri durumun ortaya çıkardığı çelişkilerden yararlanan, halkın gücünün yerinde, zamanında yetkin bir biçimde örgütleyerek mücadeleye seferber eden bir öncü hareket durumuna gelir. Bizimde ihtiyacımız olan böyle bir partidir, böyle bir öncülüktür. Bunu sağladığımız zaman, halkın gücü ve siyasi koşulların sunduğu imkanları birleştirdiğimizde yürüttüğümüz çalışmaların başarısı, var olanı iki-üç kat aşacaktır. Çok daha yaygın ve etkili mücadele gerçeğine ulaşılacaktır. Dolayısıyla örgüt içinde var olan eğilimleri engel olmaktan çıkarıp, böyle bir mücadele gerçeğine ulaşacağımız örgütsel çözüm yollarını bulmalıyız.

Aslında geçen dönem bir yerde böyle bir mücadeleye de tanıklık etmiştir. Parti içinde yaşanan bu eğilimler hangi olumsuz sonuçları doğurdu, bunlara karşı nasıl mücadele verildi, bu temelde 4-5 yıllık pratik süreç çeşitli alanlarda nasıl seyretti? Bunlar üzerinde duracağız. Belirttiğimiz hususları geçen dönemin pratik süreçlerinden de izleyebiliriz. Aslında o pratik süreçlerin değerlendirilmesinden, tartışılmasından çıkardığımız sonuçlar oluyordu. Bunlar sadece böyle somut bir bilgi yada bazı yerlerden edinilmiş bilgi durumu değil, tamamen örgütsel pratiğimizden ortaya çıkan sonuçlar oluyor.

HPG pratiğine bu çerçevede bakabiliriz ve daha doğru sonuçlara ulaşabiliriz. HPG, mücadelenin en keskin yaşandığı ve mücadelede en çok rol oynayan alandır. Direniş geliştirip yüzlerce şehit verilen bir mücadele alanıdır. Dolayısıyla bu tür anlayış ve eğilimlerin daha çok ortaya çıktığı, keskin bir biçimde kendini gösterdiği, daha erkenden mücadeleye dönüştüğü bir sahadır. Her şey HPG'de biraz daha yalındır, açıktır. Çünkü mücadelesi keskindir. Mücadele burada fedai çizgisinde sürüyor. Bu keskinlik, yanlışlıklarla doğrular arasındaki ayrımı ve mücadeleyi daha erkenden ortaya çıkarıyor. Doğruyla-yanlış, kazanılanla-kaybettiren kendisini çok daha açık biçimde gösteriyor.

Bu geçeklik kendini HPG'ye dayatan tasfiyecilik ve ona karşı mücadelede kendini ortaya koymuştur. HPG'de 11-16 Mayıs tarihleri arasında bir platform yaptık. Dr. Ali ile Dicle'nin platformunu yapma çerçevesinde Botan eyaletindeki tasfiyeciliği yargıladık. Botan'daki tasfiyeci eğilim ve pratik, bir süreden beri tartıştığımız, soruşturduğumuz bir pratikti. Bu süreci sonuçlandırmak, içinde bulunduğumuz süreçte Botan'da daha aktif, etkin bir çıkış yapabilmek için böyle bir platform yapmak, tasfiyeciliği yargılamak acil hale gel-

Komünar

mişti. Daha fazla geciktirmek yanlış olurdu. Daha pasif tutumlarla ve yöntemlerle geçen 2007 yılında yürüttüğümüz düzeltme çabaları yeterli sonuç vermedi, istenen sonucu, dolayısıyla düzeltmeyi sağlayamadık. Bu gecikme sonucu Botanda savaşın sorumluluğunu yürüten yoldaşlarımız tasfiyeciliğin yarattığı bozulma içinde boğuldular. Hezil vadisinde yaşanan kayıplar birazda buradan kaynaklandı. Kurtay, Nuda ve Ferhat arkadaşların şahadetinin kesinlikle böyle bir durumla doğrudan bağlantısı var. O nedenle taktik düzeltmeyi yetkin, başarılı sağlayabilmek açısından ideolojik-örgütsel mücadeleyi daha keskin yürütme gereği ortaya çıktı. Söz konusu platformlar böyle bir ihtiyacın sonucunda gerçekleşti. Platform içinde açıkça ifade edersek; insanın tüylerini diken diken eden, hayrete düşüren, asla ihtimal vermek istemediğimiz, aklımıza gelmeyen durumlarla karşılaştık. Platform bileşeni her ikisini de partiden iki yıllığına çıkarma kararı aldı. HPG'den de bir daha alınmama kaydıyla atma kararı çıktı. Bu kararı PKK yönetimi de onayladı ve kesinlik kazandı.

Bu bir tedbir, bir sonuç elbette. Kuşkusuz bundan daha önemlisi bu kişiliklerin yürüttükleri pratiklerle ortaya çıkardıkları gerçekler ve sonuçlardır. Biz bu platformlarda da gördük ki, aslında militan, fedai güç gözünü kırpmadan savaşa girmiştir. HPG ,böyle bir savaşçı gerçeğini ifade ediyor, ondan oluşuyor. Provokatif- tasfiyeciler, hainler de kaçıp düşmana gitmişlerdir. Şimdi ortada kalan, ne partiyi ve çizgiyi benimseyen, ne ona katılarak fedai militan çizgiye girip pratiğe giden, ne de kaçıp giden bir eğilim HPG'yi tasfiye etmek için kendini dayatmıştır. İhanetin yapamadığını içten yapmak üzere, hem de HPG gibi bir fedai örgütünde yapmak üzere 4 yıldır çaba harcamıştır. Dr. Ali ve Dicle gerçeği bize gösterdi ki, provokatif- tasfiyeciler eğilimin şu kişiyi, bu kişiyi HPG başında tutarak, tutmak isteyerek yapamadığını Dr. Ali ile yapmıştır. Fakat kurnazca "benim de bir savaş anlayışım var, taktik sorunlarımız var, bende görüş iletiyorum, tarz sorunları var, şu konu-

larda eleştirilerim var" denilerek, daha ince yöntemlerle, sinsî ve gizli bir biçimde provokatif-tasfiyeciler eğilim, bozguncu-yıkıcı eğilim fedai örgütümüz HPG içerisinde pratikleştirilmiş, yaşatılmıştır. Ferhat-Botan ihanetçi çeteciliğin yapamadığını, açıktan yapmak isteyip de yürütemediklerini, sonunda kaçıp düşmana sığınmak, düşmanın kucağına oturmak zorunda kalma durumlarını, gizli bir biçimde bu kişiler HPG içinde pratikleştirmişlerdir. Bunu açığa çıkarmak, netleştirebilmek için çok çaba harcadık ve mücadele verdik. Bu eğilimin yarattığı ortamda yıllardır ciddi bir zorlanma yaşandı. Yoğun bir tartışma, eleştiri HPG içerisinde sürdü. Sonunda bu gizli ve sinsî, bozguncu-yıkıcı eğilimi, tasfiyeciliği açığa çıkartıp mahkum ettik, ama bugüne kadar ciddi kayıplara neden olmuştur. Hem kazanılması gereken, ulaşılması gereken başarı düzeyini geriletmiş, hem de kayıplarımızın çok fazla olmasına yol açmıştır. Bu tasfiyeciliğin onlarca şahadette rolü vardır.

Tasfiyeciliğini sinsîce ve haince sürdürerek HPG'nin meşru savunma çizgisinde parti öncülüğüne kavuşturulması, bu temelde komuta tarzının, yönetim tarzının, taktik tarzın yetkince geliştirilip oturtulmasını engelledi ve zayıf bıraktı. PKK Meclisi üyesi olmasına rağmen hep sağa-sola çekiştirerek parti öncülüğünün oturtulmasını engelledi ve ortamı muğlaklaştırdı. Bu kadar ağır kayıplarda böyle bir yönetim-komuta duruşunun belirleyici sorumluluğu var. Hem şehit verdik, hem de bir sürü firar oldu. Neredeyse kattığımız kadar kaybettik. Dolayısıyla bu kadar savaş yürütülen bir ortamda HPG hızla, kat kat büyümesi gerekirken, böyle bir büyümeyi sağlayamadı. Tasfiyecilik bu duruma yol açtı. Hem yönetim ve komuta görevini üstleniyor, hem de sinsî davranıyor, çeşitli rahatsızlıklar olarak ortaya koyarak ortamı sorunlu hale getiriyor, benim düşüncelerim denilerek örgüt çizgisini, savaş çizgisini saptırıyor. Demokrasi olsun, ayrı düşünceler olabilsin gibi oldukça masum gösterilen anlayış ve tutumlarla kendisini gizleyip tasfiyeciliğini örtterek, yıllarca kendini pratikleştiriyor, örgüte zarar

Komünar

veriyor. Şimdi bunun hesabını soran, intikamını alan bir mücadele yaklaşımıyla bu eğilimin tüm çirkinliklerini ortaya koyduk, çözümledik, mahkum ettik. Sonuçlarını bütün örgütlerimize yansıtıyoruz, daha fazla da yansıtılacaktır. Platform divanı çıkardığı sonuçları yazılı hale getirmiş, tüm arkadaş yapımıza sunmuştur. Platform tutanakları en az 500-600 sayfalık bir kitap haline getirilecektir. Böylece tasfiyeciliğe karşı mücadele ve ortaya çıkan sonuçları deneyim, tecrübe olarak eğitim malzemesi yapacağız.

Sonuçlar, izahı zor olduğu gibi, hiçbir vicdanın kabul etmeyeceği kadar ağırdır. İnsan bugünkü noktadan dönüp geriye baktığında ortaya şu çıkıyor. Madem böyleydi nasıl bu kadar örgüt içinde kaldı? Neye dayanarak kaldı, niye bu durumları zamanında görülemedi ve engellenemedi? Bu bakımdan örgüte zarar veren, bozgunculuk-yıkıcılık yapan bu lanetli kişilerden çok; ona zemin sunan, fırsat sunan, onu engellemeyen, ona karşı mücadele etmeyen, tedbir geliştirmeyenler sorumludur. Buda ideolojik-örgütsel mücadelenin yürütülüp yürütülmemesi ile ilgili bir konudur. Örgüt içinin muğlak olduğu her zaman, bu tür eğilimler kendisini yaşatır. Bu bakımdan örgüt içinin netleştirilip netleştirilmemesi önem taşıyor. Net bir örgüt olmazsa, ölçüler, özellikler, anlayış birliği, disiplin, sistem olmaz ve işletilmezse bu tür duruşlar, davranışlar örgüt içerisinde kendisini yaşatabilir. Nitekim yıllarca kendini çeşitli biçimlerde kamufle edebiliyor, yaşatabiliyor, her türlü zararı, hem de çok ağır bir biçimde örgüte verebiliyor. Bundan çıkan sonuç: örgüt ortamının netleştirilmediği durumda her tür ajan böyle bir örgüt içinde yuvalanabilir, yer tutabilir. Düşman faaliyetlerini rahatlıkla yürütebilir. Bozgunculuğu, yıkıcılığı, her türlü tehlikeli komploculuğu örgüt içerisinde geliştirebilir. Eğer çizgi ölçülerine göre netleşmemiş bir parti ortamı varsa her türlü düşman anlayışı, eğilimi, ajanı bu ortamda cirit atabilir. Bu açıdan da orta yolcu eğilim olarak ortaya çıkan, aslında bireyci, tepkici, grupçu eğilim biçiminde kendini gösteren, özünde

tasfiyecilik olan ve her türlü tasfiyeciliğe zemin olan bu tür duruşları kesinlikle gidermemiz gerekir.

Vurguladığımız gibi HPG, en keskin mücadelenin yaşandığı yerdir. Dolayısıyla provokatif-tasfiyeci eğilim karşısında en güçlü ve bütünlüklü duran örgütümüz, gerilla örgütümüz oldu. Tasfiyeciliğin tasfiye edilmesinde 1 Haziran atılımının geliştirilip bu güne kadar düşmana darbeler vuran, mücadelenin geliştirilmesinde başat rol oynayan gerilla güçlerimiz oldu. Hiç kimse bu gerçeği inkar edemez. Ama böyle bir güç içerisinde bile Ferhat-Botan provokasyonunun yapmak isteyip de yapamadığını yapan, onların vermek istediği zarar kadar zarar veren tutum ve davranışlar yaşanmıştır. Platform bazı geçekleri net ortaya çıkardı. 1 Haziran atılımı eğer çok güçlü, etkili, hızla sonuç alıcı gelişmediyse, bunun önemli düzeyde yürütücüsü komuta kademesinden kaynaklandığını kabul etmemiz gerekir. 1 Haziran, elbette ideolojik, siyasi, askeri bir atılımdı. Bu atılımın askeri olduğu kadar, ideolojik siyasi yanları da vardı. Yine de bütün direnişimizin temelinde meşru savunma önemli rol oynadığı için öncü, sürükleyici gücün gerilla gücü olduğu, gerilla mücadelesi olduğu açıktır. Bu nedenle gerillaya verilen zarar, gerillanın engellenmesi, bütün sürece, bütün alanlardaki mücadeleye fazlasıyla zarar verdi.

HPG 4. konferansı; ana karargah çevresi başta olmak üzere, özellikle Medya Savunma Alanındaki gerilla birliklerinde "gizli sosyal reformculuğun" var olduğunu belirtmişti. Başta dr. Ali olmak üzere, Ferhat-Botan çizgisini gizli bir biçimde HPG içerisine yaymak, örgütlemek için azami çaba harcayanlar oldu. Örgütü, gizli sosyal reformculukla önderlik çizgisinden kopartıp etkili olmayı düşünen bu hainin, 2004'de ana karargâhta bilmem yaşamı şöyle olmuş, 2005'te bir başkasıyla yaşamış, 2006'da gitmiş Botan'da yine birisiyle benzer biçimde yaşamayı sürdürmüştür. Botan gibi insanlık tarihinin özgürlük ve direniş kalesi olan bir alanı, erkek-kadın düşkünlüğünün en çirkin yaşandığı alan

Komünar

haline getirmeye çalışmıştır. Sadece kendisi ve Dicle bu düşkünlüğü yaşamamış, bu düşkünlüklerini daha rahat yürütmek ve yapıyı kendi düşüncesine çekmek için bu yaşam biçimini bilinçlice örgütlemeye çalışmıştır. Tolumda belirttiği gibi "biri pezevenk, biri de çöp çatanlık" rolünü üstlenmişler. Bazı arkadaşlarımız oradan gelmiş, bunların hem yaşam tarzı, hem de savaş anlayışları konusunda bilgi vermişlerdir. PKK yeniden inşa komitesi ve Askeri Konsey Üyesi şehit Nuda arkadaşımızın raporları bunların gerçeğini tüm çıplaklığıyla ortaya koymaktadır. Bunlar tabii ki değerlendirildi. Konferanstan sonra gidip soruşturma yürüten, düzeltmek isteyen arkadaşlarımızın da raporları var. Tasfiyeciliğin tanımlanması ve soruşturulması bu raporlar üzerinden gelişti. Bunları her insan ibretle ve öfkeyle dinlemiştir. Büyük bir sabırla bu raporları okuyanlar, alçakların yarattığı ortamdan dehşete düşmüştür. Çok yetenekli ve değme bir ajan bilinçli bir faaliyet yürütse de bu kadar yapamazdı. Böyle bir ajanın bozmayacağı kadar bozmuş ve zarar vermiştir.

Botan yönetimimiz neden bu kadar darbe yedi? Botan'da bu kadar grup grup şehit verdik. Elbette ki bu anlayıştan kaynaklanıyor. Bu bozguncu tutumdan kaynaklanıyor. Parti çizgisinin, özgür yaşam çizgisinin kaybedilmesinden kaynaklanıyor. Önderlik hep şunu söyledi " siz mücadeleyi yaşamda kaybediyorsunuz." Bu nedenle savaşta kazanmak, önce yaşamda kazanmakla olur. Dolayısıyla savaşta kaybettireceksen yaşamı bozacaksın, yaşamda kaybettireceksin. Yaşamda kaybettirmenin, bozmanın çok ağır sonuçları olduğunu Botan kayıpları gerçeğinde daha iyi gördük. Fakat bütün bunlara rağmen bu durumu teori haline getirmeye çalışan bir tutumla karşılaştık. Örgüt karşısında bir yıldır bu anlayışı meşrulaştırma temelinde direnilmeye çalışıldı. Hatta utanmadan, açık yapılmadığı, kimseye yayılmadığı, gizli olduğu, bunların öyle çok abartılmaması gerektiği, böyle de PKK'li olunabileceği söylendi. Daha da ötesi, benim gibi bu kadar savaş içinde kalan, komutanlık yapan, Botan'da kalan birisine böyle

soruşturma açılır mı, bunlar söylenir mi? Biçiminde büyük kahramanlık pozlarına girildi. Platforma katılan arkadaşlarımız bunların ipliğini pazara çıkardı. Arkadaşlar bu durumu; bu kişiliklerin kendi şahıslarında ibnelik ve orospuluk düzenini ortama dayatma olarak değerlendirdi. Bu duruşlarını özgürlükçü tutum diye yansıtmak bile istediler. Bu tasfiyecilik tarafından savunulmak istenen bu yaşam biçiminin Apocu özgürlük çizgisiyle, fedai gerilla çizgisiyle, Agitlerin, Beritanların, Zilanların, Viyanların, Nudaların çizgisiyle ne alakası vardır? Elbette ki yoktur. Ancak bu saptırmayı insan zayıflıklarına dayanarak, bunlarla kendini kamufle edip masumane bir biçimde göstermek istemiştir. Garip olan ve yadırganması gereken ise, bu tür duruşlar mücadele edilmediği takdirde içimizde taraftar buluyor, rağbet görüyor. Bunlardan etkilenmeler oluyor.

Platform, bir gerçeği ve tehlikeli bir durumu atlattığımızı açığa çıkarmıştır. Aslında düşmanın 2005 güzünde dışarıdan çok yönlü saldırılarla yapamadığını, başaramadığını bu kişiler içten yapmak, sonuca götürmek istemişler. Bunu, platformdaki sözleri ve davranışları netçe ortaya çıkarmıştır. 2005 yazında HPG öyle bir noktaya getirilmişti ki, artık gerilla komutanlığı çöp oynatacak, karar alamayacak bir duruma düşürülmüştü. Biz bunu genel yönetimimizin gündemine taşıdık, HPG'deki bu yönetim aşılmadığı müddetçe aktif savunma savaşının yürütülemeyeceğini ortaya koyduk ve bu temelde 2005 Kasım sonunda HPG meclis toplantısına yönetimimizin bir müdahalesi oldu. Yürütme konseyi başkanlığı; HPG yönetimini işler kılmak, yeniden karar gücü haline getirmek ve sorunlarının çözümüne destek vermek amacıyla HPG meclis toplantısına katılım gösterdi. Platform açığa çıkardı ki, aslında bu karar ve katılım tasfiyeciliğin yenilgiye uğratılmasında temel rol oynamıştır. Dr. Ali, ideolojik ve politik çizgisi zayıf ve kişilik olarak mücadelecilerle olmayan kişiliklerle çeşitli ittifak ve ilişkiler kurarak aslında 2005 Şubatındaki HPG. 3. konferansında askeri ölçü ve özellikleri kay-

Komünar

bettirmek için yoğun bir çaba yürütmüş, ardından da özel kuvvetleri etkisizleştirmek için tehlikeli provokatif girişimlerde bulunmuştur. 2005 ağustosunda HPG komuta konseyini karar alamaz duruma getirmek için her türlü provokatif-bozucu davranış içine girmiştir. Bunun sonunda da 2005 güzünde HPG yönetimine dağıtıcı tekme vurarak, ya bölüp parçalama, ya da ele geçirip çizgisinden saptırma temelinde gerillayı tasfiye etmek istemiştir. Buna karşı çeşitli duruşlar ve itiraz eden tartışmalar olmakla birlikte, 2005 güzündeki oyunu esas olarak KCK yürütme konsey başkanlığının müdahalesi bozmuştur.

Kendisi bu gerçeği dolaylı biçimde itiraf etmiştir. Her şey 2005'de değişti, demiştir. 2005'te HPG meşru savunma çizgisinden çıktı, eskiye döndü, diyor. Bunu, HPG'ye müdahale edildi, şunlar şunlar yaptı, diyor. Bu tarihten sonraki meşru savunma çizgimizi bir sapma olarak değerlendiriyor. Öyle ki, bu çizgi dışılığı düzeltmek için herkesi kendisine destek vermeye çağırıyor. Kendine göre bir lider olarak ortaya çıkıp, örgütten rahatsızlık duyanları etrafında birleşmeye çağırıyor. Platform öncesi tutumu ve platforma yaklaşımı ve beklentisi böyledir. Dolayısıyla örgüt açısından 2005 önemli bir kesiti ifade ediyor. Daha önce belirttiğimiz gibi, 22 ağustos 2005 tarihinde toplanan MGK PKK'ye top yekun savaş kararı almıştı. Böylece önderliğe, gerillaya ve örgütümüze yeniden imha saldırıları gündeme getirildi. Dr Ali'nin hesap ettiği, aktifleştiği dönem de tam bu dönem oluyor. MGK'da alınan kararlar ve izlediği politikaları örgüt içinde uygulamayı öngören bir pratik davranış sergiliyor. Çok fazla fark edilmiş olmayan, ama pratikte işlemeyen bir yönetim durumunu işler kılmak üzere yapılan müdahaleyle içten darbe vurmaya öngören bu provokatif-bozucu davranış kıl payı boşa çıkarılıyor. Bunun sonucu, artık karargah çevresinde yapabilecek bir şey kalmadığını görerek "buralarda bunaldım, sıkıldım" diyerek kuzeye gitmeyi öneriyor. Elbette daha uzaklara gitmek ve oralarda istediği gibi yaşamak istiyordu. Yönetim çok uzaklara gitmesi-

ni uygun görmemiş ve izin vermemiştir. Biraz daha denetlenebilecek bir saha ve bazı tedbirlerle gönderilirse fazla zarar vermeyeceği bir saha olarak görüldüğü için Botan'a gönderilmişti. Buna rağmen Ana karargahta ulaşamadığı, elde edemediği sonuçları Botan'da yaratmak, verebilecek kadar zararı Botan'da vermek üzere yoğun bir çaba yürüttüğü anlaşılıyor. Gerçekten de ortada gerilla ve parti yaşamına ilişkin her hangi bir şey bırakılmamıştır. Savaş taktiği, tarzına yaklaşım tam bir demagoji, sağ, pasif, savunmacı bir yaklaşım olmuştur. Demagojiyle bu yaklaşımlar örtülmüştür.

HPG 4. konferansı, bir açıklık konferansı olarak üst komutaya dair bilinmeyenlerin ve dedikoduların netleştirilmesi kararı alınca, bu çerçevede netleştirilmesi başta gelen kişi olarak durumunun netleştirilmesi öngörülmüş ve geri çekilmesi kararı alınmıştır. Zaten bir yıl önce soruşturma altında olan bu kişi için soruşturmanın kapsamlılaştırılarak sürdürülmesi gündeme gelmiştir. Daha önce Ana karargahta yaşananlar için öz eleştiri vermesi gerekirken, hiçbir öz eleştirel yaklaşım gösterilmemiştir. Aksine öz eleştiri vermeyi değil, son bir hamle yapma yaklaşımı içerisinde olunmuş ve örgüt içinde var olan zayıflıklara dayanılarak liderlik çıkışı yapılmak istenilmiştir. Bunun için eleştiri-öz eleştiriye boşa çıkarıcı her türlü tutum, davranış gösterilerek aslında soruşturma boşa çıkartılmak istenmiştir. Sonuç olarak yargılamaya gidildi. Kendisi özeleştiri vermese de, gerçekleri ona göstermek üzere HPG, PKK'den aldığı onayla 150 arkadaşın katıldığı eleştiri-öz eleştiri platformu yaptı. 80'den çoğunun kadın arkadaş olduğu bir platformla yargılandı. Gerçekler tüm çıplaklığıyla ortaya konuldu. Kendisinin itiraz edemeyeceği düzeyde gerçekler ve sonuçları gösterildi. Platforma yaklaşımı isyan çağrısı ile son bir hamle yapma biçiminde olmuştur.

Bu tasfiyeci kişilik sistemin politikalarını içten yürüten bir yaklaşım içindeydi. Yönetim içinde çelişkiler yaratmaya çalışan, yönetimi bir birine düşürmek isteyen, savaşı kötüleyen,

Komünar

aslında her türlü eylemi yasaklayan ve düzen yaşamını dayatarak, fedai özgür militan yaşam çizgisini tümüyle yok etmeyi ön gören tutumla ortaya çıkmış ve anlayışını HPG'de hakim kılmak doğrultusunda bir çaba içerisine girmiştir. Ne var ki gelişmeler kendi istediği gibi olmamıştır. Platform yapısı beklediği gibi bir yapı olmamıştır. Tersine oldukça bilinçli, örgütlü, çizgiyi bilen, önderlik çizgisinin gereklerini az çok anlayan ve ona göre davranan bir militan yapıyla karşılaşınca şaşırılmıştır. Platformun güçlü değerlendirmeleri ve çözümlenmeleri temelinde anlayışı ve duruşu oy birliğiyle mahkum edilmiş, sonuçta HPG'den kovulmuş, PKK'den de bir yıl ihraç edilmiştir. PKK meclisi, HPG kadrolarının aldığı bu kararı onaylamıştır.

17 yıldır örgütün imkanları üzerinde keyfine göre yaşayan bu adam, örgüt imkanları çekilince kendini 17 gün bile yaşatamamıştır. Bir lider gibi, benimde düşüncelerim var, diyen, herkesten daha fazla her yerde konuşan, demagoji yapan, güya kendine göre düşünceleri olan, örgüte çağrılar yapan adam, örgüt kadroları tarafından mahkum edilince bırakıp kaçmıştır. Şimdi sığınacak teslim olacak düşman arıyor. Peki sormazlar mı behey alçak; madem kaliten ve yüreğin bu kadardı, kaçacaktın, ne arıyordun HPG'nin en üst komuta organında? Ne geziyordun özgürlük ortamında? Nerede kaldı doğruları savunan, düşünceleri olan kişiliğin? Niye düşüncelerinin sahibi değilsin? Nereye gidiyorsun, nereye kaçıyorsun? Dün seslendiğin insanlara ihanet etmek hangi düşünce ve ahlaka sığar? İşte "benimde düşüncelerim, benimde kişiliğim, hakkım, hukukum" diyen anlayışın vardığı nokta burasıdır.

Bu kadar açık bir kişilikti neden böyle kalmasına, bu kadar zarar vermesine fırsat verildi? denilebilir. Elbette bütünüyle şimdi açığa çıktı. Her şey ilk dönemlerde bu kadar açık değildi. Benim düşüncem, görüşlerim, hakkım, hukukum demagojisi her zaman aldatıcı oldu. Özellikle tasfiyeciliğin "irade" ve "demokrasi" kavramlarını çarpıtması, burjuva liberal bir yoruma tabi tutması bu tür al-

datıcı duruşlara zemin olmuştur. Provokatif-tasfiyeciliğin örgüt ortamında yarattığı kavram yozlaştırması nedeniyle Dr Ali, 3. konferansta neredeyse HPG'de emir sistemini ortadan kaldıracaktı. Bir buçuk saat tartışmayla ve az bir farkla reddettirebildik, önünü alabildik. Dr Ali HPG 3. konferansında en çok oy alan kişiydi, örgüt ortamında eğilimine destekçi bulmuştu. Resmi olarak olmasa da bir eğilimdi, bir gruptu. Bu eğilim, sağ savunmacı olarak değerlendirildi ve eleştirildi. Bireyci-liberal tutum, eğilim denildi, eleştirildi. Her ne denilirse denilsin, bu eğilim Önderliğin çizgiyi netleştirmesi ve 1 Haziran atılımının gelişimi ve mücadele duruşunun netleşmesi karşısında, düşmanın içimizdeki uzantısı biçiminde kendisini örgütledi. Sadece sözde ve düşüncede kalan bir eğilim olmadı. Kendini örgütleyen, taraftar bulan, ahbap-çavuşlukla, güzel sözlerle, herkesin nabzına göre şerbet vererek, örgüt imkanlarını kendisini örgütleme doğrultusunda dağıtarak bir çevre edindi. Birçok arkadaşı aldattı. Herkesin zayıflıklarına seslenen ve nabza göre şerbet veren yaklaşımları nedeniyle platform nedeniyle şerbetçi olarak tanımlandı. Bu tasfiyeciliğin örgütteki adı "şerbetçi" olarak kayda düştü.

Dr Ali HPG içinde, provokatif-tasfiyeciliğin kalıntılarının temsilcisi, liderliğiydi. O çok masummuş gibi gösterilen liberal eğilimin lideriydi. Liberal eğilim, gruplaşma eğilimiydi. Destek veren, o anlayışı savunan ve oy veren kişilikler vardı. Dr Ali'nin ipliği pazara çıktıkça, soruşturmaya alınıp bu tasfiyeciliğin soruşturuldukça, bu gruplaşma; sağa sola çekiştirmeye, kendini bu sorumluluktan kurtarmaya çalıştı. Elbette ki bu gruplaşmaya yol açanlar biliniyordu, şimdi bu gruplaşmayı dağıtıyoruz. İstedikleri kadar kendilerini gizlemeye, maskeleymeye çalışsınlar, kim oldukları gizli saklı değildir. Örgüt çizgisi ve anlayışı karşısında, benim düşüncem var, benim kişiliğim var, diyen anlayışın vardığı sonuçtur. Benimde düşüncem, benim de örgüt anlayışım var deyip kendimi örgüt içinde yaşatabilirim, diyen anlayışın vardığı sonuçtur. Bireyci, grupçu eğilimin imkan, fırsat bul-

Komünar

duğu ölçüde hareketin içinde kalma anlayışının en çarpıcı örneğini gördük. Örgütte netleşmenin zayıf olduğu ve kendini yaşatabileceği inancı sürdüğü müddetçe örgütte kalıp zarar veren, ama ortam netleşip de esas yüzüyle kalamayacağını anlayınca nasıl kaçıldığını gördük.

Bu tür bireyci ve fırsatçı kişilikler ortamı bulanık görünce kendini baş yapmaya çalışıyor. Bütün imkanları elinde tutuyor, gasp ediyor, istediği kullanıyor, tükete bildiği kadar tüketiyor. Bu kişilikler ortam netleşene kadar ne katılıyor, ne de kaçıyor. Kendini katmadan örgüt içinde kalabiliyor, idarecilikle, şerbetçilikle örgütte kendini yürütüyor. Çünkü örgüt içinde ideolojik ve örgütsel mücadele zayıf olduğu için bu kişiye, sen neden örgüt ölçülerinde işlere katılmıyor, örgütle bütünleşmiyorsun, denilemiyor. Örgüt ortamındaki bu zafiyet bu tiplerin kendine göre yürüyüşüne imkan veriyor. Kaçmıyor; çünkü nerede bulacak PKK içerisinde bulunduğu imkan ve fırsatları. Örgütte biraz mücadele gelişip de üzerine gidilince, bu defa kendisini savunmak üzere örgütlenmeye yöneliyor. Kendini bireycilik ve zaafılar temelinde örgütleyerek gruplaşmaya gidip, örgüt karşısında güç yapıp kendine göre bir direnme içine giriyor. Ancak ortam netleştirilip biraz daha üzerine sıvışıp kaçıyor. Tabii ki kaçmasına fırsat verilmeden yaptıklarının hesabı 150 arkadaşın hazır bulunduğu platformda soruldu. Örgüt, hakkında HPG'den ve partiden atma kararı aldı. Kendisi, kendi hakkında karar vermeden, kendisi "ben kaçtım, ben ayrıldım" demeden, kendisine dair örgüt karar verdi. Şimdiye kadar kendine göre yaşayan bu adama, örgüt karar alarak gerçek yüzünü ortaya koydu. Bunun sonucu örgütten kaçtı. Zaten şimdiye kadar yüzünü gizleyerek örgütte kalmıştı. Aslında yüzü çok gizli değildi, ama bir dönem örgütün kazanımcı yaklaşımını, bir dönemde sorunlarını kötüye kullanarak bu durumunu bu güne kadar taşıdı. Yoksa 2000 yılında Dr. Süleyman çetesinin kaçmasından sonra, Dr. Ali'nin kaçıp kaçmadığı tüm parti yapısı tarafından merak edilmişti. Daha sonra,

acaba neden kaçmadı? Diye düşünülürdü. Çünkü anlayışları aynıydı. Hatta 7. kongrede Nasır ve Dr. Süleyman gibilerin örgütte tasfiyeciliği eğilimi dayattığında Dr. Ali "partiye ve örgüte gerek yok, bazı ilkeler etrafında toplanan bir grup olalım ve böyle işleri yürütelim" diyordu. Yani parti, ittifak edenlerin ve uzlaşma yapanların şekilsiz örgütlenmesi haline getirilmek isteniyordu. Bunu en açık ifade eden de, 7. kongrede Dr. Ali olmuştu. Dr. Süleyman'ın kaçtığına, büyük ihtimalle bu kişi de bu kaçış planının içindeydi. Her halde o sırada fırsat bulup kaçamadı. Gözler üzerinde olduğu için kısa süre içinde onların peşinden gitmesi zordu. Daha sonra baktı ki, onlar rezil oldu. Düşündükleri gibi PKK'ye ne zarar verebildiler, ne de siyasi bir varlıkları oldu. Bu durum da örgüt içinde kalıp, örgütün imkanlarını ele geçirme ve örgütü kendine göre bir noktaya getirmeyi daha uygun gördüğü, ortaya çıkan sonuçtan anlaşılmalıdır.

Burada değerlendirmemiz gereken önemli konu: yukarıda belirli düzeyde bilinen yanlarına rağmen böyle bir kişilik niye bu kadar zaman kalıp, bu kadar zarar verebildi? Niye zamanında açığa çıkaramadık. Hem de bütün halkın umut bağladığı, önderliğin çizgiyi savunmakla görevli kıldığı, her kesin göz bebeği gibi koruduğu bir fedai örgütü içinde böyle bir kişilik ne aradı, nasıl yer tuttu? Hangi ortam, duruş, davranış bu tür kişiliklerin yer almasına, kendini yaşatmasına, yıllarca örgüt içinde yuvalanıp yaşamasına fırsat verdi? Bunu soruşturmamız, sorgulamamız gerekiyor. Tabii ki örgütün kazanımcı yaklaşımı anlaşılmalıdır. Ancak açıkça örgütü bozan duruma geldiğinde tutumun farklı olması gerekirdi.

Örgütümüz; bileşimi zengin ve güçlü olan arkadaş topluluğunun oluşturduğu platformda, bu tasfiyeciliği çözümlendi, yargıladı ve mahkum etti. Örgüt böyle bir süreç ve örgüt resmiyeti içinde bir çözüme ulaştı. Ancak bu örgütsel çözüm karşısında herkesin kendi çözümünü yaratması gerekiyor. Başta HPG yönetimi olmak üzere, tüm parti ve kadro yapımız kendini sorumlu görmek durumundadır.

Komünar

Böyle bir tasfiyeci kişiliğin birçok yönüyle örgüt dışı olduğu görüldüğü halde neden HPG'nin en üst katında yer tutmuş ve bu kadar zarar vermiştir? Başta HPG yönetimi olmak üzere, komuta kademesinin ve kadro yapısının, bu kişiliğin verdiği zarardan kendisini sorumlu görmesi gerekir. Herkesin, bu tasfiyeci anlayışlara, eğilimlere, ruh hallerine karşı nasıl bir mücadele ve duruş içinde olduğunun muhasebesini yapması gerekir. Ne kadar gördük, ne kadar mücadele ettik, ne kadar alet olduk, onu dinledik, etkisinde kaldık? Bu soruların cevabını vererek, herkesin kendisini netleştirmesi gerekiyor. Zarar veren vermiş, örgütten atılan atılmış, kaçan kaçmış, ama geride kalanların da netleşen durum karısında kendisini netleştirme zorunluluğu vardır.

Bazıları hala liberal eğilimini ve grupçu davranışını kimi kılıflar altında dayatmaya çalışıyor. Bir gerekçesi bittiğinde başka bir gerekçe buluyor. Arsızca, bukalemun gibi geri ve bireyci eğilimlerini yeni bir yüzle yaşatmaya çalışıyor. Halen böyle davranmak isteyen arkadaşlarımız var. Bazılarını soruşturmaya alıyoruz. PKK yönetimimiz toplandı ve karar aldı. Bu grupçu, liberal eğilimlere müsaade etmeyeceğiz. Artık bu gruplar tasfiye olacaktır. Örgüt içinde grupçu eğilimlerle kalınmayacaktır. Kaçan tasfiyeci eğilimin HPG içinde sözcüsü gibi duranlar olmuştur. Tasfiyeci eğilimin var olmasının ve kendisini yaşatmasının sorumlusu olanlar vardır. Bunların bazılarını uyaracağız, bazılarını soruşturmaya alacağız. Dr. Ali'nin ipliğini pazara çıkartıp mahkum ettikten sonra, başka Dr. Ali'lerin, örgütün mücadele örgütü olmasından rahatsız olanların fedai örgütümüz içerisinde kendi eğilimlerini konuşturmalarına ve sürdürmelerine izin vermeyeceğiz. Dr. Ali-Dicle tasfiyeciliğinin sorgulandığı ve mahkum edildiği platformda ulaştığımız sonuç ve PKK parti meclisinin bu duruma ilişkin yaptığı değerlendirmelerle vardığı kararlılık durumu budur.

Yakın dönemde HPG'de yaşanan örgütsel sorunları ve sonuçlarını bu çerçevede ortaya koyabiliriz. HPG'de bunun dışında geçen süreçte; yeterli ideolojik-örgütsel tu-

tum, davranış gösterilmemekten, sürece katılmayan, kendini netleştiremeyen insanları netleştirici bir ortam içerisine alamamaktan, bunda geç ve zayıf kalmaktan dolayı bir sürü kaçışlar da oldu. 2003 yılında açıkça kendisini dayatan ve örgütü ele geçirmek isteyen provokasyonun örgüt içinde geliştirdiği yanlış eğilimler nedeniyle, HPG içinde çıkan sorunları mahkemeler ve disiplin kurulları gibi yargı sistemiyle çözüme anlayışı ortaya çıktı. Örgütümüzün temel geleneği olan; yanlışlıkları ideolojik-örgütsel mücadele, eğitim ve eleştiri-özeleştirme ile giderme anlayışı bir tarafa bırakıldı. Bu anlayışın pratikleştiği süreçte düzeltme hareketi içinde olunmadığından çizgiyi bozanlar, bozdukları kadar bozdular. Sonunda kendiler de kaçtılar. Bu yanlış sistem ve düzeltme anlayışı geride kalanlara da bazı cezalar verip, onları da kaçtıran rol oynadı. 4. konferansa bu sistem zar zor, büyük bir mücadeleyle düzeltildi. HPG, ideolojik-örgütsel çizgi yürütülen bir örgüt haline getirildi. HPG, ideolojik ve örgütsel mücadele temelinde Parti ölçüleriyle yaşar, çalışır bir örgüt olarak ele alındı. Sorunlarını parti çizgisi temelinde, eleştiri özeleştirme yöntemiyle çözen bir örgüt olarak çalışmalarını sürdürdü. Sadece askeri suçları hukuk temelinde mahkum eden ve yargılayan durumdan çıkarıldı. Bu da HPG'de parti zihniyeti ve anlayışının gelişmesinde önemli etkide bulundu. Bu zihniyetin oturmasıyla birlikte, örgüt içinde ideolojik ve örgütsel mücadele yetersizliklerine rağmen süreklileştiği için zarar vermeler azalmıştır. Sorunları kendi içinde çözebilen noktaya bu yönlü kararlarla ulaşıldı. Dr. Ali tasfiyeciliğini eleştiren, açığa çıkaran, mahkum eden bir örgüt düzeyi, bilinç ve kararlılık düzeyi bu biçimde ortaya çıkartılmıştır.

Ferhat-Botan tasfiyeciliğinin yarattığı uygun zeminde örgüte dayatılan diğer yanlış eğilimleri de değerlendirmek gerekmektedir. Eğer bir süreci tamamlayıp, daha güçlü partileşme temelinde mücadele yürüteceksek, artık bu tür gruplaşmalarla, eğilimlerle uğraşmayacak bir örgüt ortamı yaratmak zorundayız. Tabii ki her zaman sorunlar çıkacak ve

Komünar

bu nlar çok yönlü mücadeleyle düzeltilip, örgütte gelişme süreklileştirilecektir. Ancak bu kadar uzun sürecek ve açıkça örgüte zarar verecek durumlara da müsaade edilmemesi gerektiği açığa çıkmıştır. Bu nedenle geçen süreçte farklı biçimlerde karşımıza çıkan, örgüte zarar veren tasfiyeciler, bozucu ve çürütücü pratikleri de inceleyip değerlendirmememiz gerekmektedir. PKK meclis toplantısı, örgüte zarar veren diğer duruşları ve yaklaşımları da değerlendirmiş ve bunlarında bir an önce çözülmesi kararına varmıştır.

Örgütün yaşadığı zorlanmalar dönemindeki Türkiye pratiğini de bazı yönleriyle değerlendirmemiz gerekmektedir. 1 Haziran atılım süreciyle birlikte, daha doğrusu provokatif-tasfiyeciler eğiliminin gelişmesi ve ona karşı mücadelenin gündemleştirilmesiyle birlikte sorun yaşayan alanlardan birisi de Türkiye sahamız oldu. Hem oradaki çeşitli legal faaliyetlerimiz, örgütlerimiz içerisinde sorunlar oluştu, hem de o dönemde ceza evinden çıkmış çok sayıda arkadaş grubumuz içerisinde benzer sorunlar çıktı. Provokatif-tasfiyeciler eğilime umut bağlayan, kulak kabartan, onun peşine takılmak isteyen tutumlar görüldü. Bu provokasyon kaçıp mahkum olduktan sonra, provokasyon karşısında olumsuz tutum içinde olanlar, eleştiriler ve özeleştiriler temelinde kendini gerektiği kadar netleştirmediler. Yeterince eleştiriler-özeleştiriler olmayınca, örgüt gerçekten çizgi düzeltilmesi yapmayınca; bir muğlaklık, bireycilik, grupçuluk, kendine görelilik ister istemez normalleşti, meşrulaştı. Hatta yanlış tutumları konusunda kendilerini netleştiremeyenler, önderlik biraz eleştiriler geliştirdikçe tepki duydular. Bilindiği gibi, önderliğin yaklaşımlarına tepkiyle yaklaşan bir DEHAP ve basın pratiğimiz var. Bunların önderlik eleştirilerine maruz kalan başkalarına karşı duydukları sempati ve kurdukları ilişkiler var. Hatta birbirini tahrik edip, kendilerini örgüt karşıtı haline getirenler görüldü. Önderliğe tepki duyan, önderlik eleştirilerini reddeden, önderliğe tepkilerini başka kılıflar altında göstermeye çalışan tutumlar oldu. Ancak hem 1 Haziran hamlesi gelişip,

hem de örgüt bazı yanlışlara yetersiz olsa da tutum koyunca, her alanda örgütü ve mücadeleyi geliştirmek var olan kadroların görevi haline gelince, bu sefer sağa sola çekiştirmeler, grupçuluklar, sahte yaşam arayışları, düzen içine doğru kayma eğilimleri ortaya çıktı.

Biz bu yaklaşımları gördüğümüzden ve ceza evi çıkışlı arkadaşlarımıza da zarar vereceğini anladığımızdan 2005 Temmuzunda, 14 Temmuz direnişinin anısına sahip çıkma gereği olarak cezaevinden çıkmış kadro yapısını bu tutumlara ve duruşlara karşı uyardık. Parti, kadro ölçüleriyle çelişen anlayış ve tutumları sert bir eleştiriden geçirdik. Buna karşı adeta feryat edildi. Öyle ki, küsenler oldu, öfke duyanlar oldu, sağa sola savrulup kaçanlar oldu. Kendilerini eleştirenlere karşı selam veremeyenler oldu. Kendilerinin üzerine gidilmemesi için duygusallıklar yaratanlar oldu. Örgütün kendilerini kurtarma çabalarına; dar, duygusal ve tepkisel yaklaşarak kendi kendilerini imha eder duruma düştüler. Sonuçta, eğer doğru bir düzeltmeye gidilseydi örgüte katkı sunacak onlarca kadro yok olmazdı. Hem örgütün düzeltme hareketinde ısrarlı olmaması, hem de kendilerinin örgütün yaklaşımlarını yanlış değerlendirmeleri nedeniyle yüzlerce kadro yok olmuştur. Böyle bir dağılma, çözülme ve ölçülerin geriye çekilmesi sonucu hareketimizin yeniden yapılanma sürecinde bazı kurumlarımızın, örgütlerimizin aktif, etkin, hamle yapıcı tarzı ve duruşları çok zayıf kaldı. Propaganda alanımız zayıfladı, demokratik siyaset alanımız zayıfladı. Dolayısıyla düzeltilmeyen bu duruşlar ve ölçülerin geriye çekilmesi sonucu bu kadrolar ve duruşlar örgüte yarardan çok zarar verdiler. Zaten birçoğu ölçülerıyla, duruşlarıyla ilk önce objektif olarak kadroluktan düştüler, sonradan da kendileri çekip gittiler.

Demokratik konfederalizm çizgisinde halkın örgütlenmesinin geliştirilmesi gereken süreçte örgüt çalışmalarını yürütecek, kadınları, gençleri, emekçileri örgütleyecek bir öncü kadro çalışması zayıf kaldı. Öncü kadro çalışması olmayınca ya da geri ölçülerde yaşanıp çalışma yürütülmek istenince ortaya elle

Komünar

tutulur bir sonuç çıkmadı. Zaten ölçülerin gerilediği, doğru kadro ve örgüt anlayışının olmadığı bir yerde bizim hareketimizin esas çalışması olan; halka gitmek ve halkla birlikte örgütlenme yaratmak gerçekleşmedi. Bir bürokratism geliştirdi. Sivil toplumcu örgüt anlayışı geliştirdi. Kurumculuk, meşru ve örgütü yıpratıcı bir anlayış olarak geliştirdi. Kurumculuk ve legalizm içerisinde kendini yaşatma, sisteme, düzene entegre olma durumu ilerledi ve normal bir anlayış haline geldi. Türkiye çalışmalarında sonuç nedir? diye sorduğumuzda, gerçekten kimsenin izah edemeyeceği, hesabını veremeyeceği bir durum karşımıza çıkmaktadır. Ölçülerin geriletilmesi, yanlışlıkların meşrulaşması ve normalleşmesi sonucu yüzlerce kadro, binlerce sempatan bu süreçte eridi, kendine göre basit yaşam içerisine girerek düzenle bütünleşti. Zaten Türkiye ve özellikle Kürdistan gerçeğinde örgütlü mücadele zemininde kopanların düzenle bütünleşmekten ve düzenin hizmetine girmekten başka seçenekleri yoktur. Nitekim Mücadeleden kopan kadroların düzene hizmet ettiğine kuşku yoktur. Kendi durumlarını nasıl tanımlarlarsa tanımlasınlar, yaşadıkları gerçeklik budur.

20 yıl cezaevinde her türlü işkence altında düşmana karşı direnen kişilik, dışarıda basit bir yaşama, erkekse kadına, kadınsa erkeğe köle oldu, mahkum oldu. Böylece düzen içerisinde eridi gittiler. Biz, yaşadıklarından ve yakınında şehit düşen yoldaşlardan yola çıkarak; düşman üç vurduysa onlar hiç değilse bir vurur, dedik. Zulme karşı isyan ve intikam içinde olacaklarını düşündük. İnsan olan yaşadığı zulmü unutmaz, bütün ömrünü bu zulmü ortadan kaldırmak için verir, dedik. Önderlik "ben bir tokat yedim, hiç unutmadım" diyordu. Ne var ki arkadaşlarımız bunun intikamını alma, düşmana karşı mücadele etme imkanları ortaya çıktığı halde bunu değerlendirme iradesi gösteremediler. Mücadele ve kazanma esas olarak zindanda değil, koşulların daha elverişli olduğu dışarıda verilir. Arkadaşlarımız bu öfkelerini ortaya koymadılar. Düşmanını kendilerine ceza evinde dayattıklarına dışarıda objektif olarak uydular.

Bizim için tabii ki nasıl uyulduğu değil, sonuç önemlidir. Bunu nasıl anlayacağız, nasıl anlatacağız! Ortaya çıkan bu sonuçları nasıl masum göreceğiz? Bu da bir anlayıştır, bir yoldur, diyebilir miyiz? Buda bir tutumdur, bir duruştur, diyebilir miyiz? Bunlara ses çıkartılmamalı, bunlara karşı mücadele edilmemeli, bunlar normal görülmeli, bu tür tutum ve davranışlar, eğilimler eleştirilmemeli, eleştiri-öz eleştiriden geçirilmemeli, denilebilir mi? Örgüt ciddi eleştiri geliştirmede ve üzerinde durmadığı için sonuç bu oldu. Bu arkadaşlarımıza iyilik değil kötülük yaptık. Gerçekten de çok üzülüyor ve acı duyuyoruz. O kadar işkenceye karşı direnme gücü gösteren bu insanlarımız basit bir yaşam imkanına karşı, basit güdülerin tatminine karşı direnç gösteremiyorlar. ABD çizgisinin mahkumu oluyorlar. Provokatif-tasfiyeci eğilim kendisini böyle pratikleştirdi. Eriyen, biten kadrolar böyle bir süreçten sonra kötü akıbetlerine uğradılar.

Bir daha vurgulamalıyız ki; duruşlarda netleşme sağlanması zamana yayılırsa sonuç kesinlikle erime oluyor. Onlarca, yüzlerce insan uzun süre ne kaçtılar, ne de örgütü benimsediler. Çeşitli mazeretler ileri sürdüler: benim şu sorunum, şu davranışım, şöyle bir ihtiyacım var, dediler. Bunu diyenlerin ufku dardır. Söylediklerini elde ettiğinde bundan sonrası ne yapacağım, der ve örgütten kopar, istekleri karşılanmazsa bu defa isteklerim dikkate alınması, der ve kopar. Bu tür kişiler kararsız biçimde ortada durdular, önderlik çizgisini özümsemediler, kendilerini çizgiyle birleştirmediler, katılım sağlamadılar. Sonuç; düzen koşmak yada düze içinde erimek oldu. Bu da kuşkusuz inkar sisteminin kölesi olmaktır. Yıllardır içinde yer aldığı, cezaevi gibi en sert ortamda direnerek katkı sunduğu harekete karşı duruşuyla karşı karşıya gelmektir. Onun karşısında yer almak, ondan kopmak, ona karşı mücadele eder bir pozisyona düşmektir. Bireyciliğin, kendine göreliğin, kendini netleştirmemenin en masum görünen durumda bile neye yol açabileceğini cezaevi çıkışlıların içine düştüğü durumdan anlayabiliriz.

Komünar

Türkiye'de örgüt ve kadro ölçülerinde gerileme genel bir durum haline gelmiştir. Kadro ve örgüt ölçülerinde gerileme ve sistem içileşme ortaya çıkmıştır. Özellikle son bir yılda bir mücadele verilse de, örgüt ve kadro durumunda sistem içileşmenin aşıldığı söylenemez. Ölçülerin gerilemesi, bireycilik ve kendine görelilik sistem içileşmeye yol açan temel etkidir. Türkiye'deki örgüt ve kadro durumunun özellikle irdelenmesi gerekir. Ama temel sorunun ideolojik ve örgütsel mücadelenin yeterince verilmemesi, dolayısıyla partileşmenin geliştirilmemesidir.

**Ölçülerin gerilemesi
Bireycilik ve kendine görelilik
Sistem içileşmeye yol açan
Temel etkidir
Türkiye'deki örgüt ve kadro
Duruşunun özellikle
İrdelenmesi gerekir.**

Demek ki, orta yolculuğun, bireyciliğin, grupçuluğun sonu yoktur. Orta yolculuk ve bireycilik örgüt içinde en zarar verici duruşlardır. Kendini grup olarak örgütlemeye yatkın duruşlardır. Bu tür duruşlar eğer düzeltilmez, giderilmez, öz eleştiriyile aşılmaz, önderlik çizgisiyle bütünleşilmezse varılacak yer düşman cephesidir, düzenin, sistemin içidir. Arada kalmak, orta yerde durmak uzun süre sürdürülemez. Mücadele geliştikçe, keskinleştikçe netleşmek kendini dayatır. Netleştirme dayatılınca kendini çizgi içinde eritmeyenin, çizgiyi katmayan gittiği yer sistem oluyor, düzene katılmak oluyor. Netleşme mücadelesinin ertelenmesi nedeniyle tıpkı HPG'de olduğu gibi, kuzey Kürdistan, Türkiye cephesinde de bir sürü kayıp verdik. Zamanında yeterli bir ideolojik -örgütsel duruş, çizgi mücadelesi yürütülse, duruşların netleştirilmesi için mücadele edilse, militan kadro ölçüleri zamanında herkese dayatılsa ve ölçüye gelinmesi istenseydi, elbette ki bu kadar fire verilmezdi. Bu kadar erime, sistem içileşme, kapitalist devletçi sistemin içinde yaşa-

maya adım atan zavallılar haline gelme ortaya çıkmazdı. Süreci dikkatli gözlediğimizde bunu çok daha net görüyoruz.

Örgüt sorunları açısından özellikle değerlendirilmesi gereken bir diğer alanda Avrupa'daki örgütümüzdür. Oradaki örgüt ve kadro anlayışında da ciddi gerilemeler yaşanmıştır. Avrupa'da da benzer durumların yaşandığını, Türkiye ve Kuzeydekine benzer bir durumun özgün bir biçimde orda da pratikleştiğini biliyoruz. Hala benim sorumlularım var, diyen yıllarca örgüt içinde bir sorun gibi ortada duran arkadaşlarımız bulunmaktadır. Bu duruşlarıyla da örgüt kadrosu ve partili olunabileceğini savunuyorlar. Örgütün kazandırdığı yeteneklerle bazı işler yaparak bu örgütte kalınacağını düşünüyorlar. Dünyayı değiştirmek isteyen alternatif olma iddiasında bulunan ve ideolojik-örgütsel hassasiyeti yüksek olan bir harekete böyle de katılım gösterilebileceği sanılıyor. İslamiyet'te her gün bir çok defa Allah denilmezse Müslüman olunmuyor, dinden çıkılıyor. Ancak PKK gibi Kürt halkı ve insanlık açısından kutsallık değerinde olan bir hareket içinde yıllardır çizgiyle bu kadar çelişkili, muhalif yaşanıyor, ayrıksı duruluyor, ama hala örgüt kadrosu olunacağı sanılıyor. Böyle olur mu? Tabii ki olmaz.

Avrupa'da provokatif-tasfiyeci eğilim karşısında belirli bir duruş oldu. Ancak provokasyonu basit bir olgu gibi ele alamayız. Oyun içinde oyun vardır, komplolar içinde komplolar vardır. Sadece, provokasyon kötüydü demekle provokasyona tavır alınmış olmaz. Esas olarak da, provokasyon neyi amaçladı, bunu anlamak ve bu temelde çok boyutlu bir duruş ve mücadele göstermek gerekir. Herkesin bildiği gibi tasfiyeci provokasyon birçok yere dayanarak Kürt özgürlük hareketi açısından tehlikeli bir süreç geliştirdi. Kürt özgürlük hareketi, en güçlü olduğu noktalardan vurulmak istendi. Örgüt ortamı muğlaklaştırıldı, karmaşık hale getirildi. Kadronun örgüte karşı güvensiz hale gelmesi için her yol ve yöntem denendi. Örgüt ortamı provoke edilerek kaos yaratılıp, çözümsüzlük örgüte dayatıldı. Kaosun ve çözümsüzlüğün

Komünar

dayatıldığı bir süreçte önderlik en zor koşullara en az bilgiyle gerçeği anlayıp çözüm üretmek zorunda kaldı. Tasfiyeciliği kaçıratan, önderliğin örgüt ortamını netleştiren değerlendirmeleri olmuştur. Örgüt anlayışını, yaşam anlayışını ideolojik ve politik yaklaşımı net ortaya koyunca, tasfiyecilik böyle bir örgüt ortamında barınamayacağını anlayınca kaçmıştır. Örgüt insanların, davalarına bağlı olanların, esas olarak da ilkeleri ortaya koyan bu değerlendirmeleri esas alıp bundan coşku duymaları gerekirdi. Önderliğin yazdıkları ortadadır; ne gizlidir, ne saklıdır, ne de öyle şundan yana, şuna karşıt bir değerlendirme yapmıştır. Önderliğin tüm değerlendirmeleri örgüt kaygısıdır, örgütü kurtarma çabasıdır. Daha doğrusu hepimizin içinde mücadele edeceği ve kendini ifade edeceği örgüte karşı yönelen tehlikeyi ortadan kaldırma çabasıdır. Önderlik tehlikeyi gördü ve bu durumu, nereden ve kimden kaynaklanırsa kaynaklansın, tehlikeli bir durum olarak tanımladı ve sert eleştiriler geliştirdi. Bu çerçevede ölçülerini de tereddütte yer bırakmayacak kadar netleştirdi.

Önderlik tabii ki sert eleştirilerle ve ölçüleri keskinleştirerek çözüm aradı. Önderliğin başka biçimde çözüm yaratma imkanı ve fırsatı yoktu. Herkes insafli ve vicdanlı olmalıdır. Bir özgürlük savaşını ve dünyayı kendi algılarına göre ele almamalıdır. Önderliğimiz İmralı tabutluğundaydı, her türlü bilgi akışından uzak bir konumdaydı. Zamanında hızla bilgileri alan, değerlendiren, gerekli bilgileri öğrenebilen ve kararlar verebilen bir durumda değildi. Bu nedenle tehlikeyi neyle önledi ve çözümü hangi yöntemle geliştirdi, bunu çok iyi anlamak lazım. Önderlik, çok sert ve ağır eleştirilerle örgüte bağlı olanları netleştirmek istedi. Dürüst olanlar kalacak, bağlı olmayanlar kaçacaktır. Ancak böyle bir yöntemle çözüm bulabilirdi. Tehlikeyi dikkate alarak koşulları nedeniyle bu yöntemi uygulamak, izlemek zorunda kaldı. Sonuçta art niyetli olan, hesap yapan, çizgi karşıtı olan, çeşitli oyunlarla partiyi önderlik çizgisinden kopartarak ABD kuyruğuna takmak isteyenler

açığa çıktılar ve önderliğin bu tutumu karşısında hızla sıvışarak olmaları gereken yere gittiler, düşman ile birleştiler. Önderlik içinde bulunduğu koşullar gereği özgün bir yöntemle provokasyonu boşa çıkartacak, yenilgiye uğratacak bir çözümü ortaya çıkardı. Bu açık değil midir? Bir yandan gerekli değerlendirmeleri yaptı, parti ölçülerini koydu, yenden inşayı gündeme getirdi, diğer yandan demokratik konfederalizm çizgisini geliştirdi, halk örgütlenmesinin çerçevesini ortaya koydu. Böylece dayatılan çürütme politikasının ideolojik, politik, örgütsel zemini kurdu. Bunu, örgüte dayatılan provokasyonu açığa çıkartacak çok keskin bir yöntemle yaptı ve sonuç aldı. Bu açık ve anlaşılır bir durumdur. Gerçekten art niyetli olunmazsa, başka hesaplar yapılmıyorsa, bireyci davranılmıyorsa, kendine göre bir arayış içinde olunmuyorsa önderliğin bu çözümü rahatlıkla anlaşılabilir. Dolayısıyla örgüte bağlı olanlar, önderliğin mücadele niyeti olan kadrolar için bu tür eleştirilerini yaptığını anlayıp, gereğini yapardı. Önderlik çözümünün partiyi esenliğe çıkartacağına inanarak provokatif tasfiyeci eğilimi tasfiye eden yaklaşıma ve pratiğine katılım gösterilebilirdi. Ancak önderliğin yaklaşımını ve örgütün tutumu esas alınacağına, provokasyonun amaçladığı kadronun örgüte ve önderliğe tepki ortaya çıkarma hedefinin tuzağına düşüldü. Böylece provokasyonun kadroyu örgüte tepkilendirme yaklaşımının ve bu konuda ortaya çıkardığı olumsuz sonuçların belki de en kötü durumlardan birini Avrupa'da yaşadık.

Bazı arkadaşlarımız, önderlik eleştiri yapmış diye tepki duydular, küstüler, kendilerini geri çektiler. Birbirlerini "biz yanlış yapıyoruz" diyerek doğruya çekeceğine, önderlik yanlış değerlendirmiş, örgüt doğru değerlendirmiyor, diyerek birbirlerini olumsuz etkilediler. Görev almama, görevden çekilme gibi bir anlayışı meşrulaştırdılar. Bireyci davranışlar gösterdikleri gibi, bunu grupçu tutuma kadar götürdüler. Önderlik bizim hakkımızı yiyor, demeye getirdiler. Önderlik bağlılığı böyle olur mu, önderlik anlayışı böyle

Komünar

olur mu? Önderlik hata yapıyor, düzeltsin, dediler. Önderlik zor koşullarda örgütü bu tehlikeli provokatif dağılma sürecinden kurtardığı için daha fazla bağlanacaklarına, önderliğe sevgisini arttıracaklarına, bir devrimci olarak, bir militan olarak ideolojik, örgütsel ve siyasal yaklaşma yerine, bireysel tepkiler içine girmişlerdir. Tüm örgüt moral kazanırken, bu tür duruşlar önderlikle ve örgütle barışık olmayan duruşlar göstermiştir. Zaten bu duygu ve duruşlarla örgüt genelinden kopulmuş hatta örgütle karşı karşıya gelinmiştir. Örgüt, tasfiyeciliğin kadroda yarattığı güvensizliği ortadan kaldırma mücadelesi verirken, bu duruşlar kadronun örgüte karşı güvensizliğin devamında rol oynamıştır. Önderliğin örgütü toparlamak için büyük çaba gösterdiği süreçte bu çabayı yürekte benimseyip onunla birleşmek, onu kucaklamak varken, mevcut koşullarda önderlikten farklı ve her şeyi ayrıntıyla ortaya koyacağı bir çözüm geliştirmesini beklemek vicdansızlıktır. Yada örgüte karşı var olan tepkiyi gerekçelendirmektir.

Arkadaşlarımız, önderlik yapmadıysa o zaman yönetim yanlışlıkları düzeltmeliydi, gibi şart koşan şeyler söylemektedirler. Sanki her şey birilerinin elindeydi, isteyen istediğini yapabiliyordu, ortam çok rahattı, yönetim denemelerin elinde sanki imkan çoktu, bu nedenle bunları yapmadı gibi düşünmek de koşulları dikkate almadan değerlendirme yapmaktır. Bu tür değerlendirmeler yanılgılıdır ve sübjektiftir. Bireysel duruşun yol açtığı olumsuz yaklaşımlar olarak görülmelidir. Örgüt yönetimi önderliğin bizim hakkımızdaki değerlendirmelerini değiştirmesi için gerekeni yapmalıydı, biçimindeki bir beklenti doğru değildir. Bu beklentimiz karşılanmadı denilerek kendini geri çekme, küsme, bireysel tutum takınma sonucu provokatif-tasfiyec eğilime karşı mücadeleyi zayıflatma durumu yaşanmıştır. Dolayısıyla 1 Haziran atılımı temelinde hareketimizin önderlik çizgisi etrafında birleşip kenetlenerek güçlü bir pratikleşme sürecine girmesini zaafa uğratma tutumu yanlış olmuştur. Bu tutumun hiçbir gerekçesi olmaz. Bu tutum kendisini hiçbir biçimde haklı

çıkaramaz. Bu tepkici-tasfiyec duruş ne önderlik yöntemiyle izah edilebilir, ne de yönetim duruşuyla açıklanabilir. Süreç ve çizgi karşısında, ideolojik-politik -örgütsel hat karşısında bireyci, tepkici, grupçu bir duruş içine girilmiştir. Bu duruş uzatıldıkça uzatıldı. Dolayısıyla da niyetler ne olursa olsun objektif olarak grupçuluk yaşandı ve hizipçi konuma düşüldü. Rahatsızlıklar, kendine görelikler birbirini etkiledi, sonuçta onlarca kadronun heba olmasına, mücadeleden uzak düşmesine, kaçmasına, bireysel yaşam içerisine yönelmesine yol açtı. Örgütsel çalışmalarımızı yurt dışı gibi oldukça kaypak bir alanda zayıflattı.

Düşman zaten Avrupa'da ilişkileri koparmak, örgütü daraltmak, siyasal ilişkilerimizi azaltmak ve ekonomik gücümüzü zayıflatmak için her türlü çabayı yürütüyordu. Uluslararası komplo çerçevesinde ABD merkezli böyle bir saldırı vardı. Tepkici-tasfiyec duruş böyle bir saldırı karşısında örgütümüzün sağlamlılığını, birliğini, etkinliğini azalttı. Bunun görülmeyecek, anlaşılmayacak bir yanı yoktur. Hala sorunlarımız var, bize haksızlık yapıldı, diyorlar. Örgüte o kadar zarar verilmişken bu tür değerlendirmeler yapmak hangi vicdana sığar. Ne hakkı arıyor, ne haksızlığıdır, ortada bir haksızlık ve vicdansızlık varsa bu da, en zor süreçte örgüte yapılmış bir haksızlıktır. Bir PKK militanı nasıl olunur, bunun bilinmeyen bir yanı yoktur. Çizgiye nasıl katılır, parti militan ölçüleri, kadro duruşu nasıl olur? Bunlar anlaşılmayan durumlar değildir. Ne var ki bu arkadaşlarımıza göre yıllarca örgütle sorunlu olabilirsiniz, ayrı düşünceleri koruyabilirsiniz, çizgiyle bütünleşmeyebilirsiniz, ama yine de parti kadrosu gibi durabilirsiniz, hatta partiden hak-hukuk isteme tutumunu, davranışını gösterebilirsiniz. Böyle bir yaklaşım olamaz. Bu durum hangi örgütsel anlayışla ve arkadaşlık hukukuyla bağdaşır. Bir ideolojik çizgi hareketinden değil günlerce, haftalarca, aylarca, yıllarca, bir saniye ve bir dakika bile uzak düşülmez. Örgütsel ilişki ve ruhsal olarak bu biçimde kopuş yapılamaz. Eğer parti bir amaç doğrultusunda ruhsal birlikse, ruh birliği bir saniye bile zedelenmez. Bir saniye bile zede-

Komünar

lendiği yerde orada münafıklık vardır, kopuş vardır. Bu da öz eleştiri gerektirir, yeniden birleşme ve katılım ister.

Parti bir ideolojik birliktir, düşünce birliğidir. Buna inanılır da, inanılmaz da. Eğer partiyle bağın var ve örgüt insanıym deniliyorsa buna inanılması ve gereğinin yerine getirilmesi gerekir. Dr Ali, 18 yıl parti imkanlarını yemiş, içmiş, ama verdiği zararlar nedeniyle HPG'den atılıp, iki yıl PKK'den uzaklaştırılınca ipsiz sapsız olanlar gibi bir günde kaçışa yöneliyor. Kendi bencilliği ve çıkarı dışında örgütle hiçbir bağı olmadığını açıkça ortaya koyuyor. şimdi kaçmış gidiyor. Bu alçak daha 15 gün önce, doğruları ben savunuyorum, diye afra tafra yapıyordu. Madem doğru düşüncelerin vardı, inanıyordun, o zaman neden kaçtın. Düşüncelerin doğruyuysa, o doğrularını kabul ettirmek ve uygulamak için neden bazı sıkıntılara katlanmıyor ve çaba göstermiyorsun? Tabii ki örgüt resmiyeti dışında insanların eksikliklerine, zayıflıklarına seslenir, örgüt imkanını kullanarak bazılarını etkilerse, bu insanlar gerçekleri gördüğünde sana daha fazla öfkelenirler. İmkanlar elinden alınınca ve sahteliğin açığa çıkınca düşüncelerini yürütmekte neden ısrarlı olamadın. Örgütün imkanlarını o kadar yedin, içtin, kullandın, zarar verdin, şimdi nereye gidiyorsun? Han mıdır burası? Halkın değerlerine böyle mi yaklaşılır? İslamiyette, şeriatın kestiği parmak acımaz derler. Senin toplumun verdiği zararlar için senin hakkında bazı yaptırım kararı almış. Eğer toplum ve insan ahlakın olsaydı bunu sindirir ve kendini düzeltme yoluna girerdin. kendi toplumuna ve insanına hiçbir sorumluluğu olmayanlar ve lümpenler böyle yaparlar.

Semir kaçtığında " bir gecede PKK'li oldum, bir gecede de karar verdim, ayrıldım" demişti. Önderlik de " be alçak adam! Nasıl bir gecede PKK'li oluverebildin de, bir gecede de bütün PKK'yi bir yana itip, bırakıp sıvışıp kaçıyorsun? Öyle PKK'li olmak kolay mı, öyle PKK'den kaçmak kolay mı?" demiştir. İdeolojik bir harekete, on milyonların umudu olan bir harekete, insanların her şeyini vererek

fedakarlık yaptıkları ve uğruna her türlü acıyı göze aldıkları bir inanç hareketine, bir felsefe hareketine böyle mi katılır, böyle mi kopulur? Bir daha yüksek sesle hayır, diyoruz. Ne böyle ucuz PKK'li olunur, nede böyle PKK'den basitçe kopulabilir. Bu gerçekli, bu gibi bir günde kopanların aslında tek bir gün bile PKK'li olamadıkları gerçeğini göstermektedir.

PKK'nin gerçekleri ve doğruları karşısında vicdanlı olmamız gerekir. Şehit zaza Mesut yoldaş 5. kongrede örgüt doğrularıyla kendi yanlışlarını arasında sıkışıp kaldım, demişti. Kendisinin de soruşturmalık olduğunu belirtmişti. Yanlışlıklardan kurtulup örgüt doğrusuna girmek için örgüte kapsamlı özeleştirel yazmıştı. Örgüt beni neden eleştiriyor, biçiminde hak arama ve tepkilenme yerine, öz eleştiri verip örgütle bütünleşme yolunu tercih etmişti. Bir nevi yanlışlarından geri dönmeyi ifade eder biçimde tövbe demişti. 5. kongreden sonra ülkeye girişi böyle bir anlayışla gerçekleştirmişti. PKK'de kişinin eksikliklerine ve örgütle sorunlarına yaklaşımının bu çerçevede olması gerekir. Mesut yoldaş örneği örgüt çözümlerinin bir örneğidir. PKK içinde eleştiri ve özeleştiri temelinde, platformlar temelinde en ağır sorunların bile çözülüp örgüt ve kişi açısından bir çözüm gerçekleştirildiği tüm arkadaşlar tarafından bilinir. Biz önderlik gerçeğinin ve PKK'nin yıllarca ortaya çıkan sorunları çözmeye gerçekliğine bağlıyız. Son tasfiyeci -provokasyon döneminde de önderliğimiz yine çözümü PKK'nin çözümleyici yöntemlerinde bulmuştur. Arkadaşlarını eleştirmiş ve özeleştiri istemiştir. Eğer değerlendirmelerimde eksiklikler varsa bundan da vazgeçerim demiştir.

Önderliğimizin koşulları örgütün yaşadığı çok zorlu süreç ve bu gerçekler karşısında vicdanlı olmamız gerekiyor. Yıllarca çizgiden ayrı düşün, çizgiyle çelişkili olun, farklı düşünceler besleyin, içten içe tepki duyun, fukur fukur kaynayın, ama hala böyle de partili oluna bilir, partide durulabilir deyin. Parti bize hak versin, hukuk versin, deyin. Partide böyle durulmayacağı gibi, bu duruşlara partinin vereceği hiçbir hesap yoktur. Böyle

Komünar

durular en zor süreçlerde yoldaşlığın gereklerini yerine getirmeyenler partiye hesap verirler. Böyle tutum sahibi olanlar partiye öz eleştiri verirler. Hiç kimse partiden bu tür duruşlara özeleştiri bekleyen davranışlar içinde olmasın. Başlı başına böyle bir tutum içinde olmak bile, parti militan ölçülerinde, kadro ölçülerinde bazı şeyleri kaybetmek anlamına geliyor. Şehitler çizgisinde partiye katılma tarzının zedelenmiş olmasını ifade eder. Bu nedenle ciddi olalım, duyarlı olalım, kendimizi düzeltelim. PKK'de sorunlar bazı arkadaşların düşündüğü gibi çözülmüyor ve çö-

zülmez. Örgütte hak istenecek bir durum ortada yoktur. Örgüt halk özgürlüğü doğrultusunda kıyasıya bir savaş içindedir. Bu savaş bazılarının düşündüğü gibi, ha demekler yada lafla yürümüyor. Kendine göre düşünce ve duruşlarla bu coğrafyada bırakalım mücadeleyi, nefes bile alınmaz. Haksızlıklar üzerine kurulmuş uluslararası sistem birleşmiş PKK'yi bitirmek için saldırıyor. Cevabı verilmesi gereken konu: bu saldırılara karşı mücadelede var olunacak mı, olunmayacak mı? Konusudur. Mücadele içine girmeyip de bunun sorumluluğunu almayıp da " parti benim istediğim gibi davranırsa bende parti ile ortak mücadeleye girerim" demek olmaz. Bu parti militanı olmak demek değildir. Kadro ölçülerini reddetmektir, geriye çekip yozlaştırmaktır. Daha doğrusu parti ile ittifak yapma arayışında olmaktadır.

Bazı arkadaşlarımız geçen yıllarda geldiler, örgüte öz eleştiri verdiler. Bu yılda bazı arkadaşlar geldi. Hem örgütün genel durumunu daha iyi anlayacaklar, hem de öz eleştiri verecekler. Buraya gelip sorunlarını çözmek istemeleri olumlu bir durumdur. Birkaç yıldır örgütsel bir sorun olan ve özellikler Avrupa'daki örgütsel çalışmalarımızın sağlıklı yürütmesi için Rıza arkadaşın durumunun netleştirilmesi gerekmektedir. Rıza arkadaşımız bu çerçevede bir yıl önce ülkeye ulaştı. Bir süredir arkadaşla tartışılıyor. Yakın zamanda örgüt ölçüleri çerçevesinde bir çözüm ve netleşme ortaya çıkacaktır. Öz eleştiri platformu temelinde örgütle yeniden bütünleşme süreci başlatılacaktır. Bunlar ileride daha ayrıntılı biçimde örgüt yapımıza yansıtılacaktır. Biz daha çok bu sürecin belirli düzeyde örgütsel değerlendirmesini yapacağız.

30 yıldır bu mücadele içinde yer almış, başkanlık konseyinde sorumluluk almış, önderlikle beraber kalmış ve önderliği tanımış biri olarak kendisinden ölçülü ve sorumlu davranması beklenirdi. Bu beklenti içinde olmak tüm arkadaşlarımızın da, halkımızın da hakkıdır. Ne var ki yüzeysel ve sorumsuz yaklaşımla yıllardır kendine göre duruyor ve haklı olduğunu söylüyor, doğru durduğunu iddia ediyor. Hala çeşitli gerekçelerle bu duruşu izah etmeye çalışıyor. Bunun hiçbir anlamı olmadığı gibi gerçeklikle hiçbir bağı da yoktur. Örgüt geçen yıllarda Avrupa'daki arkadaşlara da çağrı yaptı. Örgüt dağılıyor, militanlarımız, liderlerimiz nerede? Kendilerine lider ve partiyiz diyenler ortaya çıksınlar ve bu partiye sahip çıksınlar, denildi. Gerilla dağıtılmak isteniyor, halkın özgürlük umudu tasfiye edilmek isteniyor, büyük bedeller ödenerek ortaya çıkarılan bu güç hiç kimseye değil, herkese aitti, o zaman herkes gelip sahip çıkmalıdır, denildi. Gerilla, babasının çiftliğini kurmak için savaşmıyor. Gerilla, Kürt halkının özgürlük gücü, direnme gücüdür, ruhudur, yüreğidir, beynidir, geleceğidir. Kim kendini parti militanı görüyorsa elbette ki bu gücü ayakta tutmak ve savunmak sorumluluğu altındadır. Ne var ki arkadaşlarımız sırat köp-

Komünar

rüsünden geçtiğimiz o zor zamanlarda ya duymadılar, ya da duymazlıktan geldiler. Şimdi bu çağrımıza belirli düzeyde cevap almış bulunuyoruz. Tüm örgüt yapısı bu durumdan memnundur. Fakat şu da bilinmelidir: gerilla olmasaydı, gerilla dağda kalmasaydı, gerilla dağılsaydı acaba bu gün PKK diye, özgürlük mücadelesi diye, Kürt halkının özgür yaşamı ve geleceği diye bir şey kalır mıydı ortada? Bugün geldiğimizi yeri bulabilir miydik? Bir mücadele ortamı ve yoldaşlarımızı bulabilir miydik? Bu nedenle bu durumun sorgulanması yapılmalı, vicdanlı ve adaletli olunmalıdır.

Önderlik mevcut teorik çözümlenmeleri ortaya koymasaydı, bu kadar savunma geliştirmeseydi, ideolojik, felsefik, politik çizgiyi bu kadar netleştirmeseydi, bu düzeyde görüş birliği bizde oluşabilir miydi, bir arada durabilir miydik? Eğer adaletse, hakkı sahibine verelim. Önderlik, hangi ortamda çalıştı, bu ürünleri nasıl ortaya çıkardı, bu kadar felsefik, ideolojik, teorik güç nasıl ortaya çıkartıldı? Bu sorular ve bu gerçekler vicdanlı olmamızı ve önderlik karşısındaki duruşumuzun ne olması gerektiğini göstermektedir.

Gerilla nasıl ayakta tutuldu? Bunu da herkesin çok iyi anlaması gerekir. Bunu anlamadan bu günkü durumun hakkı da, değeri de verilemez. Eğer özgürlük umutları, özgürlük iradesi, iddiası, özgür gelecek arayışı dağda gerillanın varlığıyla korunup geliştiriliyorsa, o zaman dağda gerilla nasıl var edildi, nasıl yaşatıldı, dağdaki varlığı nasıl sürdürüldü, bunu tüm hücrelerimize kadar duyusamamız gerekmektedir. Provokatif-tasfiyecilik eğiliminin, ihanetin iç uzantıları, büyük zararlar vererek gerillayı dağılacak duruma getirmek istediler. Her yerden daha fazla gerillaya zarar vermek için çaba harcadılar. Örgüt de, gerillayı ayakta tutmak, bu tür çabaları boşa çıkarmak için gece-gündüz çaba içinde olmuştur. Yoğun bir tempo ve emekle yanlış eğilimlerin gerillayı dağılma noktasına getirmesine izin verilmemiştir. Gerilla yapısıyla yoğun ilgilenilerek gençlerin olumsuz duruşlardan etkilenmesi önüne geçilerek gerillanın yaşam duru-

şu ve savaş ruhu korunarak tasfiyecilik güçlerinin hedefleri engellenmiştir. Gerillayı ayakta tutma mücadelesi bütün kadrolarımızın sorumluluğundadır. Bırakalım kadrolarımızı, halkımızın da gerillayı ayakta tutma sorumluluğu vardır. Dolayısıyla; militanım, kadroyum, devrimciyim diyen herkesin gerilla ruhunu ve duruşunu koruma gibi bir görevi vardır. En başta da duruşuyla ve tutumuyla gerillaya layık olacaktır, saygılı olacaktır. Bu şehitlerimize ve büyük tarihimize saygının gereğidir. Dört duvar arasında en ağır işkencelere maruz bırakılan önderliğimize ve hala yaşamının her saniyesi acı olan halkımıza saygının gereğidir. Gerillayı ayakta tutmak bu tür değerlere bağlı olmanın koşuludur. Gerilla öyle olur, bazıları gerilla olmaya mahkumdur, bazıları da kendilerine göre olurlar, başka yerlerde olurlar, başka duruş sahibi olurlar, denemez. Provokasyonun 2003'te örgüte dayattığı bu tasfiyecilik anlayışları şiddetle reddediyoruz.

**Bazıları, her yerde mücadele var
Herkes mücadele ediyor
Gerillada onlardan biridir
Diyor. Hayır, öyle değildir.
Böyle bakanlar tasfiyecilik
Zihniyetin etkisinde olanlardır
ya Da tasfiyeciliği farklı biçimde
Yaşayanlardır**

Bazıları, her yerde mücadele var, herkes mücadele ediyor, gerillada onlardan biridir, diyor. Hayır, öyle değildir. Böyle bakanlar tasfiyecilik zihniyetinin etkisinde olanlardır ya da tasfiyeciliği farklı biçimde yaşayanlardır. Tabii ki her yerde bir çalışma var, mücadele yürütülüyor. Ancak gerilla mücadelesinin diğer çalışma alanlarını da var eden ve genel mücadele içinde anlamı büyük olan bir rolü vardır. Gerilla mücadele güçlerinden herhangi birisi değildir. Mücadele güçlerimizin birincisidir, temelidir. Lütfen dikkate alalım artık. Gerilla, mücadelemizin esasıdır, olmaz-

Komünar

sa olmazdır. Hem tüm mücadelenin toplamı ve bileşkesidir, hem de diğer mücadelelerin var olma koşuludur. Bugünkü dünya, Orta-doğu, Türkiye ve Kürdistan gerçeğinde bu gerçekliği anlamamak gafletten öte bir durumdur.

Bazı arkadaşlarımız; bizde dış alanlarda kaldık, bu alanlarında zorlukları vardı, bu nedenle bizlerinde katkıları oldu, diyorlar. Tabii ki bu çabaları küçümsemiyoruz, değerlidir. Ancak şu doğrultuyu kaybetmemek, içselleştirip benimsemek gerekir. Herkese benimsetmek gerekir. Diğer alanlarda da çabalar oldu, ama gerilla varlığını sürdürmeseydi acaba diğer alanlarda kaç gün ayakta kalınabilirdi, ne kadar gelişmeler yaratılabilirdi, korunabilirdi? Bu soruyu sormak ve bazı kazanımlar olduysa, bir mücadele yürütüldüyse, bazı şeyler ayakta durduysa bu, gerillayla sağlanmıştır denilmelidir. Sorunlar ortaya doğru konulacaksa, doğru çözüm geliştirilecekse, bunları görmemiz gerekiyor. Bu bakımdan da hakkımız-hukukumuz demekten vazgeçerek, doğru çizgi temelinde bir ideolojik-örgütsel duruş göstermek gerekir. Bu gerçekler karşısında kendine göre davranmak, kendini her şeyin merkezine koyarak örgütün şekillenmesini istemek olmaz. Böyle yaklaşmak ciddi bir ölçü ve çizgi sapmasını ifade eder. Örgüt anlayışından kopmayı ifade eder. Dolayısıyla bütünleşmek için öz eleştiri ve çabayı gerektirir. Hiç kimse örgüt karşısında, şu durum, bu durum diyemez. Kendi ekseninde olayları değerlendiremez. Pratik bazı olgulardan çıkarak kendine gerekçeler bulamaz. Kesinlikle bizim hareketimiz bu tarzda şekillenmiş, mevzilenmiş değildir. Bu tür tutumların kabul görmesi, örgüt ve halk içinde anlayışla karşılaşması söz konusu olamaz. Örgütün ayakta tutulmasının ve gerillanın varlığının ne olup olmadığı ortadadır. Çizgi karşısında neyi ifade ettiği, halkın, önderliğin, bütün militan yapının nasıl yaklaştığı gün gibi açıktır. O zaman hiç kimsenin farklı yaklaşma keyfiyeti olamaz. Dolayısıyla militan yapımız ve halk gibi ele almak, anlamak ve algılamak zorundayız.

Bu gerçeklikler ışığında baktığımızda Avrupa'daki duruşları eleştirmemiz ve mahkum etmemiz gerekir. Orada, başta Rıza arkadaşta olmak üzere; çok bireyci, tepkici, grupçu bir duruş sergilendi. Bir tür hizipçilik ortaya çıktı. Önderlik " her biriniz örgüt içinde potansiyel hizip gibi duruyorsunuz, ne zaman aktifleşeceksiniz, nasıl bunu pratiğe geçireceksiniz belli değildir" diyordu. Pratikleşmeyen, kendini ortaya koymayan her potansiyel duruş gelecek açısından bir hizip tehlikesini ifade eder. Avrupa'daki bu duruş sonuçları ağır oldu. Bu duruş, Partiyi mi Avrupa örgütümüzü mü geliştirdi? Avrupa'da bizi güçlü hale mi getirdi, savaşı mı destekledi? Türkiye'deki halk örgütlenmemizi mi destekledi? Sağlam bir örgüt duruşuna mı oldu, kadro eğitimini ve kadro duruşunu mu geliştirdi? Bu soruların hiç birisine olumlu cevap vermek mümkün değildir. Tersine tüm bu konularda olumsuz etkide bulunmuş ve zarar vermiştir.

Bu duruş Avrupa örgütümüzü çok zorladı, yıprattı ve zayıflattı. Onlarca kadronun erimesine, kaçmasına neden oldu. Tasfiyeciler rol oynadı. Tepkici, tasfiyeciler, grupçu bir pratiğin sahibi oldu. Her türlü bireyci, tepkici, grupçu eğilim örgütsel açıdan tasfiyeciler rol oynar. Avrupa'daki eğilim de örgüt bütünlüğünü, disiplinini bozdu, İdeolojik-örgütsel çizgi temelinde kadronun birliğini -bütünlüğünü zayıflattı. Bu da her türlü gevşemeye, farklı eğilimlere, arayışlara yol açtı. Nitekim Avrupa'da yaşanan bunlar oldu. Mevcut sonuçlardan bu tür duruşların, düşüncelerin ve pratiklerin payı fazlasıyla vardır. Düzeltmek, gidermek gerekiyor. Kesinlikle duygusal, bireysel, tepkisel yaklaşımlardan uzaklaşmak, ideolojik-örgütsel çizgi gerçeklerini doğru görerek, mütevazı bir öz eleştirel yaklaşımla çizgiyle olan sorunları çözmek, önderlik çizgisine yeniden güçlü katılımı sağlamak gerekir. Bunun dışında çözüm yolu yoktur ve aranamazda. Zaten böyle bir sürece girilmiştir. Gerçekler şimdi daha iyi görülüyor. Örgüt tarafından bu kadar süre sabredilmesi hatalı olmamıştır. Ancak bu duruşlar, bu tür davranışlar, anlayışlar artık

Komünar

aşılmalı, öz eleştiri temelinde kesin bir düzeltme sağlanmalıdır. Yoksa kendi duruşunda ısrar, bireyci davranışında ısrar, kendini parti içine katmama, eritmeme parti çözümünü geliştirmez. Parti muğlaklığı artık kaldıramaz ve buna izin veremez. Bu güne kadar olduğu gibi parti içinde bir tür uzlaşma duruşu aranamaz. Parti bir ittifak örgütü değildir, bir uzlaşma yeri değildir. Parti en ileri düzeyde ideolojik ve örgütse birleşme yeridir. Parti bir birlik hareketidir. Bir ruhsal, düşünsel birlik, bir önderlik hareketi, dolayısıyla büyük bir cesaret ve fedakarlık hareketidir. Ortak amaçları büyük bir tutkuyla, yaşam pahasına başarıya götürmek için oluşmuş, bir mücadele hareketidir. PKK'nin bu gerçekliğine ve tarihsel duruşuna hanel getirmemeliyiz, bozmamalıyız. Bunun gereklerine uygun bir davranışımız olmalıdır.

Benzer süreçlerin diğer parçalarda da çeşitli biçimlerde yaşandığını görüyoruz. Geçen süreçte yaşanan pratiklerden öğreniyoruz ki, Kürdistan'ın diğer parçalarında da bu eğilimlere benzer davranışlar, duruşlar görülmektedir. PÇDK'nin pratiği de bir kadro eritme, tüketme pratiği oldu. Birçok kadrosu düştü ve gitti. Sonuçta eski kadroların çok azı kaldı. Doğu Kürdistan pratiği de birçok kadronun kaybına yol açmıştır. Şimdi devlet tüm gücüyle kadroyu tümüyle yok etmek için saldırıyor. PKK'ye dünyada hiçbir devletin yapmadığını İran devleti yaptı. Bir PKK militanını idam etti. Bazılarını da idam etmek istiyor. Bu düzeyde saldırıyor. Halk üzerinde her türlü baskı ve işkence uygulanıyor. Tam bir pasifikasyon politikası izliyor. Bu politikayı kırmak için başarılı bir yöntem ve tarzla direnişi geliştirmek, gerillayı örgütlemek gerekiyor. Bütün bunları boşa çıkartacak bir örgütsel çalışma tarzını yaratmak gerekiyor. Önderlik tarzını ve PKK çizgisini örgütsel alanda oturtmadığı için tüm bu konularda PJAK zorlanıyor. Halbuki büyük tarihsel görevler var. Doğu Kürdistan'da çok büyük gelişme imkanları bulunuyor. İran devleti bu durumu bildiğinden gelişmelerin önünü kesmek için çok yoğun saldırılar gerçekleştiriyor. Böyle

bir ortamda, düşman saldırılarını boşa çıkartmak ve tarihi görevleri başarmak için tarz, üslup, tempoyu bulmak, bu konuda kendini pratik görevler üzerinde yoğunlaştırıp yetkinleştirmek varken, PJAK'tan kaçışlar oluyor. Örgütü güçlendirmek ve büyütme yerine, bireysel tarz ve duruşla birbirlerini zayıflatıyorlar. Öte yandan, tasfiyeciliğin PJAK içine soktuğu sosyal reform fitnesinin varlığından söz ediyor. Bilmem PJAK'ta gizli sosyal reformculuk var, PJAK'ta şöyle yozluk var, deniliyor. Böyle PJAK mı olur? Halkın umuduna böyle sefilce yaklaşım mı olur. Böyle bir PJAK'ı kim kabul eder? Önderlik gerçeğinin ve PKK'nin yarattığı değerler ve halkın umudu üzerinde böyle yaşamaya kim izin verir? Tüm örgütte olduğu gibi, bu alanda çalışanlar da aklını başına toplayacaktır. Bizim bu tür raporları dinlemeye bile tahammülümüz yoktur.

Şimdi bizden bu tür şeylerin düzeltilmesi isteniyor. Tabii ki düzelecektir. Bu tür şeylerin parti çizgisinde duruşun gevşekliğinden kaynaklandığını kabul ediyoruz. Geçen dönemde yaşanan ideolojik ve örgütsel mücadele eksikliğinin bu tür şeyleri yaşatan boşluklar yarattığını kabul ediyoruz. Karı-kocalığa götüren bu tür eğilimler hareketimizin kadro gücünü tüketiyor. Şimdi buna dur demeyecek miyiz, bu tür şeylerin önünü açmak isteyenlerden hesap sorulmayacak mı? Biz, parti kadrosunu tüketen bu tür eğilimlere dur demez ve hesap sormazsak parti olamayız. İdeolojik-örgütsel ölçüleri uygulayamazsak, yetkin bir ideolojik-örgütsel mücadele yürütemezsek, bütün bu tutum ve davranışlara kesin bir "dur" demeyi geliştiremezsek ortada parti kalmaz. Dağılma, erime ve yok olmaya kendi elimizle yol açmış oluruz. Bu durumda da düşmanın saldırısına gerek kalmaz. Mevcut anlayışlarımızla, tutumlarımızla zaten biz gerekli zararı vermiş, kendi kendimizi yok etmiş oluruz. Demek ki bu tür olumsuzlukları seyretmekle olmuyor. Kadrolara vicdanlı olacaksa, bu konuda kendilerini sorgulamalıdır. Bu bakımdan uzlaşmacı değil, mücadelecı olmamız gerekiyor. Toplumsallığımızı parçalayan bireyci ve

Komünar

geri sınıf anlayışlarına ve ataerkil duruşlara karşı etkili mücadele yürütmemiz gerekiyor. Dolayısıyla sınıf ve cins mücadelesini süreklileştirmemiz gerekiyor. Eleştiri ve özeleştiri sistemini her yerde yetkince uygulamamız gerekiyor. Böylece bütün kadroları, dolayısıyla parti yapımızı netleştirmemiz gerekiyor.

Haziranın başında gerçekleştirdiğimiz PKK parti meclisi toplantısında bu kanaate ve karara vardık. Parti yönetimiz ilk defa bu kadar net ve kararlı bir görüş birliği oluşturdu. Pratik uygulamada aynı yöntemi, tarzı ne kadar gösterecek, her yerde ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesini doğru, yetkin, etkili ne düzeyde yürütecek, ne kadar yetkin bir pratikçi olacak elbette bunu pratik gösterecek. Ancak bu yönlü bir mücadele ve zayıflıklarımız giderecek bir tutum gelişecektir. Yönetimimiz PKK'nin 30. yılında ideolojik-örgütsel çizgi netliğini yaratmada, önderlik çizgisinde partileşmeyi geliştirme ve her türlü parti dışı eğilime yetkin bir mücadele yürüterek bu tür eğilimleri mahkum edip, önderlik çizgisinde partileşmeyi, parti birliğini sağlamada bir görüş birliği ve kararlılığı içindedir. Bu iyi bir gelişme düzeyidir. Her arkadaş bu karara ve mücadeleye katılmaya, böyle bir çabaya destek vermelidir. Kadrolar her şeyden önce de kendi içinde yeterli bir sınıf ve cins mücadelesi geliştirerek, eleştirel - öz eleştirel yaklaşım göstererek kendini düzeltmelidir. Yoldaşlar, parti platformlarının eleştiri-özeleştirisine kendisini açarak, açık tutarak, partiye doğru katılımını sağlayacak bir ideolojik mücadelenin kendi üzerinde gelişmesine fırsat ve imkan vermelidir. Hem kendi çaba harcamalı, hem de eleştirilere açık olmalıdır. Diğer yandan, yoldaşların önderlik çizgisini özümsemesi, onun gereklerine göre pratik davranış göstermesi konusunda da gerekli çabayı yürütmeli ve gereken desteği vermelidir. Bu biçimde bir birimizi eleştirmeliyiz. Bir birimize doğru yolu göstermeliyiz. Kendimizi eğitirken aynı zamanda birbirimizin eğitimine de katkı sunmalıyız, destek vermelidir.

Topyekun savaş konsepti temelinde uluslararası komplo güçlerinin bizi imha etmek

için geliştirdikleri saldırılar karşısında bizi en çok başarıya götürecektir, bu tür saldırıları boş çıkararak hareketimizin geleceğini güvenceye alacak en temel çalışma bu olacaktır. Yani öz eleştirel tutumun parti içinde gelişmesiyle birlikte parti gücüne güç katacaktır. Örgüt açısından en iyi gelişme, en güçlü gelişme budur. Bu bakımdan önderlik çizgisinde özeleştirel yaklaşım, eleştiri-özeleştiriye ciddiye almak, her türlü yanlış, çizgi dışı anlayış ve tutumlara karşı kendi içimizde mücadele yürüterek düzeltme geliştirmek önem taşıyor. İçinde bulunduğumuz süreç böyle bir süreçtir. Parti yönetimiz tüm kadroları böyle bir çaba içerisinde olmaya çağırıyor. Bu temelde eleştiri-özeleştiri ile kendini düzelterek önderlik çizgisine etkin bir biçimde katılmaya çağırıyor, doğru ve yetkin partileşmeye çağırıyor.

Özeleştiri

Temel değerlere karşı verilir.

Elbette önderlik çizgisine göre

Özeleştiri veririz

Şehitler gerçeğine karşı

Özeleştiri veririz

Biz, ideolojik, siyasi ve örgütsel ölçüleri olan bir çizgi hareketiyiz

Bu konu gündeme geldiğinde eleştiri ve özeleştiri nedir? Konusunu da netleştirmek gerekiyor. Önderlik ve PKK gerçeğinde eleştiri ve öz eleştirinin neyi ifade ettiği nettir. Kadro, ben şöyle özeleştiri veririm, böyle vermem, şu görüşü kabul ederim, şunu kabul etmem, gibi özeleştirin özünü çelişen, bireyci, kendine göre tutumlar göstermemelidir. Şunu açık belirtmeliyiz ki; kimse başkasından kendisine göre öz eleştiri vermesini isteye-
mez. Hiçbir parti militanı bir başkasına özeleştiri vermekle yükümlü değildir. Kimseden, bana özeleştiri ver, denilerek öz eleştiri istenmez. Hiçbir parti organı da, şöyle özeleştiri ver, demez. Parti yönetimizin böyle bir is-

Komünar

temi olmaz. Özeleştirme temel değerlere karşı verilir. Elbette önderlik çizgisine göre özeleştirme veririz. Şehitler gerçeğine karşı özeleştirme veririz. Biz, ideolojik, siyasi ve örgütsel ölçüleri olan bir çizgi hareketiyiz. Bu nedenle de kendimizle tutarlı olacaksak ve mücadele örgütü olmaya devam edeceksek, çizgiyle çelişen yönlerimizi düzelteceğiz. Hiç kimse, benim belirlediğim doğrulara göre kendini düzelt, partiye kat, benim görüşlerimin savunucusu ol, demiyor. Öz eleştirme böyle anlaşılmalı, böyle görülüp, değerlendirilmemelidir. Neye göre eleştirme-özeleştirme yaptığımız, yapmamız gerektiği, kendimizi neye göre düzelteceğimiz açıktır. Bir çizgi hareketi olarak önderlik çizgisinin gereklerine göre özeleştirme vermemiz gerekiyor. Bu çizginin ölçülerine göre anlayış ve davranışlarımızı düzeltmemiz, o çizgiye göre hareket eder hale kendimizi getirmemiz gerekiyor. Şehitler gerçeğimiz var. Şehitlerin duyguları, ruhları, son nefeslerindeki duyguları, sloganları, mücadele boyu yaşamları ve pratikleri tarihe mal olmuş biçimde gözler önündedir. Partinin çizgi ölçüleri bunlardır. Bunlar, Önderlik ölçüleri, şehitlerin ölçüleridir. Bu ölçülere uyulması, aynı zamanda da halkın beklentileri, talepleridir. Eğer eleştirme-özeleştirme yapılacaksa elbette bu ölçülere, bu değerlere göre ve bu değerler yapılıyor. Herkesten bu değerlere göre eleştirme-özeleştirme yapması isteniyor. Yoksa hiçbir arkadaştan hiç kimsenin, hiçbir kurumun, hiçbir organını kendine göre özeleştirme isteme durumu olamaz. Böyle bir yaklaşım parti dışıdır. Birileri başkalarına kendi düşünceleri kabul ettiriyor ya da boyun eğdiriyor gibi bir durum kesinlikle söz konusu değildir. Sanki böyle bir yaklaşım varmış gibi değerlendirmek; partiyi doğru anlamamak, partileşme sürecine doğru, yetkin katılmamak anlamına geliyor.

Eğitim okullarımızın en temel görevi, eleştirme ve öz eleştirmeyi geliştirmesidir. Hem yaşanan pratiğin özeleştirme, hem kadronun kişilik çözümlemesi bu okullarımızın temel görevidir. Sorunun sadece ideolojik-teorik dersleri okuyup, kendimizi eğitmek olarak

anlaşılmalıdır. Önderlik, söyleyeceklerini söylemiş, bu partinin ideolojisi, teorisi olarak söylenmesi gerekenler en geniş bir biçimde yazılı olarak izah edilmiştir. Onların okunup, incelenmesi çok zor değildir. Bunu bizim ortamımızdaki hemen her kes yapabilecek durumdadır. Diğer yandan önemli bir tecrübe birikimi var. Tecrübesiz, bilinçsiz bir topluluk değiliz. Uzun ve köklü bir tarihimiz var. Bu bakımdan ideolojik ve teorik olarak birikimimiz yüksek olduğu gibi, pratikten çıkardığımız deneyimler de çok yüksektir ve değerlidir. O halde bu kadar eğitim ihtiyacı nerden ortaya çıkıyor? Bu kadar sık ve yoğun eğitim yapmamız ne anlama geliyor? Partinin ideolojik ve teorik tezlerini belli arkadaşların ancak böyle okullarda öğrenme ihtiyacı vardır. Ama kesinlikle her arkadaşın böyle bir yöntemle öğrenme ihtiyacı yoktur. Eğitim sorunu öğrenme ihtiyacı olduğundan daha çok, çizgiyi özümseme, benimseme sorunu olarak ortaya çıkıyor. Çizginin gereklerine göre, parti ölçülerine göre kendi bireyci tutum ve ölçülerini aşma ve aşırma ihtiyacından ortaya çıkıyor. Bu açıdan öğrenme, hatta ideolojik ve teorik eğitimden çok, ideolojik-örgütsel mücadele ihtiyacından dolayı eğitimleri zorunlu gören bir hareketiz. Pratik içinde bireycilik olmuş, kendine görelilik olmuş, kendi doğrularını öne sürer hale gelmiş, özeleştirme yaklaşımı kaybedilmiş ya da daralmış, özlü, derin ve içerikli öz eleştirme verilmiyor. Bu da düzeltme geliştirmiyor, partiye doğru katılımı ortaya çıkartmıyor. Çeşitli alanlarda uzun süre patrik çalışmalar peşinde koşmak doğal olarak kendine görelilikler ortaya çıkartıyor. İşte bu durum çözülmesi, düzeltilmesi gereken bir sorunun varlığını ortaya çıkarıyor. Bu da sorunların düzeltilmesi için araştırmaya, incelemeye, eleştirme-özeleştirme süreçlerinden geçmeye ve yoldaşları dinlemeye ihtiyaç gerektiriyor. Eğitim topluluğumuzun esas rolü budur.

Bu bakımdan eğitim alanları ideolojik mücadele alanlarıdır. Okul bileşimi sadece bazı şeyleri öğrenmeye çalışan bir topluluk olmamalıdır. Okullar, çizgiyle çelişen anlayış

Komünar

ve tutumları aşmak, düzeltmek üzere ideolojik-örgütsel mücadele yürüten platformlar haline gelmelidir. İhtiyacımız budur, bu ihtiyacı karşılamak her zamankinden daha fazla kendini dayatmaktadır. Bu nedenle arkadaşlarımız, eğitimi bir mücadele alanı olarak, partileşme mücadelesi olarak görüp, bu temelde yoğunlaşmalı ve bu mücadelenin gereklerini yerine getirmelidirler. Bazı arkadaşlar, biz bu kadar biliyoruz, eğitime, okula girmemize ne ihtiyaç var, diyorlarmış. Hatta HPG'de bazıları, eğitime ihtiyacın varsa ben vereyim, bile diyormuş. Yönetimimiz bazıları için eğitime girsinler, kararı almıştı. Kendilerine eğitime gidecekleri iletilince, biz zaten okullarda eğitim veriyoruz, ayıp değil mi bizim eğitime girmemiz, diyebilmişlerdir. Gerçekten de bazılarına bilgi aktar dediğin zaman, ezberlediklerini arka arkaya sıralıyorlar, saatte bilmem ne kadar söz telaffuz edebiliyorlar. Ama çizgi gerçekleri, örgüt ölçüleri, parti ölçüleri, partiye katılım, kolektif davranış, örgütlü çalışma dendiği zaman, bakıyorsun bu konularda yokları yaşıyorlar. Bu tür kişilikler kendine göredir. Kolektif yaşamdan, komünalizmden uzak, bireycidirler. Doğruları da kendine göre, ölçüleri de, davranışları da kendine göredir. Bu tür kişiliklerin söz öğrenmeye ihtiyacı yoktur, ama ölçülerinin ve anlayışlarının düzeltilmesine fazlasıyla ihtiyaç vardır. Önderlik çizgisi ve parti ölçüleri temelinde anlayış ve ölçü düzeltmesine ihtiyacı vardır. Buda İdeolojik-örgütsel mücadeleyle olur. İdeolojik-örgütsel mücadelenin de en çok pratikleştiği, somutlaştığı yer ise, okullarda gerçekleştirilen eleştiri-özeleştirimlerdir. O nedenle okullarımızda sürekli eleştiri yapalım, öz eleştiriye açık olalım. Tabii ki yalnız okullarda değil, tüm örgüt zeminlerinde öz eleştiriye açık olalım. Bir birimize eleştiri yapmaktan korkmayalım, kaçmayalım. Yerinde, doğru ve düzeltmeyi sağlatacak şekilde eleştiriler yapalım. Öyle kırma, dökme gibi düzeltici olmayan sözler de eleştiri kavramı içine girmez. Elbette bu tür yaklaşım ve üsluplardan da uzak duralım. Ancak eleştirisiz-özeleştirisiz de kendimizi

yenileyemeyiz, kendimizi geliştiremeyiz, partileşmeyi geliştiremeyiz. Kendimizi çizgi ölçülerine, doğrularına, gereklerine ulaştıramayız. Bizleri yenilenmeye ve böyle bir kişiliğe ancak eleştiri-özeleştiri ulaştırır. Eleştiri-özeleştiri temelinde gelişen ideoloji-örgütsel mücadele bizleri çizgiye çeker. Dolayısıyla bunu hem kendi içimizde ve dışımızda yapmalı, hem de kendimizi buna açık durumda tutmalıyız.

Mevcut durumda örgüt içinde özeleştiriye dar ve yüzeysel bir yaklaşım var. Hatta kapalılık var. Bazı arkadaşlar barut gibidir. Bu da ciddi bir eleştiri ve öz eleştiri zemini yaratmıyor. Birçok arkadaş ise, sizin eleştirmenize gerek yok, ben özeleştiri yaparım, hatalarım budur, diyor ve geçmek istiyor. Biri, şu hataların var dendi mi patlıyor, her türlü tepkiyi gösteriyor. Diğeri ise eleştiri olacaksa da ben belirlerim, özeleştiri olacaksa da ben belirlerim, doğruyu da ben belirlerim, yanlışı da ben belirlerim, diyor. Böylece kendine göre eleştirileri boşa çıkarmaya çalışıyor. Böyle özeleştiri yaklaşımı olmaz. Bireyin kendi ölçüleri çerçevesinde durduğu bir yerde parti olmaz, örgüt olmaz. Bunu söylemeye bile gerek yoktur. Bu bakımdan gerçektede eleştiri-özeleştiriye açık olmalıyız. Kendimizin gördüğü hataların eleştirilmesine değil, doğru sandıklarımızın eleştirilmesine açık olmamız gerekiyor. Bu tür eleştirileri dikkatle, ciddiyetle dinlemeliyiz. Bu eleştirilere göre kendimizi ölçüye vurma, düzeltme gücünü, cesaretini gösterebilmeliyiz. Gelişmeyi bu yaratır. Kendini değiştirme, yenileme bununla olur. Kendini eğitmek bu biçimde gerçekleşir. Diğer tutumlarla, yaklaşımlarla kendimizi yenileyemeyiz, düzeltemeyiz. O düzeyde bireyci tutum ve davranış içinde olursak orada parti ve örgüt kuramayız. Partinin ve örgütün kurulmasına güç veremeyiz. Bu tür yaklaşımları aşmazsak, istediğimiz kadar eğitim yapalım, ayları yılları verelim her hangi bir sonuç alınmaz. O biçimde davranan birisi Kürdistan'da örgüt kuramaz. Belki bir sınıflı toplum örgütlemeye, bir iktidar yönetimi olmada rol oynayabilir, bir hiyerarşide yer alırsa emir vere-

Komünar

bilir, hizaya getirebilir, ama PKK çizgisinin örgütleyicisi olamaz. Çünkü bu çizgi böyle bir yönetimi ve kadroyu kabul etmiyor. Bu çizginin örgütlenmesi böyle bir tarzla gerçekleşmiyor, bu tarzla başarı kazanmıyor. O nedenle kendini düzeltmeyen, çizgi içine katmayan, doğru kadro ölçüleriyle parti içerisinde kendini eritmeyen bir kişinin pratikte doğru taktik izlemesi, kadrolar arasında bir çekim gücü, örgütleyici olması, halka güven, umut veren, halkı örgütleyen, eyleme çeken bir kadro, militan haline gelmesi mümkün değildir.

Eğer pratik çalışmalarda yetersizliklerimiz, başarısızlıklarımız, eksiklerimiz ortaya çıkıyorsa nedenlerini kendimize ve öz eleştiriye yaklaşımda arayalım. Sadece dış etkenlere bağlayarak işin içinden çıkmayalım. Kestirmeci bir biçimde; şu nedenle oldu, bu nedenle oldu, diye başka nedenleri sorumlu tutmayalım. Düşman şöyle engel çıkartıyor, şöyle oyunlar var, halkta şöyle gerilikler var, hatta yanımdaki arkadaşlarım bana şöyle oyun yaptı, hakaret yaptı gibi nedenlerle gerekçe bulmaya ve bu temelde çözüm aramaya çalışmayalım. Onların hiçbirisi doğru değildir. İşin esası kendi duruşumuzdur. Kendisi çizgiyle bütünleşmiş olan, parti içinde erimiş olan her hangi bir duruş, tepkicilik göstermeyen, tümüyle kendini görevini yapmak üzere pratiğe sevk etmiş olan bir kadronun, insanın ikna edemeyeceği, güven veremeyeceği, örgütleyemeyeceği hiçbir topluluk olamaz. Başarıyla yürütüp sonuç alamayacağı hiçbir çalışma olamaz. İşin özü, sırrı budur. O nedenle birilerinin bizi engellediği yada dış etkenlerin bizi başarıdan alıkoyduğu görüş doğru değildir.

Bizde son yıllara ortaya çıkan ve düzeltilmesi gereken yanlış bir anlayış var. Herkes birbirini suçluyor. Neredeyse bir birine karşı olan bir topluluk içinde yaşıyormuşuz gibi, şaşırduğumuz zamanlar oluyor. Her kes birbirinin tutumunu, duruşunu, davranışını reddediyor. Sanki PKK'ye gelenlerin çoğu kötü, ya da yanında , yöresinde kötüler yer almış. Bu kadar reddedicilik, inkarcılık ve negatif bakış olamaz. Bu provokatif çizginin yarattığı " kadro kötülenin, savrulmanın" hala devam ettiri-

lmesi oluyor. Bu kesinlikle inkarcılığın yaşatılmasıdır. İnkarcı çizginin ruhta, düşüncede, duyguda, davranışta sürdürülmesidir. Böyle olmaz, böyle davranamayız. Böyle yoldaşlar topluluğu, böyle örgüt kadroluğu olmaz. Bu biçimde en tehlikeli ve zor ortamlarda omuz omuza, bir birimize güvenerek nasıl savaşa gideceğiz. Bu kadar negatif üsluplar ve ruh haliyle her hangi bir hedefe saldırıp düşürmek

**Kesinlikle düzen etkilerinin
Sömürgeci sistemin
İçimize taşınmasıdır
İnkarcı sisteminin ölçü
Ve özelliklerinin parti içinde
Yaşatılmasıdır
Bunlar provokatif -tasfiyeci
Eğilimin yarattığı düşünce
Savrulmasının içimizde
Devam ettirilmesidir.**

tabî ki zor olur. Bizde başarı nasıl ortaya çıkıyor. Ya da çıkarılır. 3-5 kişilik bir savaşçı timi, karşısında büyük bir düşman var, bu tim gücünü nereden alıyor? Bu timler gücünü birbirine inançtan almıyor mu, birbirine güvenen almıyor mu, birbiriyle ortak hareket etmekten almıyor mu? PKK bu biçimde oluşmamış mıdır? PKK örgüt yapısı, kadro duruşu böyle değil midir? Öyleyse neden bu kadar birbirine negatif yaklaşan ruh halleriyle yaşıyor. Niye birbirlerini beğenmeyen durumlar yaşıyor. Bunlar yanlıştır. Kesinlikle düzen etkilerinin, sömürgeci sistemin içimize taşınmasıdır. İnkarcı sisteminin ölçü ve özelliklerinin parti içinde yaşatılmasıdır. Bunlar provokatif- tasfiyeci eğilimin yarattığı düşünce savrulmasının içimizde devam ettirilmesidir. Kesinlikle düzeltilmesi, aşılması gerekiyor.

Bir yoldaşın bir eksikliği, yanlışlığı varsa, onu nişan tahtası haline getirmek değil de, bize zarar verip acı çektiren, örgütün zayıflığı olarak görüp bundan vicdan azabı çekerek düzeltmeyi esas alan bir yaklaşımla ele almak

Komünar

gerekir. Eğer bir yoldaşımızın zayıflığı varsa; bu hepimize zarar veren, acı çektiren bir durumdur. Arkadaşımızın yetersizliğinden bir yoldaş olarak acı duymalıyız. Yoldaşımızın eksikliğini gidermek için çaba harcamalıyız. Yanlışını düzeltmede yoldaşımıza yardımcı olmalıyız. Eğer bir yoldaşımız iyi bir iş yapmışsa ona sahiplenmeli ve dört elle ona sarılmalyız, onu övmeliyiz. Eskiden böyleydi. Böyle yaklaşmak da yanlış değildir. PKK yapılışını kesinlikle böyledir. Diğer tutumlar PKK dışıdır. Düzen ölçülerini içimize taşıran yaklaşımlardır. Kesinlikle provokasyon çizgisinin, çeteciliğin içimizde sürdürülmesi, etkilerinin devam ettirilmesidir. Bunun PKK'nin yoldaşlık anlayışıyla, kadro ölçüleriyle, kadro birliğiyle ne alakası vardır. O nedenle kendimizi her bakımdan düzeltelim, gözden geçirelim.

Yapılmış hatanın eksikliğin gerekçesi olamaz. Hiçbir gerekçe hiçbir parti militanının başarısızlığını izah edemez. Tarih karşısında, çizgi karşısında onu affettirmez. O nedenle bu tür gerekçeleri bir tarafa atalım, düzeltelim kendimizi. Düzeltmek Niçin gereklidir? Her şeyden önce ortak amaçlarımızı gerçekleştirmek için gereklidir. Eğer amaçta tutarlıysak, amacın gerçekleşmesine kendimizi bir bütün veriyorsak, o zaman bu amaç neyle gerçekleştirebilir? Tabii ki araçlara da kendimizi yatırmamız gerekiyor. Mücadelenin başarısında en temel araç ise örgüttür. Bizim gücümüz örgütlülüğümüzden, örgüt gücümüzden geliyor. PKK ölçüleri her türlü güçsüzlüğü kadro örgütlülüğüyle güce dönüştürmenin ölçüleridir. Sıfırdan başlayarak, pratik içinde damıtıla damıtıla bu ölçüler ortaya çıktı. Büyük bedeller ödenerek bu ölçüler yaratıldı. PKK, düşman saldırıları karşısında bu ölçülerle ayakta kaldı. Zor koşullarda, imkansızlıklar içinde mücadele eden ve başarı kazanan PKK örgütü böyle ortaya çıktı. Yoldaşlık ilişkileriyle ortaya çıktı, örgüt gücüyle ortaya çıktı. Birbiriyle bütünleşen, birleşen gücüyle ortaya çıktı. Yeniden ölçülerimize sahiplenerek, geriye çekilen ölçülerimizi yükselterek böyle bir örgüt gücünü ortaya çıkar-

mamız gerekiyor. Ruhumuzu, bilincimizi, duygularımızı bu temelde yeniden temizlememiz, düzeltmemiz, şehitlerimizin ölçüleriyle, önderlik ölçü ve özellikleriyle donatmamız ve bu temelde yeniden partileşmeye, PKK'nin yeniden inşa sürecine katılmamız gerekmektedir.

Partileşme budur. Esas ölçüler bunlardır. Bunun dışındaki her şey ıvır-zıvırdır. Dikkate alınmayacak, ciddiye alınmayacak tutum ve davranışlardır. Hiç kimsenin birbirinden alıp veremeyeceği bir durum yoktur. Kimsenin kimseye ne hesap vereceği, ne de hesap alacağı bir durum vardır. "tanrı ile kul arasına kimse giremez" derler ya, çizgi ile militan arasına da kimse giremez. Her militan, çizgi karşısında, çizgiyi temsil eden temel değerler, önderlik ve şehitler gerçeği karşısında hesap vermekle yükümlüdür. Çizginin gereklerine göre ne kadar düşünüyor, duyuyor, davranıyor, ne kadar örgütleniyor, hareket ediyor, çalışıyor, başarıyor yada ne kadar çalışmıyor, gücünü, imkanlarını heder ediyor, boşa harcıyor, başarısız kalıyor? Özeleştiri bunların muhasebesini yapmak demektir. Önderlik bize, şunu yapın, bunu yapın, şunun hesabını verin demiyor. Başımızı yastığa koyduğunuzda 'bugün ne yaptım, ne yapmadım' diye bir vicdan muhasebesi yapın diyor. İşte özeleştiri budur. Önderlik çizgisi ve şehitler gerçeği karşısında kendimizi eleştiri süzgecinden geçirip düzeltmemiz, öz eleştiri vermemiz gerekiyor. Partiye doğru katılan bir militanlık, doğru yetkin partileşme de bu temelde gerçekleşir.

Özcesi çözüm dışarıdan aranacak, bulunacak bir durum değildir. Çözüm ve başarı kendi içimizdedir, ruhumuzdadır, bilin-cimizdedir, anlayış ve davranışlarımızdadır. Dolayısıyla çözüm ve başarı en başta da kendimizde yaratılmalıdır.

Son...

**KAHROLSUN TASFIYECİLİK VE HER
TÜR DEN GERİCİLİK!
YAŞASIN ÖNDER APO'NUN
ÖZGÜRLÜK VE MÜCADELE ÇİZGİSİ!
YAŞASIN PKK! YAŞASIN PAJK!PKK
Parti Meclisi**

Dizi Yazı III Botan Şehitlerinin Anısına! Meşru Savunma Çizgisinde Partileşmek

Şimdi bu topyekûn saldırı konseptinin diğer esas ve giderek yoğunlaşan ayağı ise askeri ayağıdır. Askeri çatışmaların ideolojik ve siyasi mücadeleyi giderek yönlendirdiği ve kendine bağladığı da bilinen bir gerçektir. Askeri çatışma gündeme geldiğinde, diğer mücadele biçimlerinin onunla bağlı hale geldiğini görüyoruz. Askeri mücadele alanında gerillaya dönük saldırılarda Türk Genelkurmayının stratejik planlamaları nasıldır? Bu konuda 2007 baharında Türkiye Genelkurmayı bazı stratejik açıklamalar yaptı. Bunlar önemliydi, bunları dikkate almamız ve hesaba katmamız gerekiyor. Şimdi bu doğrultuda bir askeri pratiğin geliştirildiği görülüyor. O açıdan bizim de daha çok bunun üzerinde durmamız, sadece sözünü eden değil de örgütsel ve eylemsel alanda onu boşa çıkartacak bir pratiği geliştirmeyi bilen bir yaklaşımın sahibi olmamız gerektiği vardır.

Türk Genelkurmayının bu stratejik açıklamaları nelerdi? Birincisi, 'dağa çıkışı durdurmak ve dağdakileri azaltmak'tan söz ediliyordu. Özellikle Genelkurmay Başkanlığının yeni adayı olan İlker Başbuğ'un temel stratejisinin bu olduğu anlaşılıyor. Dağa çıkmayı engellemek için örgütsel kanalları tıkatmaktan

ajanları harekete geçirmeye kadar, yine baskı ve tutuklamadan genel gençliğe dönük karşıt propagandaya kadar her yöntemi denediler, deniyorlar. Bu ciddi bir durumdur. "Gerillanın kendini büyütmesini durdurduğumuz ölçüde başarılı olabiliriz" diyorlar. Bunu sağlatılmak için de çok yönlü çaba harcıyorlar. Bazı tutumlar ve davranışlar da Genelkurmayın bu politikasına hizmet ediyor. Bilerek veya bilmeden, belki de el altında bu politikanın bir uygulama alanı olarak ortaya çıkıyor. İçinde bulunduğumuz süreçte gençliğin gerillaya katılımını engellemeye ve zayıflatmaya çalışan her tutumun PKK'yi imha ve tasfiye konseptinin bir uzantısı olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Böyle tutumlar var mıdır? Vardır, her yerde vardır. Ne yazık ki bize kadar uzanıyor. Sadece kitlesel alanlarda değil, gerillanın kendi içinde de bu tutum çok yaygındır. Bunun nedenlerinin sorgulanarak düzeltilip giderilmesi gerekiyor. Katılımı azaltmanın yanı sıra dağdakini indirmeyi, hem ürkütme ve korkutmayı, hem askeri operasyonlarla darbeleyip nicelikçe azaltmayı, hem de aileleri harekete geçirerek kaçırtmayı teşvik etmeyi birer yöntem olarak kullanıyorlar. Bunu kendileri de açıklıyorlar. Sürekli savaş bilançoları veriyorlar; ailelerle ne kadar gerillayı dağdan çıkardıklarının bilançolarını veriyor ve epey sonuç alındığını da kendilerince ortaya koyuyorlar. Birbirleri arasındaki tartışmalarda bu vardır. Bu bir kere önemli bir durumdur.

Türk Genelkurmayının ikinci stratejik açıklaması, özel kuvvet örgütlenmesine dönüktü. 2008 yılından itibaren PKK'ye karşı savaşın tümüyle özel eğitilmiş birlikler tarafından yürüteleceğini açıkladılar. Buna göre mecburi askerlikten paralı askerliğe geçiş yaptıklarını, PKK'ye karşı savaşın özel eğitilmiş pa-

Komünar

ralı askeri birlikler tarafından yürütüleceğini ifade ettiler. Bunun için güç aldıklarını ve eğitim hazırlığı yaptıklarını söylediler. Bu doğrultuda özel komando tugaylarının hazırlandığı ve eğitildiği söyleniyor. Son operasyonlar gösteriyor ki, gerçekten de özel birlikler yaygındır. Kuzey'in bütün alanlarında olduğu gibi, Medya Savunma Alanlarına dönük saldırılarda kullanılan birlikler içerisinde de özel birlikler önemli bir yer tutuyor. Yani bu güç devreye konmuştur. Bunların başarılı veya başarısız olması ayrı bir konudur; ama teknik donanım ile da birleştirilince askeri alanda Türk ordusu için bunun bir yenilenmeyi ifade ettiği ve bizim de dikkate almamızı gerektiren bir husus olduğu açıktır. Çünkü bu savaşın dozajını, durumunu, taktik düzeyi değiştiriyor, farklılıklar ortaya çıkartıyor. Öyle eskinin olduğu gibi tekrarı bir durum olmuyor. Bunun bilmemiz gerekir.

Bu çerçevede geçen yıllara göre Türk ordusunun operasyon ve taktik saldırı durumu değişmiştir. Geçen yıl güzden bu yana operasyonların şeklinde çok ciddi değişiklikler vardır. Artık eskisi gibi bir saldırı söz konusu değildir. Düşman büyük güçleri operasyona sürmüyor, araziye çıkartmıyor, yıpratmıyor, gerillaya hedef yapmıyor. Tam tersine teknik donanmış güçleri uygun mevzilenme ile hazır vaziyette tutuyor; keşif ve istihbarat çalışmasını öne çıkarıyor. Bu kadar çatışmalı bir süreç var. Her gün operasyon bilgileri geliyor. Bunlar geçen yıllarda olduğu gibi büyük askeri güçlerin katıldığı operasyonlar değildir. Bu nicelik durumuna bakarak birçok arkadaş aslında ciddi operasyonların olmadığını söylüyor. Hâlbuki öyle değildir. Ciddi operasyonlar vardır, eskisi gibi operasyonları yoktur. Ciddi operasyon eskisi gibi olan değildir, sonuç alandır. Dolayısıyla bu operasyonların ciddi olup olmadığı sonuçlarıyla ölçülmelidir. Tabii şimdi bazı sonuçlar veriyor. Teknik güce, keşif ve istihbarata dayalı bir operasyon vardır. Öyle ki, her gün her yerde hem operasyon vardır hem yoktur. Türk ordusu kendini büyük ölçüde gerilla tarzı içine çekti. PKK gerillasına karşı savaşı ancak gerilla tarzıyla

yürüterek kazanabileceğini kabul etmiş durumdadır ve kendisini öyle bir savaş gücü haline getirebilmek için çalışmaktadır. 92'den beri bunun için çalışıyor.

Türk Genelkurmayı en son operasyon kuvvetlerinin bütünü gerilla birliği düzeyinde, gerilla tarzıyla hareket edecek özel eğitilmiş güçler haline getirdi. Şimdi operasyonları bununla yürütüyorlar. Bunun için savaş tarzında değişiklik ve yenilikler vardır. Keşif ve istihbarat alıyor ve günlük olarak anında operasyon yapıyor, vurup gidiyor, vurabildiği kadar gidiyor. İkinci, üçüncü günü çok yoktur. Bu durum hem kendisini yıpratmıyor, hem gerillaya hedef yapmıyor, hem de her an saldırıya hazır vaziyette beklemesine yol açıyor. Şimdi askeri saldırının bu boyutu da söz konusudur. Bunu da gören, dikkate alan, düşmanın bu yeni tarzını, taktik duruşunu ve operasyon şeklini boşa çıkartmayı bilen bir askeri duruşun gerilla tarafından geliştirilmesi gereği kesinlikle vardır. Eskisi gibi olmaz. Eski yaklaşımla, düşmanı eskiye göre değerlendirerek hareket etmeye çalışan gerilla bu süreçte düşmanı kesinlikle boşa çıkartamaz ve başarılı olamaz.

Genelkurmanın üçüncü stratejik açıklaması, Türk ordusunun güvenlik bölgesi noktasındaydı. Birçok alanı güvenlik bölgesi ilan ettiklerini söylediler. Daha sonra güvenlik bölgelerinin çoğaltıldığını açıkladılar. Biz hareket olarak güvenlik bölgesinin Botan, Zagros ve Behdinan hattında bir tampon bölge yaratma hedefi olduğunu değerlendirdik. Bu değerlendirme yanlış değildi. Ancak bu değerlendirmeye uygun tedbirler geliştirmek gerekiyor. Düşman şimdi askeri operasyonlarını tamamen bu askeri hedeflerini ulaşmak temelinde geliştiriyor. Bu çerçevede de bütün savaş planlaması içerisinde Botan, Zagros ve Medya Savunma Alanları birinci derecede öncelik taşıyor. Buraları vurup gerilla üs alanı olmaktan çıkartarak Amed'de, Dersim'de gerillayı kuşatmayı öngörüyor. Gerilla hareketini Amed ve Dersim gibi iç kesimlerde kuşatılmış dar bir hareket durumuna düşürmeyi hedefliyor. Tabii bu duruma gelmiş gerillanın

ne kadar yaşayıp yaşamayacağı belli değildir. Yaşasa da, tıpkı TIKKO ve DEV-SOL gerillacılığı gibi siyasi değeri olmayacak ve siyasi süreci zorlamayacak bir gerilla derecesine düşürülmüş, yani marjinal kılınmış olacaktır. Gerillaya dönük marjinalleştirme operasyonu güvenlik bölgesi planıyla hayata geçirilmeye çalışılıyor.

Düşman güvenlik bölgesi pratiğini neye dayanarak geliştiriyor? Bu konuda bazı yöntemleri vardır. Birincisi, her alana birden saldırmıyor; parça parça bölgeleri hedef yapıyor ve hedef yaptığı bölgeye saldırıp sonuç almayı öngörüyor. Dikkate edilirse onun için Gabar'a saldırıyor, Hezil vadisine saldırıyor, Zap'a saldırıyor. Yani genel bir saldırı durumu yoktur. Bölge bölgedir, parça parçadır. Gücünü dar alanlarda yoğunlaştırarak etkili vurup sonuç almayı hedefliyor. İkincisi, bütün gücü birden hedeflemiyor. İki hedefi öne çıkartıyor: Bir, harekete geçmeye, eyleme kalkmaya hazır güçleri hedefliyor. İstihbaratla bunu izliyor, nerede tespit ederse oraya saldırıyor. Bu saldırıyla kendisine dönük saldırının önünü almayı öngörüyor, bunu gerçekleştirmek istiyor. Üçüncüsü, karargâhları hedefliyor. Bütün gücü birden hedefleyip ona göre çatışmaya girmek, gücünü riske atmak yerine, koordinasyonu vurup karargâhı darbeyleyerek komuta kontrol sistemini dağıtmayı, dolayısıyla gerillanın planlı hareket tarzını ortadan kaldırarak parça parça ezilir ya da dağılıp tasfiye olur bir hale gelmesini sağlamayı hedefliyor. Bu bakımdan da merkezden, koordinasyondan darbe vurmaya öngörüyor. Kasım ayından bu yana bütün saldırılarını esas olarak karargâhlara yönelmiş ve oralara darbe vurmaya hedeflemiş bulunuyor. Şöyle bir plan gündemdedir: Belirttiğimiz yöntemlere dayalı olarak önce Gabar'da saldırısını yoğunlaştırdı. 2007 güzünde kış başında Gabar'ı hedef yaptı. 2008 ilkbaharında Hezil'i hedef yaptı. Bestler Karargâhına saldırdı. Bu saldırıyı Botan'dan Zagros'a doğru yaymayı hedefliyor. Yine 16 Aralık 2007'den itibaren Medya Savunma Alanlarında, başta karargâhlar olmak üzere hava saldırılarını yoğunlaştırdı. Bununla hem

Medya Savunma Alanlarındaki sistemi bozmayı, hem mevcut güç yoğunluğuna etkili darbe vurmaya ve hem de esas olarak komuta kontrol mekanizmasını yani koordine sistemlerini dağıtmayı hedefledi.

21 Şubat saldırısıyla Ana Karargâhı vurmak istedi Ana Karargâha dönük olarak Geliştirilen 21 Şubat operasyonu Tıpkı 2 Haziran 1982 tarihli İsrail'in Lübnan saldırısı ve Beyrut Kuşatması planının bir benzeriydi.

Dikkat edilirse, ardından 21 Şubat saldırısıyla Ana Karargâhı vurmak istedi. Ana Karargâha dönük olarak geliştirilen 21 Şubat operasyonu tıpkı daha önce belirttiğimiz gibi 2 Haziran 1982 tarihli İsrail'in Lübnan saldırısı ve Beyrut kuşatması planının bir benzeriydi. Bilindiği gibi FKÖ'nün gerilla gücü bu saldırı ile sona erdirildi. FKÖ'nün 150 bin kişilik gerillası vardı. Lübnan saldırısı önce-sinde FKÖ Lübnan'ı yönettiği gibi, Arap âleminin yönlendirici gücüydü; dünya siyaseti üzerinde de çok etkiliydi. Şimdiki gibi El Fetih'le Hamas'ın Gazze ve Batı Şeria'da çatıştığı bir hareket değildi. Nereden nereye geldi? Bu duruma geliş Beyrut kuşatmasıyla başladı. Zap kuşatması herhalde onun bir benzeri yapılmak isteniyordu. Eğer Zap saldırısıyla Ana Karargâha Botan'da hesaplandığı darbe vurulabilmiş olsaydı, öyle anlaşılıyor ki arkasından hızla ve parça parça Medya Savunma Alanlarının diğer karargâh bölgelerine saldırılar geliştirilecekti. Aslında plan öyleydi. Bu konuda yamılamamız gerekir. Fakat Zap operasyonu geri püskürtülüp yenilgiye uğratılınca, ordu başka alana saldırı gücünü gösteremedi. Türkiye'nin içinde siyasi kriz gelişti. ABD'yle yeni pazarlık durumları gündeme geldi. Bunun sonucunda herhalde söz konusu operasyon planını fazla sürdüremedi; planını yeniden gözden geçirmek, yenilgi nedenlerini ortaya çıkartarak onu aşan yeni planlamalar yaratmak zorunda

Komünar

kaldı. Bir süreden beri Türk ordusunun bu temelde çalıştığını kabul etmemiz gerekir. Bu konuda hata yapmamalı, bu durumu dikkatle değerlendirmeliyiz. Şu ortaya çıkıyor: Demek ki bir yerde bozulursa, plan diğer yerlerde işlemiyor. Saldırı gücü kırılıyor. Türkiye yönetiminin gerillaya ezme ve marjinal kılma planını böyle özetleyebiliriz.

Şimdi bu planın yürülmekte olduğu açıktır. Bu, Kuzey'de saldırı olmuyor demek değildir. Dersim'de de saldırı oldu; Amed'de de, Erzurum'da da, Garzan'da da, Serhat'ta da, kısacası her alanda operasyonel saldırılar söz konusudur. Elbette fırsat bulursa, düşman orada da başta yönetimlerimiz olmak üzere gerilla güçlerine darbe vurmaya her zaman isteyecektir. Bunu söylemek bile anlamlı değildir. Fakat esas stratejik planlamasının da belirttiğimiz çerçevede olduğu anlaşılıyor. Bizim de

kendi askeri duruşumuzu buna göre gözden geçirmemiz, HPG'nin stratejik ve taktik planlamasını, mevzilenmesini ve hareket tarzını bu gerçekleri görme temelinde geliştirmemiz gerekiyor. Yoksa düz, sıradan ve geçen yılları tekrarlamayı öngören yaklaşımlarla bu ezme ve marjinalleştirme konsepti boşa çıkartılmaz, başarısız kılınmaz. Dikkat etmeliyiz, dar ve düz yaklaşım içinde olmamak gerekiyor.

İfade ettik, en başta gerilla katılımını ve gerillanın büyütülmesi çalışmasını temel st-

ratejik çalışma olarak öngörmemiz şarttır. Elbette bunu herkesten önce HPG'nin öngörmesi lazımdır. Kendi örgütüdür, elbette kendisi kendi örgütünü büyütecektir, birileri bize savaşı getirsin demeyecektir. Şimdiye kadarki yaklaşım biraz da böyle oldu. Bütün gerilla komutanlıklarımız savaşı getiriyor diye herkesi eleştirdi. Hâlbuki bu eleştiriler yersizdir, doğru değildir. Nasıl HPG başka örgütleri örgütlemiyorsa, "Niye kültür-sanat, basın-yayın, siyasi partiler HPG tarafından örgütlenmiyor" diye HPG eleştirilmiyorsa, neden gerilla büyütülüyor diye HPG'nin başkalarını eleştirmeye de hakkı olmamalıdır. Bu yanlış düzeltmemiz gerekiyor. Bu konuda en profesyonel çalışma gücü HPG'dir, en temel örgütlenme yapacak güç HPG'dir. HPG örgütlenmezse, büyütmezse, gerillayı başka kim büyütülebilir?

Ama şimdiye kadar böyle yaklaşılmalıdır. Kuzey alanlarımız bir savaşı bile almamak için direniyorlar. Bu durumda neyle savaşacakları çok anlaşılır değildir. Yine gerillanın katılımı ve eğitimine gerekli dikkat ve duyarlılık gösterilmiyor. Bunlar da doğru değildir. Oysa potansiyel güçlüdür. Bu potansiyeli örgüte dönüştürmek gerekir. Potansiyelin örgüte dönüştürülmesi neyle olur? Bir, demokratik halk örgütlülüğünün gelişimiyle, iki, gerillanın büyütülmesiyle olur. Öyleyse o zaman gerillayı büyütecek, gençliği gerillaya katacak yoğun bir çaba içinde olmalıyız. Milyonlarca insan serhildana kalkıyor ve bunların en az yarısı gençtir. Bu gençlerin birkaç bininin dağa çekilmesi işten bile değildir. Gençlik hareket halindedir. Gerilla komutanlıklarının çağırması ve irtibatlanması bu insanları oluk oluk dağa çekecektir. Eğer gerçekten düşmanı yenmek ve stratejik olarak zayıflatmak istiyorsak, işte onu zayıflatmanın en kolay yolu budur ve en başarılı yolu da besbelli ki bu olacaktır. Bu bakımdan birinci planda gençliğin dağa çekilmesini, gerillaya katılımını, gerillanın büyütülmesini stratejik çalışma olarak ele alıp yürütmek gerekir.

Tabii bununla yetinmemek lazımdır. Bununla birlikte halkın öz savunma örgütlenme-

Komünar

sini de geliştirmek durumundayız. HPG 2001'den bu yana öz savunma örgütlenmesini tartışıyor. Ama şimdiye kadar bir öz savunma savaşçısı örgütlemiş değildir. Bu ayıp değil mi? Binlerce gerillası var, Kürdistan'ın her tarafına yayılmıştır; yedi yıldır da tartışıyor, bir kişi örgütleyememiştir. Burada bir yanlışlık vardır, bir terslik vardır. Bu öyle kolay kabul edilecek, kolay hazmedilecek bir durum değildir; kesinlikle doğal değerlendirilecek bir husus da değildir. Öz savunmayı da başkası örgütlesin deniliyor. Bu doğru değildir. Silahlı örgüttür, silahlı savunmadır, onu ancak gerilla yapabilir. Meşru savunma esas olarak öz savunmaya dayalı bir direniş duruşudur. Sadece bazı birimlerin değil, en azından tüm gençliğin öz savunma duruşu içerisinde olması gerekiyor. Halkın kitlesel savunma gücünün gerçekleşmesi buna bağlıdır. Oysa böyle bir anlayış yoktur. Bizde gençliğe böyle bir yön çizme mevcut değildir. Yurtsever gençlik var, hareketlidir, mücadelededir; ama yurtseverliğin ölçüsünün ne olduğu sanki biraz kaybedilmiş gibidir. Gerilla olmuyor, öz savunmacı olmuyor. Ortalıkta aylak aylak dolaşıyor, adı da yurtsever oluyor. Elbette böyle yurtseverlik olmaz. Yurtseverliğin ölçüsünün böyle olduğu yerde her türlü yozlaşma ve tasfiye gelişir. Buna izin vermememiz gerekiyor. Böyle bir durumun ortaya çıkmasında düzenin etkisinden ve gençlik kitlesinin özelliklerinden çok, gerillanın duruşu, tutumu ve görevlerini doğru bir tarzla sahiplenip yürütememesi sorumludur. Bunu bilmemiz gerekir. Başka yerde bu sorumluluğu arayamayız. Kısaca bu alanda bir yanlışlık var, ciddi biçimde bir yanlışlık var, görevi sahiplenmeme ve reddetme durumu vardır. Bunu düzelttiğimiz ölçüde gerillanın büyütülmesi ve öz savunma örgütlenmesi yönünde her türlü gelişme söz konusu olacaktır. Diğeri özel birliklerle savaşi başarısız kılma ve boşa çıkarma durumudur.

Türk Genelkurmayı bu projesini açıkladığında hareket olarak biz şöyle değerlendirmiştik: Milli ordunun yapamadığını paralı ordu nasıl yapabilir? Dolayısıyla o Türk ordusu için aslında bir güçlenme etkeni değil, bir za-

yflık etkeni olur. Düşmanın keşif ve istihbaratına yakalanmayacak, düşmanın denetimi ve kontrolü altına girmeyecek bir gizliliği ve gerilla derinliğini sağlayabilmek! Bunun başka yolu yoktur. Bu çerçevede arazi genişliğini ve derinliğine kullanmasını bilmekten gerilla hareketliliğine, yine teknik araçları doğru kullanmaktan örgütsel ilişkileri gizlilik temelinde doğru yürütmeye kadar, gerillanın birçok alanda sağlam tedbirler geliştirmesi şarttır. Bu çerçevede geçen iki yıl bo-yunca çok tartışma yürüttük. Bu tartışmalar resmi toplantılarımıza yansdı. Birçok karar aldık, bu kararları talimatlar ve değerlendirmelere dönüştürdük. Fakat üzülererek ifade etmek zorundayız ki, bu işin içinde olan ve en başta yapması gereken arkadaşlarımıza bunu kavratamadık, benimsetemedik, kendilerini buna inandıramadık. Kendi bildiklerinde ısrar genel tutum oldu. Bu durum halen de devam ediyor. şimdi Botan karargâhlarımıza saldırının nasıl planladığını, nereden geliştiğini tespit edemiyoruz. Çünkü o kadar çok açık var ki, her yerden saldırı gelmiş olabilir. Düş-man her türlü fırsatı değerlendirmiş olabilir. Örgüt durumumuz adeta kalbur gibidir. Gabar'da tekmiller telefonla alınıyor. Ocak ayına kadar böyledir. Dersim'de kırk-elli kişilik birlikler kış boyu televizyon izliyor. Bestler'de, Haftanın'de her gün telefon konuşması oluyor. Basbayağı kendi kendimizin ajanı olma durumu söz konusudur. Fakat somut olayda kimin ne kadar ajanlık rolü oynadığı tam tespit edilip hesap sorulamıyor ya da örgütümüzün bunu yapacak bir otoritesi, gücü ve ciddiyeti yoktur. Sonuçta darbe yedik.

2007 yılında Botan'da toplu kayıplarımız çok oldu. Başka yerlere hareket eden birliklerimizde darbeler yediler. Nasıl olduğunu, saldırının nereden geldiğini kimse bilmiyor, kimse sorumluluğunu üstlenmiyor. Ciddi bir araştırma yoktur. Ama bunların gerçekten gerilla kurallarını ihlalden kaynaklandığı tartışma götürmez bir gerçektir. Bunu yapmamak lazımdı. Günahtır, gerilla düzenine ve disiplinine dayanamayanlar lütfen savaş ortamına gitmesinler. Önderliğe ve halka acı çektir-

Komünar

mesinler, kendilerini de zora sokmasınlar. **Önder APO** da her zaman bize bunu söyledi. Halk kayıplarımıza bakarak her gün böyle yapmayın böyle diye çağrı yapıyor. Bu biçimde gerillacılık olmaz. Burada çok açık bir ciddiyet ve disiplin zayıflığı var, umursamazlık ve vurdumduymazlık var, kendini ölüme yatırma vardır. Önderlik gerilladaki bu kendini ölüme yatırma yaklaşımını şiddetle mahkûm ediyor, "Bir günün pašalığı da pašalık diyorsunuz. Ben bir gün keyfime göre kalayım da ikinci gün ne olursa olsun diyorsunuz" diye eleştiriyordu. Bu hala devam ediyor. Bu bakımdan burada hepimizin sorumluluğu var. Hiç kimse sorumluluktan kendini kurtaramaz. Bunu önlemek gerekir.

Düşman kontrolündeki gerilla her zaman yenilmeye mahkûmdur. Böylesi bir topluluk gerilla değil, düşmanın istediği zaman vuracağı bir zavallı topluluğu olabilir. Oysa gerilla zavallı bir güç değildir. Gerilla kuralları eksiksiz hayata geçirilip büyük bir duyarlılık ve disiplinle pratikleştirilirse, alt edilemeyecek ve boşa çıkartılmayacak düşman planı, darbe vurulamayacak düşman hedefi olamaz. Bu bakımdan özel birlikler aslında bir zayıflık etkeniydi. Ama bizim gerillacılıktaki zayıflıklarımız, derin gerillacılık uygulaması yerine gerilla ilke ve kurallarını ihlal eden tutumuz, Türkiye'nin özel ordusunu darbeler vuran ordu haline getirdi. Devlet yönetimi şimdi buna umut bağlamış bulunuyor. Habire bunları örgütüyor, imkân veriyor, saldırtıyor. Zayıflık bizden kaynaklanıyor, gerilladan kaynaklanıyor. Gerilla gerekli düzen ve disiplin sağlasa, sağlam bir hareket tarzı yaratarak düşmanın kontrol ve denetimi dışına çıksa, düşmanın bütün saldırıları boşluğa düşecektir. Hele biraz da saldırı yapsa, hiçbir düşman gücü gerilla karşısında tutunamayacaktır. Bu açık bir gerçektir.

Şimdi güvenlik bölgesi planına ve tampon bölge yaratma çabalarına karşı elbette bizim de çözüm alternatiflerimiz ve güçlerimiz vardır. Düşman parça parça saldırıyorsa, biz de bütünlüklü saldırmalıyız. Bir parçayı düşmana yalnız başına hedef yapmamalı, yem ha-

line getirmemeliyiz. Geçen yıl güzün bütün gerilla alanlarına "Gabar'ı yalnız bırakma-yalım" çağrısı yaptık, ama cevap alamadık. Oysa Gabar yönetimi yoldaşlarına sahip çıkmış, Dersim katliamının hesabını herkesten önce sormuştu. Başka alanları yalnız bırakmamak için çaba harcamıştı. Ama ne yazık ki böyle bir duyarlılık her alanda aynı düzeyde yoktur. Düşman bir yeri hedefliyor ve saldırıyorsa, biz de her yerden saldırıp düşmanın gücünü dağıtabilir ve boşa çıkartabiliriz. Parça parça kendimizi yem ettirmeyebiliriz. "Vay operasyon gelmiyor, düşman filan yere saldırmış, bakalım hele ne olacak" diye seyretmezsek, "Savaş var, benim görevim de düşmanı vurmaktır" diye her gün savaş peşinde koşarsak, parça parça düşmanın hedefi olmayız. Düşman saldırıları başarı kazanamaz.

Diğer yandan karargâhlarımızın kendini hedef haline getirmemesi önemlidir. Bunu aslında Aralık'taki Askeri Konsey Toplantısında da fark etmiştik. Bu yönlü belli bir tartışma da yürüttük ve yeni kararlar geliştirdik. Karargâh düzenlerimizi mümkün olduğu kadar gizli ve hareketli çalışır kılmayı bir tedbir olarak öngördük. Aşırı yığılma ifade eden ve çok fazla rolü olmayan karargâhların kaldırılmasının daha doğru olacağı sonucuna vardık. Onun için birçok yerde eyalet karargâhlarını kaldırdık. Saha karargâhlarını da dar bir görev çerçevesiyle bir denetleme ve koordine gücü olarak hareketli olmak üzere sınırlandırdık. Daha çok harekât komutanlıklarını, cephe komutanlıklarını, birlik komutanlıklarını geliştirmeyi, yetkili ve inisiyatifli kılmayı öngördük. Bunu Ana Karargâhtan başlamak üzere uygulamayı önemsedik. Ana Karargâh düzenimiz bu temelde belli bir gelişme içine girmiştir. Eskisi gibi kendini sabitleştiren, büyüten ve düşmana hedef yapan konumda olmayacaktır. Daha daraltılmış, kendini birçok bölümde örgütlemiş, belli bir hareketliliğe ve gizliliğe sahip bir çalışma sistemini esas alacaktır. Böyle bir sistem oluşturmak ve çalışma yürütmek mümkündür.

Benzer biçimde Zagros ve Botan sahaları başta olmak üzere, diğer alanları da böyle bir

Komünar

konuma getirmeyi öngördük. Fakat Botan bu konuda belli bir darbe yedi. Biz kararlarımızı yeterince hayata geçiremeden düşman saldırısına maruz kaldık. Zagros ve diğer alanlarda benzer bir sistemi geliştiriyoruz. Kısaca karargâhları açık hedef haline gelmeyen, gizlilik esasına göre çalışan ve belli görevlerle sınırlı olan bir konumda tutarsak, düşmanın karargâh düzenine saldırıları da büyük ölçüde boşa çıkartılır. Özellikle harekât komutanlıkları ve cephe komutanlıkları daha büyük rol oynayabilir. Bu durum savaş etkinliğimizi de arttıracaktır. Yerinde karar gücünü geliştirerek hızlı karar verme, dolayısıyla fırsat ve imkânları değerlendirme gücümüzü arttıracaktır. Bu sadece bir tedbir değil, aynı zamanda etkili bir pratik uygulamayı ifade ediyor. Bunlara benzer tedbirler temelinde Medya Savunma Sistemlerini daha da güçlendirirken, Zagros ve Botan hattını gerillanın temel üslenme alanı olarak tahkim etme kararlılığımızı ısrarla ve şiddetle sürdürüyoruz. Ne olursa olsun, şimdiye kadar yaşananlar bizi Botan ve Zagros'ta gerilla üslenmesini çok güçlü ve yaygın biçimde gerçekleştirmekten alıkoymacaktır.

O bakımdan da Zagros'u daha etkin kılar ve rol oynatırken, Botan'ı yeniden ele alan, Botan'da düşmanın kontrol ve denetimini sarsacak bir intikam savaşını Botan sahasına dayatan bir savaş pratiğini 2008 yılında geliştireceğiz. Bu savaşa bağlı olarak sadece Bo-

tan'da değil, bütün Kürdistan'da gerilla üslenmesi ve doğru bir gerilla mevzilenmesi gerçekleşip şekillenecektir. HPG'nin Kuzey alanlarında halkı savunan güç olarak örgütsel sistem kazanması da bu savaşın sonuçları temelinde gerçekleşecektir. Bunu sağlamak mümkün müdür? Evet, bu mümkündür; bu konuda gücümüz ve imkânlarımız her zamankinden fazladır. Özellikle Medya Savunma Alanları güçlü bir savunma hattı oluşturabilir. Zagros önemli bir rol oynayabilir. Botan'da büyük bir savaş birikiminin ve deneyimin olduğu açıktır. Ne kadar uygun olduğunu biliyoruz. Dolayısıyla sürecin özelliklerine gerilla yönelimlerini uygun bir tarzla gerçekleştirdiğimiz zaman, en büyük savaş gerçeğini Botan'da ortaya çıkartacağımız kesindir. Geçmiş Botan pratiği gerçeği bunu açıkça kanıtlar niteliktedir. Böyle bir mücadeleyi doğru bir tarzla etkin savaş gücü olarak Botan'a dayattığımız zaman, hiçbir güç kazanmamızın önünde engel oluşturamayacaktır.

Neden Botan yönetimimiz darbe yedi? Neden Botan Karargâhlarımız böyle hedef oldu? Bu konuda ayrıntıda birçok neden aranabilir.

Hala ayrıntıya dair tam anlamda yeterli bilgilere sahip değiliz. Fakat olup bitenleri anlamayacak, değerlendiremeyecek durumda da değiliz. Gabar alanında kendimizi daralttık. Bir de Gabar yalnız bırakıldı, en başta Botan tarafından yalnız bırakıldı. Özellikle tasfiyeciliğin Doğu Botan'da yarattığı savaş dışı etkiler Gabar'ı yalnızlaştırdı. Dış alanlar da yeterince destek vermeyince, düşmanın yeni tekniğine dayalı kuşatma hareketi Gabar'da önemli bir etkinlik kazandı. Düşman yeni mevzilerle kuşatmayı geliştirdikçe, biz dar gerillayı bir alanda sıkıştırdık. Aslında bir tür açık mevzilenme gibi bir şey oldu. Gücümüzü daha hareketli kılabilsedik, bir alanda

Komünar

mevziye çakılmak gibi bir sonuç değil de bütün Botan'da hareket eden bir gerilla gücü biçiminde hareket etmelerini sağlayabilseydik, bu sonuçlar önlenebilirdi. Bu nedenle hepimizin bunda belli bir sorumluluğu vardır. Düşman tekniğinin de bunda belli bir etkisi vardır. Teknik karşısındaki hatalı pozisyonların da belli etkisi vardır. Yani asgari ölçüde uygulanması gereken kuralların uygulanmasında gerçekten de zayıflıklar ortaya çıkmıştır. Bu-nlar da yaşanan birer gerçektir. Bunun sonucunda keşif ve istihbarat çalışmasına dayanan ve artan teknik gücüne dayanarak yoğunlaş-tıran düşman için, mevziye çakılmış gibi bir durumu arz eden Gabar Karargâhını ve gerillasını vurmak zor olmadı. Kolaylıkla belli bir taktik tarz düzeltmesiyle boşa çıkarabileceğimiz düşman saldırısını bu biçimde boşa çıkartamamış olduk.

Bestler Karargâhına gelince, burada tasfiyeciliğin yarattığı sonuçlar gerçekten de çok zarar vermiştir. Bu alan savaşa göre üslenen, mevzilenen ve savaşmak üzere kurulan bir alan değil de, pasif savunmacılık temelinde basit yaşam tutumlarının gerilla düzenini ve disiplinini fazlasıyla bozduğu bir alan oldu. 4. Konferans sonrası geliştirdiğimiz müdahale temelinde bunu düzeltmek için yoğun bir çaba yürütüldü. Ancak sistem değiştirilemedi. Yeterince değişikliği hızlı ve zamanında gerçekleştirme başarılamadı. Pratikte değil, daha fazla tartışma ve iknayla, sözle düzeltme sağlanmak istendi. Oysa burada pratik giriş yapılmalıydı. Söz yerine düşmanla savaş öne çıkarılmalıydı. O zaman düşmanla savaş içimizdeki gericiliği de daha etkili darbelerdi. Düşman saldırılarının önünü daha fazla alabilirdi. Böyle olmayınca, sözlü olarak ne kadar çok çaba yürütülürse yürütülsün, ne kadar tedbir geliştirilirse geliştirilsin, pasif savunma konumu ve onu ifade eden mevzilenme durumu tam aşılamayınca düşman saldırıları için tam hedef oldu. Geçen yıldan beri düşman operasyonlarla saldırıyor, güçlerimize darbeler vuruyor. Nihayet ilkbaharın mevsim koşullarından da yararlanarak, daha ağır darbeler vurmaya gerçekleştirdi.

Bu durum bize neyi gösteriyor? Bu aşılamaz bir durum mudur? Hayır, gerçekten aşılabilir, gerilla kurallarının uygulanmasıyla aşılabilir. Bu durum bize şunu gösteriyor: Pasif savunmayla düşman karşısında ayakta kalınmaz. Biz pasif savunma duruşuna 1 Haziran 2004'le birlikte son verdik. Fakat şöyle dönüp bir Kuzey'e bakın: Birçok arkadaş Kuzey'den geliyor, onlar durumu iyi biliyorlar; Kuzey'de pasif savunma konumu hala çok büyük ölçüde devam ettiriliyor, bu konum aşılamiyor. Ruh-ta, düşünce, mevzilenmede, hareket tarzında ve eylem çizgisinde aktif savunma pozisyonuna geçilememiştir. Hâlbuki askerliğin en basit ve en temel kuralı olarak kulağımıza küpe yapacağımız birinci ilke olarak hep şunu öğreniyoruz: En iyi savunma saldırıdır. Ne var ki gerillanın saldırısı yoktur. Kuzey savaşında geçen yıl Dersim'de bir karakol baskını oldu. Buna karşılık Gabar da dahil, buna benzer bir tane saldırısı bile yoktur. Gabar'daki direniş de kendine saldıran güce karşı bir direniştir. Yoksa onu aşan bir saldırı konumu değildir.

Bu neye işaret ediyor? Bu, pasif savunma duruşuna işaret ediyor. Bu durumdaki bir askeri güç düşman saldırıları karşısında kendini koruyabilir mi? Bir korur, iki korur, üçüncüsünde darbe yer. Düşman bu kadar rahat saldırırsa ve biz düşman saldırısını zorlayacak hiçbir hareket yapmazsak, nasıl kendimizi savunacağız? Düşman şehirleri tahkim etmiş, sağlamca yerleşmiş, şehirlerin etrafında sapaşğlam karakollar kurmuş, kendini mükemmel yerleştirmiştir. Ondan öteye dağların tepesine operasyon birliklerini çıkarmıştır. Biz oralarda düşmanla karşı karşıya geliyoruz. Arkası tamı tamına sağlam tahkim edilmiş durumdadır. Sen o öndeki yemlikle istediğin kadar uğraş, ona istediğin kadar darbe vur, düşmanın o saldırı pozisyonunu hiç kırabilir misin? O gelmiş bizi üslenme alanlarımızda vuruyor. Ama biz onun gerisi olarak, örgütsel alanı olarak hiçbir yere vuramadık. Hiçbir şehirde düşmana bir tane darbe vuramadık. 1 Hazran Atılımının böyle bir tane eylemi yoktur. Bu kadar rahat olan bir düşman elbette her türlü operasyonu yapar, her türlü saldırıyı yapar. O saldırı

Komünar

karşısında hiçbir gerilla kendini koruyamaz. Bu tehlikeli bir durumdur, bu çok yanlış bir durumdur.

1 Haziran 2004'ten beri taktığımız aktif savunmadır. Birçok alan pasif savunma durumundadır. 1 Haziran 2004 öncesinin ne mevzilenmesi, ne hareket tarzı, hiçbir şey ciddi biçimde değiştirilmedi. Çalışma düzeninde bir değişiklik olmadı, eskisi hala devam ediyor. Taktik dışılık yaşanıyor. Bu açık bir durumdur. Bu kadar pasif savunma içerisinde olan bir gerilla duruşu elbette kendini bu kadar donatmış, tekniğini geliştirmiş, savaş güçlerini yenilemiş, özel güçler eğitmiş, mevzilenmesini sağlam bir biçimde ortutmuş, tahkim etmiş ve bu temelde operasyona çıkan askeri güçler karşısında kendini koruyamaz. Kim "Bu da bir tarzıdır, koruyabilir" derse doğruyu söylememiş olur. Her şeyden önce bunu belirtelim. Bu kesinlikle kendini kandırmadır. Ortaya çıkan sonuçlar bunu gösteriyor. Tuhaf bir biçimde pasif savunma duruşunu aşamıyoruz. Gerilla komutanlıkları neredeyse elleri bağlanmış gibi hareket ediyorlar. Arkadaşlarımız Kuzey'den Güney'e gelince, bize 'savaşmak istiyoruz' diyorlar. Günaydın, sen nereden geliyorsun yoldaş, nerede savaşacaksın? Burada bizi mi vuracaksınız? Örgüt seni savaş alanına göndermiş, sen ne yaptın?

Biz öncelikle pasif savunma sürecini çok uzattık. İkincisi, Kuzey'e gidişler çok büyük ölçüde pasif savunma döneminde oldu. Dolayısıyla öyle bir mevzilenme de alışkanlık yarattı. Ondan sonra 1 Haziran 2004 Atılımı gelişince bu gerçek çok kavratılmadı, yeterince anlaşılmadı. Öyle açığa çıkıyor ki, Ana Karargâh ve genel yönetimimiz yeni taktik süreci Kuzey'deki güçlere tam aktaramadı, kavratamadı, taktik değişiklik içerisine sokamadı. Tabii genel güçler de bunu anlamadılar. Herkes alışkanlıklarının esiri olarak yarattığı sistemi tekrarlamayı sürdürdü. Sadece birkaç eylemle veya düşman operasyonları karşısında birkaç pusu atma ve sabotaj yapmayla kendini sınırlandırdı. Sonuç bu duruma geldi. Bu yanlış bir duruştur. Bu konuda geçen yıldan bu yana aslında belli bir tartışma yürüttük.

Birçok alan Güney'den destek gördü ve görmeye devam ediyor. Fakat bu duruşun tam değiştirildiği söylenemez. Ancak mutlaka değiştirilmesi gerekiyor. Aslında bütün bu sonuçların kaynağında bu duruş var, başka yerde aramak gerekiyor. Bu kadar tekniğin esiri olmak, düşman kontrolünde kalmayı umursamamak da buradan ileri geliyor.

Kısaca çare olarak şunu söyleyebiliriz: Aktif savunma pozisyonuna geçmek gerekir. Ruhta da, düşüncede de, eylem çizgisinde de biz saldıran konumda olmalı ve bizi yok etmek isteyen düşman karşısında aktif savunma pozisyonuna sağlam bir biçimde geçebilmeliyiz. Düşmanın saldırı gücünü kıracak bir eylemsel duruşumuz olmalıdır. Savunma tedbirlerimiz güçlü olmalıdır. Düşmanın gerisinden vurmalı, halk üzerindeki düşman baskısını kırmalıyız. Gençliği gerillaya ve öz savunmaya çeken bir çalışma yürütmeliyiz. Bunlar yapılabilir mi? Çok rahatlıkla yapılabilir. Bu çalışmaları yapmamız önünde herhangi bir engel yoktur. Bunu herkes görüyor, biliyor. O zaman bunları yaptığımız ölçüde başarı kazanacağımız açıktır.

Mevcut zorlanmanın buradan kaynaklandığı, Gabar'daki olumsuz sonuçların arkasında bu taktik dışı duruşların esas olarak rol oynadığı tartışma götürmez bir gerçektir. O zaman aktif savunma gerçeğini doğru anlamalı ve öğrenmeliyiz. Aktif savunma gerçeğini, hem de orta yoğunluklu meşru savunma savaşı düzeyinde etkili bir biçimde uygulayan bir gerillayı yaratmalıyız. Botan'da da, başka alanlarda da yapılması gereken budur. Düşman saldırılarını kıracak, düşmanın bütün bu stratejik yönelimlerini boşa çıkartarak gerilla üslenmesini Kürdistan'da etkili bir biçimde geliştirecek yegâne tutum budur. Böyle bir taktik duruş elbette güçlü bir intikam savaşı yürütmeyi de esas alacaktır. Şimdi bu büyük şahadetlerden de gerekli dersi çıkartarak, gerillayla çelişen yönlerimizi düzeltme temelinde, gerçekten şehitlerimizin anısına layık bir biçimde intikam savaşını aktif savunma hamlesi temelinde geliştirmemiz gerekmektedir.

Komünar

Bu şehitlerimizin anılarına nasıl yaklaşmalıyız? Anılarına nasıl sahip çıkmalıyız? Onları nasıl anlamalı ve sahiplenmeliyiz? Bu husus da elbette önemlidir. PKK'nin şehitleri çoktur. Bu hareketin sayıları on beş bine ulaşan bir şehitler ordusu var. **Önder APO** PKK'nin şehitler partisi olduğunu PKK'nin. Şehitlerimizin PKK biçiminde yaşadıklarını ifade etti. PKK'yi bir zincirin halkaları gibi şehitlerin birbirine eklenmesinden oluşan bir hareket olarak tanımladı. Dolayısıyla parti gerçeği esas olarak bir Önderlik ve şehitler gerçeği olarak şekillenip günümüze kadar geldi. Bu nedenle kutsal bir gerçeklik oldu. Bu nedenle Kürt halkını bu kadar kendine bağladı, etkiledi ve harekete geçirebildi. Dikkat edilirse her gün Kürdistan'ın dört parçasında halkımız "PKK halktır, halk burada" diye haykırıyor. Bütün dünyanın azgınca saldırdığı bir güç olmasına rağmen, büyük bir cesaret ve fedakârlıkla PKK'ye sahip çıkıyor. Bununla elbette kendi kimliğine sahip çıkıyor, özgür geleceğine sahip çıkıyor, bunları temsil eden Önderlik ve şehitler gerçeğine sahip çıkıyor. Bu bakımdan PKK'yle birlikte halkı yürüten bir şehitler ordusunun komutasının oluşmuş olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Kürt halkı bu biçimde kendi özgür ve demokratik yaşamını ve geleceğini bilince çıkartmış oluyor. Onu elde etmenin yol ve yöntemini öğrenmiş bulunuyor. Şehitlerin içinde büyük bir cesaret ve fedakârlıkla özgürlük ve demokrasi mücadelesini yürütüyor. Her şahadet bir serhildan haline geliyor. Halkın büyük öfkesi tepkisi cenaze törenlerinde yankılanıyor. Kısaca kendini yaratan var eden dirilten özgür ve demokratik yaşamı için halka öz su olan şehitler gerçeğini her şeyden önce sahipleniyor ve bağrına basıyor.

Şimdi Mayıs Şehitler Ayımıza doğru gidiyoruz. 18 Mayıs hareketimiz ve halkımız tarafından Şehitler Günü olarak kabul edilmiştir. 18 Mayıs ilk büyük şehidimizin, ideolojik grup dönemi şehitlerinin sembolü olan Haki Karer yoldaşın şahadet günüdür. Mayıs ayı hareketimizin bir devamı niteliğinde geliştiği Türkiye devrimci gençlik hareketinin önderle-

rinin de katledildikleri bir aydır. 6 Mayıs Deniz Gezmiş'lerin idam günü, yine 18 Mayıs İbrahim Kaypakkaya'nın Diyarbakır'da işkence de katledildiği gündür. 1 Mayıs 1977 de Taksim'de işçilerin onlarcasının katledildiği gündür. Mayıs ayının hiçbir günü yoktur ki bizim en az on, on beş şehidimiz olmasın. 2 Mayıs Mehmet Karasungur arkadaşın, yine İbrahim Bilgin arkadaşımızın şahadet günüdür. 19 Mayıs Halil Çavgun arkadaşın şahadet günüdür. Böyle onlarca, yüzlerce sayılabilir. Mayıs ayında halkımız Botan şehitlerimiz şahsında bütün şehitlerine daha büyük bir azimle sahip çıkacak, her alanda demokratik eylemliliğini geliştirerek şehitlerimizmin anısına cevap vermeye çalışacaktır. Hem mücadele ederek hem de onların şahsında derin bir iç sorgulama ile kendilerini eğiterek şehitler gerçeğine sahip çıkacaktır.

Hareket olarak bu Mayıs'ı her zamankinden daha büyük bir mücadele ayı haline getirme kararlılığımız kesindir. Başta HPG olmak üzere, bütün örgütümüzün ve halkımızın bu kararlılığı mevcuttur. Dolayısıyla inkâr ve imha sisteminin uluslararası komplonun 10. yılına dayatmaya çalıştığı inkâr ve imha konseptini yerle bir edebilmek için büyük bir mücadele hamlesini bu Mayıs ayında geliştirme, 'êdi bese' kampanyamızı yeni bir zirveye taşıma kararlılığımız vardır ve hedefimiz kesinlikle budur. Bütün şehitlerimizin anısına Botan şehitlerinin intikam hamlesini böyle bir mücadeleyle bütün alanlarda geliştireceğiz. İdeolojik ve örgütsel cepheden kendimizi sorgulayarak, derin bir eleştiri-özeleştiri temelinde her türlü gericiliğe kendi içimizde darbe vurarak, Önderlik ve şehitler çizgisinde kendimizi yenileme temelinde bu hamleyi geliştireceğiz. 'Êdi bese' kampanyasının özüne uygun davranacağız. 'Önderliği yaşa ve yaşat' sloganını, kendi şahsımızda her türlü gericiliği öldürüp Önderlik özellikleriyle daha çok kendimizi donatmaya çalışarak hayata geçireceğiz. İdeolojik ve örgütsel cepheden kesin sonuçlar alıcı güçlü bir hamleyi kesinlikle yapacağız.

Aynı pratiği politik ve askeri alanda da göstereceğiz. Zaten kendi içinde çatışmalı du-

Komünar

ruma gelmiş Türkiye siyasetinin bu faşist gerici yapılanışını zayıflatmak, darbelemek ve dağıtmak için politik açıdan ne gerekiyorsa öyle bir mücadeleyi yürüteceğiz. Kitle eylemliliğinden diplomatik çalışmalara kadar her alanı özgürlük mücadelemizin etkin geliştirilmesi için yeterince değerlendireceğiz. Tabii bütün bunların merkezinde gerillanın büyük hamlesi olacak. Pasif savunmayı kesinlikle kıracacağız. Bu hamle içerisinde sadece bazı eylemler yapmakla yetinmeyeceğiz. Aktif savunma savaşının gereklerine uygun bir biçimde gerillanın her alanda mevzilendiği ve harekete geçtiği bir sistemi yaratacağız. Düşmanı beklemediği anda ve en hazırlıksız olduğu yerden vuracağız. Onu gerisinden vurarak sistemini dağıtmayı hedefleyeceğiz. Halka yaklaşacağız; halkın gücünü başta gerillaya destek olmak üzere, özgürlük ve demokrasi mücadelesine daha fazla katmak üzere harekete geçireceğiz. Gençliği gerilla ve öz savunma biçiminde en geniş düzeyde örgütleyerek, meşru savunma savaşımızı her yerde etkin biçimde yürütülür hale getireceğiz. Gerilla hamlemiz tarihten gelen, ama güncel olarak daha vahşi, daha saldırgan bir hal kazanan bu gerici faşist saldırıları kırana ve darmadağın edene kadar sürecek. Öyle meydanın faşist sürülerinin elinde olmadığı, onların her yerde at oynatamayacağı herkese gösterilecek. Botan şehitlerimizin anısını böyle bir mücadeleyle karşılayarak, çizgimize ve tarihsel mirasımıza uygun bir anıya sahip çıkma durumunu göstereceğiz. Savaşırken kazandıkları ve kazandırdıklarından çok daha fazlasının bu şehitlerimizin anısına yürütülen mücadeleyle kazanılacağını herkese göstereceğiz. Dolayısıyla onlar mücadelemizde daha büyük rol oynayacaklar. Hepimizi daha büyük mücadelelere çeken canlı yaşam gücü olduklarını herkes görecek. PKK tarihi böyle bir mücadele tarihidir.

Parti Hareketimiz ilk şehitlerini aslında hiç hazır olmadığı, beklemediği ve çok daha zayıf olduğu bir dönemde verdi. PKK daha yeni bir ideolojik grup hareketiyken, Kürdistan ve Kürt halkı için bazı güzel düşünceleri açığa çıkarıp onları gençler ve aydınlara pro-

paganda ederken düşman saldırısıyla karşılaştı. Bu faşist sistem, inkâr ve imha sistemi Kürt halkı ve Kürdistan için birkaç olumlu ve güzel sözün söylenmesine bile tahammül edemedi. Kendini güzel sözlerle yenilemeye ve devletçi sistemin her türlü kirinden arındırarak temizlemeye çalışan bir grup insana bile vahşi bir saldırı yöneltmeyi gerekli gördü. 18 Mayıs 1977 katliamı bu temeldedir. Bunun bir genel imha saldırısı olduğunu biliyoruz. Diğer parçaları boşa çıkartılınca, düşman sadece Haki Karer arkadaşına yöneltilen kısmını başarılı kılabildi. Bize şunu gösterdiler: "Böyle sözler söyleyemezsiniz, bu sözlere uygun yaşayamazsınız. Buradan daha ileri gidemezsiniz!" Bu biçimde Özgürlük Hareketimizin doğuşunu açık katliamla tehdit ettiler. **Önder APO** düşmanın yönelttiği tehdidin çok somut ve açık olduğunu söyledi. Öyle ki, "Sanki başımızdan kaynar sular dökülmüş gibi hissettik" dedi. Bütün ideolojik gruplaşma gücü derinden ciddi bir sarsıntı yaşadı.

Bu durumda başlangıçtan çok daha güçlü ve sağlam biçimde yeniden karar verme, kararlaşma gündeme geldi. Biz buna 18 Mayıs kararlaşması dedik. Böyle bir süreç içerisine girmek isteyen bütün insanlar, tamam mı devam mı sorusunu kendilerine sorarak yeniden karar verdiler. Kendilerini kararlaştırdılar. **Önder APO** partileşme kararına bu katliam

**PKK bir yerde Haki Karer'in
Anısına oluşmuş bir harekettir
Şehit anısı yaşayan
Bir parti haline gelmiştir
Şehitler partisi ortaya çıkmış
Şehitler partileşmiştir
Kuşkusuz bu büyük bir karar
Verme ve iddialı yürüyüş olayıdır.**

ardından Haki Karer yoldaşın anısına cevap olmak üzere ulaştığını söyledi. Demek ki PKK bir yerde Haki Karer'in anısına oluşmuş bir harekettir. Şehit anısı yaşayan bir parti haline gelmiştir. Şehitler partisi ortaya çıkmış, şehit-

Komünar

ler partilemiştir. Kuşkusuz bu büyük bir karar verme ve iddialı yürüyüş olayıdır. Parti Programının hazırlanması, partileşme sürecinin geliştirilmesi, bunun gericilikten hesap soran bir savunma çizgisinde yürütülmesi bu şahadet ardından ortaya çıkıp gelişmiştir. Bir yandan katliamcılardan hesap sorulurken, diğer yandan gençlik hareketini partileştirme yönünde yoğun bir çaba içerisinde olunmuştur.

Biliniyor, 78 Mayıs'ı ortasında hareketimiz Haki Karer'in anısına sahip çıkmak için çaba harcarken, Hilvan'da Halil Çavgun yoldaşımız gericilik tarafından katledilmiştir. Bu temelde Hilvan-Siverek mücadelesinin gelişimi içerisinde Cuma Tak ve Salih Kandal gibi yoldaşlar şehit düşmüşler, şehitler kervanı büyümeye başlamıştır. Bu süreç 12 Eylül faşist askeri rejiminin zindanlarında gelişen direniş kadar sürmüştür. Zindan direnişçiliğinin de şehitlerin anısına gelişmesi gerçeği başattır. Ferhat Kurtay'ların 18 Mayıs'ın yıldönümü vesilesiyle direniş eylemine geçmeleri bunu açıkça gösteriyor. Yine 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucunun bütün şehitlerin anısına başvuru bir direniş olduğu, direniş kararını verip yürüten parti önderlerimizin sözlerinden de açıkça anlaşılıyor. Mazlum Doğan ve Ferhat Kurtay'ların geliştirdikleri direnişin kesin başarıya götürülmesi gereği ve kararlılığı o Büyük Ölüm Orucu Direnişini ortaya çıkarıyor. Bütün bunlar partileşme sürecinin şehitleri oluyor, partiyi yaratan gerçekleri ifade ediyor. Sayıları onlarcadır. İdeolojik grup döneminin şehidi Haki Karer yoldaşın anısına geliştirilen partileşme süreci bu büyük şahadet hareketini ve şehitler gerçeğini ortaya çıkarıyor. PKK'nin yaratılışının, partileşmenin şehitler temelinde sağlandığını, dolayısıyla parti gerçeğinin şehitler gerçeği olduğunu, parti çizgisinin şehitler çizgisi olduğunu net olarak ortaya koyuyor. **Önder APO** her zaman kendisinin de şehitlerin sözcüsü olduğunu ifade etti. Bu büyük önderliksel çıkış, bu önderliksel gerçekleşme şahadet temelinde süren mücadeleyle gerçekleşen bir olgudur. Bu da açık bir husustur.

İdeolojik grup döneminde Haki Karer yoldaşın şahadeti bize bu işe daha kararlı sa-

hip çıkma işi, başından ciddiye ele alma ve her zaman kendi meşru savunma yapma gerçeğini gösterdi. Bu şahadet Kürdistan ve Kürt halkı üzerindeki gerici baskıların söz gücüne bile tahammül edemeyecek durumda olduğunu kanıtladı. Dolayısıyla daha ideolojik grup dönemindeyken, propaganda çalışmaları içerisinde bile daha kararlı, örgütlü ve savunmalı hareket etmek gerektiği gerçeğini öğretti. Ardından partileşme döneminin şehitleri Halil'ler, Cuma'lar, Salih'ler bu mücadelenin ancak çok daha büyük cesaret ve fedakârlığı göstererek, her türlü gericilikle boy ölçüşerek ve çatışma içine girilerek geliştirilebileceği gerçeğini gösterdiler. PKK'nin bir direniş partisi olarak şekillenmesini sağladılar; ona büyük ruh, can ve güç verdiler. Kürdistan'da parti mücadelesinin, parti davasının ancak büyük direnişler içine girilerek ve sert mücadelelerden geçilerek sağlanabileceğini öğrettiler.

Zindan direnişçiliği partileşme sürecini zindanda tamamladığı ve zindanlarda partinin denenerek yüz akıyla çıkmasını sağladığı gibi, hem büyük bir ideolojik zaferi hem de güçlü bir eylem çizgisini ortaya çıkardı. Parti davasının ancak fedai çizgisinde yürütülecek bir mücadeleyle başarıya götürülebileceği gerçeğini bize öğretti. Bu anlamda da düşmanın gücü ne olursa olsun, düşman ne kadar güç birleştirirse birleştiresin, asla yenemeyeceği ve alt edemeyeceği bir parti gerçeğini, bir militan kadro gerçeğini ortaya çıkardı. **Önder APO**, zindan direnişçiliğini 'ölümden yaşama yürüyüşün köprüsü' olarak değerlendirdi ve halka şu çağrıyı yaptı: "Kurulan bu köprü sağlamdır. Düşmeden korkusuzca özgürlüğe yürüebilirsiniz. Özgürlük mücadelesine girebilir, özgür yaşam yürüyüşünü sürdürebilir, özgürlük kavgasında kararlıca ilerleyebilirsiniz." Gerçekten de Büyük Zindan Direnişi 12 Eylül karanlığında Kürdistan'ı aydınlatan, tüm parti camiamız ve yurtsever Kürt halkı için aydınlatıcı bir çekim merkezi olan, herkesi daha derin bir sorgulamadan geçirip kararlaştırarak özgürlük mücadelesine sevk eden bir rol oynadı.

Tarihsel 15 Ağustos Atılımı bu büyük direnişin çağrısı temelinde gelişti; zindan dire-

Komünar

niş çağrısına PKK militanlığının cevabı oldu. Her türlü gerici provokatif ve basit eğilime karşı ülkeye ve direnişe yürüme ruhunu, gücünü ve cesaretini bu büyük direniş verdi. 15 Ağustos Atılımı gerçekten de ona yakışır onu pratikleştirir bir direniş gerçeği oldu. Temelleri sağlam atılmıştır, gerillanın üzerinde yükseldiği direniş gücü sağlamdır. PKK militanlığı zindan direnişinin yarattığı özgürlük köprüsünden yürüyerek 15 Ağustos direnişçiliğine ulaşmıştır. 15 Ağustos Atılımının 12 Eylül faşist askeri rejimi karşısında tüm inkâr ve imha sistemine ve bölgedeki gericiliğe karşı Kürdistan'ın merkezinde gelişen bir silahlı direniş mücadelesi olduğu biliniyor. Zindan direnişinin ülkeye çağırıldığı gerillanın Botan'dan başlamak üzere böyle bir direnişi Kürdistan'ın dört bir yanına yaydığı tarihin gösterdiği bir gerçektir. Bu bakımdan gerilla direnişimizin temelleri sağlamdır.

Bu temelin de Botan'da atıldığı ve orada kök saldığı bilinen bir gerçektir. Bu nedenle düşmanın gerillayı Botan'dan sökmek için çaba harcaması anlaşılırdır, ama boştur, asla başarıya ulaşmayacak, gerçekleşmeyecek bir çabadır. Botan'da gerilla direnişi öyle derin kökler salmıştır ki, onu hiçbir güç yok edemez. Bu sağlamlığı tarihin derinliklerinden gelmektedir. İnsanlık tarihinin, Kürdistan tarihinin derinliklerinden, yine Botan tarihsel direnişçiliğinin derinliğinden gelmektedir. Bu kök sağlamlığı Apocu Hareketin ve yurtsever halkın özgürlükçü, cesur ve fedakâr karakterinden gelmektedir. O bakımdan temelleri sağlam atılmıştır, kökleri derindedir, büyük bir özgürlük gücünün ortaya çıkartılmasını ifade etmektedir. Gerçekten de bu özgürlük gücü binlerce kahraman şehit temelinde yaratılmış bir olgudur.

15 Ağustos Atılımının da bu temelde büyük şehitler verdiğini biliyoruz. Başta büyük gerilla komutanı, 15 Ağustos Atılımının komutanı Agit yoldaş olmak üzere, Kürt halkının yüzlerce en değerli evladı bu direniş sürecinde, başta Botan olmak üzere birçok alanda, Kürdistan'ın birçok yerinde kahramanca direnip şehit düştüler. **Önder APO** 15 Ağustos

Atılımının şehitlerine kahramanlık döneminin şehitleri dedi; Agit gerçeğini ulusal direnişte partileşme çizgisi olarak tanımladı. 15 Ağustos şehitleri parti hareketimizi askerileştiren ve gerillalaştıran şehitler oldular; parti, gerilla ve hareket olarak yeniden inşa etmeyi gerçekleştirdiler; gerillada partileşme gerçeğini ortaya çıkardılar. PKK'yi amaçlarına ve doğuşuna uygun bir biçimde büyük bir direniş partisi, bir gerilla partisi haline getirdiler. '80'li yılların karanlığını bu büyük direniş aydınlattı. 12 Eylül'ün zulmünü bu direniş mücadelesi yıktı. Bu zulmün yıkılması üzerinden '90'ların başında o büyük diriliş devriminin gerçekleşmesi sağlandı. 12 Eylül karanlığına karşı Botan'dan başlamak üzere Kürdistan'ı ve Ortadoğu'yu özgürlük çizgisinde aydınlatan gerilla direnişi, '90'ların başında ulusal diriliş devriminin başarısını ortaya çıkardı.

Gerçekten de Kürt halkı inkâr ve imha sisteminin kendisine dayattığı kendini reddetme ve kendinden kaçma duygu ve yaklaşımını bu büyük devrimle kırdı. İnkârcılığı yıktığı gibi, her türlü köleci ve teslimiyetçi ruh halini ve anlayışı yerle bir etti. Kürt halkını kendi kimliği, kültürü, kişiliği ve tarihiyle yeniden bütünleşerek özgür bir gelecek planlama ve oluşturma sürecine soktu. Halk bu temelde ayağa kalktı; var olduğunu, yaşadığını, özgür yaşam tutkulusu olduğunu, özgürce yaşama gücüne sahip olduğunu herkese gösterdi. Mücadele sınavından başarıyla geçerek özgürlük için her türlü bedel ödeme ve her düzeyde mücadele yürütme gücünde olduğunu ortaya koydu. Köy köy, kasaba kasaba herkes diriliş devrimini yaptı. Ruhunu temizledi, düşüncesini temizledi, yaşam tarzını temizledi. Devletçi sistemin ve inkâr ve imha düzenin ortaya çıkardığı her türlü kiri ve pası yok ederek, özgür ve demokratik yaşam isteyen Kürt halk gerçeğini yarattı.

Bu büyük bir doğuş ve yenilenme olayıdır. Gerçekten de belki diğer halkların çeşitli tarihsel dönemlerde yaşadıkları siyasi ve askeri dönemlere benzemez, ekonomik devrime benzemez. Onlar için anormal bir durummuş gibi görülebilir, ama Kürt halkı ve Kürt tarihi

Komünar

açısından bunun çok büyük bir devrimsel gelişme olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. '90'ların var ettiği bu ulusal diriliş devrimi, Kürt tarihinin inkâr ve imha sistemi altında yok oluşa gidişinin durdurularak, PKK öncülüğünde özgür ve demokratik yaşama yönelmesini, böylece yeni bir tarihin başlamasını ifade ediyor. Bu nedenle bu devrimi yaratmayı başaran harekete, PKK Hareketine Kürt miladı deniliyor. Önderlik ve parti gerçeğimiz gerçekten de baş aşağıya giden tarihi tersine çevirip, yeniden özgür ve demokratik yaşam doğrultusunda düzelten ve geliştiren bir başlangıcı ifade ediyor. Bu serhildan sürecinde, ulusal diriliş devriminin yayılma kökleşme sürecinde de halkımız büyük şehitler verdi. Başta Amed halkının yiğit evladı Vedat Aydın olmak üzere binlerce serhildan şehidimiz oldu. Hemen hemen Kürdistan'ın her yerinde, neredeyse köylerinde bile serhildan şehitleri ortaya çıktı. Her köyde ve kasabada, '90'ların başında gelişen o büyük serhildan dalgasında, gelişen o büyük direniş devrimi sürecinde onlarca şehit verildi. 15 Ağustos Atılım şehitleri bize savaşmayı öğrettiler. Parti direnişçiliğinin askeri boyutlarının olması gerektiğini, bunun da gerilla biçiminde şekilleneceğini ortaya çıkardılar. Gerillayı Kürdistan'da birey ve halk olarak herkesin özgürce var olma, kendini ifade etme ve yaşama tarzı olarak gündemleştirdiler. Gerilla tarzıyla yaşandığı ve mücadele edildiği koşullarda her türlü gericiliğin, içten ve dıştan gelebilecek her türlü gerici saldırının rahatlıkla yenilebileceğini ortaya çıkardılar.

1980'ler gibi bir karanlık her zaman olmaz; 15 Ağustos Atılımı sürecinin zorlukları gibi, savaşan güçler arasındaki eşitsizlik gibi imkânsızlıklar ve eşitsizlikler her zaman ortaya çıkmaz. 15 Ağustos Atılımının kahraman şehitleri birkaç yıl içinde ulusal diriliş devrimini başararak, her türlü imkânsızlığın ve zorluğun başarıyla yenilebileceğini bize öğrettiler. Büyük bir başarı inancı, umudu ve güveni yarattılar, yepyeni bir direnme ruhunu ortaya çıkardılar. Serhildan şehitlerimiz de özgürlüğün ve demokrasinin kolay elde edilmeyece-

ğini, başkaları tarafından verilmeyeceğini ve bedelsiz olmayacağını öğrettiler. Her türlü özgürlüğün ve demokrasinin ancak savaşarak, mücadele ederek, bedeller ödenerek elde edilip yaşanabileceğini açıkça gösterdiler. Halkın, yediden yetmişe herkesin, kadınlar ve erkeklerin böyle bir bilinçle donanmasını ve eğitilmesini sağladılar. Güç verdiler, güven verdiler, halka umut verdiler. Halka direnmesi, özgürlük ve demokrasi için mücadele etmesi gerektiğini, özgürlük ve demokrasinin böyle bir mücadeleyle kazanabileceğini öğrettiler.

**Bu kadar saldırıya, baskıya
Tutuklama ve işkenceye rağmen
Kürt halkının Önderlik ve
PKK'den kopartılmaması
Dahası halkımızın artan oranda
Önderliği ve partiyi sahiplenmesi
Böyle büyük bir mücadele gerçeğinin
Sonucu olarak ortaya çıkmış oluyor**

Bunlar da elbette büyük gelişmeye işaret ediyor. Bu kadar saldırıya, baskıya, tutuklama ve işkenceye rağmen Kürt halkının Önderlik ve PKK'den kopartılmaması, dahası halkımızın artan oranda Önderliği ve partiyi sahiplenmesi böyle büyük bir mücadele gerçeğinin sonucu olarak ortaya çıkmış oluyor. Bu ulusal bilinç, bütünlük ve örgütlülük, parti ve Önderlik gerçeğini bu düzeyde sahiplenme tamamen böyle büyük bir mücadelenin yarattığı sonuçlardır. Nitekim Türkiye devleti yaklaşık yirmi yıldır her türlü gerici güçten aldığı destekle bin bir türlü yöntemi kullanarak, bu halkı Önderlik ve partiden uzaklaştırmak için çaba harcıyor. Baskı uyguluyor, satın almaya çalışıyor. Ama küçük bir parç bile koparamıyor. Tersine, halkın sisteme öfkesi daha çok artıyor. Mücadeleye katılımı, kendine olan inancı ve güveni daha da büyüyor. Bunlar hep bu mücadelenin etkisiyledir.

Daha sonra inkârcı sistemin bütün bu gelişmelere topyekûn savaş konseptiyle saldır-

Komünar

dığını biliyoruz. Özellikle Demirel-Güreş-Çiller-Ağar çetesinin devlet yönetimini ele geçirmesiyle gelişen bu saldırıyla ulusal diriliş devrimimizin yarattığı bütün gelişmelerin yok edilmek istendiği bilinen bir gerçektir. Bu her türlü insanlık dışı yöntem kullanılarak yürütülen bir saldırdır. Bütün ordu harekete geçirilerek, bütün devlet imkânları seferber edilerek, yine hizbulkontra benzeri adlar adı altında halka dönük faili meçhul denen her türlü saldırı devreye konarak bu topyekûn savaş yürütülmüştür. Buna karşı da diriliş devriminin yarattığı değerleri korumak üzere, başta tüm hareketin ve halkın büyük bir direnme savaşı verdiği biliniyor. '91-92'den '90'ların sonuna kadar altı yedi yıllık süre içerisinde topyekûn savaşın başarısız kılınması için direnme savaşının en büyüğü verilmiştir. Gerilla hem büyük gelişmesini, hem de büyük savaşını en çok bu süreçte ortaya koymuştur. Gerçekten de Kürdistan'ın her bölgesinde binlerce şehidi verme pahasına devrim değerlerini korumaya çalışmıştır. Beritan'lar, Zilan'lar, on bine yakın şehit bu değerleri korumak üzere direnme savaşı içerisinde ortaya çıkmıştır. Bu da büyük bir mücadeleydi ve topyekûn savaş konseptini başarısız kıldı, devrim değerlerini korudu, Önderliği savundu, gerillanın yenilmezliğini gösterdi, gerilla tarzıyla direnişte ısrarı ortaya çıkardı. Düşman ne kadar vahşi saldırırsa saldırın, ne kadar gericiliği arkasına alırsa alsın, gerillanın ve Kürt halkının özgürlük mücadelesinin yenilmez olduğunu herkese gösterdi. Bu büyük direniş bize özgürlüğün bedelinin sanıldığından çok da ağır olduğunu öğrettiği gibi, özgürlük için direnildiği ölçüde sonuç alınabileceğini ve başarı kazanabileceğini de öğretti.

Topyekûn savaşla da sonuç alamadıklarını ve başarıya gidemediklerini görmeleri ardından, inkâr ve imha güçlerinin 9 Ekim '98 uluslararası komplosunu devreye koyduklarını biliyoruz. Bunlar topyekûn savaşı daha da büyüttüler, bütün dünyaya yaydılar, bütün devletçi sistem geriliğini bu savaşın içine kattılar. Bütün gericilik elbirliği ederek, açıktan PKK ve Önderlik gerçeğine yönelik saldırı

içine girdi. Uluslararası komplonun Önderliğin imhası temelinde PKK'yi tasfiye etmeyi, PKK'nin tasfiyesi temelinde Kürt toplumunun imha edilmesini ve tarihten silinmesini gerçekleştirmeyi hedeflediği biliniyor. Bu böyle bir stratejik planlamayla ve tüm gericiliği birleştirerek, komplo dahil her türlü saldırı yöntemi kullanılarak geliştirilen bir saldırı biçimi oluyor. Buna karşı da Önderlik ve halkın büyük bir fedai direnişi içine girdiği, "Güneşimizi karartamazsınız" kampanyası temelinde zindanlarda, şehirlerde, dağlarda, yurtdışında, her tarafta parti hareketimizin ve halkımızın büyük bir direnme içerisine girdiği ve komplo bu temelde karşılayarak başarısız kılma-ya çalıştığı biliniyor.

Gerçekten de "Güneşimizi karartamazsınız" kampanyasının şehitleri, tarihimizin en kritik sürecinde büyük olumsuzluğu yenmeyi başaran şehitler oldular. **Önder APO** savunmasını bu büyük şehitlere armağan etti. Kendini ateş topu yaparak Önderlik etrafında bir savunma çemberi oluşturan bu büyük direniş hareketini selamladı. Yerinde kullanıldığında, fedai ruhu ve direnişinin her türlü zorluğu yenme ve olumsuzluğu tersine çevirme gücünde olduğunu gördük. Hem gerilladan hem de halktan onlarca insan fedai direnişi içerisinde bu büyük direnme kampanyasını başarıya götürdü. Onlar en zor dönemin şehitleri oldular. Taylan'lar, Rojbin'ler, Şehistan'lar ve daha onlarca böyle büyük şehidimiz vardır. Onlar uluslararası komploya karşı Önderliği sahiplenme ve savunmanın şehitleri oldular ve bunun fedai çizgisinde mümkün olacağını ve başarıya gideceğini bize gösterdiler.

Bu direniş çeşitli biçimlerde gelen saldırılar karşısında sürdü. Sadece bir anlık da olmadı. 9 Ekim komplosuyla birlikte başladı, '99'da, 2000'de, 2001'de Önderliğe dönük saldırının gündemleştiği her zaman böyle bir direniş gerçeği de ortaya çıktı. YNK saldırısına karşı büyük bir savunma hamlesi haline geldi. Komplo ardından PKK'nin artık direnme gücünün kalmadığını, **Önder APO**'yu sahiplenecek ve Onun için savaşacak kimsenin olmayacağını sanarak bir kere daha PKK'yi tas-

Komünar

fiye etmeyi denemek isteyenler hüsrana uğradılar. 2000 YNK savaşının şehitleri de kuşkusuz "Güneşimizi karartamazsınız" kampanyasının şehitleri içinde yer alıyorlar; Önderlik gerçeğini, Önderlik çizgisini sahiplenmenin şehitleri oluyorlar.

Komplocu yöntemlerle **Önder APO'nun** imha edilemediğini, dolayısıyla PKK'nin tasfiye edilemediğini gören gericiliğin İmralı sisteminde çürütme politikasını dayattığını, bu temelde Önderliği ideolojik ve siyasi yenilgiye uğratmaya çalıştığını biliyoruz. Bunu hem sosyal demokrat çizgide hem de siyasi İslam çizgisinde yürüttüler. Kısaca Türkiye'nin tüm ekonomik ve siyasi güçlerini bu uğurda kullandılar. Sonuçta bu biçimde komplonun imha

1 Haziran Hamlesi
Her türlü provokatif-tasfiyeci
Saldırıya ve bu temelde hareketi
İçten parçalama ve dağıtma
Girişimlerine karşı
Önderlik çizgisinde hareketin
Birliğini ve bütünlüğünü koruma ve
Geliştirme hamlesiydi.
1 Haziran Hamlesi uluslararası
Komploya karşı hareketimizin
Önderlik çizgisinde kendini
Yenileme ve yeniden
Yapılandırma hamlesiydi.

saldırısını yürütmesine karşı bir mücadele yürütüldü. Önderlik çizgisini ve gerçeğini sahiplenme ve savunma hamlesiydi bu. 1 Haziran Hamlesi her türlü provokatif-tasfiyeci saldırıya ve bu temelde hareketi içten parçalama ve dağıtma girişimlerine karşı Önderlik çizgisinde hareketin birliğini ve bütünlüğünü koruma ve geliştirme hamlesiydi. 1 Haziran Hamlesi uluslararası komploya karşı hareketimizin Önderlik çizgisinde kendini yenileme ve yeniden yapılandırma hamlesiydi. Bu hamle de büyük şahadetler pahasına yürüdü. 2004 yazından bu yana sekiz yüzün üzerinde şehit

verdik ve şehitler vermeye devam ediyoruz. Bu hamlenin şehitleri uluslararası komploya karşı direnişin şehitleri oluyorlar. Provokatif-tasfiyeci eğilimlere karşı Önderlik çizgisini koruma ve savunmanın şehitleri oluyorlar. **Önder APO'ya** yönelik her türlü saldırı karşısında Önderliği sahiplenme ve korumanın şehitleri oluyorlar. Demokratik konfederalizmin inşası temelinde Kürt halkının kendi özgüçüne ve örgütlülüğüne dayalı olarak özgür ve demokratik yaşamını yaratmasının şehitleri oluyorlar. 1 Haziran Atılımı böyle bir örgütsel yenilenmeyi ve mücadeleyi içeriyor.

Bunun da çeşitli dönemleri vardır. 1 Haziran Atılımı başta bir uyarı eylemliliği olarak ortaya çıktı. Bu uyarı giderek 1 Ekim 2006 tarihinde beşinci tek yanlı ateşkesine kadar götürüldü. Fakat düşmanın 23 Ağustos 2005 tarihli topyekûn savaş konsepti temelinde geliştirdiği imha saldırılarına karşı aktif savunma savaşının siyasi ve örgütsel çalışmaların önünü açma ve gelişmeleri aşma temelinde yürütülmesi düzeyine ulaştı. 1 Haziran hamlesi yeni bir topyekûn savaş konseptiyle karşılaştı ve bu konsepti yenme ve parçalama amacıyla bir direniş haline geldi. Bu dönemde de büyük şehitler verdik. Kuzey Kürdistan'ın bütün eyaletlerinde şehitler verdik. Doğu Kürdistan'da, Güney Kürdistan'da şehitler verdik. Bu süreç Erdal'ların, Mahir'lerin şahadetiyle başladı. Dersim'de, Amed'de, Erzurum'da, Botan'da, Zagros'ta değerli şehitler verdik. HPG yönetiminden, genel hareketimizin yönetimlerinden şehitlerimiz oldu. Munzur'lar, Tekoşin'ler Dersim'de şehit düştüler. Yine Erzurum'da şehit düşen arkadaşlarımız oldu. Serxwebun arkadaş Amed-Erzurum hattında şehit düştü.

En büyük şehitleri Botan da verdik. Baştan itibaren hem nicelik hem de nitelik anlamda elbette mücadelemizin yeniden yoğunlaştığı alan Botan alanı oldu ve Botan'ın her bölgesinde büyük şahadet olayları yaşandı. Düşmanın her türlü saldırısına karşı halkı harekete geçirme temelinde gerillanın bütün alanlarda kahramanca direnişi yeniden gerçekleşti. Gerillanın HPG biçimindeki yeniden yapılanması büyük, cesur ve fedakâr mücadele çizgisi-

Komünar

ni 1 Haziran Atılımı sürecinde yeniden canlandırdı. Viyan'ların, Sorxwin'lerin, Yıldız'ların şahadetiyle gelişen bu süreç, düşmanın topyekûn savaş konsepti temelinde uluslararası komplonun 10. yılına hareketimizi ezip imha ederek marjinal konuma düşürmek amacıyla geliştirdiği 5 Kasım inkâr, imha ve tasfiye planı karşısında Botan'daki büyük direniş şehitleri düzeyine geldi. Botan şehitlerimiz düşmanın topyekûn savaş konseptinin aydınlatılmasını ve darbelenmesini sağlayan şehitler oldular. Onlar inkâr ve imha sisteminin gerçek yüzünü bir kere daha açığa çıkardılar. **Önder APO**'nun on beş yıl boyunca yürüttüğü barışçıl demokratik çözüm sürecine düşmanın nasıl bir katliam ve soykırımı dayatmakta olduğunu, inkâr ve imhada nasıl ısrarlı olduğunu gösterdiler. Böylece **Önder APO**'ya yeni bir imha sürecini dayatmaktan tutalım, halka pasifikasyonu, gerillaya ise ezme ve marjinalleştirme gerçeğini dayatmak isteyen imha ve tasfiye sürecine karşı bütün devrim değerlerini, Önderlik gerçeğini ve gerillanın yenilmezliğini korumak ve savunmak üzere direnişi yeniden geliştirmenin şehitleri oldular.

Adil'leri, Gülbahar'ları, Ferhat'ları, Kurtay'ları, Nuda'ları böyle anmak gerekir. Onlar bize özgürlük ve demokrasi için daha çok direnmemiz, daha kararlı davranmamız, daha uzun vadeli ve bol mücadele etmemiz gerektiğini öğrettiler. Düşmanın oyunlarına gelmemek gerektiğini, son güç noktasına kadar iyice darbelenmedikçe bu inkâr ve imha sisteminin bir çözüm üretemeyeceğini gösterdiler. Dolayısıyla onlar başkasından beklemek, düşmanından zihniyet değişikliği ummak yerine, kendi gücümüze güvenerek, Kürt halkının özgücüne dayalı demokratik komünal örgütlülüğünü geliştirerek özgür ve demokratik Kürt yaşamını bu temelde yaratmak gerektiğini ifade ettiler. Gaflete düşmememizi, basit hesap yapmamamızı, dar ve beklentili bir yaşam içinde olmamamızı bize öğrettiler. Düşmanın gücü ne olursa olsun, ne kadar vahşi bir saldırı içerisinde bulunursa bulunsun, bu gericiliğe asla boyun eğmemek ve teslim olmamak ge-

rektiğini, bedeli ne olursa olsun kararlılıkla bu bedeli ödeyerek Önderlik çizgisini, özgür ve demokratik yaşamı kararlılıkla savunmamız gerektiğini öğrettiler. Kürt özgürlüğünün ancak meşru savunma çizgisinde yeniden güçlü bir partileşmeyle, gerillalaşmayla, demokratik halk örgütlenmesini yaratmakla sağlanacağını bize açıkça gösterdiler. Güçlü bir yeniden başlangıç yapmamız için gerekli bütün aydınlatmayı, cesareti ve fedakârlığı ortaya çıkardılar.

Onlar, **Önder APO**'nun zindan direnişçiliği için söylediği gibi, gerçekten de özgürlük mücadelesinde kararlılıkla yürümemiz için kendilerini sağlam köprüler yaptılar. Kendini çare yapmanın, bütün zorluklar karşısında militanca direnip kendini çare haline getirmenin yolunu gösterdiler, bunun öncülüğünü oluşturdular. Kısacası onlar düşman gerçeğini bize daha iyi gösterdiler; düşman gerçeğini de, mücadele gerçeğini de daha iyi öğrenmemizi sağladılar. Bu mücadelenin nasıl başarıya gideceğini, özgürlük mücadelesinde nasıl uzun soluklu, örgütlü ve iddialı olmamız gerektiğini ortaya koydular. Büyük bir cesaret ve fedakârlık yarattılar. Bize umut, güven, kararlılık ve mücadele azmi verdiler. Yeni süreç demokratik konfederalizmin inşasını hedefleyen ve Kürt toplumu üzerindeki gerici devlet örgütlenmesini dağıtmayı öngören mücadele süreci bu şehitlerimizin adıyla ve onların anısıyla gelişecektir. Eğer olabileceyse, **Önder APO**'nun önerdiği demokratik özerklik çözümü bu yoldaşların anısına gelişecek mücadeleyle gerçekleşecektir. Kürt halkının demokratik örgütlülüğü temelinde geliştirilecek özgür yaşam ve Özgür Demokratik Kürdistan bu yoldaşların anısına dikilen en görkemli anıt olacaktır.

Her hareketin tarihi içerisinde büyük militanları, komutanları ve öncüleri vardır. Hıristiyanlığın havarileri vardır. Bunlar İsa'nın çizgisinin yürütücüleri oluyorlar. Çizgiyi on iki havari yürütüyor. Önderlik PKK'yi çok zaman Hıristiyanlığın bu süreciyle benzeştirdi. Yeniden inşasında havari sisteminin esas alınmasını öğütledi. Kuşkusuz Nuda arkadaş öyle bir konum kazandı. Nuda ve Viyan arkadaşlar

Komünar

gerçekten de bu havari sisteminin sağlam üyeleri oldular. İslamiyet'in de benzer ölçüleri vardır. İlk Müslümanlar, Ehlibeyt, yine İslam Devriminin ilk büyük komutanları ve yöneticileri vardır; Hz. Peygamberin halifeleri vardır. Bir de İslam Devriminin büyük komutanları Ali'ler, Hamza'lar, Hüseyin'ler, Zeynep'ler ve Halit'ler var. Bunlar hep devrimin ruhu oldular. İslam Devrimini büyük bir cesaret ve fedakârlıkla yalın kılıç Ortadoğu'ya yaydılar. Her tarafta ordular kurdular. Şimdi PKK'nin de böyle büyük bir komuta gerçeği vardır. Ordular kuran, büyük zaferler yaratan bir yapılanışı söz konusudur. Haki Karer yoldaşla başlayan ve zindan direnişçiliğine gelen ilk Apocular diyebileceğimiz, gerçekten de Önderlik sel gelişmeyi var eden o büyük kişilikler vardır. Bir de Kemal'ler, Agit'ler, Zilan'lar gibi büyük eylem güçleri ve komutanlar vardır. Yine Hüseyin'ler Zeynep'ler gibi büyük direnişçileri vardır. İşte bunlar da günümüzde daha çok ortaya çıkıyorlar.

Adil arkadaşı, diğer şehit arkadaşlarımızı böyle bir komutanlık ve ordu kuruculuğu çizgisinde ele almak gerekir. Tıpkı İslam'ın Halid Bin Velid'i gibi bir rol oynadı. Agit'lerden aldığı komuta çizgisini gerçekten de Botan merkezli olarak günümüze kadar taşıdı. Tarihçiler Hz. Hamza'nın hiç arkaya bakmadığından söz ediyorlar. O nedenle Hz. Ali, Hamza'nın arkadan vurulma tehlikesi var diye hep endişe duymuş. Savaşa giderken geriden gelecek saldırılardan korusun diye Hamza gibi bazı komutanların arkasına muhafız koymuş. Çünkü bunlar hiç geriye bakmaz, hep hamle yapar ve ileri saldırı yürütürmüş. Sonunda bu özel durumundan yararlanılarak, kışkırtılan birisinin arkadan kurulan tuzak temelinde kendisini vurarak öldürdüğü söyleniyor. Bazı tarihçiler mızrakla vurulduğunu, bazıları da arkadan kılıç darbesiyle öldürüldüğünü söylüyorlar. Adil arkadaş gerçekten böyle militandı, böyle bir yürüyüşçüydü. Adil arkadaş Botan'a, Garbar'a yeniden giderken elbette benzer endişeler vardı. Acaba düşman saldırıları karşısında kendini hedef olmaktan nasıl çıkarabiliriz kaygısı ve arayışı söz konusuydu. Fakat ek-

siklikler oldu. O yiğitçe yürüme tarzı, özellikle 2007'nin ikinci yarısındaki düşman saldırıları karşısında daha sert bir direniş gerçeğine götürdü. Elbette kendisi görev ve sorumluluğunu yaptı. Yirmi yılı aşkın o büyük mücadele yaşamını aynı çizgide sonuca götürdü. Biz buna nasıl sahip çıkacağız, nasıl layık olacağız, bu çizgiyi nasıl devam ettireceğiz? Elbette kendimizi bu temelde sorgulamalıyız. Eğer bir olumsuzluk olmuşsa, neden önceden tedbirini geliştiremedik diye kendimizi sorgulayacağız.

Hareket ve halk olarak, bu büyük devrimci kişilikleri daha büyük ve etkili mücadele ederek, sürekli geliştireceğimiz ve başarı üstüne başarı kazandıracığımız mücadelemiz içerisinde yaşatacağız. Kızıyla ve erkeğiyle Kürt gençliği HPG saflarına, gerillaya daha büyük bir istek ve kararlılıkla koşacak. Özgürlük dağlarını dolduracak. Yüzlerce ve binlerce Adil, Ferhat ve Nuda ortaya çıkacak. Bütün şehitlerimiz gençliğin gerillayı sürekli büyüten katılımında yaşatılacak. Yine Kürt halkı bu büyük evlatlarına layık olarak her zaman özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirmede kararlı olacak, asla şehitlerinin yolundan ve çizgisinden sapmayacak. Bu temelde **Önder APO** etrafında, şehitlerimiz etrafında daha çok birleşerek, kendini daha çok eğitip örgütleyerek, demokratik komünal örgütülüğünü her alanda daha çok geliştirerek, özgürlük ve demokrasiyi kendi özgücüsüyle ve kendi eseri olarak yaratacak ve yaşatacak. Böylece bu şehitlerimizin anılarını doğru sahiplenmiş ve amaçlarını yaşanır kılmış olacak.

Yine Kürt kadını şehitlerine her zaman sahip çıktı. Gerçekten de bu kadar eziyete ve işkenceye rağmen, kadınlar gittikçe artan oranda mücadeleyi hem sahiplendiler hem de onun militanı haline geldiler. Serhildanımız bir kadın serhildanı haline geldi. Devrimimiz bir kadın devrimi halini aldı. En son 8 Mart kutlamaları büyük bir kadın devriminin Kürdistan'da yaşandığını herkese gösterdi. Bu mücadelelerini şehitleri daha çok sahiplenerek, içlerinden daha çok Gülbahar'lar ve

Komünar

Nuda'lar çıkartarak devam ettirecekler. Bütün şehitlerimize her zaman saygıyla sahip çıkacaklar. Ondan hiç kimsenin endişesi yoktur. Bütün parti camiamız Botan şehitlerinin anıları önünde kendisini daha güçlü hale getirecek.

PKK'nin 30. yılını yaşıyoruz. Bu yılı yeniden partileşme yılı olarak ilan ettik. Demokratik sosyalizm çizgisinde güçlü bir parti hareketi yaratmak için yoğun bir çabamız sürüyor. **Önder APO**'nun aydınlatıcılığı temelinde bütün militan yapı olarak kendimizi eğitiyoruz, donatıyoruz, geliştireyoruz. Şehitlerimizin izinde kendimizi özeleştiriden geçirip sorgulayarak, Haki'lerle başlayıp en son Botan şehitlerimize kadar gelen bütün şehitlerimizin gerçeği karşısında kendimizi daha güçlü, çizgiyi daha iyi özümsemiş, mücadelede daha kararlı, tarz, üslup ve tempoda daha yetkin, dolayısıyla mücadelede daha sonuç alıcı ve başarılı militanlar haline getirmemiz gerekiyor. Meşru savunma çizgisinde partileşmenin sembolleri olan bu büyük şehitlerin izinde yeniden partileşme sürecini her türlü zayıflığı yenerek güçlü bir biçimde geliştireceğiz. Direnişle karşıt tutumlar da bize gerçekleri daha iyi gösterdi. Büyük direnişleri gördüğümüz kadar ihanetleri de gördük. Arada kalan, zayıf, pısrık, güçsüz, etkisiz durumları da gördük.

Bu büyük direnişçiliği sahiplenme temelinde öfkemizi basit, zayıf ve pısrık tutumlara karşı yönelterek, ihaneti ve onun üzerinden egemenlik sürdürmek isteyen gericiliği, inkâr ve imha sistemini yerle bir etmek için zafer çizgisinde bir mücadeleyi bu süreçte geliştireceğiz. Bu Önderlik kararımızdır, halk kararımızdır, parti kararımızdır. Bu aynı zamanda gerilla andımız oluyor, bu andın gereğini başarıyla yerine getireceğiz. Bundan hiç kimsenin kuşkusu olmamalıdır. Kürt halkı, sosyalist ve demokratik güçler, komşu halklar parti ve gerilla çizgimizin bu temelde devam edeceğinden asla kuşku duymamalıdır. Düşman cephesi de ektiğini biçecek. Derler ya, rüzgâr eken fırtına biçer! **Önder APO**'nun bütün barışçıl demokratik çabalarına, Kürt halkının barışçıl ve birlikten yana olan tutumuna, yine

hareketimizin bu temelde gösterdiği bütün iyi niyete ve demokratik çözüm arayışına rağmen, mademki bu düşman böyle büyük bir zulmü, katliamı imhayı bize reva görüp dayatmak istiyor, bizim de ona anladığı dilden cevap verme ve yaptıklarını misliyle ödetme tarihsel olarak boyun borcumuz olsun.

Önder APO "Dünyayı yenecek gücümüz olsa da hiç kimseye asla saldırmayacağız; ama dünya birleşip üzerimize gelse de demokratik haklarımızdan asla vazgeçmeyeceğiz" dedi. Çizgimiz yine budur. Mademki İran ve Suriye'yle birleşen ve bütün emperyalist devletçi sistemi arkasına alan Türkiye yönetimi bu kadar kararlı, bu kadar ısrarlı ve saldırgan, bizim de buna karşı demokratik direnme hakkımızı son ferdimize ve kanımızın son damlasına kadar kullanma görevimiz tarihsel bir borç olarak, şehit Hayri Durmuş'un omuzlarımıza yüklediği bir borç olarak önümüzdedir. Bunun gereğini yerine getirmek de bizim temel tutumumuz olacaktır. Mademki bunun dışında başka bir yol ve başka bir çözüm imkânı kalmamıştır, o zaman Kürt halkı kendi çözümünü kendi özgücüne dayanarak ve bedeli ne olursa olsun gerekirse son ferdine kadar direnenek yaratacağıdır. Bunu herkes böyle bilmelidir.

Hiçbir düşman gücü, ne kadar saldırgan olursa olsun ve ne kadar oyun oynarsa oynasın, Kürt halkının bu kararlılığını kıramayacaktır. Bu kararlılık temelinde yaratmak istediği özgür ve demokratik yaşamdan geri adım atıramayacaktır. Bu bir Önderlik kararı, bu bir parti kararı, bir halk kararıdır ve bu kararın gereği pratikte mutlaka mutlaka başarıyla yerine getirilecektir. Böyle bir kararlılık temelinde diyoruz ki,

Botan Şehitlerimizin Anıları Ölüm-süzdür!

Yaşasın Özgürlük Ve Demokrasi Mücadelemiz!

Yaşasın Meşru Savunma Direnişimiz!

Bijî RÊBER APO!

Bitti

Halk Savunma Merkezi

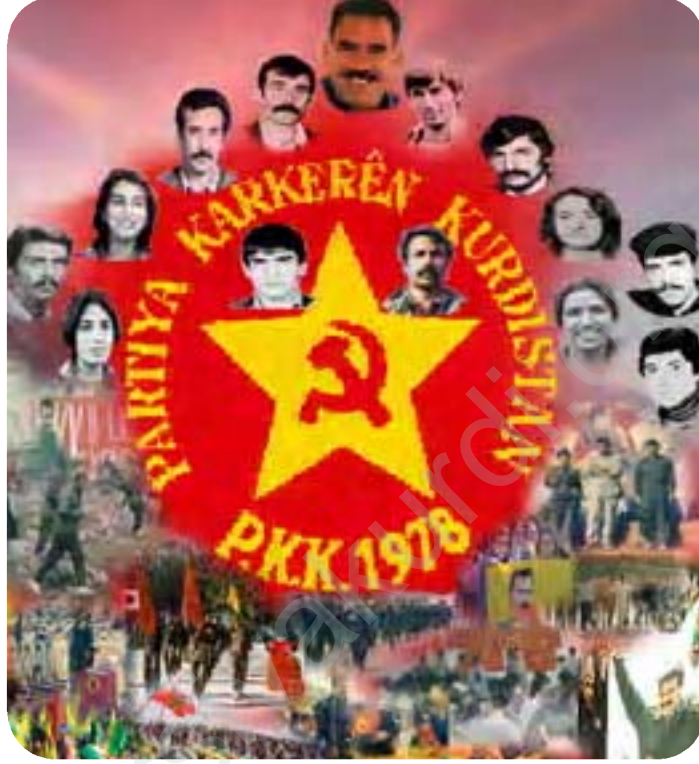
Pkk'nin Kuruluşunun 30. Yıl Dönümünde Yeniden Partileşme Hamlesini 10. Kongre Ruhuyla Geliştirelim!

Değerli Yoldaşlar!

Partimiz PKK'nin 10. Kongresi 21-30 Ağustos 2008 tarihleri arasında başarıyla yapılmıştır. Düşmanın imha ve tasfiye amaçlı saldırılarını en üst düzeyde yoğunlaştırdığı ortamda Hareketimizi temsil gücüne sahip yeterli bir sayı ve bileşimle toplanan kongremiz, tüm sorunları cesaretle gündemleştirerek tartışmış ve Önderlik çizgisinde somut çözümler üretmiştir. Yine **Önder APO'**ya ve kahraman şehitlerimize yüksek bağlılık temelinde gerçekleşen kongremiz, geliştirdiği eleştiri ve özeleştiriyi örgütsel anlamda tam bir açıklık ve netlik, Apocu ruhta tam bir kararlaşma ve birlik kongresi olmuştur. Tüm bu yönleriyle sağladığı gelişme ve ortaya çıkardığı güçle parti 10. kongremiz, düşmanın imha amaçlı saldırılarına karşı Özgürlük Hareketimizin verdiği en güçlü cevap olmuştur.

Değerli Yoldaşlar!

10. Kongremiz, her şeyden önce kapsamlı bir siyasi-askeri durum değerlendirmesi yapmıştır. Dünyamızın içinden geçtiği kaos sürecinde, bölgemiz Ortadoğu'da yaşanan ve adına üçüncü dünya savaşı denen çatışmanın günümüzdeki düzeyini ve olası gelişmelerini çok yönlü ve kapsamlı bir biçimde değerlendirmeye tabi tutmuştur. Özellikle küresel sistem adına bölgeye müdahale eden ABD'nin ve birinci dünya savaşı ardından bölgede oluşturulan ulus-devlet statükosunun günümüzde yaşadığı durumlar ile bunlara karşı PKK

öncülüğünde gelişen Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin Ortadoğu'da temsil ettiği demokratik Ortadoğu birliği siyaseti arasındaki mücadelenin güncel durumunu ve olası gelişmeleri irdelemiş, bu çerçevede Özgürlük Hareketimizin izlemesi gereken politikaları ve taktikleri net ve yeterli bir biçimde tespit etmeye çalışmıştır. Bu çerçevede bölgemizde var olan üç siyasi çizgi arasındaki mücadelenin bugününe ve geleceğine dair önemli bir düşünce açıklığı ve birliğini yaratmayı esas almıştır.

Bilindiği gibi ilk iki siyasi çizgi, yani küresel sermaye siyaseti ile ulus-devlet statükoculuğu bölgemiz açısından yabancıdır. Yani dış güçler tarafından ve kendi çıkarları doğrultusunda bölgemiz Ortadoğu'ya dayatılan

Komünar

siyasetler olmaktadır. Bunlara karşı partimizin öncülük ettiği demokratik Ortadoğu birliği siyaseti; bölgenin tarihsel ve toplumsal geçeğinden kaynağını alan, bölge halklarının çıkarlarını yansıtan, kardeşlik ve demokratik birlik içerisinde yaşamalarını öngören bir siyasal çizgidir.

Görüldüğü gibi, son dönemde ilk iki çizgi ciddi bir zorlanma ve tıkanmayı yaşamaktadır. Küresel sistem adına ABD müdahalesinin Afganistan, Irak, Filistin, Lübnan, Kürdistan gibi temel çatışma alanlarında nasıl bir zorlanma ve tıkanıklık içerisinde olduğu gözle görülebilecek kadar açık bir durumdur. Nitekim bu zorlanma ve tıkanma nedeniyedir ki, öngördüğü Büyük Ortadoğu Projesini pratikleştirememekte, Afganistan ve Irak gibi işgal ettiği sahalarda istikrarlı siyasal sistemler geliştirememekte, şer eksenini dediği ve düşman ilan ettiği alanlara dönük etkin ve aktif saldırı içine girememektedir.

Yine Ortadoğu'nun merkezi konumunda olan Irak'ta parçalanmayı yaşamış bulunan Birinci Dünya savaşının ortaya çıkardığı bölgenin ulus-devlet statükoculuğu da ciddi bir tıkanma ve çözümsüzlüğü yaşar durumdadır. Bir yandan küresel sermaye müdahalesinin baskıları, diğer yandan halkların özgürlük ve demokrasi mücadelelerinin zorlayıcılığı altında kendini savunabilmek için son yıllarda Türkiye- İnan- Suriye üçlü ittifakı biçiminde geliştirilmeye çalışılan dayanışmalar, bir-iki yıl ömür uzatmaktan öteye her hangi bir kalıcı sonuç vermemektedir. İçinde bulunduğumuz koşullarda, başta söz konusu bu devletler olmak üzere, tüm Ortadoğu'daki ulus-devlet yapısı ciddi bir tıkanmayı, zorlanmayı ve çözümsüzlüğü yaşamakta, her yandan gelen baskılar sonucunda ancak çıplak baskı ve zorla, şiddeti, terörü tırmandırarak, yine birçok ittifak yapıp bir birine dayanarak ömürlerini uzatma çabasını sürdürmektedirler.

Söz konusu her iki siyasal çizginin de en çok zorlandığı ve tıkanıldığı alanın Kürdistan sahası olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Hem ABD'nin yürüttüğü küresel sermaye siyaseti Büyük Ortadoğu Projesi temelinde

Kürdistan için öngördüğünü gerçekleştirememekte, hem de Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirmesi karşısında Kürdistan'ı ve Kürt toplumunu inkar eden ve imha etmek isteyen ulus-devlet statükoculuğu artık kendini yaşatamamaktadır. Başta Kuzey Kürdistan olmak üzere, Güney, Doğu ve Batı Kürdistan parçalarında gelişen özgürlük ve demokrasi mücadelesi, bu iki siyasal çizgiyi ciddi biçimde zorlamakta, çözümsüzlük ve tıkanma içine sokmaktadır. Bunun sonucundadır ki, son beş yıllık süre içerisinde Türkiye- İnan ve Suriye devletleri en ileri düzeyde üçlü bir anti-Kürt ittifakını oluşturarak kendi inkarcı ve imhacı sistemlerini yaşatma arayışları içine girmişlerdir.

Bunlarla beraber içinde bulunduğu tıkanıklığı aşmak için küresel sistem politikasını yürüten ABD'nin geliştirdiği ABD- Türkiye- Irak üçlü ittifakı projesi, Kürdistan ayağında ciddi zorlanmalarla yüz yüze kalmış durumdadır. Irak ve Türkiye yönetimlerini böyle bir ittifak içine çekmek üzere belli gelişmeler sağlamış olsa da, ABD siyasetinin en çok Kürdistan'da zorlandığı açıktır. Hem Kuzey, Doğu ve Batı Kürdistan'da PKK öncülüğünde yürütülen özgürlük ve demokrasi mücadelesinin gelişimi karşısında zorlanmakta, hem de Güney Kürdistan'da Kerkük sorunu, Irak'ta yeni bir sistem geliştirmede Kürtlerin rolünün ve yerinin tespiti konularında ciddi bir zorlanma ve çözümsüzlüğü yaşamaktadır. Bunlar sonucundadır ki, küresel sermaye sisteminin bölgesel yapılanması olan Büyük Ortadoğu Projesinin çekirdeği biçiminde ele alınan ABD- Türkiye- Irak üçlü ittifakı ve Kürtlerin bu ittifakın içine çekilmesi siyaseti tam bir sonuca ulaşmamaktadır.

Bu iki siyasal çizgi, yaşadıkları ciddi zorlanma ve tıkanıklığın sonucunda, 2007 yılında PKK öncülüğündeki Kürdistan Özgürlük ve Demokrasi Hareketine karşı kapsamlı bir saldırı ittifakı yapmıştır. 2007 Nisan'ından Kasım ayına kadar olan 6-7 aylık süre içerisinde yapılan görüşmeler ve hazırlık çalışmalarına dayalı olarak PKK'ye karşı yeni bir imha ve tasfiye planı doğrultusunda ve uluslar arası kom-

Komünar

plonun 10. yılında, komployu yeniden canlandırmayı ifade eden bir saldırı ittifakı oluşturulmaya çalışılmıştır. Bu ittifak, önce Türkiye'nin kendi içinde bir uzlaşma ve ittifak olarak ortaya çıkmıştır. Türkiye içinde başta Genelkurmay ve AKP ittifakı olmak üzere, CHP, MHP, bürokrasi ve diğer güçler de buna eklenip neredeyse tam bir milli cephe diyebileceğimiz bir uzlaşma ve ittifak yaratılmıştır. Ardından Türkiye- İran- Suriye üçlü ittifakını her düzeyde PKK ve Kürtlere karşı saldırı ittifakı olarak yeniden canlandırma gündeme getirilmiştir. Nitekim en son 5 Kasım 2007'de Bush-Erdoğan görüşmesi ile Türkiye içinde ve bölgesel düzeyde oluşan bu uzlaşma ve ittifak, küresel sermaye güçleriyle de bir uzlaşma ve ittifak haline getirilmiştir. Bu temelde PKK'ye karşı yeni bir imha ve tasfiye saldırısı ekonomik, siyasi, askeri, ideolojik, kültürel ve psikolojik bütün alanlarda yürütülmek üzere planlanıp, Aralık 2007'nin başından itibaren yoğun saldırılar biçiminde devreye konulmuştur.

Küresel sermaye siyaseti ile ulus-devlet statükoculuğu arasındaki PKK ve Kürt özgürlüğü karşıtlığı, bir diğer deyişle özgür Kürt karşıtlığının temel bir nedeni de, her iki siyasal çizginin yaşadığı zorlanma ve tıkanıklıktır. Her iki siyasal çizgi de bu biçimde birbiriyle uzlaşıp, ittifak yaparak yaşadıkları zorlanma ve tıkanıklığı aşmaya, PKK öncülüğünde gelişen Demokratik Ortadoğu Birliği siyasetini zayıflatmaya ve engellemeye çalışmaktadırlar. Böyle bir uzlaşma ve ittifakın diğer önemli bir nedeni ise, her iki siyasal çizginin de ortak bir ideolojik- paradigmatik çizgiye dayanıyor olmaları gerçeğidir. Günümüzde birbirlerinden farklı siyasal çizgiler olarak ortaya çıkıp, belli bir çatışma içinde olsalar da, biz iyi biliyoruz ki, bu iki siyasal çizgi de ortak bir ideolojiye dayanmaktadır. Her ikisi de hiyerarşik-devletçi toplum paradigmasını hayata geçirmeyi esas alan siyasal yapılanmalardır. Günümüzde her ikisi de kapitalist devletçi sistemin siyasal yapılanmaları olmaktadır. Milliyetçilik ideolojisine dayanmakta, kapitalist devletçi sistemin dünya üzerindeki hegemonyasını öngörmektedirler. Aralarındaki fark;

sadece sermaye sisteminin daha çok kar etme, daha fazla baskı ve sömürü uygulama, daha kapsamlı bir dünya hegemonyası gerçekleştirip- gerçekleştirememesi konusundadır. Bu yönüyle aralarında politik çıkar, çelişki ve çatışmadan öteye bir çelişki ve çatışma yoktur. Aynı ideolojik çizginin farklı iki politik eğilimi durumundadırlar. Buna karşın PKK öncülüğündeki Kürdistan Özgürlük Mücadelesi ise, ayrı bir ideolojik çizgiyi ve paradigmatik yaklaşımı esas almaktadır. Devletçi paradigmatı reddederek, demokratik konfederalizm çizgisinde değişik toplumsal kesimlerin demokratik örgütlülüğüne dayalı bir toplumsal yaşam sistemini öngörmektedir. Dolayısıyla baskı ve sömürden uzak, daha özgürlükçü ve demokratik bir toplumsal yaşamı ifade eden bir sistem olmaktadır. Bu yönüyle PKK'nin, küresel sermaye sistemi ve ulus-devlet statükoculuğu ile ideolojik çizgi farklılığı vardır. Bu anlamda bölgede ve bütün dünyada esasta çatışan iki ideolojik çizgi vardır. Biri, hiyerarşik devletçi toplum, üst toplum çizgisi; diğeri ise, ekolojiye ve kadın özgürlüğüne dayalı demokratik konfederalizm sistemini öngören demokratik toplum çizgisi.

İdeolojik alanda birbiriyle çelişki ve çatışma halinde olan bu iki çizgi, politik mücadeleye dönüştüğünde ise üç temel politik çizgi olmaktadır. Eğer 2007 yılında ABD-Türkiye-İran ittifakı, PKK'nin yürüttüğü Kürt Özgürlük Mücadelesi'ne karşı ekonomiden askeriye kadar birçok alanda saldırı temelinde oluşturulmuşsa, bunda bu güçlerin siyasal zorlanma ve tıkanıklığı kadar, ideolojik ve paradigmatik yakınlıkları ve birliklerinin de etkisi vardır. Nitekim bunun sonucunda 2007 yılının Kasım ayına gelindiğinde Türkiye yönetimi, on yıl önceki uluslar arası komployu yeniden diriltten bir saldırı ittifakını ortaya çıkartmaya çalışmıştır. Elbette geçen on yıllık süre içinde uluslar arası komplo ciddi biçimde darbelenmiş ve geriletilmiştir. Uluslar arası komplo-nun amaçları, hedefleri, yöntemleri, insanlık ve özgürlük karşıtı karakteri açığa çıkartılarak teşhir edilmiştir. Yine farklı güçlerin değişik çıkarlarının öne çıkması politikalarında deği-

Komünar

şikliklere yol açmıştır. Bu anlamda uluslar arası komplo ciddi bir zayıflama, birliğinin gevşemesi ve darbelenme gibi bir durumu yaşamıştır. Bu nedenle kuşkusuz Türkiye yönetiminin uluslar arası komployu yeniden diriltme çabaları on yıl öncekine göre, ancak zayıf bir ittifakı ortaya çıkartabilmiştir. Ayrıca böyle bir durumda KDP ve YNK gibi Kürt milliyetçi siyaseti on yıl önce uluslar arası komplo nun aktif bir tarafı iken, 2007 uzlaşmasında saldırılara pasif bir biçimde onay veren taraflar olarak ortaya çıkmıştır. Kısaca, Kürt Özgürlük Hareketini imha ve tasfiye amaçlı planlı yeni bir saldırı gündeme getirilse de, bu, on yıl öncesine göre önemli bir zayıflığı kendi içinde taşımıştır. Fakat Türkiye devleti yine de imha ve katliam amacından vazgeçmiş değildir. Kürdü inkar zihniyetinde ciddi bir değişiklik olmamıştır. Bu anlamda yeniden imha ve tasfiyeyi dayatmak üzere Kürt Özgürlük Hareketi ve Kürt halkı açısından büyük bir tehdit ve tehlike oluşturmuştur. Bu saldırının en başta İmralı'da **Önder APO**'ya dönük fiziki ve psikolojik işkenceyi had safhada geliştirme ve zehirleme temelinde yeniden fiziki imhayı dayatma gerçeği vardır. Bununla birlikte gerillaya karşı imha ve ezme operasyonlarını her türlü savaş yöntemlerini kullanma temelinde geliştirme söz konusudur. Yine Kürt halkına ve demokratik siyasete dönük her türlü baskı, işkence, tutuklama gündeme getirilmiştir. Sadece Kuzey Kürdistan'da ve Türkiye'de değil, Kürdistan'ın bütün parçalarında, Ortadoğu'da ve yurt dışında ekonomik, siyasi, askeri, psikolojik, kültürel saldırılar birlikte harekete geçirilerek Özgürlük Hareketimiz tümenden kontrol altına alınmak, sınırlandırılmak, tecrit edilmek, baskı ve saldırı altında darbelenip zayıf düşürülerek marjinal kılınmaya çalışılmıştır. Bu doğrultuda hem **Önder APO**'ya ve gerillaya, hem de bütün parçalarda ve yurt dışındaki halkımıza dönük 2007- 2008 kışı ve 2008 baharında çok kapsamlı saldırıların yürütüldüğü, en zorlu mücadele dönemlerinden birinin bu süreçte yaşandığı tartışma götürmezdir. Düşman cephesinin bu denli bir kapsama ve şiddete sahip saldırı-

rını, başta gerillanın Gabar, Oramar ve Zap direnişleri olmak üzere, halkımızın 8 Mart ve Newroz'larda yükselttiği, 2008 Şubat- Mart ve Nisan ayları boyunca her gün ve her saat devam ettirdiği büyük serhildanlarla Hareketimiz ve halkımız karşılayıp, boşa çıkartmıştır. Düşman cephesinin uluslararası komployu yeniden diriltme anlamına gelen imha ve tasfiye saldırıları, gerillanın ve halkımızın kış ve bahardaki güçlü, zengin eylemlilikler içeren cesur ve fedakar direnişiyle boşa çıkartılmış ve darbelenmiştir.

Bunun sonucunda 2008 Mart'ından itibaren PKK'yi imha ve tasfiye planında yer almış olan siyasal güçler arasında ciddi bir çelişki ve krizin yaşandığı bilinmektedir. Nitekim bu kriz, Türkiye'nin kendi iç siyasetinde yaşandığı gibi, bölgesel ve uluslararası güçlerle yaptığı ittifaklar noktasında da yaşanmıştır. Türkiye, ABD ve AB görüşmeleri, yine Türkiye'nin İran ve Suriye ile görüşmeleri bu krizi aşmak üzere 2008 baharı ve yaz başında yoğunluk kazanmıştır. Yine Türkiye içerisinde milliyetçi ve dinci klikler arasında ciddi bir iktidar çatışması olarak bu siyasi krizin yaşandığı açıktır. Bir yandan AKP'yi kapatma davasının gündeme gelmesi, diğer yandan

Komünar

sahte Ergenekon soruşturmasının buna karşı geliştirilmesi, bu temelde ciddi bir iç iktidar kavgasının yaşanması gerçekleşmiştir. Ancak sonuçta hem Türkiye içinde, hem de dış ittifaklar düzeyinde yeniden bir uzlaşma ve ittifak oluşturma durumu söz konusudur. Nitekim AKP'yi kapatma davası reddedilmiş, buna karşılık Ergenekon soruşturması da alt sınıra çekilerek İlker Başbuğ- Tayip Erdoğan görüşmesi temelinde yeni bir Genelkurmay-AKP uzlaşma ve ittifakı ortaya çıkartılmıştır. Kısaca, Türkiye'nin askeri ve siyasi yönetimi PKK'ye karşı savaş konusunda kendi aralarında yeni bir uzlaşma ve ittifak yapmışlardır. Benzer bir biçimde Türkiye'nin İran ve Suriye ile PKK'ye karşı ittifaklarını yenileme çabasının yanında, ABD ve AB ile de PKK'ye karşı yeni bir saldırı yürütme konusunda tekrardan bir uzlaşma durumu söz konusu olmuştur. Nitekim küresel sermaye siyasetini yürüten bu güçlerin yaşadığı zorlanma ve tikanıklık, bunları Türkiye yönetimiyle yeniden PKK karşıtı ittifak yapmaya götürmüştür. ABD ve müttefikleri, Türkiye'ye destek vererek PKK üzerinde baskı oluşturma, dolayısıyla bunun sonucunda fazla umutlu olmasalar da, ABD- Türkiye- Irak üçlü ittifakını yaratma arayışını bir kez daha 2008 güzünde sürdürme kararında olduklarını ortaya koymuşlardır. Küresel sistem, bir yandan böyle bir politikayla tikanıklığını aşmak isterken, diğer yandan ABD- İran gerginliği artmakta, tikanıklık kendisini Kafkasya'daki çatışmada daha çok açığa vurmuş bulunmaktadır. Gürcistan üzerindeki çatışma neredeyse NATO ile Rusya'yı yeniden karşı karşıya getirmiştir. Bütün bunlar Ortadoğu'da yaşanan üçüncü dünya savaşının birer parçası olduğu gibi, aynı zamanda küresel sermaye sistemi adına ABD'nin Ortadoğu'ya yönelik geliştirdiği müdahalenin yaşadığı zorlanma ve tikanıklığın da birer işareti olmaktadır. Bütün bunları kapsamlı ve ayrıntılı bir biçimde tartışarak değerlendiren parti 10. kongremiz, siyasi durumlara ilişkin şu iki temel tespiti yapmıştır:

Birinci siyasi tespit, mevcut yaşanan çelişki ve çatışma durumu göstermektedir ki,

Kürdistan özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirmek açısından imkan ve fırsatlar güçlü bir biçimde vardır. Bu konuda imkan ve fırsat anlamında bir azalma ve zayıflamaktan ziyade; mücadele tarihimizin en güçlü fırsat ve imkanına sahip olduğumuz bir dönemi yaşadığımız tartışma götürmezdir. Bu elbette oldukça ciddi ve önemli bir durumdur. Madem ki, özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirmek için bu kadar güçlü bir fırsat ve imkan elimizde mevcuttur, o halde tüm örgüt ve kurumlarımızın ve halkımızın bu fırsat ve imkanları yerinde ve zamanında güçlü bir biçimde değerlendirerek pratikleştirmesi gerekir.

İkinci temel siyasi tespit ise, mücadelemiz açısından bir yandan böyle bir imkan ve fırsat düzeyi olsa da, diğer yandan hem küresel sistem, hem de ulus-devlet statükoculuğunun, Kürt sorununun çözümünde yeterli adım atacak düzeyde olmamaları, yine inkar ve imha zihniyetinde ve politikasında da güçlü bir değişikliği yaşamamış olmaları durumudur. Nitekim bu durum, onları, PKK'yi imha ve tasfiye planı doğrultusunda kendi aralarında uzlaşma ve ittifak yapmaya götürmektedir. Bu doğrultuda Türkiye, ABD, İran gibi birbiriyle çelişki ve çatışma içinde olan güçleri PKK'ye karşı birleştiren 2007 yılında yaptıkları çok yönlü ittifak düzeyi, gerillanın ve halk serhildanlarının kış ve bahar sürecindeki gelişimi karşısında ciddi bir darbe yemiş olsa da, halen yeniden onarılarak ve hazırlıklar yapılarak pratiğe geçirilmeye çalışılmaktadır. Özellikle 2008 güz döneminde böyle bir uzlaşma ve ittifak temelinde, başta askeri alan olmak üzere diğer tüm alanlarda Özgürlük Hareketimize ve halkımıza dönük kapsamlı bir imha saldırısının gelişme olasılığı vardır. Bu, Hareketimizin geleceği açısından, yine Kürt halkının özgür varlığı ve geleceği açısından ciddi bir tehdit ve tehlike oluşturmaktadır. Bu durumun da görülmesi, dolayısıyla bu ciddi tarihsel tehdit ve tehlikenin bertaraf edilmesi için gerekli her türlü tedbirin zamanında alınması gereği vardır.

Siyasi, askeri durum üzerine bu iki temel tespiti yapan parti 10. kongremiz, içinde bu-

Komünar

lunduğumuz süreçte izlememiz gereken siyasetler ve içinde olmamız gereken taktik mücadele açısından şu önemli kararlara ulaşmıştır:

Birincisi, bize imha ve tasfiyeyi dayatan, bu konuda gözü karaca saldırı içinde olan, hep kök kazıktan söz eden saldırgan güçlere karşı demokratik siyasi mücadeleyi, gerilla ve serhıldan temelinde orta yoğunluklu düzeyde geliştirmektir. Yani bizi yok etmek isteyen, marjinalleştirip tasfiyeye uğratmayı hedefleyen, bu uğurda ve doğrultuda planlı saldırı yürütmeye çalışan güçler karşısında direniş mücadelesini çok yönlü, zamanında, planlı ve etkili bir biçimde geliştirmektir. Bu konuda parti hareketimizin şimdiye kadar yaşadığı kararlılık düzeyi 10. kongre gerçeğimizde bir kez daha canlandırılmış ve en yüksek seviyeye çıkartılmıştır. Saldırı nereden gelirse gelsin, saldıran kim olursa olsun meşru savunma çizgisinde kendimizi savunmak, yine Kürt halkına inkar, imha ve köleliği dayatmaya çalışan güçlere karşı halkın demokratik siyasi haklarını elde edebilmek, Kürt halkının özgür-demokratik yaşama kavuşmasını sağlayabilmek için halkımızın siyasi-demokratik serhıldanı biçimindeki halk mücadelesini en güçlü bir biçimde geliştirmek önem taşımaktadır. Her türlü imha ve tasfiye amaçlı saldırganlığı kıracak olan, direniştir. Direnmek; özgür ve demokratik yaşamı elde etmenin, kazanmanın tek ve en temel yoludur. Bu da iki ayak üzerinden gelişmektedir: Bunlardan biri, gerillanın meşru savunma çizgisi temelindeki fedai direniş; diğeri ise, halkın çok yönlü ve zengin eylemliliğine dayanan demokratik serhıldanıdır. Dolayısıyla yeniden bir uzlaşma ve ittifak yaratılarak, planlı bir biçimde halkımıza ve Hareketimize karşı geliştirilmeye çalışılan imha ve tasfiye amaçlı saldırı planlarını kırabilmek için, çok yönlü ve zengin bir eylem çizgisine dayalı olarak direniş mücadelesini aktif, etkin bir biçimde, zengin yöntemlerle, bu saldırganlığı kıracak bir yoğunluk düzeyinde yürütmek önümüzdeki en temel görev olmaktadır. Bu bakımdan zengin ve yaratıcı bir eylem çizgisini hem serhıldan alanında, hem de meşru savunma alanında gerilla cephesinde pratik-

leştiriminin gereği vardır. Dar, tek yanlı, süreci karşılamayan, onun gerisine düşen, alt yoğunluğu ifade eden eylemlilik, sürecin başarıyla kazanılması, imha ve tasfiye planlarının kırılması açısından yeterli olmayacaktır. Bu bakımdan hem eylemin niceliğinde, hem de nitelik düzeyinde içinde bulunduğumuz siyasi koşulları karşılayacak bir yeterliliğe ulaşmak gerekmektedir. Diğer yandan, her açıdan çok yönlü, zengin ve yaratıcı bir eylem çizgisine ihtiyaç vardır. Hem gerilla cephesi, hem de serhıldan cephesinin bu gerçeği görerek hareket etmesi gerekir. Nitekim mevcut durum bu konuda dar ve kısmen yetersizlik ifade etmektedir. Bu darlığı ve yetersizliği düşüncede ve pratikte aşmak üzere tüm kadro yapısının ve gerillanın süreci direniş süreci olarak görüp yüklenmesi, eylem çizgisinde nicel ve nitel düzeyde bir yeterliliğe ulaşması kesinlikle gereklidir. Ancak, bu temelde gelişecek başarılı bir direniş, Kürt sorununun demokratik siyasi çözümünün önünü açabilecektir.

İkinci önemli politik duruşumuz, düşmanın ulusal bünyede geliştirmeye çalıştığı oyunlara karşı duyarlı olmak ve onları bozmak noktasındadır. Nitekim Gabar, Oramar ve Zap direnişleri karşısında, yine halkımızın geliştirdiği bahar serhıldanları karşısında imha ve tasfiye planını başarıyla hayata geçiremediğini gören inkar ve imhacı güçler bir oyun anlamına da gelen Kürt örgütleri arasındaki iç çatışmayı tahrik ve teşvik etme doğrultusunda yeni bir politik arayışa yönelmişlerdir. Savaşı KDP ve YNK'ye ihale etmeye, böylece geçmişte olduğu gibi, Kürtler arası yeni bir iç çatışma yaratarak PKK'yi imha ve tasfiye planını başarıya götürmek isteyen bir çaba içine girmişlerdir. Bu doğrultuda Mart ayından bu yana KDP ve YNK ile geliştirilen gizli-açık çok yoğun görüşmeler vardır. Birçok taviz verilmeye, bu güçler PKK'ye karşı savaş içine çekilmeye çalışılmaktadır. Nitekim bu doğrultuda ABD'nin de belli bir baskı ve teşvikinin olduğu gözle görülebilecek kadar açık bir olgudur. Geçmişin "Kürt'ü Kürt'e kırdırma" politikası bu gün yeniden mevcut Kürt örgütleri arasında bir iç çatışmaya yol açarak gerçek-

Komünar

leştirilmek istenmektedir. Bu durum bir yandan da Türkiye devletinin PKK karşısındaki yenilgisinin ilanı olmaktadır. Yine Türkiye-ABD- İran ittifakına dayalı PKK'yi imha ve tasfiye planı doğrultusundaki saldırının yenilgiye uğradığının, başarısız kaldığının açık göstergesi olmaktadır. Kendi güçleriyle PKK'yi imha ve tasfiye planını başarıyla pratikleştiremeyeceklerini gören bu güçler, şimdi savaş KDP ve YNK'ye ihale etmek, Kürtler arası çatışma haline getirmek, böylece Kürt'ü Kürt'e kırdırma politikasıyla PKK karşısında sonuç almak istemektedirler. Bunun bir düşman oyunu olduğu, Kürt'ü inkar eden ve imha etmek isteyen sistemin bu oyunu geliştirmeye çalıştığı, dolayısıyla iç çatışmanın inkar ve imha sistemine hizmet ettiği tartışma götürmez bir gerçektir. Bu hususu bu biçimde değerlendiren kongremiz, PKK'nin Kürtler arası iç çatışmanın tarafı olmayacağı hususunu bir kez daha tespit etmiştir. Diğer yandan inkar ve imha sistemine hizmet eden ve onun bir oyunu olarak geliştirilmeye çalışılan Kürtler arası iç çatışma durumunu engelleyebilmek için her türlü yöntemle, yoğun bir çaba içerisinde olması gerektiğini kararlaştırmıştır. Daha da ötesi, bırakalım çatışmayı, içinde bulunduğumuz süreçte demokratik ulus çizgisinde bütün Kürt siyasi örgütlerini bir ulusal strateji ve tutum doğrultusunda ilişki, ittifak ve birliğe ulaştırmanın en doğru bir siyaset olduğu ve

PKK, teorisi ve programıyla Kürt özgürlüğünü ve demokrasisini komşu halklarla birlikte iç içe demokratik konfederalizmi örgütleyip geliştirme temelinde yürütme anlayışına sahiptir.

Kürt Özgürlük Mücadelesinin bu siyaseti güçlü bir biçimde geliştireceği tespitini de yapmıştır. Bu anlamda Kongre Gel Genel Kurulunun bir Ulusal Konferans temelinde bu çalışmaların yapılması tutumunu doğru bulmuş ve böyle bir ulusal birlik yaratıcı konferans ve

kongre düzeyinde çalışmaların yapılması gerektiğini tespit ederek, tüm Kürt siyasi güçlerini bu temelde çağrı yapmayı kararlaştırmıştır.

Siyasetlerimiz açısından üçüncü temel husus, Kürt demokrasisini komşu halkların demokratik yapılanmalarıyla birlikte geliştirmektir. Bu da komşu halklarla demokratik birlik ve ilişki içerisinde kardeşçe yan yana yaşama çizgisinin bir gereği olmaktadır. Nitekim PKK, teorisi ve programıyla Kürt özgürlüğünü ve demokrasisini komşu halklarla birlikte iç içe, demokratik konfederalizmi örgütleyip geliştirme temelinde yürütme anlayışına sahiptir. Hatta bunu sadece komşu halklarla da değil, Ortadoğu düzeyinde bir demokratik konfederalizmi geliştirerek, Ortadoğu halklarının konfederal birliğini yaratma temelinde yürütme anlayışı ve istemi söz konusudur. İçinde bulunduğumuz süreçte hem bölge gericiğine karşı etkin, aktif mücadele edebilmek ve Ortadoğu üzerinde oynanan oyunları bozabilmek için, hem de imha saldırılarını boşa çıkarabilmek için, halkların demokratik ilişki ve ittifakını geliştirmeyi 10. kongremiz, önemli bir siyasi görev olarak belirlemiştir. Bu çerçevede de komşu halklarla, onun demokratik güçleriyle her türlü ilişki, güç birliği, çatı örgütlenmeleri de dahil her türlü örgütsel ilişki ve ittifak içerisinde olmayı, demokrasi mücadelesini halkların ve demokratik güçlerin ittifakı, birliği ve dayanışması temelinde geliştirmeyi gerekli görmüş; bütün Ortadoğu halklarının demokratik güçlerini Kürt halkıyla, Kürt Özgürlük Mücadelesiyle böyle bir ilişki ve ittifak içerisinde olmaya çağırmayı kararlaştırmıştır.

10. kongremizin, başta ABD ve AB gibi dış güçlere dönük de bir uyarısı olmuştur. Bu güçler, Kürt soy kırımının destekçisi ve ortağı olmamalıdır. Kürt halkı üzerinde geliştirilen katliamların bir tarafı haline gelmemelidirler. PKK'yi ve Kürt halkını düşman ilan etmek hiç kimseye fayda getirmez. Tarihsel olarak böyle bir soy kırımın suç ortağı olmak yerine, mümkünse ve güçleri yetiyorsa Kürt sorununun demokratik çözümü için ilgili güçleri teşvik etmek, demokratik çözüme destek ver-

Komünar

mek, böylece barışçıl-demokratik çözümün gelişmesini istemek herkes açısından yarar getirecek doğru bir tutum olmaktadır. Özgürlük Hareketimiz, kendisine saldırılmadıkça hiç kimseye karşı düşmanlık yapma ve saldırma gibi bir tutuma kesinlikle sahip değildir. Ancak kendisine saldırılıp, imha edilmek istendiğinde de; saldıran kim olursa olsun, ne kadar güce sahip olursa olsun özgürlük ve demokratik yaşam için sonuna kadar direneceğinin de bilinmesi gerekir.

Sonuç olarak, Özgürlük Hareketimiz, siyasi ve askeri alanlarda yürütmeyi öngördüğü bütün bu çalışmaları ve geliştirmeyi hedeflediği mücadeleyi "Êdi bese" hamlesinin ikinci aşaması olarak tanımlayıp planlamış ve buna göre kendisini hazırlayarak, pratikleşme süreci içerisine girmiştir. "Êdi bese" hamlesi her türlü imha ve tasfiye amaçlı saldırıya karşı savunma savaşını ve halk serhildanını orta yoğunluk düzeyinde geliştirmeyi, düşman oyunu anlamına gelen iç çatışmaları önleyerek, Kürt ulusal birliğini yaratmayı, komşu halklarla demokratik konfederalizm çizgisinde ilişki ve ittifak içerisinde olmayı öngörmektedir. Bu temelde **Önder Apo**'nun özgürlüğünü sağlayacak şekilde tüm Hareketimizin ve halkımızın gücünü harekete geçirmeyi hedeflemektedir. Ancak böyle bir direnişle mevcut siyasi ortamı yönlendirebileceği, imha ve tasfiye amaçlı saldırıları boşa çıkartabileceği kanaatindedir. Bunu başarabilmek için de tüm kadro ve gerilla güçlerine duyarlı olma, örgütlü davranma, zengin ve yaratıcı bir eylem çizgisine sahip olma ve sürecin gerektirdiği eylemsel görevleri yerinde, zamanında başarıyla yürütme çağrısı yapmıştır.

Değerli Yoldaşlar!

Siyasi - askeri durum ile birlikte, parti 10. kongremizin önemle ele aldığı diğer bir husus ise, örgütlenme çalışmaları, yani Demokratik Konfederalizm sisteminin inşa çalışmaları olmuştur. Her ne kadar Kongra Gel Genel Kurulu altıncı kez toplanmış ve belli bir sistem kazanmış olsa da, yine son dört yıllık süreç içerisinde farklı alanlarda komün, meclis düzeyinde belli çalışmalar yürütülmüş bulunsa da,

Önder APO'nun tanımladığı " Demokratik Konfederalizm" sistemini örgütlemeye henüz çok yetersiz ve zayıf bir konumda olduğumuz tartışma götürmez bir gerçektir. Her şeyden önce bu konuda zayıf tutumlar, yüzeysel ve dar yaklaşımlar, kendine göre keyfi ele alışı söz konusudur. Ciddi eksiklikler ve hatalar vardır. Kadronun öncülük görevleri adeta yok sayılmaktadır. Sistemin geliştirilmesinde kadın ve gençlik öncülüğü yeterince değerlendirilmemektedir. Yine meclis ve komün düzeyine dayalı bir toplumsal ve işleyiş sistemi yeterince anlaşılmamakta ve ya hazmedilmemektedir. Halktan, kitlelerden kopukluk söz konusudur. Özellikle tabana inme, ezilen ve yoksul kitleye gitme, onları örgütleme konusunda ciddi bir yetersizlik ve isteksizlik söz konusudur. Yani doğru bir kitle çizgisi izlenmemektedir. Bu nedenlerle kongremiz her şeyden önce mevcut halk örgütlenme çalışmalarının hata ve yetersizliklerini açığa çıkartmış, bu faaliyetleri ayrıntılı ve kapsamlı bir biçimde değerlendirmeye tabi tutmuş, çözümlenmiş, hata ve yetersizlikleri belirleyerek bunların mutlaka aşılmasını kararlaştırmıştır.

Kürdistan'da örgüt ve eylem iç içedir. **Önder APO**, her zaman bu gerçeği ifade etmiş, bunu vurgulamıştır. Kongremiz de eylemle örgütün iç içe olma gerçeğine vurgu yapmıştır. Ne kadar örgütlülük varsa ve halk örgütlenirse, o kadar siyasi -askeri eylem gelişir. Bunun tersi de doğrudur. Ne kadar mücadele edilir, eylem geliştirilirse, örgütlenme çalışmalarının önü o kadar açılır. Halkı örgütlenme zemini o kadar güçlendirilir. Dolayısıyla imha ve tasfiye amaçlı saldırılara karşı orta yoğunluklu düzeyde bir demokratik direniş geliştireceksek, bu, ancak güçlü bir halk örgütlülüğüne dayanılarak başarılabilir. Yine yeterli bir gerilla katılımı ve örgütlülüğü olursa, orta yoğunluklu direnişe denk düşecek bir savunma savaşı geliştirilebilir. Yine KCK sisteminin her alandaki örgütlülüğü geliştirilirse, komün ve meclis yönetimine dayalı örgütlenme sistemi var edilirse ve bu temelde bütün kesimler kendi özgünlüklerinde örgütlenirler, iradeleri açığa çıkartılır, katılımları sağlanır ve ha-

Komünar

rekete geçirilirse, o zaman halk serhıldanı siyasi sürecin ihtiyaç duyduğu zamanda ve yeterlilikte geliştirilebilir, süreklilik kazanabilir, zengin bir halk eylemliliği ortaya çıkarılabilir. Bu bakımdan da eylem çizgisinin başarıyla geliştirilebilmesinin de örgüt çalışmasına bağlı olduğunu bilmek, görmek, anlamak, buna göre halk örgütlenme çalışmalarına en az eylem kadar önem vermek gereklidir. Nitekim "Êdi bes e" hamlemizin ikinci aşamasının birincil yanı; gerilla ve serhıldan temelindeki direniş eylemlerini orta yoğunluklu düzeye çıkartmak olurken, ikinci önemli yönü de; demokratik konfederalizmin inşasını özellikle yerleşim birimlerinde, halk tabanında gerçekleştirerek bütün Kürdistan parçalarında ve yurt dışında demokratik konfederalizmi işleyen bir sistem, halkın yaşadığı ve kendini yönlendirdiği bir sistem haline getirmektir. Bu açıdan "Êdi bes e" hamlemizin bu aşamada önemli bir görev ve çalışma alanı, halk örgütlenmesi çalışmaları yani demokratik konfederalizmin inşa çalışmaları olmaktadır. Bu konuda 10. kongremiz, değişik çalışma alanlarına ilişkin ve bu temelde halkın örgütlenmesi yönünde kapsamlı değerlendirmeler yapmış ve karar almıştır. Ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel, ideolojik, savunma ve bütün alanların örgütlenmesine ilişkin kapsamlı kararlara ulaşmıştır. Bunlar yazılı kararlar olarak mevcuttur ve tüm yoldaşlar kuşkusuz bunları okuma, inceleme ve bu temelde kendi çalışmalarını planlama imkanı bulacaklardır. Burada bu kararların önemlileri ya da bu kararları hayata geçirmede dikkat edilmesi gereken, onları başarıyla hayata geçirmemizi bize sağlayacak olan bazı hususlar üzerinde durmak istiyoruz.

Bunlardan birincisi, mevcut durumda halk örgütlenmesi, yani demokratik konfederalizmin inşasında parti öncülüğünün rol ve görevlerinin yeterince anlaşılması ve dikkate alınmaması konusudur. Yani halkı örgütlenme ve eyleme geçirmede adeta kadro öncülüğünün, parti öncülüğünün anlaşılması ya da inkar edilmesi gibi bir durum yaşanmaktadır. İster eylemsel, ister örgütsel görevler dik-

kate alınsın, bu konudaki bütün hata ve yetersizliklerin merkezinde öncülük görevinin başarıyla yerine getirilmemesi vardır; öncülüğün rolünü oynamaması vardır. Kadrolar adeta örgüt ve eylem çalışmalarına öncülük etme görevini yadsımaktadırlar. Sanki böyle bir görevleri yokmuş gibi davranmaktadırlar. Bu kesinlikle yanlıştır. Bu tasfiyeci bir anlayıştır ya da tasfiyecilikten kalan bir anlayış savrulmasıdır. Bunun kesinlikle böyle görülmesi gerekiyor. Oysa kadronun öncülük görevini yerine getirmesi olmasa, parti öncülüğü olmasa halk nasıl bilinçlenir, nasıl eğitilir, nasıl örgütlenir ve eyleme çekilir? Kürdistan'da bilinçsiz ve örgütsüz her hangi bir eylem söz konusu olabilir mi? Oysa **Önder APO**, hep "Kürdistan'da örgütsüz yaprak bile kıpırdamaz" dedi. Kendiliğinden hiçbir şey olmaz. Her şey bilinç ve örgüt çalışmasıyla gerçekleşir. Peki, bilinçlendirme ve örgütlenme çalışmasını kim yapar? Elbette ki kadro yapar, kadronun örgütlülüğü yapar; yani parti yapar, parti öncülüğü yapar, parti öncülüğü biçiminde var olan kadrolar yapar, her alanda örgütlenmiş parti komite ve hücreleri yapar. Bu bakımdan halkı örgütleyebilmek için ve eyleme çekebilmek için her şeyden önce bu görevi yürütmek üzere kadroların örgütlenmesi, parti örgütlülüğünün geliştirilmesi gerekir. Her yerde parti komite ve hücrelerini, temsilciliklerini kurmak lazımdır. Parti komitelerinin, komünlerinin, temsilciliklerinin inşa edilmediği yerde elbette ki, halk örgütü ve eylemi olmaz. Şunu bir formül olarak bileceğiz: Bir yerde ne kadar parti örgütlülüğü varsa, o kadar halk örgütlülüğü ve eylemi olur. Bu bakımdan da kadroları, partiyi halk içinde örgütlemek, bunun için mıntıka, bölge, parça vb yerleşim birimlerinde parti komün ya da hücrelerini örgütlemek, parti temsilcilik veya örgütlerini kurmak, komiteleşmelere gitmek gereklidir. 10. kongremiz, parti örgütlenme çalışmalarını bu düzeyde yürütmek üzere gerekli tüzük değişikliklerini yapmıştır. Bütün bu parti örgütlenme çalışmaları 10. kongre tüzüğümüzün bir hükmü olmaktadır. Bu bakımdan da, tabanda parti örgütlülüğünü geliştirmek, kadroyu halkı örgüt-

Komünar

lemek ve eyleme çekmek üzere görev ve sorumluluk altına almak, böylece her alana ve tüm görevlere kadro örgütlülüğünü yaymak temel görev durumundadır.

Diğer yandan, elbette böyle bir örgütlenmeyle birlikte, kadronun da görev ve sorumluluklarının gereğini başarıyla yerine getirmesi gerekir. Öncülük görevlerini ertelemeksizin ve reddetmeksizin uygulaması lazımdır. Örgüt ve eylem çalışmasında bunu mutlaka yapmalıdır. Bunun için parti ideolojisini kitlelere götürme, taşıma, kitleleri bu temelde bilinçlendirme, eğitme ve böylece örgüt ve eylem içine çekme gücünü göstermelidir. Bunu yapabilmek için de, elbette kadrolar parti ideolojisini iyi özümsemeliler, parti temsilciliğini iyi yapmalılar, ikna edici, kazanımcı, çekici bir pratik çalışmanın sahibi olmalılar ve halka örnek olabilmeliler. İnsanları iten, rahatsız eden, muğlak, moralsiz düşüren, uzaklaştıran değil de; çeken, coşku ve moral veren, etkileyen, bilinçlendiren, eğiten, her şeyiyle halka örnek olan bir temsil gücüne mutlaka ulaşmalıdırlar.

İkinci olarak, Demokratik Konfederalizmin inşasında kadın ve gençlik öncülüğünün doğru anlamak, sahiplenmek ve pratikleştirmek gerekir. Bir kavram olarak hep kadın ve gençlik öncülüğü denilse de, bu yeterince anlaşılmamakta ve özellikle de pratikleştirmede zayıf kalmaktadır. Kadın ve gençlik, Demokratik Konfederalizm sisteminin inşasında ve yürütülmesinde nasıl öncü olacaktır? Kuşkusuz ancak Demokratik Konfederalizm ilkelere temelinde ve en geniş biçimde kendini örgütleyerek bu öncülük görevini yerine getirebilir. Bu öncülük sadece bir ideolojik öncülük ya da söz, laf öncülüğü değildir; bir örgütsel öncülüktür. Örgütsel öncülüğün gereklerinin yerine getirilmesi de ancak, kadın ve gençlik kitesinin Demokratik Konfederalizm çizgisinde ve her alanda en güçlü, yaygın örgütlenmeye kavuşturulmasıyla mümkün olur. Oysa dikkat edilirse, kadın ve gençliği örgütleme çalışmalarında ciddi zayıflıklarımız vardır. Her ne kadar bir isimlendirme, program, sözleşme ortaya çıkarma, tanımlama anlamında kadın ve gençlik konfederalizmleri kendileri-

ni tanımlamış, ilan etmiş olsalar da; hem KJB örgütlenmesinde, hem de Komalén Cıwan örgütlenmesinde, özellikle bu örgütsel yapıların tabana taşırılmasında, özgürlük mücadelemize katılmış olan geniş kadın- gençlik kesimlerinin örgütlü yaşayan ve çalışan bir duruma getirilmesinde ciddi zayıflıklar söz konusudur. Bu konuda örgütlülük zayıf olduğu müddetçe de, elbette kadın ve gençlik hem yeterince eylem öncülüğü yapamamakta, hem de diğer kesimlerin örgütlenmesi için üzerlerine düşen görev ve sorumluluğun gereğini yeterince yerine getirememektedirler. Bunun için de sadece, "kadın ve gençlik öncü" dememek lazım. Sistemin öncüsü olacak hale getirmek gerekir. Neyle olabilir bu? Kuşkusuz kadın ve gençliğin eğitimiyle, bilinçlendirilmesi ve örgütlenmesiyle olur. En geniş kadın ve gençlik kesimlerini her alanda bilinçlendirme, örgütlenme ve harekete geçirmekle olur. Öncülük, pratikte ancak böyle gerçekleşir, hayat bulur. Dolayısıyla da stratejik olarak belirlediğimiz kadın ve gençlik öncülüğü bu biçimde örgüte kavuşturulur, örgütlü bir biçimde bu kesimler pratikleştirilir ve harekete geçirilir ise öncülük görevi sağlanır.

Bu konuda elbette birincil görev kadın ve gençlik örgütlerimize, kadrolarımıza, çalışanlarımıza düşmekle birlikte; kitle içinde çalışan tüm parti kadrolarının, komite ve hücrelerinin böyle bir görevin yerine getirilmesinde sorumlulukları vardır. Genel tüm partimiz, kadın ve gençlik öncülüğünün örgütlenilerek gerçekleştirilmesinden sorumludur. Bu konuda gerektiği kadar çalışma yürüterek, plan, proje, düşünce üreterek, gerektiği yerde eleştiri, uyarı, öneri ortaya koyarak kadın ve gençlik örgütlülüğünün her alanda, Önderlik çizgisine uygun bir biçimde ve başarıyla geliştirilmesine katkı sunmak, hizmet etmek üzere her kes, her kadro elbette görevlidir ve çalışma yürütmek ile sorumludur.

Demokratik Konfederalizmin inşasında, yani değişik halk kesimlerinin örgütlenilip Demokratik Konfederal ilişki içerisine çekilmesinde Üçüncü önemli husus, izlenecek kitle çizgisi hususudur. Bu da stratejimizin temel

Komünar

bir unsuru olmaktadır. Nitekim kadın ve gençlik öncülüğü sistem açısından stratejik olarak esas alınıyor, ama bu sadece genel bir kavram değildir. Kadın ve gençlik öncülüğü ancak, gerçekten özgürlüğe ve demokrasiye ihtiyacı olan kadın ve gençlik kesimlerine, halk kesimlerine inilerek yapılırsa sistemin ayakları doğru oturmuş olur. Yani değişik kesimlerin sistemin örgütlenmesindeki yerleri, rolleri, sorumlulukları farklıdır. Hiç kimse ağalara, beylere dayanarak kadın özgürlüğüne ve ekolojik sisteme dayalı Demokratik Konfederalizmi inşa edemez. Özgürlük, eşitlik ilkelerini öngören demokrasiyi yaratamaz. Yine hiç kimse kaypaklığıyla, kararsızlığıyla tanımlanan orta kesimlere dayanarak bir demokratik direniş örgütleyemez. Topyekun imha saldırılarına karşı direnmek ve onu yıkmakla yükümlü olan demokratik halk örgütü orta kesime dayanarak inşa edilemez. O kesimin böyle bir ufku yoktur, ilkesi yoktur; özgür-eşit yaşama bilinci yoktur ve saldırılar karşısında direnme gücü de yoktur. Demek ki, kadın ve gençlik öncülüğüne dayalı Demokratik Konfederalizmin inşası, ağalarla, beylerle, küçük burjuvazi yani orta kesimle olmaz. Ancak bunu yoksul halk kesimi, yoksul halk tabanı gerçekleştirebilir. O bakımdan da doğru bir kitle çizgisine halk örgütlenme çalışmalarında sahip olmamız gerekmektedir. Kadın ve gençlik öncülüğüyle birlikte, kitle çalışmamızın birincil alanı olarak; en çok ezilen, en çok yoksul olan, işçi, memur, işsiz kesimleri esas almamız gerekir. Bu kesimlerin herkesten çok özgürlüğe, eşitliğe, demokrasiye ihtiyacı vardır. Halk örgütlenmesinde en fazla bu kesimler çıkar sağlayabilir. Bu kesimler imha amaçlı saldırılar karşısında en fazla direnebilir. Bu bakımdan da kitle çalışmamızın birinci hedefi ve temel kitlemiz ezilen yoksul kesimler olmalıdır. Halkın ezileni, yoksulu, işçisi, emekçisi, köylüsü, memuru; kadının çalışanı, yoksulu, en çok ezileni, en çok köleleştirilmiş olanı; yine gençliğin en fazla çalışan işçisi, işçileştirilen, işsiz kılınan, gelecekte yoksun kılınan kesimleri olmalıdır. Yani Demokratik Konfederalizmi dayandıracığımız birincil halk kesimini iyi be-

lirlemeliyiz. Ona bağlı olarak, onu esas alma temelinde bütün orta kesimleri, yurtsever demokrat varlıklı kesimleri de örgütleyip katmalıyız. Onları da kuşkusuz reddetmemeli, Demokratik Konfederalizm sisteminin içine çekmeliyiz. Kendi örgütlenmeleri temelinde kendi iradelerini demokratik ölçüler çerçevesinde yansıtmak şeklinde çekmeliyiz, ama demokratik konfederalizmi onlara dayandıramayız, Demokratik Konfederalizmin inşasını o kesimlerle yapamayız. Oysa dikkat edilirse pratikte böyle bir kitle çizgisi noktasında ciddi yanlışlıklar, hatalar vardır. Sanki Demokratik Konfederalizm üst ya da orta kesimlere dayanan bir halk örgütlenmesiymiş gibi bir duruş söz konusudur. Daha çok Hareket içerisinde, özellikle yönetim kademelerinde bu kesimler vardır. Parti kadroları halk örgütlenmesi denilince daha çok bu kesimleri esas almaktadırlar. Onların dışına çıkamamakta, taşamamakta, tabana, yoksul ve ezilen halk kesimlerine inmemektedirler. Bu ciddi bir yanıltır, yanılgıdır. Bu çalışmaların zayıf ve sonuçsuz kalmasına yol açar. Güçlü ve sağlam bir demokratik örgüt ve eylem gücü olmasını ve dolayısıyla Demokratik Konfederalizmi engeller. Bu bakımdan da mevcut durumda bir düzeltme gereği kesinlikle vardır. Örgütlenme yapan parti kadroları kendilerini varlıklı sınıflar ya da orta kesim içerisinde hapsedmemelidirler, onlarla sınırlandırmamalıdır, önceliği onlara vermemelidirler. Önceliği yoksula, ezilene, emekçiye vermelidirler. Demokratik Konfederalizmi inşa etmekle görevli olan kadrolar halkın içine koşmalıdırlar, köye gitmelidirler, mahallelere girmelidirler, yoksulların, işçilerin, işsizlerin, emekçilerin içine girmelidirler. Yoksul, emekçi, ezilen, işsiz kesimi bulup, örgütleyip, onları harekete geçirmelidirler.

Birincil görev, temel çalışma kesinlikle böyle olmak durumundadır. Ancak onu esas alıp yaptığı ölçüde orta kesimler ve varlıklı kesimlere uzanabilir. Zaten bu kesimler tarihten gelen bir gerçek olarak daha fazla bilinçli ve örgütlüdürler. Kendi kendilerini örgütleyip zaten katılabilirler. Örgütlenme bilinci olmayan, örgütlenme tecrübesi olmayan, örgütsel

duruşu bulunmayan kesimler yoksul ve ezilen kesimlerdir, daha çok köleleştirilen, daha fazla baskı altına alınmış olan kesimlerdir. Esas olarak onlara özgürlük ve demokrasi bilincini taşımak, örgüt bilinci götürmek ve bu temelde bilinçlendirerek örgütlenme içine çekip onları harekete geçirmek lâzımdır. Çünkü ancak onlar, Demokratik Konfederalizmin temel ilkelere en güçlü bir biçimde benimserler. Ancak, onlar Demokratik Konfederalizmin istediği yurttaşlık görevlerini eksiksiz yerine getirebilirler. Fedakâr olurlar, cesur olurlar, kendi güçlerini Demokratik Konfederalizmin inşasına verirler. Bu kesimler büyük mücadeleler, direnişler içerisinde olabilirler. Bu bakımdan örgütlenme çalışmasında kitle çizgimizi düzeltmemiz, esas birincil kitle olarak; yoksul, ezilen, emekçi, aç, işsiz bırakılmış kesimleri öne almamız gereklidir.

Dördüncü olarak, meclis, komün düzeninde örgütlenme ve çalışmaya uyum sağlamada da ciddi eksikliklerin yaşandığı gözlemlenmektedir. Örgütlenme deyince, daha çok devletçi modeller ön görülmekte ya da çeşitli parti, dernek örgütlenmeleri esas alınmaktadır. Yani daha fazla yürütmeye, uygulamaya dayanan, daha az karar gücünü öngören örgütsel modeller öne çıkmaktadır. Neden? Çünkü böyle alış-

**Devletçi sistemler içerisindeki
Örgütlenme modeli ile
Demokratik Konfederalizm
Sisteminin örgütlenme modeli
Özü itibariyle de
Biçimi itibariyle de farklıdır
Bu farklılığı, ayrılığı kesinlikle
Görmek, dikkate almak
Örgütlenme çalışmalarımızı
Buna göre yürütmek gerekmektedir.**

tırılmıştır. Örgütlenme alışkanlığı bu temelde ortaya çıkmıştır. Çünkü devlet demokrasiyi yadsır. Devlet, hep egemenlik ister, baskı ve sömürüye dayanır. Dolayısıyla yürütme gücü,

otoritesi esastır. Oysa demokrasi; karar gücünü, katılımı, herkesin iradesini göstermesini esas alır, öne çıkartır. Bu bakımdan da devletçi sistemler içerisindeki örgütlenme modeli ile Demokratik Konfederalizm sisteminin örgütlenme modeli özü itibariyle de, biçimi itibariyle de farklıdır. Bu farklılığı, ayrılığı kesinlikle görmek, dikkate almak, örgütlenme çalışmalarımızı buna göre yürütmek gerekmektedir. O bakımdan da karar gücünü yadsıyan, zayıflatan anlayışlar kesinlikle hem doğru değildir, hem de demokratik değildir. Onlardan uzak durmak, kendimizi bu konuda eğitmek; dolayısıyla demokratik konfederalizm sistemini özümsemek gerekir. Yani meclislere, komünlere dayalı halk örgütlenmesi sistemini özümsememiz, hazmetmemiz lazımdır. Meclis ve komüne dayalı örgütlenmeyi anlamamız, yaratmamız, ona uymamız, onu uygular hale getirmemiz esastır. Çünkü demokrasi ancak bununla var olabilir. Çünkü değişik kesimlerin örgütlü olarak kendi iradeleriyle katılım göstermeleri bununla söz konusu olur. Demokrasi ancak böyle gelişir. Bu bir kere gerçekleştirildi mi, en büyük uygulama gücü, en verimli çalışma bu biçimde ortaya çıkar. Çünkü bir kere, herkes bilir, anlar, bilinçli hale gelir; ikincisi, kendisi katılmış, görüş belirtmiş, alınan kararda kendisi de pay sahibi olmuş olur ki, yani ne yapılması gerektiğini benimsemiş, ikna olmuş olur. Dolayısıyla bilen ve ikna olan, kabul eden kişinin pratikleştirme, uygulama gücü her zaman fazla olur. Zorla iş yaptırmak her zaman sınırlı kalır, az kalır. Bir kişi ya da örgüt bilmediği ya da benimsemediği kararı elbette güçlü, başarılı, etkin bir biçimde uygulamaz. Kim ki bilir, bir de benimserse, onu başarıyla hayata geçirmek için elbette her şeyini verir. Bu bakımdan da meclis, komün düzeni her toplumsal kesimin, hatta her bireyin görüş, öneri, iradesini katma yeridir. Bununla katıldığı ölçüde ne yapacağını bilir ve yapılacak işi benimser hale gelir. Bu da onun pratikleşmesini daha çok arttırır. Böylece pratikte görev ve sorumlulukların gereği daha çok yerine getirilmiş olur, daha çok üretken çalışılır.

Komünar

Demokratik Konfederalizmin ekonomisinin inşasında kooperatif sistemlerinin geliştirilmesi, üretim ve tüketimin buna uygun bir sisteme kavuşturulmasında; örneğin başta eğitim, sağlık olmak üzere her türlü sosyal faaliyetin, yine siyasi ve kültürel faaliyetlerin geliştirilmesinde kuskusuz bireyler ve değişik örgütler çok etkin, aktif katılım gösterirler. Başka türlü de böyle bir katılımı sağlamak kesinlikle mümkün olmaz. Bu bakımdan meclis ve komün düzeninin her yerdeki örgütlenme çalışmalarında geliştirilmesinin gereği vardır. "Sonraya kalsın, meclis olmasa işler yürümez mi" dememek gerekir. Çünkü yürümez, doğru yürümez, başarılı yürümez, bazı kişilere göre yürür gibi görünür ama bunu herkes benimsemez ve katılmaz. Bu bakımdan da Demokratik Konfederalizm üstte bir çatı olarak örgütlendi ve belli bir deneyim, tecrübe oluştu. Kongra Gel sistemi gelişti, işleyiş esasları oluştu. Onları da görüp, dikkate alma ve o tecrübeden yararlanma temelinde Kürdistan'ın değişik parçalarına dair kongrelerin, yine daha altta halk meclislerinin eyalet ya da bölge düzeyinde geliştirilmesi gerekir. En önemlisi de şehir ve kasaba düzeyinde şehir meclisleriyle, temel yerleşim alanlarında; köyde, mahallede, sokakta halk komünlerinin geliştirilmesi, inşa edilmesi, herkesin buna katılması, komünlerde yaşayan her kesin doğrudan katılımının sağlanması, böylece karar ve uygulamanın doğrudan demokrasi ilkelerine göre yürütülmesi esas alınmalıdır. Kasaba ve şehirlerde ise, seçilmiş halk temsilcilerinden oluşan meclisleri karar gücü haline getirmek, her kesimi bu karar organına ve karar süreçlerine katmak, çekmek, yürütmeyi bu kararlar organınca belirlemek ve pratik faaliyetleri ve yetersizliklerini denetleyip, eleştiriden geçirerek, hata ve eksiklikleri düzeltip daha da yetkin hale getirmek gereklidir. Bu bakımdan meclis ve komün düzenine dayalı örgütlenme, en verimli, en katılımcı, dolayısıyla en üretken bir örgütlenme sistemidir. Bu konuda hiçbir gerekçeye sığınmadan, önümüzdeki süreçte özellikle geniş kitle tabanlarımızın olduğu, halkın parti hareketimize geniş kesimler halinde ka-

tıldığı alanlarda, hiç de zamana yamadan, hızla bu tür meclisleri oluşturmak ve işler hale getirmek gereklidir. 4- 5 yıl geçmiş olmasına rağmen, parçalarda ya da şehirlerde geliştirilen meclisleşmeler zayıftır. Bu konuda henüz tereddütler yaşanıyor ve pratik adım atılmıyor. Eskiden kopmama yaklaşımı buna neden olmaktadır. Bu konuda tutuculuk var ya da devletçi zihniyet aşılamadığı için bu yapılmıyor. Bundan dolayı devletçi zihniyetin kesinlikle aşılması, tutucu olunmaması ve bu meclis düzeninin her yerde geliştirilmesi gerekiyor.

Tabanda ise, halka, tabana gitmede zayıflık vardır. Oysa, Demokratik Konfederalizm üstte bir çatı örgütü değildir, bir bürokratik yapılanma da değildir. Tam tersine köyde, mahallede, okulda, fabrikada, sokakta, halkın değişik kesimlerinin; kadınların, gençlerin, emekçilerin, işçinin, işsizinin kendi özgünlüğünde ve örgütlü bir biçimde katıldığı, tabanda halkın yaşamına yön veren bir örgütlenme sistemidir. O bakımdan da gerçekten de Önderlik çizgisini özümseyen, uygulamak isteyen, "ben parti kadrosuyum" diyen herkes üstte kalmak, bürokratik davranmak yerine, halka gidip komün örgütlemeye çalışırsa ve kendisini komün örgütleyicisi yaparsa, daha doğru bir kadro çizgisine girmiş olur. Bu çerçevede de elbette meclis ve komün örgütlülüğümüz daha çok gelişme sağlar.

Örgütlenme çalışmasında Beşinci olarak, elbette gerillanın ve öz savunmanın örgütlenip, büyütülmesine yer vermek gerekiyor. Halk savunma örgütlülüğünün her zaman güçlü olmasına ihtiyaç vardır. Bu durum günümüz açısından çok daha fazla yakıcı bir gerçek olmaktadır. Çünkü imha ve tasfiye amaçlı topyekun saldırılara maruz kaldığımız bir süreci yaşıyoruz. Sadece bir veya birkaç devlet de değil, neredeyse bütün dünya gericiliğinin destek verdiği, birleştiği bir imha ve tasfiye saldırısı altındayız. Ancak çok güçlü bir savunma örgütlülüğüyle bu imha ve tasfiye saldırılarını boşa çıkarabilir, kırabilir, yenilgiye uğratabiliriz. Bu da ancak güçlü bir gerilla ve öz savunma örgütlülüğüyle olur. Bu anlamda,

Komünar

dikkat edilirse belli bir gerilla örgütlülüğümüz olmakla birlikte, öz savunma örgütlülüğümüz çok zayıftır. Saldırıların büyüklüğü dikkate alınır, gerillanın da mevcut düzeyini yeterli görmemek, mutlaka sürekli büyümek, geliştirmek önem taşımaktadır. Çünkü sürekli bir savaş durumu yaşanıyor. Şehitler veriyoruz, her gün kan dökülüyor, yaralananlar oluyor. Dolayısıyla sürekli takviye, yenilenme ve büyüme ihtiyacı vardır. Bu bakımdan; birincisi aktif, etkin, direngen mücadele etmek isteyen bütün gençlerin dağa çıkmasını, gerillaya katılımını teşvik etmek lazımdır. Genç erkek ve kızların özgür kalelerimiz olan dağlara çıkması, gerillaya katılması, en cesur ve fedakar bir mücadele içerisinde olması gereklidir, doğru olandır. Bu onların eğitimi, gelişmesi açısından da önemlidir. İdeolojik çizgiyi daha iyi anlayan, örgütlenme ve yönetim sanatında daha çok gelişen, daha çok pratik tecrübe edinen bir duruma gelirler bu biçimde. Bu bakımdan gerillaya katılımı engellemek veya bu konuda isteksiz davranmak kesinlikle yurtseverliği ihlal etmek demektir. Hiçbir kadro, sempatizan ve yurtsever böyle olamaz. En temel yurtseverlik tutumu ve görevi; genç kız ve erkeklerin dağa çıkıp gerillaya katılmasından yana olmak, onu teşvik etmek, mümkünse ona hizmet etmektir. Özellikle gençlerin de bu bilinçle katılım göstermesi gereği vardır. Bu temelde öncelikle gerillayı sürekli büyümek, katılımları arttırmak gereklidir. Halkın özgür-demokratik geleceğini tehdit eden, imha amaçlı saldırılar ancak, böyle bir gerilla gelişmesiyle, büyütülmesiyle kırılabilir, engellenebilir. Bu bakımdan gerillanın büyütülmesi en temel görev, en temel yurtseverlik tutumu olduğu kadar, kadronun da en temel örgütsel sorumluluğudur. İkinci olarak, kuşkusuz sadece gerilla olmak da yetmez. Aktif, etkin, daha cesur, fedakar mücadele etmek isteyen gençler dağa çıkıp gerillaya katılırken, diğerleri de oldukları yerde öz savunma birliklerini örgütlemeliler ve bu çalışmalara katılmalılar. Öz savunma içinde yer almayan hiçbir genç erkek ve kız olmamalıdır. Bu yönüyle gençliğin temel bir görevi de öz savunmadır. Öz savunma demek,

sivil itaatsizlik demektir. Öz savunma demek, serhıldanı geliştirmek demektir. Öz savunma: sivil itaatsizliğe, serhıldana, halkın özgür duruşuna karşı devlet cephesinden, karşı cepheden gelen saldırılar karşısında, bu özgürlük gücünü, değerlerini savunmak demektir. Böyle bir savunma örgütlülüğü olmazsa, o zaman kuşkusuz özgürlük duruşu olamaz. Özgür ve demokratik örgütlenme geliştirilemez. Özgürlük mücadelesi etkili yürütülemez. Nitekim bu konuda zaten pratikte ciddi yetersizlikler yaşanıyor. Bir avuç faşist polis sürüsü saldırıyor, herkesi dağıtıyor, copluyor, vuruyor, kol kırıyor, insanların gözünü, kafasını parçalıyor. Ancak buna karşı en küçük bir direnç yoktur. Bundan dolayı düşman bunu cesaretle yapıyor, buna güç getiriyor. Çünkü karşısında kendisine direnecek bir savunma gücü yoktur. Yani halkın öz savunma örgütlülüğü yoktur. Gençliğin öz savunma örgütlenmesi ve duruşu yok. Bu nedenle rahatlıkla bu saldırıları yapıyor. Oysa her yerde öz savunma birliklerimiz olsa, bir kişi olur, üç kişi olur, beş kişi olur, on kişi olur, birlik birlik olur, bu kişiler örgütlenseler, bilinçlenseler, sivil savunma düzeyinde silâhlansalar, donatsalar kendilerini, her türlü polis ve gerici saldırı karşısında rahatlıkla savunma yapabilirler. Onlar örgütlü oldukları için saldırı yapabiliyorlar, güç sahibi olabiliyorlar. Öz savunma güçlerimiz de oluşur, örgütlü olurlarsa, donanırlarsa, onlar da güç sahibi olurlar ve her türlü saldırıya karşı direnebilirler, onu boşa çıkarabilirler. Böylece de miting yapan, yürüyüş yapan, özgürlük ve demokrasi çizgisinde örgütlenen, böylece yaşam sürdürmek isteyen güçleri savunmak, saldırılardan korumak mümkün olur. Bu anlamda öz savunmanın örgütlülüğüne kesinlikle ihtiyaç vardır. Bu da her şeyden önce gençliğin görevidir. Gençlik; bir, gerillayı büyütecek, geliştirecek; iki, öz savunma olarak örgütlenecek. Gençlik aslında serhıldan kuvveti değildir; gençlik, serhıldanın savunma kuvvetidir, örgütlenme kuvvetidir. Kadınların, emekçilerin, değişik halk kesimlerinin yürüyüş, miting yapmaları için onları bilinçlendiren, örgütleyen ve onları eylem sırasında savunan,

Komünar

savunma görevlerini yerine getiren kesinlikle gençliktir. Gençlik, böyle aktif, örgütçü ve eylemci bir kuvvet olmak durumundadır. Oysa gençlik kendisini salt bir gençlik gücü olarak görüyor, mitinglere katılıyor, kendi kitlesiyle miting oluşturmak istiyor. Gençlik öyle olur, miting kitlesi gençlik olursa, o zaman o yürüyüşü, mitingi kim savunacak, öz savunmacı kim olacak? Demek ki, bir yanlışlık var. Bu yanlışlığı düzeltmek ve gençliğin dağa çıkıp gerillaya katılmayan bütün kesimlerini, esas olarak halkın örgütlenmesinden sorumlu olan kadrolar ve demokratik örgütlülüğü ve eylemi savunmaktan sorumlu olan öz savunma birlikleri olarak eğitip örgütlemek gereklidir. Her yerde böyle birlikler olmalıdır. Köyde, mahallede, şehirde, okulda, iş yerinde kısacası her yerde öz savunma örgütlülüğü gelişmeli, yayılmalıdır. Halk kendi özgür-demokratik duruşuna yönelik saldırıları kendi örgütlü gücüyle, savunmasıyla kırabilecek bir öz savunma bilincine, örgütlülüğüne ve donanımına mutlaka ulaşmalıdır.

Bu konuda son olarak, halkın eğitimi noktası üzerinde de durmak gerekiyor. Özellikle her türlü gericiğe karşı özgürlük ve demokrasi bilincini halka verme ve bu temelde eğitime gereği vardır. Yine kapitalist modernitenin her türlü yozlaştırıcı, dağıtıcı etkilerine karşı halkın, değişik kesimlerin, özellikle gençliğin eğitimine kuşkusuz ihtiyaç bulunmaktadır. Çünkü Kürt halkına karşı savaş sadece siyasetle ve ya silahla yürütülmüyor. Bunun ideolojik-psikolojik yönü de vardır. İnkâr ve imha sistemi sadece fiziki katliamlarla yürütülmüyor; daha fazla asimilasyon yöntemleriyle yürütülüyor. Daha fazla demokratik komünal birey ve toplum değerlerinden insanları uzaklaştırarak, insanlar bireyci, yoz, devletçi kapitalist sistemin kırı, pası, tortusu ile yoğrulmuş çıkarıcı, menfaatçi, bencil hale getirilerek de toplum dağıtılmak ve eritilmek isteniyor. Bu hususlara karşı da bir bilinçlendirme, örgütlenme çalışmasının ve mücadelenin yürütülmesi gerekmektedir.

Bununla bağlantılı olarak her şeyden önce halka Kürtçe hitap edilmelidir. Kürtçenin

yaşamın ve çalışmaların her alanında kullanılan bir dil halinde getirilmesinde tüm parti kadrolarının öncülük yapması gerekmektedir. Kürtçe dilinin, anadilinin geliştirilmesi, öğrenilmesi, konuşulan, yazılan dil haline getirilmesi için gerekli bütün çalışmaları yürütmek lazımdır. Bu konuda mümkün olan bütün imkanları harekete geçirmek, Kürtçe okumayazmayı ve konuşmayı öğretmek için mutlaka kurslar açmak, özel çabalar harcamak gerekiyor. Anadil eğitiminin elde edilmesi, Kürtçenin bir eğitim dili haline getirilmesi için de

**Anadil eğitimi
Kürt sorununun demokratik
Özerklik temelindeki çözümünün
Temel bir maddesi olarak görüp
Bunu pratikleştirmek için
Çok yönlü bir mücadeleyi
Eylemselliği bu alanda
Geliştirmek gerekiyor.**

gerekli mücadele yürütülmelidir. Bu konuda demek ki, yapılacak iki şey var; bir, kendi kendine yapılması gereken görevler: her evi, yeri bir Kürtçe konuşma, okuyup yazmayı öğrenme yeri haline getirerek, bunun için devletten beklemeden çeşitli kurslar oluşturarak anadilimizi öğrenmek, ikincisi ise, resmi eğitim sisteminde Kürtçeyi eğitim haline getirebilmek için gerekli mücadeleyi yürütmek. Anadil eğitimi Kürt sorununun demokratik özerklik temelindeki çözümünün temel bir maddesi olarak görüp, bunu pratikleştirmek için çok yönlü bir mücadeleyi, eylemselliği bu alanda geliştirmek gerekiyor. Anadil eğitiminin böyle ele alınması, özellikle halka hitapta kadroların anadili kullanması, bu konuda hassas davranması büyük önem arz ediyor.

Dil eğitimiyle birlikte kültürel eğitim de büyük önem taşımaktadır. Kapitalist modernite özellikle sanatı ve kadını kullanarak her türlü kültürel yozlaşmayı, dejenerasyonu, dağılmayı sağlamak istiyor. İnsanların ruhunu, duygusunu, düşüncesini çarpıtmaya, sahte

Komünar

umutlar, yaşam arayışları ortaya çıkartmaya çalışıyor. Böylece insanı kendinden, kendisi olmaktan çıkararak düzene rahatlıkla hizmet eden, gerçeği, geleceği göremeyen, örgütlenemeyen, güç oluşturamayan bir zavallı köle birey haline getirmeyi hedefliyor. Çünkü böyle olan bir birey rahat yönetilir, iyi sömürülür, üzerinde her türlü baskı uygulanabilir. Dolayısıyla insanları ve toplumu buna açık hale getirmeye çalışıyor. Bu çerçevede her türlü gerilik, gericilik sanki iyi bir durummuş gibi empoze edilmeye çalışılıyor. Çeşitli özentiler yaratılmaya çalışılıyor; özellikle gençliğe karşı bu konuda bilinçli ve planlı bir çalışma vardır. Gazeteler, televizyonlar, radyolar her gün, yirmi dört saat insanların ruhuna, bilincine bu temelde hitap ediyor. Sistem, gençliği özgürlük ve demokratik değerlerden, komünal toplumsal duruştan uzaklaştırarak devletçi sistemin köle, yoz bir hizmetçisi haline getirmek istiyor. Eğitimsiz, bilinçsiz insanlar buna kanıyor, inanıyor. Özellikle gençler kanıyorlar, genç kızlar bu konuda en çok hedef yapılan ve üzerinde politika geliştirilen kesimler oluyorlar. Öyle ki, neredeyse ağır bir bunalım içerisine sokuluyorlar. Kadın intiharları, özellikle kızların bunalım yaşama, intihar etme olayları bu temelde gelişiyor. Günlük olarak birçok yerde bu olayları duyuyoruz, öğreniyoruz. Bütün bunlar aslında sistemin insanları demokratik değerlerden uzaklaştırmak için bilinçli yürüttüğü sahte politikanın, propagandanın bir sonucu oluyor. Bu çerçevede intihar olayları oluyor, yoğun olarak Kürdistan'ı terk etme, metropollere, yurtdışına kaçma yaşanıyor. Değişik kesimler arasında yoğun bir çatışma, toplumsal kesimler arasında çelişki- çatışmalar çıkıyor, hatta bu aşiret kavgalarına, kan davalarına kadar gidiyor. Bunlara karşı bir mücadele kesinlikle gereklidir ve eğitim, bilinçlendirme şarttır. Özellikle gençliğe dönük bizim de bilinçlendirme, eğitime çabamız olmalıdır. Kapitalist modernitenin gençleri bunalıma sokucu, bilincini çarpıtıcı propagandasına karşı biz de onların bu politikalarını teşhir ve deşifre edici, temel özgürlük değerlerimizi, demokratik yaşam ilkelerimizi hakim kılıcı

bir eğitim çalışması yürütmeliyiz. Kızlara dönük bunalıcı, sistemin baskısına karşı onları eğitmeliyiz. Kadın üzerindeki her türlü aile, erkek baskısına karşı, aile yaşamının daha özgür, demokratik kılınması için çalışma yürütmeliyiz. Kadın katliamlarına karşı, çeşitli gerekçelerle yargısız kadın katliamlarına karşı mücadele yürütmeli, insanları eğitmeliyiz. Toplumun tüm kesimlerine dönük bireyciliği, ülkeden uzaklaşmayı, örgütlenmemeyi vaaz eden, geliştirmeye çalışan tutum ve davranışlara karşı toplumu eğitici, bilinçlendirici bir çalışma yürütmeliyiz. Bu anlamda her türlü özentiyeye, kapitalist modernitenin adeta maymunlaştırıcı ölçü ve özelliklerine karşı yurtsever, demokrat birey ve toplum yaşam ölçülerini ortaya çıkarmalıyız. Öz olarak insanları eğitip bu tür tehlikelere karşı bilinçlendirdiğimiz gibi; biçim olarak da ulusal demokratik giyim-kuşam, yaşam nasıldır, konularında gençleri, bütün insanlarımızı, kadınları, kızlarımızı eğitmeliyiz. İnkâr ve imha, soy kırım sisteminin kültürel yozlaştırma ve asimilasyonla da başarıya gitme çabalarına karşı birey ve toplumu savunacak, onları özgürlük ve demokratik ölçülerinde, ulusal demokratik çerçevede yaşar, giyinir, kuşanır, davranır hale getirebilmek için gerekli eğitim çabalarını yürütmeli ve yaşam, duruş ve kişiliğimizle örnek olmalıyız.

Sonuç olarak, demek ki, demokratik konfederalizmin inşası, yani halkın değişik kesimlerinin demokratik örgütlenmeye çekilmesi, bunun için eğitilip bilinçlendirilmesi içinde bulunduğumuz dönemin en temel görevlerinin başında gelmektedir. 10. kongremiz bütün bunları tartışıp değerlendirmiş, birey ve toplum olarak halkımıza dönük kültürel yozlaştırma ve asimilasyon çabalarına karşı, yine bireycileştirme, örgütsüz kılma tutumlarına karşı hem halkın eğitimi, bilinçlendirilmesi, çeşitli kesimleriyle özgürlük ve demokrasi bilincini edinir hale getirilmesi, hem de bu temelde Demokratik Konfederalizm çizgisinde örgütlenip, iradeli, kendi ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel yaşamını kendi örgütlü gücüyle sağlayacağı bir düzeye çekilmesini temel bir gö-

Komünar

rev olarak belirlemiştir. Bu, parti hareketimizin bu süreçte yerine getirmesi gereken en temel bir görevdir. Tüm partinin ve parti kadrolarının bulunduğu her yerde bu esaslar üzerinde çalışma, görev üstlenme, sorumluluk altına girme ve bu görevleri Önderlik düşünce ve zihniyetine uygun bir biçimde başarıyla yerine getirme görev ve sorumluluğu vardır.

Değerli Yoldaşlar!

Kuşkusuz 10. parti kongremizin üzerinde durduğu en temel husus, partileşme hususu; yani ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesinin geliştirilmesi ve partinin örgütlenmesi konusudur. Her türlü siyasi-askeri mücadeleyle, örgütsel çalışmaların başarıya ulaşmasının temel ölçüsünün, partileşmedeki başarı olduğu gerçeğinden hareketle, 2004 Nisan'ından bu yana geliştirilen yeniden parti inşa sürecini ve günümüzde ulaşılan düzeyi kapsamlı bir biçimde değerlendirmeye tabi tutmuştur. Bu temelde partileşme çalışmalarını da; yani ideolojik-örgütsel mücadele durumunu da, önümüzdeki süreçte "Êdi bes e" hamlemizin üçüncü temel bir alanı olarak değerlendirmiş ve bu temelde önemli kararlara gitmiştir. Parti hareketimize dönük her türlü imha amaçlı saldırılara ve geliştirilen düşman oyunlarına karşı Özgürlük Hareketimizin geleceğini güvence altına almanın partileşmekten geçtiğini değerlendirerek, 10. kongremizi, her türlü saldırıya ve oyuna karşı verilmiş en güçlü cevap, Önderlik çizgimizin ve Özgürlük Hareketimizin geleceğinin güvence altına alınması olarak görmüştür.

10. kongremiz, beş yıldan bu yana sürdürdüğümüz yeniden inşa sürecinde ortaya çıkan yönetim duruşunu, kadro politikalarını, kadro eğitimi ve parti örgütlenmesinin düzeyini ve yine tasfiyeciliğe karşı mücadele gerçeğini çok yönlü ve kapsamlı bir değerlendirmeden geçirmiştir. Özellikle provokatif-tasfiyeci eğilimin kaçıp düşmanla birleştiği ve cepheden saldırıya geçtiği süreçten itibaren partiyi netleştirme, tasfiyeciliğe karşı yeterli bir ideolojik duruş ve örgütlülük sağlamada ortaya çıkan yetersizlikleri, idareci, sürece yayan, yeterince ideolojik -örgütsel netleşme ya-

ratmayan tarzı değerlendirmiştir. Son bir yıl içerisinde bu konuda tasfiyeciliğe ve ona zemin olan orta yolcu duruşlara karşı geliştirilen ideolojik-örgütsel mücadelenin ortaya çıkarıldığı sonuçların önemine vurgu yapmıştır. Bilindiği gibi, son bir yılı aşkın süre içerisinde partimiz, gerillada gizli sosyal reformculuk, Türkiye ortamında gizli tasfiyecilik, cezaevi pratiklerinde gizli pişmanlık, Avrupa'da Rıza arkadaş etrafında gelişen hizipçi, tepkici, grupçu tasfiyecilik biçiminde açığa çıkan tasfiyeci eğilimlere karşı daha net bir ideolojik-örgütsel duruş içerisinde olmuş ve aktif mücadele geliştirerek, Dr. Ali- Dicle - Rubar tasfiyeciliğini açığa çıkartıp tasfiye etmeyi başarmıştır.

10. Kongremizde bu durumun partileşmede yarattığı gelişme düzeyi değerlendirilerek aslında böyle bir netleşme sürecine girişte geç kalındığı, 2005 ortasından itibaren böyle bir ideolojik-örgütsel mücadele içine aktif girilmesi gerektiği hususu ele alınmıştır. Özellikle son dönemde tasfiyeciliğin açığa çıkartılıp mahkum edilmesinde sağlanan başarı duruşu göz önüne getirildiğinde, yerinde ve zamanında Önderlik çizgisine uygun bir biçimde ve doğru tarzda hareket edildiğinde her türlü tasfiyeci- provokatif, bozguncu, yıkıcı eğilime karşı parti yönetim ve kadro yapımızın başarıyla mücadele edip sonuç alabileceğine, kadro yapısı olarak buna gücümüzün olduğuna, Önderlik çizgisinin ve pratik tecrübesinin bize bu gücü verdiği gerçeğine dikkat çekilmiştir. Buradan hareketle kongremiz, eğer tasfiyeciliğe zemin olunuyorsa, tasfiyeci eğilim ve tutumlar karşısında zamanında ve yerinde aktif tutum geliştirilemiyorsa, bu anlamda ideolojik ve örgütsel çizgi mücadelesi başarıyla yürütülemiyorsa; bunun, bizim zayıflığımız ya da bu işi yapamayacağımızdan değil; aslında net ve yeterli bir ideolojik-örgütsel çizgi duruşuna sahip olmamızdan, doğru bir tarzı ve örgütlü bir tutumu gösteremeyişimizden; yani tasfiyeciliğe zemin olacak anlayış ve tutumları kendi bünyemizde taşıyor olmamızdan kaynaklandığı sonucuna varmıştır.

Komünar

Bunlar çerçevesinde geçen süreci ideolojik- örgütsel mücadele, yani partileşme açısından değerlendiren 10. kongremiz; ulaşılan düzeyi, çeşitli zorluklarla, yetersizliklerle yürütülse de ve yine ağır bir bedele yol açmış olsa da - ki, nitekim hem şehitlerimiz ağır bir bedeldir, hem de yeterli ideolojik- örgütsel duruş gösterememekten dolayı firarlar ortaya çıkmıştır - 10. kongreyle ulaşılan düzeyin yeniden partileşme anlamındaki önemine vurgu yapmıştır. Bu temelde yapılan tartışma ve gelişen kararlaşmalarla gerçekleşen 10. kongremizi "Önderlik çizgisinde daha çok netleşme, kararlaşma, Apo'cu ruhta birlik ve kararlılık kongresi" olarak tanımlamıştır. 10. kongreyle ulaşılan düzeyi, yeniden inşa sürecinin önemli ölçüde başarılması, gerçekleştirilmesi, bu anlamda yeni paradigma temelinde yaşanan üçüncü Önderlik doğuş çizgisine uygun olarak PKK'nin yeniden inşasının ve yapılanmasının büyük ölçüde tamamlanması olarak görmüştür. Bu anlamda 10. kongremiz, yeniden partileşmenin zirveye çıktığı, Apo'cu ruhun ve çizginin hakim olduğu, tüm kadro yapımızın Önderlik çizgisinde netleşme ve birliğinin sağlandığı büyük bir inşa kongresi anlamına gelmektedir. Üçüncü partileşme hamlemizin ideolojik- örgütsel çizgi temellerine oturarak güçlü bir birliğe ve atılım ruhuna ulaşması, bu kongre ile yaşanmıştır. 10. kongremiz, tıpkı üçüncü ve beşinci kongreler gibi, partileşmede temel bir açıklık ve netleşme kongresi, aleniyet ilkesinin en ileri düzeyde geliştirilerek, kapsamlı eleştiriler ve öz eleştiriler temelinde bütün ideolojik- örgütsel sorunların kadrolar düzeyinde önemli ölçüde çözüme kavuşturulduğu bir kongre olmuştur. Bu yönüyle 10. kongremiz açıklık ve netlik kongresi, Apo'cu ruhta birlik ve kararlaşma kongresi olarak başarıyla gerçekleşmiştir.

Provokatif- tasfiyeci eğilimin kalıntısı olarak geçen süreçte Hareketimize içten dayatılan, oldukça gizli ve sinsî sürdürülen her türlü tasfiyeci, sosyal reformcu eğilimi açığa çıkartarak, Dr. Ali- Dicle- Rubar unsurları şahsında bu tasfiyeci eğilimleri mahkum etmiştir. Bu netleşme temelinde tüm parti kadro ve

sempatizanlarını günümüzün gizli tasfiyecilik ya da sosyal reformculuk biçiminde açığa çıkan yıkıcı, bozguncu, tasfiye edici eğilimlerine karşı daha bilinçli, örgütlü, uyanık durma ve tasfiyeciliği tümüyle tasfiye etmek için etkin mücadele yürütme görevini yüksek bir sorumlulukla üstlenip başarmaya çağırmıştır.

10. kongremiz, tasfiyeciliğe karşı mücadelede başarının temel yolunun ya da sırrının, ona zemin olan geri, hatalı, yetersiz anlayış ve davranışlarımızın ideolojik mücadeleyle, yani sınıf ve cins mücadelesi temelinde düzeltilmesinden geçtiğini değerlendirerek; orta yolculuk diyebileceğimiz her türlü eğilime karşı kendi içimizde güçlü bir eleştiri- özeleştiriyi sınıf ve cins mücadelesini geliştirerek tasfiyeciliğin zeminini kurutmamız gerektiğini belirlemiştir. Çünkü zemin oldukça her zaman onun üzerinden tasfiyeci eğilimler, davranışlar yeşerebilir, yeni tasfiyecilikler ortaya çıkabilir. Tasfiyeciliğin zeminini oldukça, eğilim ve tutum düzeyindeki parti dışı anlayış ve davranışlar partimizi içten zayıflatabilir, disiplinini, örgütlülüğünü gevşetebilir ve dolayısıyla başarısını azaltıp, geriye çekebilir ve zora sokabilir. Bu bakımdan da tasfiyeciliğe karşı başarılı mücadele, onun parti içindeki dayanaklarını, zeminini kurutmaktan geçer. Bu anlamda 10. kongremiz, gizli sosyal reformcu tasfiyeciliği mahkum edip, ona karşı aktif mücadele çağrısı yaparken, esas olarak tasfiyeciliği yok etme mücadelesini başarıyla yürütmenin yolu olarak kendi içimizde eleştirel ve öz eleştirel sorgulamayı derinliğine geliştirerek, her türlü tasfiyeciliğe zemin olabilecek orta yolcu ruh hali, anlayış, tutum ve davranışı bünyemizden atıp, kendimizi Önderlik ve şehitler gerçeğimizin ölçü ve özelliklerine göre donatıp, kişiliğimizi bu temelde yenilememiz ve yetkinleştirmemiz gerektiğine dikkat çekmiştir. Bu çerçevede 10. parti kongresi, tasfiyecilikle birlikte her türünü içinde taşıyan orta yolcu ruh hali, anlayış, tutum ve eğilimleri de eleştirmiş, mahkum etmiş, tüm parti kadro ve sempatizanlarını bu anlayış ve tutumlara karşı yoğun bir öz eleştirel sorgulama içinde olma-ya, yani kendi içinde sınıf ve cins mücadelesi-

Komünar

ni geliştirerek militan devrimci kişiliği yenilemeye çağırmıştır. Bu konuda özellikle bireyci, tepkici, tutucu, grupçu, hizipçi, kendine göre eğilim ve anlayışlara, yine kendini geri çeken, yüksek sorumluluk duymayan, istifa eden, aktif olmayan, görev ve sorumluluklara sahip çıkmayan tutumlara, yine idareci, ertelemeci, liberal, bürokratik, dogmatik, şikayetçi, didiştirme, çekiştirme tarzı karşı tüm kadro yapısının kendini gözden geçirip, bu ve benzeri anlayış, tutum ve tarzları parti bünyemizden silip atmak için Önderlik çizgisinde yoğun bir özleştirme ile kendini yenileme ve bu temelde orta yolculuğu parti içerisinde iyice zayıflatıp etkisiz hale getirerek, tasfiyeciliğin zeminini kurutmaya çağırmıştır.

Partileşme gerçeğinden uzaklaşmanın ve tasfiyeci eğilimlerin de etkisiyle parti yapımız içerisinde çizgiyi sahiplenme ve korumada olduğu kadar, örgüt yaşam ve ilişkilerinde de geçtiğimiz süreçte önemli aşınmalar açığa çıkmıştır. İdeolojik derinliği kendinde yaratmayan kadro duruşları çizgisel savrulma riskiyle karşı karşıya kalmış, örgütsel yaşam ve ölçülerinde gevşeme, ahlaki savrulma, dar, grupçu, ahbap-çavuşça ilişkiler içine girme, dedikodu, ölçülerde zayıflama, bireycilik, maddiyatçılık vb anlayış ve alışkanlıklar örgütü kemiren bir duruma yol açmıştır. Açık veya gizli tasfiyecilik kendini örgütlenme zeminini bu tür anlayış ve duruşlardan almıştır. Bu anlayışların kaynağında öncülük ve partileşmede yaşanan gevşeme, kaçış veya bunları gereksiz görme yaklaşımının olduğu kongremizce tespit edilerek, bunlarla her kadronun kişiliğinde partileşmeyi gerçekleştirerek öncülük görevlerine ve misyonuna sahip çıkma temelinde etkili ve keskin bir mücadele yürütmesi gerektiği vurgulanmıştır.

Özellikle yönetimler başta olmak üzere öncü kadrolarda ortaya çıkan liberal, dengeci, idareci tarz, kendine görelik, sınırlı veya şartlı katılma, istifacı tutumlara girme, kadroyu eğitmeme, beğenmeme, hazır kadro arama, görev yerini beğenmeme, kolektifleşmeye gelmeme, bireyci, tekçi, merkezîyetçi vb anlayışlar 10. kongremizde öncü kadroların

partiyeye doğru katılımını engelleyen en temel anlayışlar olarak değerlendirilmiş ve mahkum edilmiştir. Bunun yanında demokratik konfederalizmin öngörülen tarzda pratikleşmemesinde batı düşünce tarzının ve kapitalist modernitenin iktidarcı, hiyerarşik anlayışının, öz gücüne dayanmayan, çözümü kendinde başlatmayan, halkı, tabanı esas almayan, küçümseyen, bürokratik, elit çalışma tarzı ve yaşam duruşlarının büyük rol oynadığı ve bunların mutlaka aşılarak komünal değerlerin, halka saygı ve güvenin ve kolektif çalışma tarzının tüm kadrolar tarafından esas alınmasının önemine dikkat çekilmiştir. Yine özellikle örgütlenme ve eylem tarzında meşru demokratik yönü göz ardı eden, meşru savunma çizgisini liberalleştirilen, daraltan, eylem ve mücadeleyi salt yasallığa mahkum eden sivil toplumcu anlayışın Apo'cu mücadele tarzı ve meşru savunma çizgimizle çeliştiği, geriye çektiği tespiti yapılarak, tüm alanlarımızda bu anlayışlara karşı mücadele edilmesi ve meşru savunma çizgimize dayalı bir mücadelenin önümüzdeki süreçte yükseltilmesi gerektiği kongremizce belirlenmiş ve tüm öncü kadroların bunun gereklerine uygun davranması çağrısı yapılmıştır.

Kadronun örgütsel uyum ve bütünlüğü esas almayan, şikayetçi, karşıtlaştırıcı, ortamı karıştırıcı, negatif bakış açısıyla yaklaşarak olay-olguları, partisel gelişmeleri muğlaklaştırıcı ve mağdurluk üzerinden suçlarını gizleme-örtme yaklaşımları ile özellikle sorunları kendi zemininde çözmeyen üste havale eden, erteleyen, yaşamı, çalışmalarını, kısaca partiyeye doğru ve gerektiği tarzda örgütlemeyen ve yeni paradigmanın ön gördüğü öncülük vasıflarını kendinde oluşturmayan yönetim tarzlarının mutlaka aşılması gerektiği açıktır. Aksi durum Önderlik, şehitler ve halk karşısında bir suç durumunu ifade edecektir. 10. kongremiz partileşmeye gelmeyen bu anlayış ve tarzların her kadro tarafından kendinde ciddi bir eleştiri ve öz eleştiri ile aşılmasını ve partileşme düzeyinin geliştirilmesini tüm kadroların önüne dönemin temel görevlerinden biri olarak koymuştur.

Komünar

10. kongremiz, bu temelde Apo'cu çizgi- de partileşmenin temel yolu olarak, parti içerisinde ideolojik- örgütsel çizgi mücadelesini sürekli kılmayı temel bir yöntem olarak ele almıştır. Bu çerçevede özellikle sınıf ve cins mücadelesinin yürütülmesinde ortaya çıkan yetersiz, gevşek, ertelemeci, dondurucu anlayış ve tutumların aşılmasını partileşmenin geliştirilmesi açısından mutlak gerekli görmüştür. Çünkü sınıf mücadelesi olmadan, sınıf mücadelesine dayalı bir ideolojik- örgütsel duruş kazanmadan bireyin, kadronun ölçü kazanması, özellik edinmesi, kişiliğinde var olan hiyerarşik devletçi sistemin etki ve ölçülerini aşıp, kendini kişilik olarak değiştiren, yenileyen, kısaca kişilik devrimini yapan bir düzeye ulaşması kesinlikle mümkün olamaz. Yine cins mücadelesinin burada partileşmenin gerçekleşmesi bakımından kesinlikle büyük önemi vardır. Çünkü **Önder Apo'nun** demokratik sosyalizm çizgisi kadın özgürlüğüne ve ekolojik devrime dayalı bir demokratik toplum paradigmasını öngörmektedir. Dolayısıyla özgürlük ve demokrasinin temelinde kadın özgürlük çizgisi, özgür kadın duruşu vardır. Bu, bir ideolojik duruştur, çizgidir. Kadını içinde, erkeği için de parti yaşamında esas alınması gereken bir ölçüler toplamını ifade etmektedir. Bir ruh halini, zihniyeti, duygu düzeyini ve davranış durumunu, ölçü ve özellikler toplamını ifade etmektedir. Dolayısıyla cins mücadelesi yürütülmedikçe özgür kadın çizgisi bilinçte, ruhta, davranışta edinilmedikçe ve bu benimsenerek, buna göre bir kişilik duruşu, yaşamı ortaya çıkarılmadıkça, Apo'cu militan haline gelmek, dolayısıyla PKK yaşamına doğru ve yeterli katılmak mümkün olmamaktadır. Bu bakımdan 10. Kongremiz, özellikle geçen süreçteki bütün zayıflıkların altında yatan temel olgunun, sınıf ve cins mücadelesine dayalı ideolojik mücadeleyi kişinin kendi içinde ve örgütsel ortamda yürütmemesi veya zayıflatması olarak görmüştür.

10. kongre geçeceğimiz, Apo'cu çizgide yeniden parti inşasının başarıyla geliştirilmesinin temel yolunun sınıf ve cins mücadelesine dayalı bir ideolojik- örgütsel mücadeleyi sü-

rekli kılmak olduğunu tespit etmiştir. Sınıf ve cins mücadelesine dayalı ideolojik mücadelenin esasının ise eleştiri öz eleştiri olduğu, bunun da parti ortamında birbirini yoldaşça eleştirmek, kişinin Önderlik düşünce, ölçü ve özelliklerine dayalı olarak kendini öz eleştirel sorgulamadan geçirmek anlamına geldiği, ancak bunlar temelinde doğru bir ideolojik- örgütsel çizgi mücadelesinin yürütülebileceğini belirlemiştir. Bu bakımdan eleştiri ve öz eleştiriye karşı gelişen yetersiz, korkak, ürkek, isteksiz, liberalleştirilen yaklaşımları eleştirmiş ve mahkum etmiştir. Eleştiri- özeleştiriye; kadrolaşmanın, militanlaşmanın, Apo'cu militan ölçü ve özellikleri edinmenin, kısaca, kadro ve militan olarak kendini eğitime ve dönüştürmenin en temel yolu, en temel silahı olarak bir kere daha vurgulamıştır. Bu çerçevede yeniden partileşme hamlesini kongre platformundan başlatarak Önderlik çizgisine derinliğine oturtma ve geliştirmeyi sağlamak üzere kapsamlı bir eleştiri- özeleştiri platformu oluşturmuştur. Bu noktada tıpkı ikinci partileşme hamlesinin ölçü ve özelliklerini, anlayış ve örgütlülüğünü ortaya çıkartan üçüncü parti kongresi gibi, yine her türlü çeteciliğe karşı önemli bir parti duruşunu açığa çıkartan beşinci kongre geçeceği gibi, bu kongremizde de geçen süreçte parti meclisinde yer alan tüm kadroların platformlarını yaparak, gelişen eleştiri- özeleştiri temelinde kendini yenilemesini sağlayacak bir çalışma yürütmüştür.

Yönetim şahsında parti içinde kadrolar bünyesinde yaşanan her türlü parti dışı, çizgi dışı ruh hali, anlayış, tarz, tutum ve davranış eleştirilmiş ve mahkum edilmiştir. Tıpkı üçüncü kongrede **Önder APO'nun** ifade ettiği gibi, 10. kongremizde de "çözümlenen birey değil toplum, an değil tarih" olmuştur. Dolayısıyla tüm parti bünyesinde var olan çizgi dışı eğilim ve davranışların hepsi açığa çıkarılmış, eleştirilmiş, mahkum edilmiş, öz eleştiri temelinde bunları aşma ve Apo'cu çizgide, Önderlik ve şehitlerin ölçü ve özellikleriyle donanma istem ve kararlılığı tüm katılan militanlar şahsında ortaya konmuştur. Bu, üçüncü partileşme hamlesine doğru ve yeterli katılımı

Komünar

ifade etmektedir. Bu yaklaşım, aynı zamanda üçüncü Önderliksel doğuşu derinliğine benimseme, özümseme ve bu temelde parti yapısını çizgi gerçeklerine oturtma, bununla çelişen tutum ve anlayışları aşarak, gerekli düzeltme, partileştirme durumunu geliştirmedir. Bu anlamda 10. kongremiz, güçlü bir düzeltme, hata ve eksiklikleri aşurtma, çizgi dışı eğilimleri mahkum etme ve bu temelde yeniden çizgi devrimciliği temelinde partileşmeyi geliştirme kongresi olmuştur. Yönetimin platformları temelinde bütün kongreye katılan kadro yapısı çıkardığı sonuçları ortaya koyarak, her türlü parti dışı eğilim ve anlayışa karşı mücadele etme temelinde, çizgi esaslarına göre partiye, yani PKK'nin yeniden inşa sürecine daha etkin, aktif katılacağına dair tek tek sözünü vermiştir. Böylece 10. kongre bileşimi ve kararlaşmalarından başlamak üzere tüm parti yapımız için güçlü bir eleştiri -öz eleştiri ve kendini yenileme platformu oluşturulmuş, her türlü parti dışı eğilimi, hata ve eksikliği aşarak kendini düzeltme ve güçlü bir biçimde partiye katma süreci başlamıştır.

10. kongremizin eleştiri ve özeleştiri çizgisinde tüm kadro yapısının önümüzdeki süreçte netleştirilmesi görevi vardır. Bunlar yapılacak kadro konferansları ve öz eleştiri platformlarıyla gerçekleştirilecektir. Bir yıl içerisinde tüm kadro yapısının netleştirilmesi, yeniden kararlaşmasının sağlanması kararlaştırılmıştır. Bu çerçevede geçen süreçte kadro ve sempatzan olgusunun birbirine karıştırılması ve kadro ölçülerinin muğlaklaştırılması durumu ele alan kongremiz, buna ilişkin bir yıl içerisinde bir netleştirme çalışmasının yürütülmesini ön görmüştür. Bu temelde kadro ve sempatzan ölçülerine göre bir ayırıştırmanın yapılması ve buna dayalı olarak kadro ve sempatzanların bir yıl içerisinde görev ve sorumluluk altına alınmasını hedeflemiştir. Bu, 10. kongremizin temel bir partileşme hedefi olmaktadır. Nitekim şu an bu konuda çeşitli netsizlik ve muğlaklıklar söz konusudur. Geçmişte oluşan birçok kadro duruşu günümüzde tam bir ölçü netliği ve katılım durumunu ifade etmemektedir. Önderlik ve şehitler çizgisine

göre birçok eksikliği, hatayı, tesriliği, kendine göreliği içinde taşımaktadır. Kadro olarak görülmemekte, ama kadronun ölçü ve özellikleriyle uyuşmayan birçok anlayış ve davranış gösterilebilmektedir. Bunun mutlaka düzeltilmesi gereklidir. Her kadronun gerçekten öncü ve halka örnek bir tutum ve davranışın sahibi haline gelmesi, parti ölçülerini, Önderlik ve şehitlerin ölçü ve özelliklerini eksiksiz temsil eden düzeye gelmesi gerekmektedir. Bu anlamda, yaşam ve ilişkilerde var olan aşınmaların, parti dışı duruşların, basit yaşam arayışlarının, ikiyüzlü, sahte, yanıltan vb yanlış duruşların, yine kadro ölçü ve özelliklerini temsil etmeyen, Apocu kişilikle uyuşmayan tutum ve davranışların kesinlikle aşılması, en azından kişilerin bu konuda netleştirilmesi gereği vardır. Bunu yapmamak demek, partiye karşı içten mücadele etmek, tasfiyecilik yapmak demektir. Bu, partiye en sahte ve kötü bir karşıt mücadeleyi içten dayatmak anlamına gelmektedir. Bu bakımdan en tehlikeli savaş tarzı, parti karşısındaki bu tarz ve pratikler olmaktadır. Kim olursa olsun, kendisini PKK kadro ve ya sempatzanı gören herkesin hiç zaman kaybetmeden durumunu netleştirilmesi, hangi ölçülerle hareket edecek, yaşayacaksa ona karar vermesi ve verdiği kararın gerektirdiği ölçü ve özelliklere uygun davranması ve bulunduğu ortamda da bunu geliştirmesi gerekmektedir.

Partimiz her zaman böyle duru ve arı bir parti olmuştur. Kendi içinde muğlaklığı yaşayan, ölçü ve özellikleri belli olmayan karmaşık bir parti olarak var olamaz. O, partiyi içten kemirmek demektir. Parti ölçü ve özelliklerini yok ederek, disiplinsiz, örgütsüz, zayıf hale getirmek demektir. Bunu yapmak, kapitalist modernite tarafından, yani hiyerarşik devletçi toplum sistemi tarafından partinin içten fethedilmesi, bir diğer deyişle kalenin içten fethedilmesi, çökertilmesi anlamına gelmektedir. Dolayısıyla bundan sonra böyle bir tutum ve davranışı hiç kimse gösteremez ve bu durumda kalamaz. Kongremiz bunu kararlaştırmış, yeni parti meclisimize böyle bir netleştirmeyi en geç bir yıl içerisinde kesin ta-

Komünar

mamlayarak, tüm parti kadrolarını Önderlik ve şehitler ölçüleriyle donanmış, bu gerçeği iyi temsil eden; dolayısıyla da öncülük görevlerini başarıyla yerine getiren, halka örnek olacak bir kişilik duruşunu gösteren bir düzeye çekilmesi görevini yüklemiştir. Önümüzdeki bir yıl içerisinde her alanda böyle bir çalışma yürütülecektir. Bu bakımdan da yönetiminin yürüteceği bu çalışmaların başarısı için tüm parti kadrolarının, geçmişte partiye katılmış ve kendini kadro statüsünde görmüş olan herkesin durumunu netleştirmesi, kendini yeniden kararlaştırması görevi vardır.

10. kongremiz, PKK ile kadroluk düzeyinde ilişkilendirilmiş herkesi bu süreçte 10. kongre çizgisinde durumunu netleştirerek, kendini yeniden partiye katılır hale getirmesi çağrısını yapmaktadır. Bu konuda 10. kongremizin özellikle uzun süre cezaevinde kalmış ve oradan çıkmış arkadaş yapımıza dönük de daha somut çağrılar vardır. Bu arkadaş yapımız kadro ve sempatizan bileşimiyle zorlanmaktadır, bir netsizliği yaşamaktadır. Kim kadrodur, kim sempatizandır, belli değildir. Kim cezaevinden çıkınca mücadeleye katılıyor, kim katılmıyor, o da adeta karıştırılmıştır. Bu anlamda cezaevi direniş gerçeğimiz, bunun geçmiş ve bugün cezaevinde mücadele eden yoldaşlarımızın durumu, özellikle de son 4-5 yıl içerisinde cezaevinden çıkmış olan arkadaşlarımızın durumu kongremizde özel tartışma konusu olmuş ve bu arkadaş yapımıza ilişkin daha özel ve özgün bir çağrı geliştirilmiştir. Bu arkadaşlarımızın uzun süre zindanda her türlü baskı ve işkenceye karşı yiğitçe direnirken, dışarı çıkıp sistemin basit imkanlarına teslim olur duruma düşmeleri acı verici bir durum olarak görülüp değerlendirilmiş ve eleştirilerek mahkum edilmiştir. Bu bakımdan da meşru savunma çizgisi temelinde kadro ölçülerinin belirlenmesi ve herkesin, özellikle cezaevinden çıkmış olan arkadaşlarımızın parti kadrosu olma iddia ve iradesini koruyarak durumunu netleştirmesi, zindanda yaşadığı baskı ve işkencenin intikamı olarak daha güçlü bir direniş pratiğine katılır hale gelmesi yönünde 10. parti kongremiz çağrı yapmıştır.

Kuşkusuz 10. parti kongremizin üzerinde en çok durduğu, yerini ve rolünü değerlendirip, bunun gereklerinin ne kadar yerine getirip getirmediğini tartıştığı konulardan birisi de, kadın militanlığının durumu olmuştur. Bu konuda özellikle Şilan, Viyan ve Nuda gerçeğinde ortaya çıkan kadın militanlığının parti hareketimiz açısından yarattığı büyük Önderliksel duruşa dikkat çekmiş ve bu temelde hem çizgi, hem de pratik militanlık anlamında Hareketimiz içerisinde kadın öncülüğünün gerçekleştiğinin tespitini yapmıştır. Bu gerçeğe hareketle bütün kadın militan yapısının bu büyük şehitlerimize sahip çıkmanın, anılarını yaşatmanın da bir gereği olarak önümüzdeki süreçte parti mücadelesine daha fazla sahip çıkmaları gerektiğini, PKK ve PAJK çizgisinde kendilerini yenileyerek, parti çalışmalarının öncülük düzeyinde yürütür hale kendilerini getirmeleri gerektiğini vurgulamıştır. Bu temelde, tüm kadın militan yapısını Şilan, Viyan ve Nuda çizgisinde kendisini şekillendirerek parti çizgisine ve mücadelesine önümüzdeki süreçte daha güçlü katılma, daha çok sahiplenme ve uygulama çağrısı yapmıştır.

Parti program ve tüzüğümüz 10. kongre platformunda yeniden gözden geçirilmiş, programda çok az, tüzükte ise kısmi bir değişiklik yapılmıştır. Parti tüzüğümüze göre rapor ve talimat sisteminin önümüzdeki süreçte işletilmesi gereği vardır. Bütün parti örgütlerinin, komite ve temsilciliklerinin alta ve üste doğru talimat ve rapor sistemini mutlaka işletmesi gereklidir. Bununla birlikte her parti kadrosunun 6 ayda bir parti meclisine bireysel değerlendirme raporunu yazıp, göndermesi bir tüzük hükmü olarak belirlenmiştir. Tüm kadroların bu karara uyma ve uygulama görev ve sorumluluğu vardır. Yine önümüzdeki süreçte kadroların netleştirme ve görevlendirme çalışmalarını özellikle 10. kongre belgeleri ve Önderlik savunmalarının birer eğitim materyalleri olarak değerlendirilmesi temelinde geliştirilecek eğitim çalışmalarını yürütülecektir. 10. kongre çizgimizi, son Önderlik savunması ve kongre belgeleri temelinde incelemek ve özümsemek gereklidir. Önümüzdeki kıs süre-

Komünar

-cinin bu belgeler temelinde tüm kadro ve sempatisan yapısı için temel bir eğitim süreci yapılması gereklidir. Aynı şekilde, 10. kongremizin her kadronun günlük olarak kendisini eğitmesi yönünde bir değerlendirmesi ve kararlaşması da yaşanmıştır. Her kadronun en az günde iki saat süreyle kendi durumunu değerlendirmesi, kendini eğitmesi, yani eğitimini bu temelde sürekli kılması bir kongre kararı haline gelmiştir. Bu temelde, nerede olursa olsun ve hangi çalışmayı yürütürse yürütsün, yine hangi düzeyde görev alırsa alsın her kadronun günlük eğitimini geliştirmesi, iki saat süreyle bireysel ve toplu eğitim çalışmalarına katılarak bu eğitimini günlük yürütmesi temel bir kongre hükmü durumundadır. Her kadronun bunlara uygun davranma görev ve sorumluluğu vardır.

Değerli yoldaşlar!

Başından sonuna kadar 10. kongre platformumuza **Önder Apo**'nun ve kahraman şehitlerimizin ruhu ve çizgisi hakim olmuştur. Özellikle sayıları bine varan 1 Haziran atılım şehitlerimizin, geçen inşa sürecinin kazanılmasında oynadıkları belirleyici role vurgu yapılarak; Adil, Nuda, Viyan, Şilan ve Akif yoldaşlar bu büyük kahramanlığın sembol kişilikleri olarak ifade edilmişlerdir.

Geçmişe ilişkin bütün değerlendirmelerde olduğu gibi, her türlü bireysel eleştiri ve öz eleştiri de Önderlik çizgisiyle birlikte, bu kahraman şehitlerimiz örnek ve ölçü alınarak yapılmıştır. Adil yoldaşın, gerçekten adalet dağıtıcı kişiliği 10. parti kongremizin Önderlik çizgisinde yeniden güçlü militanlaşma yaratmasında çok büyük bir rol oynamıştır. Yine baştan sona bütün değerlendirmelere ve kadronun görev ve sorumluluklarına sahip çıkma durumuna ölçü olarak Kemal Pir ve Beritan kişiliği damgasını vurmuştur. Kemal Pir'in büyük karar gücü olma, çalışma, herkesi çalıştırma, Önderlik çizgisinin bulunduğu her yerde güçlü bir temsilini yapmayı ifade eden kişilik ölçüleri, başta yönetim olmak üzere kadro duruşunun nasıl olması ve hangi ölçülerle esas alması gerektiği konusunda bütün tartışmalara yön veren bir durum ifade etmiştir.

Bu anlamda, 1 Haziran atılımımızın bine ulaşan, genel parti mücadelemizin on beş bine varan kahraman şehitlerimiz, hem geçmişimizi anlamada, hem bugünümüzü değerlendirmede, hem de geleceğe güçlü, net, kararlı yürümede temel ölçü ve güç kaynaklarımız olmuştur. 10. kongre gerçeğimiz Önderlik ve kahraman şehitlerimizin çizgisinin bir kere daha dile geldiği, partide hakimiyet kurduğu, parti içinde her türlü tasfiyeci ve orta yolcu eğilime karşı zafer kazandığı, dolayısıyla da her türlü düşmana karşı zafer kazanmanın güvencesini yarattığı bir düzeye ulaşmıştır. 10. kongre gerçeği, Önderlik ve şehitler çizgimizin zafer gerçeği olmuştur.

**10. kongre kendisini
" Önder APO'ya özgürlük
Kongresi" olarak tanımlamıştır
Önder APO'nun özgürleştirilmesini
Önümüzdeki sürecin tek ve en temel
Görevi olarak belirlemiş
Bütün çalışmalarını, karar ve
Değerlendirmelerini bu hedefe
Kilitleme temelinde yapmıştır.**

Değerli yoldaşlar!

Partimizin 10. kongresi kendisini, "**Önder APO**'ya özgürlük kongresi" olarak tanımlamıştır. **Önder APO**'nun özgürleştirilmesini önümüzdeki sürecin tek ve en temel görevi olarak belirlemiş, bütün çalışmalarını, karar ve değerlendirmelerini bu hedefe kilitleme temelinde yapmıştır. Bu anlamda 10. kongre gerçeğimiz İmralı işkencesini tümünden reddetme ve yok etmeyi hedefleme gerçeğidir. Zaten partimiz, tüm kadro yapımız ve halkımız hiçbir zaman İmralı işkence sistemini, insanlık tarihinin bu en vahşi ve adaletsiz sistemini kabul etmedi, içine sindirmedi, hazmetmedi. Viyan yoldaşın ifadesiyle, "hiçbir zaman içine sindirmeyerek" reddetti ve kendi içinde günlük, anlık olarak bu sistemi yok etti, öldürdü. Ancak bunu pratikte de gerçekleştirmek için biraz sabır göstermek, başarılı bir mücadele yürütmek için biraz sürece yaymak gereğini

Komünar

duydu. Eğer geçmiş on yıla Hareketimiz ve halkımız bu sistemi yaydıysa, bu onu kabul ettiği ya da hazmettiği, içine sindirdiği anlamına gelmez. Hayır, sadece ona karşı sonuç alıcı ve başarılı bir mücadele yürütebilmek için sabır göstermek ve zamana yaymak anlamı taşımaktadır. Şimdi artık bu sabır bitmiştir. Bu sisteme ve onun devamına "Êdi bes e" denilmiştir. Artık böyle bir sistemle yaşamayacağı kararına ulaşmıştır. "Êdi bes e" hamlemiz böyle bir kararlılığın ifadesi ve pratiğe geçirilmesi olmaktadır. Artık 10. yılından itibaren, Hareket ve halk olarak, biz İmralı sistemiyle birlikte yaşamak istemiyoruz, İmralı sistemini görmek istemiyoruz, İmralı sistemini reddediyoruz ve yok edilmesi için de ne gerekirse onu yapma azmimizi ve kararlılığımızı ortaya koyuyoruz. 10. kongre gerçeğimiz, işte bu azim ve kararlılığın ifadesi olmaktadır. **Önder APO'nun** özgürlüğünün kesinlikle gündemleştirdiğinin ve bunun dışındaki bir ölçünün, düzeyin asla kabul edilmeyeceğinin ruhunu ve kararlılığını içermektedir. Artık bizim için insanlık tarihinin en büyük kara lekesi olan, insanlığın alnında bir kara leke olarak duran bu işkence ve imha sistemini yok etmek, ortadan kaldırmak bir boyun borcu, bir onur ve şeref borcudur. Hareket olarak, halk olarak, kırk milyonluk yurtsever Kürt insanı olarak tutumumuz budur.

10. parti kongresi, Özgürlük Hareketimiz ve halkımız adına böyle büyük tarihsel kararlılığı ve tutumu ortaya çıkartmıştır. Bundan sonra bütün yaşamımız, duygumuz, düşüncemiz, davranışımız, pratiğimiz ve eylemimiz sadece buna kilitlenecektir. **Önder APO'nun** özgürlüğünü sağlamaya, bunun mücadelesini geliştirmeye dönük olacaktır. Çok iyi biliyoruz ki: **Önder APO'nun** özgürlüğü Kürdistan'ın ve Kürt halkının özgürlüğüdür. Elbette bunun tersi de doğrudur: özgürleşen Kürdistan ve Kürt halkı, özgürleşen Önderlik gerçeği demektir. Bu bakımdan, **Önder APO'nun** özgürlüğü Kürt halkının ve Kürdistan'ın özgür ve demokratik bir yaşama kavuşturulması, bu temelde Kürt sorununun demokratik özerklik çizgisinde demokratik çözümünün gerçekleş-

tirilmesi, her alandaki örgütlerimizin, bütün hareketimizin ideolojik, siyasi, örgütsel ve askeri mücadelemizin temel hedefi ve gerçekleştirilmekle yükümlü olduğu görevi olacaktır.

Bu hedefi başarıyla gerçekleştirmekten başka hiçbir şeyi kabul etmeyeceğiz. Bundan böyle yaşam olacaksa özgürce ve Önderlikle olacak, yoksa asla olmayacaktır. Bu, onuncu kongre temelinde Hareketimizin ve halkımızın tek tutumu, duruşu ve temel kararlılığıdır.

Önder APO'yu özgürleştirme ve Kürt sorununun demokratik çözümünü sağlama görevini başarmak için herkes bilmeli ki, her parti kadromuz sonuna kadar birer fedai militan olarak yaşayacak, çalışacak ve savaşıacaktır. Önderlik çizgisinde fedai militan mücadelede, bu hedefi hiç de zamana yaymadan, kesinlikle başaracaktır.

Bu kararlılık ve inançla tüm parti kadro ve sempatizanlarını **Önder APO'nun** çizgisinde ve kahraman şehitlerimizin izinde kendisini derin bir özeleştirel sorgulamadan geçirecek yenilemeye ve yeniden inşa olmuş PKK gerçeğine güçlü bir biçimde katmaya, bu temelde nerede olursa olsun her türlü görev ve sorumluluğu üstlenme bilinciyle üzerine düşen görevlerin gereğini pratikte başarıyla yerine getirmeye, başarıdan başka hiçbir ölçüyü kendisi için kabul etmemeye ve bu çerçevede **Önder APO'nun** özgürlüğü mücadelesini güçlü, etkin ve başarılı bir biçimde yürütmeye çağırıyoruz.

Önder APO'nun Işıklı Demokratik Sosyalizm Çizgisinde Özgür ve Demokratik Kürdistan'ı Yaratmak İçin İleri!

10. Kongre Ruhuyla Partileşelim, Önder APO'yu ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!

Demokratik Konfederalizmi İnşa Ede- lim, Özgür ve Demokratik Yaşamı Yaratalım!

Yaşasın Özgürlük ve Demokrasi Mücadelemiz!

Yaşasın Meşru Savunma Direnişimiz!

Yaşasın 10. Kongre Gerçeğimiz!

Bijî PKK!

Bijî RÊBER APO!

9 EYLÜL 2008

PKK PARTİ MECLİSİ

Dizi Yazı II Sosyal Bilimler Üzerine

Modern Sosyal Bilimlerin Doğuşu

Modern sosyal bilimler daha çok da 19. yüzyıldan itibaren gelişmeye başladılar. Bu yüzyıldan önce kendine özgü bir bilgi ve kültür yapısı olarak toplum bilim henüz belirgin bir yapı içinde ortaya çıkmış değildir. Modern bilimlerin doğuş süreci olarak kabul edilen 16. yüzyıl ile 19. yüzyıl arası süreçte "bilgi" ikiye bölünmüştür. Birine "*doğa*", diğerine ise "*beşeri bilimler*" deniyordu. Beşeri bilimler felsefe ve edebiyattan oluşuyor. Üniversite ve akademi çevreleri esas olarak bu alanlar üzerinde yoğunlaşıyorlardı. Bilgi, yani epistemoloji, yapı olarak bu iki alandır. Sosyal bilim diye bir alan, bir kültür henüz gelişmiş değildir. Ne var ki, Fransız Devrimi ile birlikte Avrupa'da büyük siyasal çalkantılar yaşanmaya başlanır. Fransız Devrimi kıta Avrupa'sında büyük bir devrim dalgasının gelişmesine yol açar ve giderek dünya çapında da büyük bir devrim olarak tanımlanır. Yaşanan yeni bir süreçtir. Fransa merkez olmak üzere Batı'da gelişen toplumsal olaylar ve hareketlilik, bir takım bilim çevrelerinde bazı soru işaretlerinin gelişmesine neden olur: "Toplum olarak nereye gidiyoruz, nereye doğru sürüklenmekteyiz? Bu siyasal ve toplumsal sorunları ortaya çıkaran nedenler nelerdir?"

Bu somut olay ve gelişmeler yeni bir bilimsel dalın ortaya çıkmasına neden olmuştur. Üçüncü bir bilgi ve kültür olarak sosyal bilimlerin doğuşunu bu toplumsal olayların gelişimiyle bağlantılandırmak tam bir izah olmasa da doğrudur. Sosyal bilimlerin doğuşu bu iki bilgi kültürünün etkisinde olmuştur. Ya doğa bilimlerin ya da beşeri bilimlerinde etkisinde kalıyor. Dolayısıyla kendine özgü bir disiplin, bir kültür ve yöntem oluşturmada bir hayli zorlanmıştır. Sosyal bilimler parçalı bir bilgi yapısı içinde gelişmeye başlamıştır.

Bütün bu bakımlardan sosyal bilimleri ele alırken, 19. yüzyıl sosyal bilimlerinin han-

gi bakış açısının etkisinde kaldıklarını sorgulamamız önemlidir. Sosyal bilimi etkileyen düşünce geleneği en başta mekanizmdir. Newton'la başlayan mekanik düşünce tarzı ve bakış açısı sosyal bilimleri etkilemiştir. İkincisi, bu gelenek içinde deneye dayalı, yani deneysel bilimin etkisi büyük olmuştur. Üçüncü bir gelenek, Kartezyencilik olarak tanımladığımız Descartes'in bakış açısıdır. Buna da analitik gelenek denilir. Dördüncü bir düşünce geleneği ise, Darwin'le başlayan evrimciliktir. Evrim teorisi ile birlikte sosyal evrim düşüncesi de gelişmiştir. Dolayısıyla bu düşüncenin de sosyal bilimler üzerinde belirgin bir etkisi olmuştur. Beşincisi natüralizmdir. Doğada keşfedilen yasalar ne ise, bunların toplumsal yaşamda da geçerli olduğu düşünölmeye ve savunılmaya başlanmıştır. Son olarak 19. yüzyıl sosyal bilimlerini temelli olarak etkileyen düşünce akımı pozitivizmdir, algı ve olgunun öne çıktığı pozitif gelenektir.

Mekanizm, doğayı ve toplumu algılayış tarzında mekanik bir yaklaşıma yol açmıştır. Mekanizm nedir? Mekanizm olguları bir makine düzeni içinde ele almaya ve tanımlamaya çalışır. Olgular mekanik bir tarzda birbirlerini iteklerler, bu itekleme sonucu ortaya bir hare-

Komünar

ket çıkar. Hareketin nedeni olguların birbirini iteklemesidir. Doğa ve toplum tanımlanırken diyalektik bir bakış açısıyla değil, olguların birbirileri ile olan ilişkisi ve bağlantıları ile değil, mekanik bir tarzda birbirinden ayırma, koparma yaklaşımı ile tanımlamaktır. Bu yaklaşım ampirik bir gelenek yaratmıştır.

Ampirik geleneğin yarattığı etki nedir? Bu geleneğin yarattığı şudur: Bir olgu veya olayın doğru bilgisine varmamız için onu gözlem ve deney sürecinden geçirmemiz gerekmektedir. Gözlem ise, insanın çevresini dumsal algılayış sürecidir. İnsan neye bakıyor ise onu algılar. Buna da gözlem süreci denilmektedir. Bu süreci tamamlayan deney ise, olguyu sınyarak deneme-yanılma yoluyla ayıklama, yani bir olgu bilgisinin somut deney sürecinden geçirilerek doğruya ulaşma olarak tanımlanabilir. Deneyle gözlem ve sınyama iç içe ele alınmaktadır. Bir olgunun veya verinin bilimsel olduğunu deneyle ispatlamak, deneyle ispatlanmayan her hangi bir bilginin bilimselliği tartışılmış olur. Bir bilgi elde etmek istiyorsak ve bunun doğru bilgi olduğunu ispatlamak istiyorsak, bunu ancak deney yoluyla gösterebilir, kanıtlayabiliriz. Bunu, insanın sosyal varlık gerçekliği ile kıyasladığımızda, deneysel bilimin yetersizlikleri daha rahat görebilir. Deneysel bilimi tümünden ret etmesek de, yetersizliklerini de göz ardı etmemek gerekiyor. Burada ilk akla gelen iki soru şunlardır: Toplumsal bir hafıza olmadan, salt anın deney ve gözlemi ile somut bilimsel bir bilgiye ulaşmak mümkün müdür? ve tek-tek olayları deneyleyerek, deney ve gözlemden geçirerek doğa içindeki sınırsız olaylara ilişkin kesin sonuçlara varabilir miyiz veya deney ve gözlemin mümkün olmadığı sınırlarda bilim biter mi? O zaman olasılıklar üzerinden bir izahat bilimsel bir yaklaşım olamaz mı? Bu anlamda deneye dayalı geleneğin yetersizliklerini ortaya koymak gerekir.

Toplumsal yaşayışta ve insanda bazı şeyler vardır ki, deney ve gözlemlerle ispatlamamız mümkün değildir. Örneğin, gerçekten insan nasıl düşünüyor, maneviyat denilen olgu nedir, moral ve inanç denilen olay nedir? bu sorula-

rın yanıtını deneylere dayanarak açıklamak mümkün değildir. Toplumunu, zihinsel yanı ağır basan bir var olma biçimi olarak tanımlıyoruz. Toplumunu sadece maddi bir süreç, maddi bir olgu olarak tanımlayamıyoruz. Dolayısıyla topluma ilişkin olarak somut deney ve gözlem yapamayacağımız birçok alan vardır. Bu anlamda deneye dayalı geleneğin sosyal bilimlerdeki etkisinin ne kadar ciddi yetersizliklere yol açabileceği burada da rahatlıkla görebilir.

Analitik geleneğin, yani Kartezyenci geleneğin sosyal bilimlerdeki etkisi daha olumsuz olmuştur. Analitik düşünce, bakış açısı nedir? Çözümleyici bakış açıdır. Analitik yöntem ne yapıyor? Olguları birbirinden ayırıyor ve herhangi bir şeyi tanımlayabilmek için onu tüm bileşenlerine ayırmak gerektiğini savlıyor. Oysaki her şey kendi ayrılığı içinde tanımlanması gerekmektedir. Bu anlamda analitik gelenek olguları fazlasıyla parçalayıp birbirinden ayırır.

Descartes Kartezyenci yaklaşımı "*analitik geometri*" olarak tanımlamaktadır. Analitik geometri daha çok matematiksel bir bakıştır. Çarpma, bölme gibi matematiksel işlemlerle bir takım sonuçlara ulaşmadır. Analitik yaklaşım derken bunu kastediyor ve eleştiriyoruz. Bu arada analitik çözümleme yöntemini tümünden reddetmediğimizi de belirtelim. Burada vurgulamak istediğimiz analitik yaklaşımın ne ve nasıl bir yaklaşım olduğudur. Analitik yöntem bilime nasıl bir yaklaşım ve katkı getirmiştir? Analitik yöntem olguları karşı karşıya getirmiş, parçalayıp bölmüştür. İnsan ile doğayı karşı karşıya getirmiştir. İnsan, dağa, kadın, erkek vb. birbirinden kopuk farklı varlıklar olarak ele alınmıştır. Analitik geometrideki olguların tekilliği, birbirinden kopukluğu, aralarındaki ilişkisizlik bu yaklaşımla topluma da indirgenmiştir ve sanki aralarında herhangi bir bağ yokmuş gibi davranılmıştır. Bu bakışın sosyal bilimlerdeki etkisi bu temelde olmuştur. Esasen de bakış açısında bütünselliği bozmuştur.

Evrimselliğin etkisi de çok önemlidir. Evrim teorisi ile birlikte insan toplumunun tarihi

Komünar

belirli aşamalar içinde ele alınmıştır. Evrimsel bir süreç vardır, insanlar evrimsel süreç içinde gelişmelerini ortaya koymuşlardır. Toplumsal gelişmeler bu evrimsel sürecin sonucunda belirlenmektedir. Buna da sosyal evrim süreci denilmiştir. Evrim teorisinin sosyal bilimlere üzerindeki etkisi bu temelde olmuştur. Toplum ve tarihin zaman dilimlerine göre ayrıştırılmaları, her çağ ve dönemdeki yaşayış tarzlarının farklılığından hareketle ilkel dönem, uygarlık dönemi, modern dönem biçiminde tanımlanması ve bu süreçlerin de evrim sürecinden geçerek geliştikleri belirtilmiştir.

19. yüzyıl sosyal bilimlerinde bu düşünce akımlarının çok belirgin bir etkisi vardır. Yine bu dönemde düşünce ve yaklaşımlarını şekillendiren sosyal bilimcilerden biri de August Comte'dur. August Comte, modern sosyolojinin kurucusu olarak kabul edilir. Sosyolojinin temelini, ilk sistemini geliştiren ve böyle bir bilimin varlığını ilk ileri süren O'dur. August Comte'un bakış açısı, doğa bilimlerine özgü yöntemin olduğu gibi toplumsal alana uyarlanması içerir. Esas yöntemi pozitivisttir, diğer adıyla olguculuktur. Doğada nasıl olay ve olgular var ise, toplumda da olay ve olgular vardır. Doğayı nasıl olgular ile tanımlıyor ve açıklıyorsak, toplumu da olgular dâhilinde tanımlamak ve açıklamak gerekir.

O dönem doğa bilimcileri, doğayı birer cisimler yığını olarak tanımlıyorlardı. Nesnelere, yani taş, toprak vb. somut gözle gördüğümüz cisimler vardır. Doğadaki cisimlerden oluşmuş kaskatı maddi bir düzendir. Günlük olarak olgularla karşılaşılıyor ve olguları tanımlamaya çalışıyoruz. Dolayısıyla toplum da doğa gibi olgulardan oluşmuştur. Toplumu tanımla-

**Pozitivistizm genel bir takım
Yasalarla hareket eder
Doğadaki temel yasalar
Değişmezdirler ve bu yasalar
Aynı biçimde toplumda da
İşlemektedirler ve dolayısıyla
Bu yasalar da değişmezdir.**

yacaksak, onu da olgularıyla tanımlamamız gerekir. Pozitivist bakış açısının sosyal bilimlere kattığı esasen budur.

Pozitivistizm genel bir takım yasalarla hareket eder. Doğadaki temel yasalar değişmezdirler ve bu yasalar aynı biçimde toplumda da işlemektedirler ve dolayısıyla bu yasalar da değişmezdir. Pozitivistizmin açıklama modeli şudur: Herhangi bir olay ve olgunun, günlük karşılaştığımız bir durumun öncül koşullarını bilirsek, onun ne tür bir harekette bulunacağını da önceden kestirebiliriz. Buna göre bir cismin hareketini bilebilmemiz için, öncelikle onun öncül koşullarını bilmememiz gerekmektedir. Öncül koşullar nedir? Cismin içinde bulunduğu şartlardır, ona etki eden nedenlerdir. Dolayısıyla pozitivistizm mantıksal bir nedenselliğe dayanır. Bilim Olarak Sosyal Teori adlı kitapta pozitivistizmin açıklama anlayışına ilişkin şöyle bir örnek verilmektedir: Bir cam tüp içinde bulunan cıva'nın sıcak suya koyulması durumunda nasıl hareket edeceği işlenmektedir. Bir tüp içinde bulunan cıva'nın sıcak bir suya koyulması durumunda cıva aşağı iner, bir dönem sonra ısı cıva'ya ulaştıkça cıva yükseleceği anlatılır. Pozitivistizm bu olayı nasıl açıklıyor? Burada öncül koşullar termik yasalarıdır (ısı yasası vb.). Bir cam tüp ve ısı hareketine etken olan öncül koşullar olarak kabul edilir. Bu koşullar olmadan cam tüp içinde bulunan cıvanın böyle bir hareketi gelişmez. Yüksek ısı cam tüpü genişletir, cam tüp genişleyince cıva düşer, ısı cıvaya ulaştıkça, cıva harekete geçerek yükselmiş olur. Pozitivistizm bunu olguları açıklama modeli olarak kullanır. Bundan çıkaracağımız sonuç: Bir olayın öncül koşullarını bilirsek onun ne tür bir hareket ve davranışta bulunacağını da önceden kestirebiliriz. Pozitivistizmin getirdiği bu bakış açısı, bir olayın tanımlanması, diğer olayların tanımlanması anlamına da geleceği biçimindedir. Bu genel yasaların bilgisine ulaşırsa -ki bunlar değişmez evrensel yasalar-, olay ve olguların ne tür sonuçlar vereceğini bilebiliriz. Bundan hareketle bir olayın geçmiş ve geleceği bilinebilir. Somut bir sonuçtan yola çıkarak onun nedenlerini ortaya koyabiliriz. Bu an-

Komünar

lamda gelecekte de ne tür bir sonuca yol açacağını bilebiliriz.

Pozitivizmin olguları açıklama anlayışı esasen budur. Bu nedenle pozitivizm olayları bir sıra düzeni içinde açıklar. Ona göre bilim bir düzenlilikten ibarettir. Bugün geçerli olan, yarın da geçerlidir. Çünkü yasalar değişmezdir. Agust Comte böyle bir bakış açısı ile toplumu incelemiştir. Bağlantılı olarak deneysel bilimi de esas almıştır.

Agust Comte bilimi, doğa bilimleri ile sosyal bilimler diye ikiye ayırır. En karmaşık bilimin sosyal bilimler, yani sosyoloji olduğunu da belirtir. Bir bilimler hiyerarşisini kurar. Buna göre; 'en tepede yer alan doğa bilimleridir. Sosyal bilimler, doğa bilimlerinden bağımsız olarak gelişmez, kendine has bir yöntem ortaya çıkaramazlar, dolayısıyla doğal bilimler hangi yasa ve yöntemleri öngörüyorsa, sosyal bilimler de bunu kendine esas almalı' şeklinde bir görüş ileri sürer. Ona göre doğada geçerli olan yasalar toplumda da geçerli olan yasalardır. Doğa ile toplum aynı bağlam içinde ele alınması gerekmektedir.

Agust Comte insanlık tarihini "üç zihniyet aşaması" olarak tanımlar. Birinci aşama, teolojik aşamadır. Bu aşamada etkin olan zihniyet dindir. İkinci aşama, metafizik aşamadır. Bu aşamada etkin olan düşünce felsefedir. Felsefe daha çok fizik ötesi olaylarla ilgilenmektedir. En son aşama, pozitif aşamadır. Ona göre en doğru, en gerçekçi ve en vazgeçilmez olan bu aşamadır. Çünkü bu aşama bilimsel bir aşamadır ve insanlık en doğru olana bu aşamada ulaşmaktadır. Dolayısıyla Agust Comte denildiğinde dar anlamda pozitivizm akla gelir. Pozitivizmin sosyal bilimler üzerindeki etkilerini küçümsememek gerekir. Pozitivizmin bilim ve toplum üzerindeki etkileri günümüze kadar varlığını sürdürmüştür.

Bir toplum bilimci olarak öne çıkan ikinci şahsiyet, Durkheim'dir. Ona göre toplum, insanın dışında değil, içindedir. Toplum insanın içsel varlığının kendisidir. Toplum, insan varlığının içindedir. Bu nasıl anlaşılmalı?

Aslında Durkheim topluma biraz aşırılık biçmiştir. Durkheim'in düşüncelerinin biçim-

lendiği dönem kapitalizmdir. Kapitalizmin egemen kılmaya çalıştığı bireysel yaşam tarzına karşın, toplumsal olanı daha fazla öne çıkarmıştır. Bu nedenle toplumsal bilinci her şey olarak nitelendirmiştir. Toplumsallık içinde bireyi çok fazla inceleme konusu yapmamıştır. O'na göre toplum sadece davranışlarımızı kontrol etmemektedir. Toplum, ne tür davranışlarda bulunmamızı belirleyen ölçütler getiren veya kontrol eden bir olgu değil, aynı zamanda kişiliğimizi, kimliğimizi, davranışlarımızı, duygularımızı, kısacası her şeyimizi belirleyen bir olgudur. Toplumun kendisi her şeyimizi belirleyebilmektedir. Bu yaklaşımlarıyla toplumsallığa aşırı bir vurgulamaya gitmektedir. O'na göre belirleyici unsur toplumsal bilinçtir. Bu anlamda Durkheim katı bir pozitivisttir, çünkü toplumu incelerken toplumu karşısına almış, kendisini dışında görmüştür. Toplum ile birey arasındaki diyalektik bağ fazla inceleme konusu yapmamıştır. Bu nedenle toplumsal bilinç ile bireysel bilinci birbirinden ayırmıştır. Toplumsal bilinci bir; dıştan gelen olması, iki; baskıcı bir nitelik taşıyor olması şeklinde tanımlamıştır. Yine Durkheim evrimcidir, toplumsal gelişmeyi de evrim kurallarına göre irdelemiştir. Evrim sürecinden dolayı toplumlar birbirinden farklı özellikler göstermiştir. Durkheim'a göre toplumda değişim ve gelişmeye yol açan esas unsur; işbölümüdür. İşbölümünü, nüfus yoğunlaşmasına dayandırır. İnsanlar nüfus bakımından fazlalaşmış, bu da kaçınılmaz olarak toplumda bir işbölümünü ortaya çıkarmıştır. İşbölümü toplumda değişimin itici motor işlevini görmüştür. Nüfusun artmasına bağlı olarak toplumda işbölümünün gelişmesi beraberinde yeni ihtiyaçları getirmiştir. Bu da insanlarda yetenek anlamında bir uzmanlaşmayı yaratmıştır. Durkheim'in bu toplum tanımlamasından da anlıyoruz ki, toplum, endüstri toplumdur. O dönemin kapitalist toplumunu inceleyerek, gözlemleyerek böyle bir toplum tanımlamasına gitmiştir. Düşünceleri, esasen de endüstri toplumunun ürünleridir.

Durkheim'in üzerinde önemle durduğu diğer bir konu da, intiharlardır. Yaşanan inti-

Komünar

harların nedenleri üzerinde durmaya çalışmıştır. Durkheim intiharın kaynağını sosyo-ekonomik nedenlere dayandırmıştır. Bu anlamda çeşitli intihar tanımlamaları vardır. En önemli tanımı anomidir. Nasıl ki Marks toplumsal yabancılaşma diye bir tanım getiriyor ise, Durkheim da toplumsal anomi diye bir tanımlama yapıyor. Anomi, insanların sosyal ve ekonomik nedenlerden dolayı intihara başvurmalıdır. Durkheim intiharın nedenlerini açıklarken, her nedenin aynı sonuca yol açtığı ölçütünden hareket etmektedir. İncelemeye konu olan dönem, sosyal ve ekonomik yapısını ile kapitalizmin geliştiği dönemdir. Bu dönem bireyciliğin aşırı geliştiği, toplumun giderek parçalandığı, bireyin de giderek yalnızlaştığı bir dönemdir. Birey toplumsal, kollektif ve kamusal bağlarından koparılmaktadır. Yalnızlaşan, toplumla bağları kopan birey ekonomik ve sosyal olarak toplumla bütünleşme sorunlarını yaşamakta ve dolayısıyla da intihar yoluna başvurmaktadır. Durkheim intiharı sadece ekonomik nedenlere bağlamaz, aynı zamanda sosyal nedenlerle de bağını ele alır. Örneğin O'na göre dulluk, sosyal bir durum olarak intihar nedeni olabilmektedir.

Bu dönemin önemli sosyal bilimcilerinden biri de Marks'tır. Marks felsefeden politikaya, ekonomiye kadar, toplumsal alanı oluşturan tüm bilgi disiplinlerine en geniş anlamda çözümleyici bir yaklaşımı getirmiştir. Kendi döneminde toplumsal alanı Marks düzeyinde ele alan bilim insanlarına az rastlanılır. Marks'ın tarih ve toplum bakış açısı, tarihsel materyalizmdir. Sosyal bilim anlamında Marks toplumsal gerçekçidir. Bu anlamda Marks realisttir.

Marks esas olarak da kapitalist toplumu çözümlenmiştir. Kapitalist toplumdaki hareketle de tarihi çözümlenmiştir. Marks, toplumun ekonomik yapısına son tahlilde belirleyici bir rol atfetmiştir. Ekonomik gelişmenin toplumsal gelişmeyi belirlediğini vurgulamasından hareketle ekonomik determinist olarak da değerlendirilmiştir. Marks'ta ekonomik determinizm ağır basan bir yandır. Determinizm gerekirciliktir, ekonomik determinizm ise, ekono-

mik parametrelerin tüm toplumsal alanı belirlediği anlamına gelmektedir. Yani tüm toplumsal alan bu ekonomik gerekirciliğe göre şekillenmektedir. Bir toplumun ekonomik yapısı, yani üretim ilişkileri hangi ilkeler çerçevesinde oluşmuş ise, üstyapı kurumları da ona göre belirlenmektedir. Bu anlamda Marks, toplumsalın temeline ekonomik ilişkileri koymaktadır. Nitekim Marks sosyal yapıyı belirleyen, mülkiyet ilişkileri olduğunu ifade etmiştir. Marks'ın sınıf analizi bu esasa dayanmıştır. Örneğin kapitalist toplumda burjuva ile proletaryanın varlığı kapitalist toplumda gelişen ekonomik ve mülkiyet ilişkilerinin bir sonucu olduğunu belirtmiştir. Marks bu çözümleme yaklaşımını tarihe uyarlamıştır. İlkel komünal toplum, köleci toplum, feodal toplum, kapitalist toplum ve son olarak da sosyalist toplum bu tarihi bölümlenme ve ifadesi olmuştur.

Marks'ta realizm ve natüralizmin etkilerini görmek mümkündür. Kapitalist toplumun analizinde Marks gerçekçidir. Marks sadece sonuçlarla ilgilenmemiş, toplumun değişimini de formüle etmiştir. Eksikli de olsa, kapitalist toplumu var eden temel ilke işleyiş ve mekanizmasını ortaya koymuştur.

Realizm nedir? Olguları tekil nedenlerle değil, onları geniş anlamda nedenleri ve mekanizmaları ile ortaya koymak ve açıklamaktır. Marks bu anlamda kapitalist toplumu geniş ilişkileri içinde ideolojik yapıdan siyasete, ekonomiden sosyal alana değin tüm yapısı ile tanımlamaya ve çözümlenmeye çalışmıştır. Natüralist yanı ise, doğa yasalarını kaba maddeciliği fazla öne çıkarması nedeniyledir. Doğada geçerli olan kaba yasallığın toplumda da geçerli olabileceğinin öne sürülmesi, Marks'ın toplum analizinin en zayıf yanındır.

Marks her ne kadar kapitalist toplumu çözmeyi esas almışsa ve bu konuda en derin ve kapsamlı tahlillere ulaşmışsa da -ki kapital bu anlamda kaleme alınmış en değerli eserdir, kapitalist toplumda emek ile sermaye arasındaki ilişki ve çelişkiyi çözümlenmiştir- bir takım yetersiz yaklaşımları da olmuştur. En geniş anlamda kapitalist toplumu çözümlenmeye çalışmıştır, ancak kapitalist toplumu ne ka-

Sosyal bilim anlamında Önder APO Marks'a dönük Eleştiriler geliştirmiştir.

Eleştirilerin ana çerçevesi, Doğrusal tarih anlayışı ile toplumsal İlerlemenin değişmez yasalar Temelinde gelişeceği yönündeki Yaklaşımıdır

dar çözdüğü ya da çözdürdüğü de ayrı bir tartışma konusudur.

Sosyal bilim anlamında **Önder APO** Marks'a dönük eleştiriler geliştirmiştir. Eleştirilerin ana çerçevesi, doğrusal tarih anlayışı ile toplumsal ilerlemenin değişmez yasalar temelinde gelişeceği yönündeki yaklaşımıdır ve yine kaba ekonomik determinizm çok belirgin bir yan olarak öne çıkmasıdır. Bu şöyle izah edilebilir: Üretim tarzı değişirse, buna bağlı olarak toplumsal ilişkiler de değişecek, toplum hayalini kurduğu özgürlüğe ulaşacaktır. Bu da kaçınılmaz bir doğru olarak tanımlanmıştır. Devlet olgusunun çözümlenmesi ise zayıf kalmıştır. Her ne kadar devlet aygıtına, "tarihin çöp sepetine atılması gereken bir araç" olarak bakılmışsa da, kullanımına ilişkin açık kapı bırakılmış, dahası bu konuda ceviz verilmiştir. Devletin olduğu yerde özgürlüklerin olmadığı, olamayacağı gözden kaçırılmıştır. Devlet olgusunun toplumsal yapılar üzerindeki tahripkâr rolü bugün daha fazla açığa çıkmıştır. Özellikle reel sosyalizm deneyiminde devlet aygıtını temel bir araç olarak kullanmanın yol açtığı sonuçlar ortadadır. O dönem yapılan teorik çözümleme ve tahlillerin sınırlılığını ve yetersizliğini bugünkü sonuçlardan hareketle daha rahat görebiliyoruz. Benzer eksikliklerin daha fazla olduğu kesindir ve bu konuda Önderlik kapsamlı eleştiri ve değerlendirmelerde bulunmuştur.

Bu dönemin önemli sosyal bilimcilerinden biri de, Max Weber'dir. Esas olarak üzerinde durduğu alan sosyolojidir. Sosyolojisinde öne çıkan yan, toplumsal etkileşimciliktir. O'na göre toplum, "etkileşimcilik"le kendisini belirlemektedir. Bu yüzden natüralizmi pek

esas almaz. Toplum tarihinin ve ruhi şekillenmesinin doğa yasaları ile asla belirlenemeyeceğini ileri sürer. Tarihsel ve toplumsal yasalar, toplumun yaratıcılığı ile ortaya çıkmaktadır. Bu açıdan doğa ile toplumsal yasalar birbirine benzeşmezler ve aynılaştırılmazlar.

O'na göre toplumsal etkileşimciliğin bir öznel doğası vardır. Toplum bir etkileşim sürecinde iken birey faktörü hem etkilemekte, hem de etkilenmektedir. Max Weber'in toplumun öznel doğası dediği şey, "bilinç" etkenidir. Bilinç, bir birikim olayıdır. Bu birikim, karşılıklı ilişki ve etkileşimle belirlenmekte ve bir değere ulaşmaktadır. Oluşan bu değer ile insan, çevresine bir anlam vermekte, karşındakine ya da kendisine bir değer biçmektedir. Bu değer ilişkisi içinde toplumsal ilişkiler gelişmektedir.

Yine toplumun kendisine ilişkin sürekli bir anlam arayışında olduğunu belirtmiştir. Toplum her geçen dönemde yeni olay ve olgularla karşılaşır, bu da onda bir anlam arayışını getirir. Bu yüzden toplum kaçınılmaz olarak kendisini bir anlama kavuşturma ve bu nedenle de akılcılaştırma yolundadır. Esas itici unsur, toplumun kendisini akılcılaştırma gereksinimidir. Max Weber rasyonalist bakış açısı ile toplumu incelemekte, toplumsal özelliğe, akılcılığa daha fazla ağırlık vermektedir.

19. yüzyıl sosyal bilimine daha doğrusu sosyolojisine damgasını vuran kimi temel özellikler vardır. Bu özellikleri genel hatlarıyla da olsa ortaya koymakta yarar vardır. 19. Yüzyıl sosyal bilim anlayışı;

Bir; sosyal evrimci bakış açısıdır.

İki; pozitivism ve natüralizmdir.

Bu her iki yaklaşımı kısaca da olsa yukarıda açıklanmaya çalıştık. Tekrara düşmek açısından vurgulayarak geçiyoruz.

Üç; düzenlilik yaklaşımıdır. Bu dönem sosyal bilimcilerinin ulaştığı bir sonuç da, insan ile doğa yaşamının birlikte yürüdüğüdür. Bu birliktelik bir düzenlilikten ibarettir. Burada bilim yasaları iki türlü işlemektedir. Birincisi; düzenlilik, ikincisi ise; yapı ve işlevselciliktir. Düzenlilik nasıl işlemektedir? Nasıl ki doğada olay ve olgular bir sıra dizisi

Komünar

gibi birbirini izlemekte, her neden bir sonuca yol açıyorsa, her sonuç bir nedene dayanmakta ise, toplumsal olaylar da bu şekilde birbirini düzenli olarak etkilemekte, izlemekte ve birbirilerine yol açmaktadır.

Yapı ve işlevselcilik nedir ve nasıl işlenmektedir? Yapı, birçok parçanın bir araya gelmesinden oluşmuş olan bütündür. Bu bütün içinde her parçanın da bir gerekliliği ve işlevi vardır. Parçanın bütün içinde bir anlamı ve işlevi yoksa eğer, ortaya çıkması da mümkün değildir. Doğada da, toplumda da işlerlikte olan bu bilim yasasının geçerliliğidir. Yapı ve işlevselcilik yaklaşımı da bu temelde ortaya çıkmaktadır.

Dört; genetikdir, yani genetik yaklaşım-
dır. Bir sosyolojik olay ve olguyu doğru ve bilimsel izah edebilmemiz için, onun kökenine değin inmemiz gerektiği düşünülmektedir. Yani bir toplumsal olayı ve durumu doğru tanımlayacaksa, öncelikle onun kök kaynaklarına kadar gitmemiz gerekmektedir.

Beş; insan doğasının tek düzeliliğidir. Bu tekdüzelilik ise şuna dayandırılarak tanımlanmıştır. İnsan yaşamında değişim mümkündür, toplumu değişime açıktır, fakat değişmeyen bir takım özelliklere de sahiptir. Bu değişmeyen özellikler nelerdir? Örneğin deniliyor ki, insan aklı aynı işleyişe sahiptir. İnsan aklı her zaman aynı ilke ve işleyiş doğrultusunda çalışmaktadır. Zaman ve mekân ne olursa olsun bu değişmezdir. Dolayısıyla bu, insan doğasında bir tekdüzeliğe yol açmaktadır. Eğer böyle olmasaydı, aynı neden sürekli aynı sonuçları vermezdi. Madem ki aynı neden, aynı sonuçları veriyor, o halde insan aklının doğası da değişmezdir ve değişmeyen bir takım özellikler barındırır. Matematik ve mantığın ilkelere buna örnek verilebilir. Matematik de, mantık da soyut bir durumu ifade eder ve akılla ilgilidirler. Somut bir durumu ifade etmezler. Aklın soyut ve değişmez işleyişinden hareketle, insan doğasının da tekdüze ve değişmez olduğunu ileri sürmenin bilimsel bir yaklaşım olmadığı açıktır. Bu yaklaşım ise, bu dönem sosyal bilimcilerinin ağırlıklı bir kesiminde açığa çıkan bir yaklaşım olmuştur.

Altı; sürekli ilerleme esastır. Toplum ve insan denilen olgu sürekli bir ilerleme eğilimi içindedir. Dolayısıyla ast olan ilerlemedir.

Sosyal bilimciler toplumun hangi aşamalardan geçtiğini verilere dayandırarak ortaya koymuşlardır. Sosyal bilimcilerin yaklaşımları genel olarak yukarıda da değindiğimiz gibi, toplumu parçalara ayırarak tahlil etme yoluna gitmişlerdir. Toplumun yaşadığı süreçler de anı parçalayıcı yaklaşımın sonucu dönemlere ayrıştırmıştır. Buna göre toplumun geçtiği aşamalar; ilkellik-vahşilik (yabanıllık) dönemi, barbarlık dönemi, uygarlık dönemi olarak adlandırılmıştır. Dönemlere denk gelen toplumsal adlar da üretim tarzlarıyla bağlantılı olarak tanımlanmışlardır. Modernizm de bu anlamda kapitalist üretim tarzıyla ilişkili olarak yapılan bir tanımlama, bir adlandırmadır. Bu genel yaklaşımdan hareketle değerlendirilecek olursa, toplumun sürekli bir ilerleme eğilimi içinde olduğu sonucuna varılır. Toplumsal gelişme ve ilerleme böyle tahlil edilerek sonuca varılıyor. Sosyal bilim değerlendirmelerine göre toplum asla geriye dönemez. Geriye dönerse bir sapmaya uğramış demektir. Bu anlamda kesintisiz ilerlemeciliğin doğruluğu tartışma götürüleceği açıktır.

Önderlik savunmalarında sosyolojiye, sosyal bilim yaklaşımlarına ilişkin son derece önemli ve kapsamlı eleştiri ve değerlendirmeler geliştirmiştir. Önderlik hiyerarşik, devletçi sistemi insanlık tarihindeki en köklü sapma olarak tanımladı. Bu sapma üzerinden bir tarihin oluştuğunu görüyoruz ve sosyal bilimciler de tarihsel ayrışimlarla bir anlamda bunu haklı kılmışlardır, bilerek ya da bilmeyerek böylesi bir sonuç yaratmışlardır.

Tartışmamızın bu bölümünde sosyal bilimlerin tarihsel gelişimini kısaca da olsa değerlendirmeye çalıştık. Şüphesiz sosyal bilimlerin 19. Yüzyıl değerlendirmeleriyle sınırlı görmek mümkün değildir. Modern sosyolojinin ya da tarihsel sosyolojiyi esas alan değerlendirmemizi de başka bir yazıda ele alacağız.

Devam Edecek...

Abdullah Öcalan
Sosyal Bilimler Akademisi

Dizi Yazı I Kuantum Üzerine

Giriş

Fiziği, özü itibarı ile felsefe olarak düşünmek yanlış değildir. Kaynağını felsefeden almaktadır. Onu felsefeden ayıran temel yön ise bir yöntem dâhilinde işliyor olmasıdır. Fizik ya da bilim bir bütün olarak yöntem kazanmış felsefe olarak da tanımlanabilir. Önceleri fizik ya da felsefe diye bir ayırım söz konusu değildi. Felsefe kendi içerisinde fiziği de barındırmaktaydı. Yani fizik felsefenin kendisiydi. Yunan filozoflarının özde fizikçi oldukları biliniyor. Felsefe insanı, doğayı bilme ve onu anlama eylemini ifade ediyor. Başka bir deyiş ile varlığın bütününe yönelik bir ilgiyi ve merakı ifade ediyor. İnsanın, maddenin, hareketin yani bir bütün olarak varlığın tabi olduğu yasaları anlamaya dönüktür. Felsefe böyle geniş bir kapsamı olan ve her şeyi içine alan bir insan eylemdir.

Günümüz fiziğinin tanımı da bundan çok farklı değildir. Fizik, genel anlamıyla doğayı bilmenin bilimi olarak tanımlanır. Fiziğin temeli doğayı düşünen ilk insandır. Doğayı merak etme fiziğin başlangıç noktasını oluşturur. Buradan hareketle fiziğin doğayı düşünen ilk insanla başladığı söylenebilir. Taşı düşünerek kullanan ilk insanın amaçları bir yana ilk fiziksel buluşu gerçekleştirdiği de söylenebilir. Fiziksel bir güç olarak kuvvet olayıyla bu şekilde tanışmış olması ise onu ilk fizikçi yapar. Fiziksel gelişmeler tarihten günümüze bu temel üzerinden gelişip boy vererek gelmiştir. Bir bilim olarak ele alınan ve gelişen fizikte belirtildiği gibi doğayı bilmenin bilimi biçiminde tanımlanır.

Özünde her şeyle ilgili olan fizik, günümüzdeki amacını şöyle açıklar. 'Fizik; doğadaki kuvvetleri, hareketleri, madde ve madde bileşenlerini fiziğin yasalarıyla inceler' şeklindedir. Bu incelemeler üzerinden varlığın tabi olduğu fiziksel yasaları keşfetmeyi ve doğayı anlamayı temel görevi sayar. İnsanda doğa-

nın bir parçası ve onun aktif bir eyleyeni olduğundan fizik ve fizikteki gelişmeler insan açısından da son derece önem arz etmektedir. Bu çerçeveden bakıldığında doğal olarak fizikteki gelişmeler doğaya dönük yapılmış ve yapılacak olan keşifler, insanın düşüncü biçimini, yaşam anlayışını, olay ve olgulara yaklaşımını etkilemesi anlaşılabilir.

Her tarihsel olguda olduğu gibi fiziğinde kökleri toplumsal tarihin başlangıç evelerine kadar uzanır. Neticede pozitif bilimlerin amacı da doğayı anlama, algılama ve kavrama çabası olduğundan ilk insanlaşma süreçleriyle birlikte insanın doğayı anlama çabası ve bu çabalar sonucunda gelişen ilk paradigmaları bugünkü düşüncenin, bilimsel düşüncenin çocukluk aşaması olarak görmek ve böyle anlamak yerinde bir yaklaşımdır. İnsanlık o aşamaları yaşamıyorsa bugünkü bilimden, bilimsel düşünceden bahsetmek elbette ki mümkün olmayacaktı. Büyücülük, Şamanlık, falcılık ve simyacılık gibi ilkel düşüncü biçimleri insanlığın doğaya bakışını, doğayla olan ilişkilerini doğayı anlama ve kavrama çabasının ilkel biçimlerini ifade etmektedir. Saydığımız bu düşüncü tarzlarının bugünkü bilime ve yine fizik gibi bir bilim dalına analık ettiği herkesçe bilinmekte ve kabul görmektedir.

Din, mitoloji ve felsefe gerçeğinde yaşadığı gibi toplumsal paradigmanın temel değişimlere uğramalarında öncü bir bilim olarak fizik temel bir rol oynamaktadır. Örneğin klasik fizik modern paradigmanın temelini oluşturdu. Modernist değerler bu paradigma temelinde şekillendi. Kuantum fiziği ve düşüncesini bu kadar tartışmamızın temelinde

Komünar

de böylesi bir gerçeklik yatıyor. Henüz tam olarak ete-kemiğe bürünmemiş olsa da modernist paradigmanın aşılmasında kuantumcu gelişmenin temel bir rol oynadığı, yeni bir paradigmaya gitmede önemli mesafe kat ettiği açıktır. Günümüzde kuantumun, kuantum düşüncesinin bu denli büyük tartışmalara yol açması yine geliştirilen yorumlara temel ve dayanak oluşturması bu gerçekliği ifade ediyor.

Kuantum düşüncesini diğer düşüncelerden farklı kılan yan dayandığı ilginç doğa olaylarıdır. Atom altı olaylardaki acayıplıklar, gözlenen ilginç özellikler kuantum düşüncesini geçmiş düşüncelerden farklı kılıyor. Kuantum düşüncesinin; ezberi bozan, kurulu mantık düzenlerini kökünden sarsan bir düşünce gerçeği biçiminde gelişmesi de karşılaşılan bu doğa gerçekliği ile bağlantılıdır.

Değerlendirmelerimize geçmeden kendimize şu soruları sormak durumundayız. Neden kuantum? Ya da toplumsal olguyu anlama ve yorumlamada neden doğa? Kuantumu tartışmamızın amacı nedir? Neler amaçlıyoruz? Ya da neler amaçlanmalı? Yaklaşım belirlemek açısından bu soruları sormak önemlidir. Bu soruları yanıtlama biçimi en az tartışacağımız konunun kendisi kadar önem taşıyor. Sahip olduğumuz anlayış ve amaçlar kuantumu ele alış ve yorumlama şeklimizi belirlediği için kuantumu yorumlarken doğru bir anlayışa sahip olmamız büyük bir önem taşımaktadır. Mesela kapitalist sistem sahip olduğu sömürü anlayışı üzerinden bir kuantum yorumu geliştiriyor. Dini guruplar da kuantumu yeniden tanrıya varma biçiminde yorumluyor. Farklı anlayışlara sahip gurup ve bireylerde kendilerince kuantuma bir yorum getirmektedirler. Verdiğimiz bu örneklerden de anlaşılacağı üzere kuantumla birlikte ortaya çıkan sonuçların yaklaşım ve yorumlayış biçimlerinde farklılıklar söz konusudur. Yapılan yorumlar; temel anlayış biçimleri ve toplumsal amaçlarla bağlantılıdır. Yani yorumlar sahip olunan anlayış ve amaca paralel biçimde gelişir.

Bu gerçeklikten hareketle diğer yorumlayış biçimlerinden farklı olarak **Önder Apo'**

nun da savunmalarıyla birlikte geliştirdiği bir kuantum yorumu var. Bizimde kuantumu ele alıp yorumlarkenki bakış açımız Önderliğin dayandığı temel anlayış ve yaklaşım olmalıdır. İşte bizde yorumlarımızı bu temel üzerinden geliştirmeye çalışacağız.

"Kuantum düşüncesini iyi anlama, günümüzdeki önemini kavrama insanlığın genel düşünce süreçlerini kavramakla mümkün olabilir." İnsanın doğaya yaklaşımı yine doğayı tanımlama biçimi toplumsal anlayış, ilişki ve sistemlerin gelişmesinde tarihsel bir rol oynadığından kuantumu insan-doğa ilişkisinin tarihsel diyalektiği içerisinde ele almak bizi doğruya yakın sonuçlara götürebilir. Genel olarak fiziği yine kuantum fiziğini ele almadan önce toplumsallık açısından oldukça önemli olan bu tarihsel ve toplumsal ilişkiyi değerlendirmeye tabi tutarak konuya giriş yapmamız tartışmalarımızın daha anlaşılır kılınmasına yol açar.

Özetle belirtecek olursak; konunun günümüz toplumu açısından taşıdığı önem insan-doğa ilişkisinin tarihselliğinde yatıyor. Bu gerçeklik haklı olarak bizi insan-doğa ilişkisini değerlendirmeye götürmektedir. Tarihsel açıdan gelişen insan-doğa ilişkisine bağlı olarak doğanın tarihsel önemi insan açısından iyi anlaşılırsa yeni bir doğa kavrayışı ve bir düşünüş biçimi olarak kuantum daha somut bir anlam kazanacaktır. İnsan-doğa ilişkisini birkaç temel anlayış ve toplumsal süreç üzerinden ele alabiliriz.

1. *Canlı Doğa-Doğal toplum anlayışı:*

İnsanlığın ilk düşünüş biçimi olarak animizm, toplumsal hafızayı oluşturan ve toplumsal hayatı yönlendiren en temel ve en uzun soluklu düşünce biçimidir. Kadın anayla içine girilen ilk toplumsal düzenin temel paradigması haline gelen ruhçu düşünce, canlı doğa anlayışına dayanır. Doğada bulunan her şeyin canlı ve kendisi gibi ruh taşıdığı inancı bu toplumsallığın temel düşüncesidir. Bu anlayış temelinde doğayla bütünleşme ve doğayla dostluk bağlarını geliştirme bu toplumsal düzende temel bir ilkedir. Bu dile getirilen o dönem insanının temel yaklaşımıdır. Doğayı ruhsallığı olan

Komünar

canlı bir varlık biçiminde gören bu anlayış, insan ile doğa arasında son derece canlı, ruhsal bütünlüğü olan ve duygu dolu ilişkilerin gelişmesine yol açmıştır. Doğayla kurulan bu ilişkinin içinde tahakküm ve sömürüye yer yoktur. Dostluk bağlarının gelişkin olduğu bu ilişkide her şey kendi doğasında gelişir. Özü itibarıyla gelişen, özgünlükle bağlılığın iç içe yaşandığı bir doğa-insan ilişkisi söz konusudur. Sözün çok fazla gelişmediği bu toplumsal süreçte gerek toplum içi ilişkilerde, gerekse doğayla geliştirilen ilişkilerde doğanın diline çok daha yakın olan duygusal ve güdüsel nitelikteki bedensel bir dil kullanılmaktadır. Artı bilgi ve artı değer üzerinden daha çok zihinsel soyutlamalar temelinde gelişme gösteren analitik düşünce tarzı henüz gelişmemiştir. Bu toplumsal gerçekliğin sahip olduğu zihniyet biçimi günümüzde duygusal zeka olarak da adlandırılan, kendinde daha çok güdüsel ve duygusal düşünüş biçimlerini barındıran bir bilinçtir. O dönem İnsanın hal, hareket davranış ve yaşam biçimini belirleyen de bu bilinçtir.

Doğayla böyle bir ilişkinin söz konusu olduğu bu toplumsal kavrayış, ana kadın etrafında gelişmiş olan toplumsallığın ürünüdür. Kadının geliştirdiği ve öncülüğünü yaptığı bu toplumsal düzen temel özelliklerini ve yaşam anlayışını kadının son derece duygulu, üretken, renkli ve yaratıcı doğasından almaktadır. Doğurganlığı, tecrübesi ve üretimdeki kabiliyetiyle topluma öncülük eden ana kadın, sahip olduğu beceri ve toplumsal niteliklerinden dolayı toplum tarafından tanrıça olarak yüceltilmiştir. Bu yönlü çok daha detaylı yorumlamalara gidilebilir, ancak amacımız daha çok insan-doğa ilişkisi ile açığa çıkan toplumsal gelişmelere ana hatlarıyla vurgu yapmak olduğundan bu konuda daha fazla yoruma girmeyeceğiz. İnsan doğa ilişkisi bağlamında bu süreçte gelişen temel anlayış ve bu anlayışa dayalı olarak gelişen toplumsal sistem ele alındığında özetle şu hususlar vurgulanabilir. Doğası gereği doğayla benzer özellikleri olan ve sahip olduğu dişil özellikler nedeniyle doğayla özdeşleştirilen kadının doğasına uygun olarak geliştirdiği bu toplumsal gerçeklik canlı

bir doğa- evren anlayışına dayanır. İnsanın doğayı kendisi gibi canlı ve kendisinde ruh bulunan sezgili bir varlık olarak görüyor olması, toplumsal olgunun doğayla son derece canlı ve duygulu bir ilişki içerisine girmesini de beraberinde getirir. İçinde tahakküm kurma dürtüsünün henüz gelişmediği bu ilişkide, doğayla dostluk ve uyum esastır. Ananın derin duygulara dayanan demokratik komünal doğası gerek toplumsal doğanın şekillenmesinde, gerekse de doğayla bu tarz bir ilişkinin gelişmesinde belirleyici bir rol oynar. Doğal toplumun demokratik komünal bir çizgide gelişmesi de ananın bu doğasıyla bağlantılıdır. Gerisi doğayla bu temel özellikler üzerinden kurulan ilişki ile ana eksenli toplumsal ilişkinin birbirine yansımaları ve birbirini oluşturması olayıdır. Doğayla kurulan özgür ve canlı ilişki toplumsal ilişkiye, benzer biçimde demokratik komünal tarzda gelişen toplumsal ilişki ise doğayla dostluk temelinde bir uyuma dönüşmektedir. Bu dönem insanın doğa tanımını yukarıda da belirtildiği üzere kendisinden kopuk değildir. Doğaya farklı bir yaklaşım ya da insanı doğadan uzaklaştırabilecek bir tanım henüz söz konusu değildir. Böyle bir toplumsal anlayış ile doğaya yaklaşım insanın doğa ile dolayısıyla insanın insanla olan ilişkisinin doğal demokratik ve özgür bir ilişki biçiminde gelişmesini sağlamaktadır. Doğal toplumun tahakküme dayanmayan özgür demokratik ve yatay bir çizgide gelişmiş olması, insanın içerisinde yaşadığı doğayla bu tarz bir ilişki geliştirmiş olmasıyla doğrudan bağlantılıdır. Kuantum canlılığını bu toplumsal anlayış temelinde ilerde ele alacağız.

2. Hiyerarşik doğa anlayışı ve ataerkil tanrısal düzen: Önderliğin "karşı devrim" olarak nitelendirdiği ataerkil devletçi düzen bu toplumsal anlayışa karşıt bir çizgide gelişir. Beş bin yıllık ataerkil devletçi düzenin ideolojik temellerinin atıldığı dolayısıyla toplumsal cinsiyetçiliğe dayalı hiyerarşik sınıflı bir toplum paradigmasının şekillendiği toplumsal sürecin gelişmesi yeni bir doğa ve toplum tanımını üzerinde gerçekleştirir. Yatay demokratik nitelikteki ana tanrıça düzeninin aşılmasına

Komünar

dönük bir bütün olarak yeni bir ideolojik yapılanma söz konusudur. Sınıflaşma ve cinsel sömürüye dayalı olarak gelişen devletçi toplum düzeni geliştirilmiş olan bu yeni ideolojik argümanlar üzerinden gelişir. Tam bir hâkimiyetler dizisi biçiminde gelişen ataerkil devletçi toplum düzeni üstten alta doğru inen hiyerarşik tanrısal bir düzendir. Tanrının insana, devletin topluma, erkeğin kadına, sınıfın sınıfa ve kadının çocuğa hükmettiği, birinin diğerine ideolojik ve fiziki zor uyguladığı bu düzen, yaratılan tanrı veya tanrılarca konulan yasalarla da güçlü bir biçimde desteklenir. Kadınla özdeşleşmiş olan doğadaki dişil özellikteki tanrısalılık, ataerkil devletçi toplum düzeninin gelişmesiyle birlikte nitelikçe eril olan, insana hükmeden, cezalandıran, insanın sonuza dek itaat ve hizmet etmesi durumunda ise insanı ödüllendiren ideolojik ve siyasal bir tanrı yaratımına dönüşür. Doğayı güç olarak gören insan, tanrıyı da insanın kendi içinde uyanan dolayısıyla olması gereken, kendisinden ve doğadan daha büyük bir güç olarak tasvir etmiştir.

Bu daha da detaylandırılabilir ancak, tekrar belirtmek gerekir ki amacımız daha çok doğa-insan ilişkisinin toplumsal ilişki ve düzenlerin gelişmesindeki önemine vurgu yapmak olduğundan söz konusu yorumları çok fazla uzatmadan temel hususlara değinerek geçeceğiz.

İnsanın doğayı algılama ve tanımlama biçimi gerek genel toplumsal ilişkilene, gerekse de toplumsal sistemlerin kuruluşunda büyük ölçüde rol oynamıştır. İnsanın doğayı tanımlama şekli ile kurulan toplumsal sistemlerin birbiriyle uyum içerisinde gelişiyor olması da bu gerçeği çok çarpıcı bir biçimde ortaya koymaktadır.

Ataerkil devletçi düzenin üstten alta doğru devletçi hiyerarşik bir yapıda gelişme kaydetmesi Sümer rahiplerinin tasarladığı hiyerarşik doğa düzenine denk bir gelişme gösterir. Ataerkil zihniyet temelinde geliştirilen yeni doğa tanımı kapsamlı mitolojik yaratımlar üzerinden anlatılmaya çalışılır. Göksel düzenin belli katmanlardan oluştuğu; güneş, ay ve

yıldızların belli bir düzene bağlı olarak hareket ettiği ve her şeyin bir tanrısının olduğu, tanrısız hiçbir değişimin mümkün olmadığı, sonsuz itaatın mükâfat, olası bir itaatsizliğin ise tanrı tarafından cezalandırılmayla karşılaşacağı biçiminde tahakküm içerikli tanrısal bir düzen tasvir edilir. Yine bu tanrısal düzenin ebedi bir düzen olduğu, rahiplerin de bu ebedi düzenin yeryüzündeki temsilcileri oldukları dolayısıyla bu tanrısal düzen var oldukça rahiplerin temsil ettiği düzeninde var olacağı düşüncesi topluma yedirilmeye çalışılır. Devletin kurumlaştığı merkez olan ziguratlara baktığımızda durum daha da bir somutluk kazanır. Yedi kat biçiminde tahsis edilen ziguratlara bakıldığında gök düzeninin yeryüzüne nasıl yansıtıldığını görmek mümkündür. Ziguratın en üst katında düşünsel, ideolojik faaliyetler olarak mitolojik çalışmalar yürütülür. Alt katlara indikçe zanaatkârlar ve daha da aşağı katlarda ise köle ve hizmetkârlar bulunmaktadır. Tanrısal doğa düzeni ile geliştirilen devletçi düzen arasında bazı kaba benzetmeler yaparsak iki olgunun birbirini nasıl doğurduğu daha iyi anlayabiliriz. Tanrı = tanrı kral, Rahip, melekler = cariyeye statüsünde sitemde yer alan kadınlar, tanrının kulları = sisteme gönüllü veya zorunlu köle olarak hizmet edenler olmaktadır. Ziguratın üst üste kurulu yapı ve iç işleyişini göz önüne getirdiğimizde ise kuruluşunu bu dönemde gerçekleştiren ve allana pullana günümüze kadar gelen devlet gerçekliğini bütün yönleriyle görmek mümkündür. Güçlü mitolojik yaratımlar olmadan, böylesi bir tanrı anlayışıyla desteklenmeyen bir toplumsal sistemin ezeli ve ebedi tarza bir süreklilik kazanabilmesi de zaten mümkün değildir. Hükmü insanın ve doğanın üstünde olan bir tanrıya, dolayısıyla tanrının belirlediği bir doğa düzenine karşı koymak büyük bir inanç ve cesaret gerektiren dünyanın en zor işi olsa gerek. Çok tanrılı din düzeninde, doğaya yaklaşımda henüz ana tanrıca düzeninin etkisi sürerken tek tanrılı dinlere doğru bir evrilmenin yaşanmasıyla durum çok daha kötü bir hal alır. Doğaya yaklaşımın insana yaklaşım ile paralellik içerisinde geliş-

tiği gerçeği tek tanrılı din düzeninde daha iyi açığa çıkmaktadır.

Anaerkil toplumun doğaya dost, canlı ilişkisi, yerini çok tanrılı göksel bir düzene bırakır. Tek tanrılı din geleneğiyle birlikte ise insan ve doğa gerçekliğinden koparılmış, bir tanrı gerçekliği söz konusu oluyor. Gözle görülemeyen, elle tutulamayan biçimiyle oldukça soyutlaştırılmış olan bu tanrısal gerçeklik, sahip olduğu nitelikler ile son derece hakim olan ve somutluk kazanan, evrensel niteliklere sahip katı ve merkezi bir tanrısal anlayışa dönüştürüyor.

Tanrının, doğanın ve insanın çok üstünde bir olgu olarak görüldüğü bu tanrısal düzende doğaya veya insana çok fazla bir değer verilmez. Hükmeden, cezalandıran ya da mükâfalandıran bir olgu olarak tanrı, bu toplumsal düzende her şeydir. Bu nitelikte geliştirilen tanrı her şeyin yaratıcısı ve yönlendiricisi olması itibarı ile temel özne durumundadır. Özünde ise kullaştırılan, değerinden düşürülerek nesneleştirilen cins v.b toplumsal çoğunluk karşısında tanrı adına hareket eden kişi, gurup ve sistemlerin meşruluğunu ve özne olma durumunu ifade ediyor. Bu tanrısal anlayışa göre dünya dolayısıyla doğa, geçiciliği olan bir yanılsamadan öte bir şey değildir. Bu dünya yaşanabilecek bir dünya olmaktan çok tanrıca insanların sınıdığı geçici bir mekândır. İnsanın bu dünya için değil, daha çok ebediliği olan öte dünya için çalışması gerektiği vurgulanır. İnsanın orada daha iyi bir yer edinebilmesi için kayıtsız ve şartsız olarak itaat ve hizmet etmesi şart koşulur.

Anlaşılabacağı üzere bu anlayışta doğa veya insan adına hiç bir şeyden söz edilmez. Her şeyiyle hâkim, bütün kutsallıkları kendisinde toplayan mutlak, dolayısıyla karşı konulmaz bir irade olarak sadece tanrı vardır. Tanrı bin bir sıfat üzerinden her geçen gün büyüyüp güç kazandıkça kullaşma daha fazla gelişir. Ege-menler adına Tanrı güç kazandıkça insan güçten düşer. Yüceltilen tanrı kendisiyle birlikte küçülen, hiçleşen, gölge dahi olamayan bir insan gerçekliğini doğuruyor. Tanrının doğaya ve insana hükmettiği bu toplumsal düzende

erkeğin kadın üzerindeki hâkimiyeti de tanrısal hükümlere bağlanarak ebedi kılınır. Tanrının doğa ve insana, göğün yere, erkeğin kadına, sınıfın sınıfa hükmü kutsal-tanrısal yasalar ile meşruluk kazanır. Bu toplumsal anlayışta doğaya karşı doğayı tahrip edecek kaba bir faaliyet yok ancak toplumsal doğa, gök düzenine dayalı geliştirilen tanımlamalar üzerinden büyük ölçüde tahrip edilir. Diğer yandan fazla ilgi gösterilmeyen, tanrının gölgesinde bırakılan, başka bir değiş ile unutilan doğa aynı tarzda bir anlayışa kurban edilen ve unutilan insan olur. Şimdide farklı tarz ve açılardan gelişen diğer doğa anlayışlarına özetle vurgu yapılarak bazı değerlendirmelerde bulunabiliriz.

3. Dünya ve güneş merkezli evren anlayışları: Dünya merkezli evren, özünde tanrısal geleneğinde temel aldığı ve geliştirdiği bir evren anlayışıdır. Ptolemis'in geliştirdiği dünya merkezli evren tanımı bu tanıma denk düşer. Bu dünya ve evren görüşüne göre dünya her şeyin merkezinde yer alır. Kopernik devrimine kadar bütün toplumsal sistemler din kökenli olan bu doğa tanımına dayalı olarak gelişmekte, varlıklarını bu temel tanım üzerinde sürdürmektedirler. Söz konusu sistemler sarsılmaz bir otorite olarak tanrı- tanrılar ve temsilcileri tarafından belirlenmiş olan bu doğa tanımı üzerinden kendi sistemlerine ve toplum üzerindeki egemenliklerine bir meşruluk getirirler. Tanrının insana insandan daha yakın olduğu esprisi özünde sistemin insan üzerindeki denetimi ve tanrısal anlayışın kendisini hâkim kılma biçimini dile getiriyor.

Tanrı tarafından yaratılmış mutlak yani belirlenmiş olan değişmez bir doğa gerçekliği söz konusudur. Bu doğa gerçekliğine bağlı olarak tanrı tarafından yaratılan ve her şeyiyle tanrısal hükümlere bağlı kılınmış olan insanın meşruluğunu her şeyin yaratıcısı olan tanrıya dayandıran bir sistem tarafından denetimde tutulması çok daha kolay olmaktadır. Belirttiğimiz bu hususlardan da anlaşılacağı üzere insanın tahakküm altına alınması ve sömürülmesi doğanın tanrısal bir otorite tarafından belirlenmesi ve denetim altına alınmasıyla bağlantılı olarak gelişmektedir. Bu durum

Komünar

bize doğanın köleleştirildiği ve tahakküm altına alındığı bir yerde toplumunda köleleştirileceğini, dolayısıyla insanın özgür olamayacağını göstermektedir.

Dünya merkezli doğa- evren anlayışı 16. yy ortalarında gerçekleşen Kopernik devrimi ile birlikte değişime uğrar. Güneş merkezli evren anlayışı olarak da tanımlanan bu yeni evren anlayışı, insanlık açısından büyük bir devrimi ifade ediyor. Yeniden doğuş veya doğaya dönüş anlamına da gelen Rönesans, böyle bir doğa tanımının gelişmesinde ana kaynak rolündedir. Demokratik komünal değerler üzerinden gelişen Rönesans, canlı bir doğa ve evren anlayışını öngörmekte ve bu anlayış temelinde özgür insanı açığa çıkarmayı hedeflemektedir. Doğaya tutku düzeyinde bir bağlılığı içeren ve doğayı bir ana gibi gören bu anlayışı en iyi şekliyle kiliseye, kilisenin doğa tanımına karşı görüşlerini ölümü pahasına savunan Guardino Bruno temsil etmiştir. Bruno'yu düşüncelerinden dolayı yakan ve Galileo'yu yargılayan kilise öncülüğündeki dini iktidar, bunu dine çok bağlı ve tanrıyı savunma adı altında bir gerekçe ile yaptığını söylese de elbette ki meselenin özü bu değildir. Sistemler en genel bir doğa tanımından tutalım günlük yaşamda kullanılan sıradan bir söze kadar maddi veya manevi her açıdan toplumsal hayatı oluşturan bütün olgular üzerinden kendilerini bütün yönleriyle örgütleme, denetime alma dolayısıyla hâkim kılma ihtiyacı duyarlar. Sistemlerin organik bir yapıda gelişmesi bu tarzda işlemesi ve süreklilik arz etmesi böyle bir kapsamda örgütlenmesiyle bağlantılıdır. Kilisenin çok vahşi bir cezalandırma yöntemi ile gelişen düşüncelere karşı koyması özünde iktidarı korumak ve sistemi ayakta tutabilmesiyle bağlantılıdır. Doğası gereği günlük yaşamdaki en küçük bir itaatsizlik ya da tanrısal görüşün dışında doğa hakkında söylenmiş ve söylenecek olan her söz ceza ile karşılık bulmak durumundadır. İktidarın doğası gereği bu böyledir.

Bütün bu çaba ve fedakârlığa karşın Rönesans felsefesi kendi ruhuna uygun bir toplumsal sisteme dönüşme imkânına kavuşama-

mıştır. Felsefeyle uyum içinde olması gereken bilim, felsefeden farklı bir tarzda gelişir. Felsefeden koparak gelişen bu bilimin öncülüğünü Descartes ile Bacon yapmıştır. Bu bilimin felsefesini de bu iki bilim adamı kurmuştur. Bu yeni bilimsel ve felsefi yaklaşım daha sonra Rönesans'ın öngördüğü canlı, sonsuz bir renkliliğe ve organik bir değişim gerçeğine sahip olan doğa anlayışına ters ona karşıt bir çizgide gelişen mekanikçi felsefede vücut bulmuştur. Mekanikçi felsefe ile daha fazla somutluk kazanan bu doğa anlayışı dini gelenek üzerinden geliştirilen doğa anlayışlarından çok daha farklı ve tehlikeli olmuştur. Tarihte belki de ilk kez hiçbir ahlaki kural ve ölçü gözetilmeden doğaya yönelim bu felsefe gerçeğinde ortaya çıkmıştır. Bacon'un öngördüğü ve Descartes de tasvip ettiği bu anlayış, insanı yüceltme adına nesneleştirilen doğaya yönelik her türlü saldırı ve tahakküm biçimini meşru göstermektedir. Bu yaklaşım, yeni yeni gelişen klasik fiziğinde temelini oluşturur. Bu anlayış üzerinden gelişen mekanikçi felsefe ve klasik fizik, kökü doğal toplumun paradigmasına kadar giden Rönesans'ın doğa ve toplum anlayışına karşıt bir gelişmedir. Doğayı; duygu yüklü, canlı, ruhsallığı bulunan bir yapıda gören Rönesans felsefesinde doğa, doğal toplumda olduğu gibi insanı koruyan, besleyen ve hayat veren bir ana olarak görülür. Rönesans felsefesiyle gelişen doğaya dönüş gerçeği mekanikçi felsefe ile birlikte farklı bir amaç ve anlayış temelinde doğaya karşı farklı bir yönelime dönüşür. Ataerkil zihniyet temelinde doğaya bir yönelimi ifade eden bu anlayışı konunun içindedeki zaman zaman işleyeceğimizden şimdilik fazla detaylandırmayacağız.

Özetle belirtecek olursak; klasik fiziğin temel felsefesi olarak gelişme gösteren mekanikçi felsefe canlı doğa anlayışına ters, kendisinde hiçbir canlılık ve ruhsallık belirtisi bulunmayan, mekanik bir doğa anlayışı üzerinden gelişir. Doğayı belli bir düzen içerisinde işleyen ve sürekliliği olan bir makine biçiminde tasvir eden mekanikçi felsefe, özü itibarı ile dini geleneğin doğa tanımını aşamamıştır. Hatta yaklaşım ve anlam itibarı ile bu anlayışı

Komünar

şın bile çok gerisindedir. Dini gelenekte her şeyi ile bir tanrı yaratımı olan dolayısıyla önceden belirlenmiş belli bir düzen olarak tasvir edilen doğa, mekanikçi felsefeyle birlikte bundan çok da farklı olmayan, her şeyiyle önceden belirlenmiş ve belli bir güç tarafından harekete geçirilmiş, belli bir düzen dâhilinde işleyen değişmez mekanik bir doğa tanımına dönüşmüştür.

Dini geleneğin geliştirdiği doğa anlayışlarında bile yeri olmayan her türlü insani duygu ve ahlaki ölçüden uzak bir anlayış ile doğaya her türlü yönelimi, talan ve tecavüzü meşru gören bu anlayış Rönesansçı doğa ve insan anlayışına karşı geliştirilmiş son derece eril bir yaklaşımdır. Bacon ve Descartes tarafından geliştirilen düşman, cansız-ölü, tahakküm altına alınıp tecavüz edilmesi gereken doğa gerçekliği kapitalist anlayışı besleyen ve onu meşru kılan temel dayanakların başında gelir. Kapitalizmin hiçbir kural, ahlaki değer ve ölçü tanımayan, yani doğa ve insana karşı uyguladığı vahşetin temelinde bu doğa tanımı ve paralelinde geliştirilen iktidarcı bilim gerçeği yatıyor.

Güneş merkezli doğa evren anlayışını benimseyen mekanikçi felsefe sistem oluşturmada da merkezi, makine tarzında bir egemenlik aracı biçiminde sürekli işleyen katı otoriter bir yapıya sahip olduğundan beraberce değişmez bir sistem gerçeğini ortaya çıkarmıştır. Bu felsefe başta insan algısında mekaniklik üzere toplumsal hayatı oluşturan sosyal, siyasal, ekonomik, kültürel ve psikolojik olarak hayatın her alanında şu veya bu düzeyde bir etkide bulunmuş, gerek ekolojik yapıda, gerekse toplumsal ekolojinin bozulmasında büyük tahribatların yaşanmasına yol açmıştır. Bu doğa anlayışıyla zedelenmemiş hiçbir toplumsal doku ya da ilişki kalmamış gibidir. Birinci ve ikinci dünya savaşları bu doğa anlayışının bir sonucudur. Bu savaşta ortaya çıkan vahşet ancak ve ancak böylesi duygusuz, çıkarıcı, insan ve doğa karşıtı bir doğa anlayışının sonucu gelişebilir.

Maddi anlamda mekanikçi bilimin nimetlerinden faydalanmakla birlikte, bu bili-

min mantığı ve kullanım şekli nedeniyle toplumsal doğası en fazla zarar gören düşünsel, ruhsal, psikolojik ve duygusal alanda büyük tahribatlara uğrayan toplum batı toplumu olmuştur. Maddi anlamda zenginliğe boğuldukları halde mekanikçi doğa anlayışı ve kaba maddeci bilim anlayışı temelinde gelişen yeni toplumsal şekillenme kendisiyle birlikte makineleşmiş ve parçalanmış bir toplumsal gerçekliği açığa çıkarmıştır. Özellikle de klasik fizik öncülüğü ile gelişen pozitif bilimlerin doğayı birbirinden kopuk, belli parçaların bir araya gelmesiyle oluşan mekanik bir yapı olarak ele alması kendisiyle birlikte parçalı bir bilim ve toplumsal bilincin gelişmesine yol açmıştır. Bu bilme tarzının toplumsal gerçeklikte yarattığı tahribatlar ise parçalanmış, ruhsal bütünlüğünü yitirmiş "duygu özürü" mekanik bir toplumsal gelişme olmuştur.

Antik Yunan felsefesine dayalı bir gelişme çizgisini esas alan, özellikle de bu çağda temelleri atılan atomcu, dolayısıyla maddeci geleneği esas alarak gelişimini sürdüren batı merkezli determinist bilim anlayışı, atom altı olayları karşısında mutlakıyetçi-belirlenimci doğasından ötürü büyük bir çıkmaz içerisine girmiştir. Varlığı, dolayısıyla evrensel oluşumu kaba madde üzerinden anlamaya ve çözmeye çalışan kartezyenci bilim, kuantum olaylarında gözlenen sezgili, canlı ve belirsiz doğa olayları karşısında eski işlevini yitirmiştir. Söz konusu doğa olaylarında gözlenen yenilikler kartezyenci bilimin dayandığı doğa-evren tasvirlerinin ne denli yanlış ve yersiz olduğunu ortaya koymaktalar. Özellikle felsefi açıdan bu bilim anlayışının meşruluğunu tümden yitirmiş olduğunu belirtmek mümkündür. Günümüzde yaşanan toplumsal bunalımlar, paramparça edilmiş toplumsal bilinç yine sistemin mantığı ve sömürgeci doğası nedeniyle içine girmiş olduğu kriz artık bu doğa anlayışına dayalı olarak gelişen kartezyenci bilimin toplumsal sorunlara bir çözüm getiremeyeceğini kanıtlamaktadır. Kartezyenci doğa ve bilim anlayışının toplumsal sorunları çözmek bir yana, söz konusu sorunların ana kaynağı durumundadır. Dolayısıyla bu toplumsal so-

Komünar

runların aşılabilmesi esas itibarı ile bu doğa ve bilim anlayışının çözümlenerek aşılabilmesiyle mümkün olabilir. Söz konusu sorunların gelişmesinde ana kaynak rolünde olması itibarı ile bu böyledir. Bu gerçeklik üzerinden hareket edildiğinde kuantum fiziğinin açığa çıkardığı yenilikler ile neden bu kadar gündemleştirdiğini, daha da önemlisi toplumsal sorunların aşılması noktasında kuantum fiziğinin neden bu kadar önem arz ettiğini ortaya koymaktadır.

Mekanikçi Felsefenin Gelişimi ve Pozitif Bilim yöntemi:

Mekanikçi felsefe ve bu felsefi anlayışa bağlı olarak gelişen parçalayıcı bilim yöntemini yol açtığı toplumsal sorunlar bağlamında ele almak hem bu felsefi anlayışı hem de kuantumcu gelişmeyi daha anlaşılır kılacaktır.

Newton'cu bilim mantık, yöntem ve benimsediği doğa anlayışı itibarı ile mekanikçi felsefeye dayalı olarak geliyor. Bilimin felsefesini oluşturan, bilimsel yöntemin temellerini atan Descartes ve Bacon'dur. Bilimin felsefesini, klasik fiziğin temel mantığını belirleyen bu iki bilim adamıdır. Tabi bunu genel felsefi miras üzerinden geliştiriyorlar. Descartes bilimsel yöntemini, esas itibarı ile Platon ve Aristo şahsında öne çıkan şu iki temel yaklaşım üzerinden geliştiriyor. Platon doğanın sayılardan oluştuğunu dolayısıyla doğayı anlamının yolunun sayılardan, yani matematikten geçtiğini belirtmektedir. Aristo ise matematiğin sabit, değişmez sayılardan oluştuğunu, esnek ve akışkan olan bir doğanın matematik ile değil ancak ve ancak doğanın özüne uygun, görece daha esnek bir yapıda olan düşence yani mantık yolu ile anlaşılabilirliği görüşünü öne sürmektedir. Yani bir tarafta mantık ön planda tutulurken diğer tarafta matematik ön planda olmuştur. Descartes'in yaptığı ise mantık ile matematiği bütünleştirmek olmuştur. Bu bütünlüğü sağlayarak akla ölçü kazandırmıştır. Bu aynı zamandan klasik fiziğinde temelidir. Bilim nedir sorusuna verilecek cevap "*ölçü kazanmış*" akıl biçiminde olabilir. Bu genel anlamıyla yöntemin kendisini ifade edi-

yor. Descartes bu temelde analitik geometriyi kuruyor. Ölçüm ve analiz etmeyi içeren bu yönteme çözümleyici analitikte denir. Descartes'e göre dünya bir makineden başka bir şey değildir. Bu yüzden mekaniktir. Doğa mekanik yasalara göre işleyen bir makine düzenidir. Kendi nedenlerini içinde taşıyan bu makine düzeninde her şeyin hareketlerine ve düzenlenişine bakılarak bilinebileceğini dile getirir. Özcesi Descartes'in bilim yöntemi analitik geometridir. Geliştirdiği yöntem olguları parçalara bölerek ve onları kendi mantıksal yapıları içinde düzenleyerek ele almayı ön görmektedir. Bu uygulamaya özgün analitik denir. Nedensellik sonuca belirleme gibi determinist bir yaklaşım söz konusudur. Belirttiğimiz üzere Descartes doğayı bir makine düzeni, yani mekanik bir tarzda işleyen bir yapı, değişmeyen, şaşmayan mükemmel bir hareket olarak tasvir ediyor. Temel yaklaşımı şudur. Bu makineyi anlayabilmek için ne yapmak gerekiyor? Bu makineyi açma, parçalara bölme, mümkün merteye bir birinden koparma ve ayırmak gerekiyor. Ancak böyle yaparak bu makineyi tanırsanız onun hakkında kesin bilgilere ulaşılabilir. Descartes'e göre bütüne bakılarak hiçbir şey anlaşılabilir. Felsefeye yapılan eleştirilerin temelinde de fazla genel kaldığı, çok fazla somuta dayanmadığı biçimindedir. Örneğin her hangi bir makineyi düşünelim. Descartes'in öngördüğü bu yöntem makineyi parçalama, sayılarla işaretleme, en küçük parçadan başlayarak olguyu kendi mantıksal yapısı içerisinde çözümlenme ve açıklama girişimidir. Özgün analitik yöntemin pratik işlevi- mantığı budur. Özetle en küçük parçacıktan başlayarak analiz etmeyi ifade ediyor. Bilimin temel mantığı haline gelen bu yöntemin kendisi ile birlikte birçok gelişmeye yol açtığı, yaşanan sanayi ve teknolojik gelişmelerden de anlaşılabilir. Bununla birlikte parçacılığı, parçalamayı esas alarak gelişen bu bilim yöntemi olguların bir birinden ayrılması, koparılması, yani bütün olarak ortaya çıkan anlamsallığın yitimine de neden olmuştur. Bu parçalayıcı mantık bilimin birçok dala ayrılması ile birlikte daha da gelişerek bütüncül bi-

Komünar

lincin parçalanmasına da neden olmuştur. Örneğin toplumun en küçük parçası olan bireye indirilmesi, tek tek bireylerden toplumu tanımlamaya ve anlamaya çalışması yine bireyi tanımlama itibarı ile doğadan, evrenden, toplumsal gerçeklikten soyutlayarak ele alması çok çarpık bir bilinç ve toplumsal anlayışın gelişmesine yol açmıştır. Oysa toplum bireylerin bir araya gelerek oluşturduğu, geliştirdiği bir olgu değildir. Toplum daha çok kadın etrafında gelişen bir gerçekliği dile getirmektedir. İnsanlar, hadi biz bireyler olarak bir araya gelip toplumu oluşturalım dememişlerdir. Bir araya belli amaçlar ile gelinmemiş midir? Gelinmiştir. Bu da bir toplumu ifade ediyor. Ancak toplumun çıkış ve gelişme kaynağı bu değildir. "Toplum bir üretim biçimi bir kültür ve bir anlayış etrafında şekillenen büyüyen bir olgudur." Bu da kadın etrafında gelişmiştir. Bu açıdan tek tek bireylerden yola çıkarak toplumu aramak, tanımlamaya çalışmak çok hatalı sonuçları beraberinde getirebilir. Toplumu, bütünsellikten doğan bir üst veya ortak kimlik olarak düşünmek daha doğrudur. Bireyler üzerinden yeterince anlaşılabilir ve tanımlanabilecek bir olgu değildir. Tek tek bireyler veya parçalar bütünün kimliğini, gücünü, enerjisini ve sahip olduğu bütüncül ruhunu veremez. Bütün kendi parçalarından daha büyüktür. Yani daha farklı bir olaydır. Bütün; ortak ilişkilerin, tutum ve davranışların bir toplamıdır. Bir şahsiyet olarak ilişkiler bütünü üzerinden varlık bulur. Yani bu ilişkilerin bir toplamı bir sonucu olarak gelişir. Bu yaklaşımdan hareketle şu vurgulanabilir. Bir ilişkiler bütünü olarak toplum, eğer iyi anlaşılacak ve tanımlanmak isteniyorsa bir birinden yalıtılmış bireylerin varlığı üzerinden değil daha çok kendi ilişkileri üzerinden ele alınmalıdır. Bu noktada Descartes olay ve olguları ele almada parçalayıcı, yalıtıcı yaklaşımını kesinlikle aşmak gerekiyor.

Descartes'çi yaklaşım nedir? Olay ve olguları ele almada öne çıkan Descartes yaklaşımını şu örnek üzerinden izah edersek onu daha anlaşılır kılabiliriz. Örneğin A şahsını tanımlayacağız. Burada ne yapmamız gereki-

yor? Descartes'çi yöntem itibarı ile izlenecek yöntem şudur. A şahsını doğadan, evrenden, yaşadığı toplumdan, coğrafyadan ve şuanda içinde bulunduğu arkadaş ortamından koparmamız ve onu bütün bu olgulardan soyutlamamız gerekiyor. Yani onu yalıtmamız, yalnızlaştırmamız gerekiyor. Tanımlama için buda yeterli değildir. Bir organizma olarak varlığını oluşturan organlarını da bir birinden ayırmamız gerekiyor. Hatta bu da yeterli değil onu atomlarına kadar parçalamamız ve çözmemiz gerekiyor. Yani A şahsını bu parçaları üzerinden bir tanıma kavuşturmamız gerekiyor. Çünkü, bir birinden soyutlanmış bu parçalar bize olgu hakkında doğru bir tanım verebilir mi? Elbette ki veremez. Parça parça tanımlar yapılabilir, ancak bu bize bütünün bir tanımını veremez. "Kütleli şahsiyet" ancak bir ilişki ve özellikler bütünü üzerinden geçek tanımını bulabilir. Her bütünlük, her yeni oluşum parçaları üzerinden bir sentez halini ifade ediyor. Karmaşık ilişkiler daha farklı bir kimliğin açığa çıkmasını beraberinde getiriyor. Varlığın oluşmasında ilişkiler en az olgunun kendisi kadar belirleyici bir önem arz ediyor. Elbette ki olguları ayrıntıları ile birlikte tanıma önemlidir. Ancak ayrıntıların veya atomların her farklı birlikteliği, ilişkisi farklı bir oluşumu açığa çıkarıyor. Bu ilişkilenebilen en ufak bir ayrıntı kütle veya organizmanın farklılaşmasını, farklı bir özellikte gelişmesini beraberinde getiriyor. Örneğin şempanzeler ile insan arasındaki farklılığın sadece % 2'lik bir oran olduğu söylenir. Diğer % 98'lik oranın tıpatıp aynı olduğu belirtiliyor. Ancak insan ile şempanze arasındaki yüzde ikilik farktan doğan gelişim ve değişim düzeyine bakıldığında, özellikle düşünsel ve kültürel açıdan bir uçurumun söz konusu olduğu görülmektedir. Demek ki bir kütle olarak organizma çok farklı bir olaydır. En ufak bir eksiklik veya fazlalık organizmanın niteliğini değiştirebilecek bir değere sahiptir. Bu anlamda bu yaklaşım bize A şahsının gerçek tanımını veremez. Çünkü o, parçalara ayrılmış, genel ilişkisinden soyutlanmıştı. Daha da önemlisi ilişki içerisinde kazandığı işlev ve özelliklerini yitirmişti.

Komünar

Kuantumcu yaklaşıma uygun bir tanımlama yöntemine başvurulacak olursa; yaptığımız ilk tanımlamanın aksine başta bir birinden yalıtılmış olan parçaları ilişkilendiriyoruz. Böylece parçaları bütün içerisindeki eski işlevlerine kavuşturuyoruz. Bu yöntemi takiben bir ilişkiler bütünü olan A şahsını oluşturuyoruz. Bu da A şahsını gerçek anlamıyla ele almamız, tanımlamamız açısından yeterli değildir. Onu başta mevcut arkadaş topluluğu olmak üzere kendi toplumsal gerçekliği, insanlık değerleri, coğrafyası yine içerisinde varlık bulduğu doğa ve evren gerçekliği ile buluşturarak onu ilişkilerine kavuşturmamız gerekiyor. Böylece onu kendisini oluşturan, şekillendiren bu evrensel bütünlüğe kavuşturarak doğruya yakın bir tanımlama yapılabilir. Parçalayıcı, olguyu ilişkisinden koparan bir yaklaşım ile böyle bir tanıma gitmek mümkün değildir. Bunu temel harcımız olan daha alt birim ve parçaları önemsememe anlamında söylemiyoruz. Anlatmaya çalıştığımız şey bu şeylerin ilişkili kılınması olayıdır. Varlığı, oluşum gerçekliğini meydana getiren şey soyutlama ve şeyleri bir birinden yalıtma değil ilişkinin kendisidir. Özetle mekanikçi felsefenin bilimsel anlayışın temeline yerleştirdiği söz konusu olan bu parçalayıcı anlayıştır. Kuantum düşüncesi bütünün her zaman için parçalarından daha ağır olduğunu söyler. Yani bütün parçaların toplam ağırlık miktarından daha ağırdır. Bu, başta birey- toplum ilişkisi ve tanımlamaları olmak üzere olguları yorumlamada temel alınması gereken bir husustur. Özetlenecek olursa; Olay ve olguların değerlendirilmesinde parçalı değil bütünlüklü bir yaklaşımın sergilenmesi gerekiyor. Bütünselliği içerisinde kendi ilişkileriyle ele alınmayan her olay ve olgu çarpık ve yanılgılı sonuçlar doğurmaktan öteye gidemez. Toplum ve birey olarak yaşanan deneyimler bu gerçekliği çarpıcı bir biçimde ortaya koymuştur. Bu açıdan her olay ve olgu bir bütünsellik içerisinde ele alınmalıdır. Bütün tek tek parçalarla yani ilişki bütünselliğinden soyutlanarak doğru bir tanıma kavuşturulamaz. Bütünün varlığı ve ilişkisinden sinerji açığa çıkar. Başka bir deyişle ilişki yo-

ğunluğu, ortaklık fiziki ve ruhsal birliktelikler bir sinerjiyi meydana getirir. Birlikten kuvvet doğar esprisi birazda bu gerçekliğe tekabül ediyor.

Sonuç olarak; sahip olduğu anlayış ve geliştirdiği yöntemler itibarı ile mekanikçi felsefenin büyük tahribatlara yol açtığını ve birçok sorunun ana kaynağı durumunda olduğunu vurgulayabiliriz. Özü itibarı ile bilim, bilmeyi yani insanlığın bütüncül bilincini ifade ediyor. Bu parçalayıcı anlayış yüzlerce bilim dalı, bu bilimlerin alt dalı kendi alanlarında önemli mesafeler kat etmelerine rağmen bilinçteki bu bütünlüğün parçalanmasına yol açmışlardır. Gerçeği çarpıtmanın, anlaşılmasız kılmanın en etkili yolu parçacılığı geliştirme yani bilgi ve olguları kendi bütünselliğinden ve bir birinden yalıtmaaktır. Bu parçalılık üzerinden gelişecek bir bilinç hiçbir yaşamsal olguyu yeterli bir düzeyde tahlil edemez. Söz konusu olgulara yönelik bütünlüklü ve sağlıklı sonuçlar açığa çıkarmaz. Bilincin parçalanması toplumun, toplumsal ilişki ve duygunun parçalanmasına yol açar. İnsani ilişki ve duyguların parçalanması ise toplumsal olgunun günü ve geleceği açısından tam bir felaketi ifade ediyor. Bu bilim anlayışının yol açtığı sonuçlar, yarattığı tahribat düzeyi günümüz sorunlardan anlaşılmalıdır. " Bilmeyi veya bilimi insanlığın ortak bilinci ve şuruu olarak tanımlamak böyle ele almak doğrudur. Bunda yaratılacak bir kopukluk ve parçalama insan şuurunun parçalanmasını da beraberinde getirir." Parçalanmış, bir birinden koparılmış bir bilinç veya şuurun olayları bir bütünlük içerisinde görmesi ve onlardan doğru sonuçları çıkarması da beklenemez. Bu tarz bir şuur olay ve olgular üzerinde yarım bir tanımlamayı veya tümünden bir tanımsızlığı doğurur. Sistemin günümüz bilimi üzerinden yarattığı böylesi bir durumdur. İçimizde bile hala bu anlayıştan kendilerini koparamamış bireysel duruş ve anlayışlar söz konusudur. Bu bilinç çarpıtmasını anlamıyor ve anlamakta istemiyorlar. Örneğin sanatın, edebiyatın ideoloji ile bir bağı yoktur, olmamalıdır bunlar evrenseldir biçiminde kimi görüşler dile getiriliyor. Yine ben-

Komünar

zer şekilde ben kendimi siyasetten uzak tutuyorum, ben demokratım, anarşist veya özgürlükçü bir kişiyim biçiminde yaklaşımlarda söz konusudur. Siyasetten, ideolojiden kopan insanın gerçekten demokrasi ile demokratlık ile bir ilgisi olabilir mi? Yine siyaset ve ideolojiden kopmuş insanın özgürlük ile bir ilgisi olabilir mi? Toplum sosyal, siyasal, kültürel ve ideolojik bir gerçekliktir. O halde bunları bütünlüklü ele alıp, tümüne bir katılım esas alınmadan ne demokrat ne de özgürlükçü olunur. Bunlardan kopuk özgürlükçü bir kişiliğin gelişmesi düşünülemez. Siyasal olarak iradesi kırılmış veya iradesini başkalarının eline vermiş olan bir insanın köle olmaya ya da köleleştirilmeye en açık bir insan konumunda olduğu tartışılmazdır. Parçalayıcı bilim gerçeğine bağlı olarak gelişen bu ve buna benzer yaklaşımlar çağımız insanının temel hastalıklarından biridir. Belirttiğimiz üzere bu tarz bir parçalılık olguların doğru bir tanımına vesile olmadığı gibi yaşamı da parçalamaktadır. Oysa yaşam bir bütündür. Doğada bulunan her şey, herkes, küçük-büyük, az-çok demeksizin bir birini etkilediği ve diğerinin oluşumunda rol oynadığı açıktır. O açıdan gerek olgular gerek ise yaşamın kendisi bir birinden koparılmaya, parçalanmaya ve bu temelde tanımlanmaya gelmez. Fizikçilerin kendileri bile artık bu gerçeği görmeye başlamış ve yaşanan yetersizliği gidermeye çalışmaktadırlar. Bu konuda, kendisi bir fizik kuramcısı olan R.-Feynman şunları belirtiyor. "Günümüz bilimi çok büyük başarılarla imza attı. Ancak bilimsel gelişmeler çok parçalı ve bir birinden kopuk geliştiğinden daha fazla ilerleyemiyoruz. Daha fazla ilerleyebilmemiz için bu gelişmeleri bir üst kuram içerisinde toparlamamız şarttır. Ancak bunları bir araya getirebilecek bütünlüklü bir akla sahip olamayışımızdan dolayı bunu yapamıyoruz" demektedir. Demek ki ortak ve bütüncül bir akla, bilince kavuşmaya acil bir ihtiyaç vardır. Feynman kuantum olaylarına dönük yeni bir anlama girişimi açısından bunları ifade ediyor. Ancak bu sadece ona yönelik değil toplumsal olguya yaklaşım, toplumsal olayları ele alma açısından da acil

bir ihtiyaç ve gerekliliktir. Sonuç olarak bilim dallarını bir denklem, ortak bir akla kavuşturma, toplumsal olay ve olguları ele alma, yaşanan toplumsal sorunların çözümü açısından da ilişkili, bütüncül bir aklın ve anlayışın geliştirilmesine ihtiyaç duyulmaktadır.

Mekanikçi felsefe doğayı bir makine gibi görür. Bu felsefeye göre, bir parçasından başlayarak bu doğada bilinmeyecek, anlaşılacak hiçbir şey yoktur. Bilinebilirlik olarak bilinen bu ilke sahip olunan bilimsel yöntemle duyulan sonsuz güvene bağlı olarak gelişiyor. Deney, gözlem, ölçü, hesaplama ve analiz yöntem söz konusu bilimde gelişen başlıca yöntemlerdir. Doğa, ölçüm ve hesaplama üzerinden anlaşılmaya çalışılıyor. Bilinebilirliğin yanı sıra klasik fizikte gelişen temel yaklaşımlardan biride belirlenebilirliktir. Belirlenebilirlik bu temel yaklaşımdan hareketle gelişir. Buna göre doğada bulunan herhangi bir hareket veya cismin günümüzdeki konumu, sahip olduğu hız, kütle vb olgular tam olarak bilinebilirse o şeyin gelecekteki konumu da bilinebilir. Söz konusu hareketin sahip olduğu özelliklerin hesaplanmasıyla o şeyin geleceği de önceden belirlenebiliyor. Bilimsel kâdencilik biçiminde gelişen bu yaklaşım klasik bilim anlayışında gelişen saplantıların başında gelir. Determinizmi doğuran bu ölçü ve hesaplama yöntemiyle olay ve olguları önceden belirleme olayıdır. Klasik fizik bu determinist anlayış üzerinden gelişiyor. Klasik fizik ile kuantum fiziğini ayırıştıran temel nokta da budur. Klasik fiziğin sahip olduğu ve uyguladığı yöntemler itibarı ile makro dünyada var olan her şey ölçülebilirdir. Bu yöntemler üzerinden bütün fiziksel hareket ve nicelikler ölçülebiliyor. Mesela bir araba, roket veya merminin hızı, hız düzeyi ile bağlantılı kazandığı kütle, kat ettiği mesafe bir arada ölçülebiliyor. Bir merminin saniyede kat ettiği mesafe üzerinden merminin kaç saniye sonra nereye varacağı yaklaşık bir doğrulukta kestirilebiliyor. Bu yönleri ile klasik fizik günümüzde de geçerliliği olan kaba hareketler üzerinden uygulanabilir bir fiziktir. Ancak kuantum fiziğinin başladığı sınırlara vardığında klasik fizik işlevini

Komünar

yitirmektedir. Örneğin bir elektronu ölçemiyorlar. Bunun hızını ölçmeye çalıştıklarında konumunu, konumunu tespit ettiklerinde ise hızını ölçemiyorlar. Klasik fizikte esas alınan hız, enerji ve kütleli ölçme, bunların birbirine çarpımı (buna momentum da deniliyor) üzerinden ulaşılan sonuç artık mümkün olmuyor. Bu açıdan kuantum olayları klasik fizik açısından bir boşluk veya uçurumu ifade ediyor. Makro dünyada elle tutulan, gözle görülen, dokunulabilen, denetlenebilir ve ölçülebilen bir dünya ile ilgili olan klasik fizik, kuantum olayları ile artık gözle görülemeyen, elle tutulamayan, denetlenemeyen dolayısıyla kurulu aklın ve kullanılan ölçü aletlerinin dışına çıkan bir dünya ile karşı karşıya kalmıştır. Kuantum olaylarında beliren ölçülemezlik durumu karşısında klasik bilim anlayışı işlevsizleşerek bir çöküşü yaşamıştır. Bu çöküşün yaşadığı sınırlar, klasik bilimin bittiği kuantumcu gelişmenin hız kazanarak yoluna devam ettiği sınırlardır.

Newton'cu doğa ve yasallıkları:

Doğa düzeninin bir makine, kurulu bir çark olduğu Newton'ca da benimsenen bir görüştür. Newton'ca geliştirilen yasalar bu doğa görüşüne uygun olarak gelişir. Newton'a göre mutlak ve değişmez olan bu doğa düzeninin işleyişi ve yasaları da mutlak kesin olmalıydı. Geliştirdiği yasallıkları mekanik mutlak kılan Newton'un sahip olduğu bu anlayıştır. Geliştirdiği yasallıklar mekanikçi görüşün doğal bir sonucudur. Mekanik doğa tanımında açığa çıkan nitelik kendisine uygun yasallıkların bulunmasını gerektirir. Mekanik bir yapının organik yasallıklara ihtiyaç duymayacağı açıktır. Bu gerçeklik tespitimizin yanlış düşmediğini gösterir.

Newton uzayı üç boyutlu yani en, boy ve derinlik biçiminde tanımlamaktadır. Uzayın eter olarak tanımlanan bir gaz tarafından doldurulduğunu, bütün cisimlerin eterle doldurulmuş olan bu ortamda yol aldığını belirtir. Mutlak uzay, mutlak zaman, mutlak hareket veya hareketsizlik yani eylemsizlik Newton'un doğayı açıklamadaki temel anlayışıdır. Bu yak-

laşım aynı zamanda Newton'cu doğa düzeninin hareket ve işleyiş mantığını dile getiriyor. Newton, uzay olgusunu hareket ve zaman olayından bağımsız ele alır. Hareket ve zaman olayından bağımsız olarak düşünülen uzayın, bütün kütle ve hareketler açısından aynı mutlaklık ve geçerliliğe sahip olduğu düşünülür. Bir başka deyişle ifade edilecek olursak; uzayı mutlak, bağımsız ve bütün cisimler üzerinde aynı işlerliği olan değişmez bir olgu olarak ele alır. Zaman ve hareket olayına yönelik görüşü de uzay tanımını takiben gelişir. Uzay tanımında olduğu gibi zamanı da mutlak, bağımsız her uzay ve hareket açısından aynı geçerliliğe sahip bir olgu biçiminde ele alır. Newton hareket olayına da aynı benzerlikte yaklaşır. Hareketi uzay ve zaman olgularından ayrı onlardan bağımsız gelişen bir olgu biçiminde ele alarak mutlaklaştırır. Newton hareket olayına ilişkin, hareketli olana müdahale edilmediği sürece mutlak hareketli, hareketsiz (Newton'un değimiyle eylemsiz) olana da müdahale edilmediği sürece sonsuza dek hareketsiz kalacağını belirtir. Yani bir dış müdahale olmadan bu durumların kendilerini sonsuza dek koruyup, sürdüreceğini varsayar. Mutlak hareket veya hareketsizlik olayı Newton'ca geliştirilen eylemsizlik prensibinde ifadesini bulur. Çokça tartışılan zaman mekân, neden sonuç ilişkisi kadar Newton'un geliştirdiği bu prensip de tartışma konusudur. Marksist ve modernist bakış açılarına bağlı olarak en çok yorumlamayı gerektiren konulardan biridir. En çokta eylemsizlik prensibinde öngörülen düzgün doğrusallık ve çizgisel gelişme olayı, Marksın tarihsel ve toplumsal gelişmeye dönük yorumlarını büyük ölçüde etkilemiştir. Tabi ki bu ilkenin etkisi Marks ile sınırlı değildir. Modernist paradigmaya temel bir saplantı biçiminde yerleşmiştir. Çizgisel gelişme, ilerleme ve tarihsel ilerlemecilik biçiminde gelişen anlayış bu hareket tarzına bağlı olarak ortaya çıkmıştır. Düzgün doğrusallık, eylemsizlik prensibinde vurguladığımız üzere hareket halinde olana müdahale edilmediği sürece düz bir çizgi üzerinden ileriye doğru kendisini sonsuza dek sürdüreceği-

Komünar

ni dile getirir. Düz bir hat çizerek ilerleyen hareketin her adımı bir gelişme ve kat edeceği her mesafe ileriye doğru olan bir yenilik ve gelişme biçiminde ele alınmıştır. Görelilik ile birlikte anlaşılan bu anlayış kuantumcu gelişme ve hareket olayı sonucunda tam anlamıyla tarihe karışmaktadır. Kuantumda sonsuz hareket serbestliği söz konusudur. Hareket olayında düz bir çizgiselliğin mümkün olamayacağı kuantumcu hareket gerçekliğiyle anlaşılmış durumdadır. "Dalga parçacık ikilemiyle açığa çıkan gerçeklik en mükemmel çizginin bile gerçek anlamda çizgisel ve düz olmadığını ortaya koymuştur." Basit bir örnek ile konuyu daha anlaşılır kılabiliriz. Bir kâğıt üzerine bırakılan bir damla mürekkebin izleyeceği yol ve hareket seyri gelişmenin mantığını yakalamada kavratıcı olabilir. Mürekkep örneği bize çizgisel hareket, gelişme ve ilerlemenin daha doğru bir mantığını verebilir. Bir kâğıt üzerine damlatılan mürekkebin sadece bir yöne doğru çizgisel ve düzgün bir hareket biçimini izleyemeyeceği, bunun aksine hareketin son derece esnek, serbest ve düzensiz yayılacağı görülecektir. Bırakılan mürekkep tam bir hareket serbestliği içerisinde yayılabildiği bütün yönlere doğru yayılacaktır. Doğanın yasaklamadığı her yöne doğru hareket mümkün olabilir. Yayılabilme ve her yöne doğru açılabilme kuantumcu fiziğin esasıdır. Bu gerçeklik doğadaki hareketlerin ve gelişmenin mantığını verdiği gibi toplumsal gelişmenin mantığını da vermektedir. Newton'cu doğanın oluşum, işleyiş ve hareket yasaları görelilik teorisinin gelişmesi ile birlikte önemli ölçüde değişime uğramıştır.

Görelilik ile ortaya çıkan yeni yaklaşım Newton'cu fiziğe yeni bir boyut kazandırmıştır. Göreliliğin klasik fiziğe katkılarına özetle değinecek olursak; Newton fiziğine göre doğada bulunan herhangi bir cisim veya harekette artı bir hız verilebilir veya hızından düşüşler yapılabilir. Ancak ışık üzerine yapılan araştırma ve deney, ışığın Newton'un bu yasasına uymadığını göstermiştir. Yapılan deney ve araştırmalar ışığın dünyadaki en son hız olduğunu göstermiştir. Işığın hızını geçecek ya-

ni onu itebilecek başka bir hız olmadığından Işık hızının sabit oluşu kanıtlanır bir durum olmuştur. Işık üzerinde yapılan bu çalışma Newton'cu fizik ve yasalarına karşı farklı yaklaşımların gelişmesine yol açar. Işık üzerinde yapılan bu deney, mutlaklık kazanmış Newton'cu anlayışta açılmış ilk gedik gibidir.

Albert Einstein tarafından geliştirilen Görelilik, Newton'un zamandan bağımsız olarak ele aldığı ve tanımladığı uzaya zamanında bir boyut olarak eklenmesini öngörüyor. Zaman ile uzayın bir birine bağlı ve bir birini koşullayan olgular olduğunu vurgulayarak zamanın üç boyutlu olarak tanımlanan uzaya dördüncü bir boyut olarak eklenmesi gerektiğini belirtiyor. Zamandan bağımsız bir uzayın, uzaydan da bağımsız bir zamanın olamayacağını dile getiriyor. Bir zamandan bahsedebilmemiz açısından bir uzayın varlığının şart olduğunu, bir uzayın var olması yani oluşması içinde bir zamana gereksinim olduğunu vurguluyor. Bu nedenlerden ötürü zamanın, üç boyutlu olarak tanımlanan uzaya dördüncü bir boyut olarak eklenmesini ön görüyor.

Görelilik, uzay zaman ve hareketin mutlak ancak görel olduğunu açıklıyor. Bunların bir birilerine göre değişebilir ve belirlenebilir olduğunu ortaya koyuyor. Zamanın var olduğunu ancak bu zamanın hareket, hareketin hızı ve değişen mekâna göre bir farklılık arz edeceğini ifade ediyor. Zamanın ancak bunlara göre açıklanabileceğini vurguluyor. Zamanındaki göreliliğin daha iyi anlaşılması açısından bir örnek verelim. Örneğin saat dokuz-

Komünar

da gerçekleşen bir patlamadan yola çıkalım, gerçekleşen patlama, patlama noktasına eşit mesafede olmayan A,B ve C kişilerine farklı yansıyacaktır. Patlama saat dokuzda gerçekleşmişse, patlama noktasına en yakın olan A' ya göre patlama 9'u 1 dakika geçe, daha uzakta olan B' ye göre 9'u 2 geçe, C kişisine göre ise patlama 9'u 3 dakika geçe olmuştur. Burada esas olan sesin gidiş mesafesi ve hızıdır. Patlama sesinin A,B ve C' ye aynı anda ulaşabilmesi ancak bu kişilerin sesin yayıldığı noktaya eşit mesafede durmaları ile mümkün olabilir. Bunun yanı sıra zamanın, hareket ve hareketin hızına göre de değişmesi söz konusudur. Buna göre herhangi bir harekette hızın artmasına paralel olarak zamanda bir yavaşlama meydana gelir. Hareketin hızı düştükçe zaman hızlanır, hareket hız kazandıkça da zamanda bir düşüş meydana gelir. Zamanın veya ışık hızına ulaşmış bir hareket için zaman durma noktasına gelir. Bu zaman ile hareket arasındaki mesafenin ortadan kalkmasını ifade eder. Zamanın içinde yol alan hareket, hız aldıkça zamanın hızına yaklaşır. Zamanın hızına ulaştıkça da zamanla bütünleşmiş olur. Bu noktada hareket açısından geçen zaman sıfırdır. Bu durumda zaman, artık hızıyla hareketi geçen, hareket ise zamanın gerisinde seyreden bir olgu olmaktan çıkmıştır. Bu da bize zamanın genişmesini ifade eder. Zaman, hareket ve hız olgusu ile değişime uğradığı gibi kütle ve kütle basıncı da (yani mekana göre) değişikliğe uğrar. Örneğin saat üzeri algıladığımız zaman dünyada, ayda veya başka bir gezegende değişebilmektedir. Kütlenin çekim gücü sahip olduğu basıncın etkisi ile orantılı olarak akrep ve yelkovan ağırlaşır veya daha hızlı çalışabilir. Örnek akrep ile yelkovan dünyada belirli bir hız ile ilerlerken ayda daha hızlı ilerleyebilmektedir. Belirttiğimiz bu bağlantılılık ve görelî değişim, hareket ile uzay ve hareket ile zaman açısından da aynı geçerliliğe sahiptir.

Einstein'ın görelilik teorisi ile birlikte geliştirdiği bir başka önemli hususta $E=MC^2$ formülü ile açıklanan madde enerji olayıdır. Maddenin enerjiye, enerjinin de maddeye dö-

nüşümünü ifade eden bu formül çok önemli sonuçlar doğurmuştur. Söz konusu formül, çokça tartışılan ruh-beden, madde-enerji, düşünce-madde vb felsefi tartışmalara yönelik önemli bir cevap niteliğindedir. Bu konuda yaşanan açmaz bu gelişme ile birlikte aşılacak durumda kalıyor. Enerjinin maddeye, maddenin enerjiye dönüşümü tarzında açığa çıkan bu sonuç madde ile enerjinin aynı özün iki farklı biçimi ve yansıması olduğunu ortaya koyuyor. "Bu anlamda yapılan tartışmalarda dile geldiği gibi, ruhun ayrı bedeninin ayrı maddenin başka enerjinin başka bir şey olduğu biçimindeki yaklaşımlar fazla doğruyu yansıtmamaktadır. Söz konusu olgular bir birinden ayırıştırılabilecek şeyler değildir. Aynı özün iki farklı yansıması ve hareketini ifade ediyor." Bu formülün mantıksal gelişimi ise şöyle de izah edilebilir. Örneğin bir cismi harekete geçiriyoruz, hız artıkça enerjide bir artış oluyor buna kinetik enerjide denilir. Hız artıkça enerji, enerjinin artması ile birlikte kütlede bir artış söz konusu oluyor. Enerjinin artışı kütlede bir artışı beraberinde getirdiğine göre enerjinin de bir kütlesi var demektir. Öncesinden kütlesi olmayan bir şey olarak düşünülen enerji artık kütlesi olan bir şey yani bu fiziğin dili ile ifade edilecek olursa madde sayılabilir. Fiziğin doğada belli bir kütlesi ve hacmi bulunan her şey maddedir biçimindeki tanıma uygun olarak enerjide tam olarak maddi bir olgu olarak anlam kazanıyor. Bununla bağlantılı olarak ifade edilecek olursa; bir cismin hızı artıkça hızına paralel olarak cismin boyu uzalır. Örneğin ışık hızına oranla çok düşük bir hızla hareket eden uçaklar uçuş esnasında biraz uzalırlar. Bu sadece uzaklık ile izah edilecek bir durum değildir. Maddenin sahip olduğu hız ile orantılı olarak maddede bir büzülme meydana gelir, ışık hızına ulaşması halinde cismin kendisi enerjiye dönüşür. Madde enerjiye dönüştüğü gibi Enerjide maddeye dönüşür. Söz konusu formül itibariyle maddenin enerjileşmesi, sonsuz enerji ve sıfır zaman olacaktır.

Devam Edecek...

Abdullah Öcalan
Sosyal Bilimler Akademisi

GÜNAH ÇOCUKLARI

Günah çocukları, utansın efendileri
Bozkırları kirleten çizmeleriyle
Birer kara leke oldular
Roma yangınındaki gibi çılgın
ve kana susamış
ve suraundaki kanlı bankası, tekeli
ve tahviliyle, finans
Dayak yemediler meydanlarda

Öte yandan emperyalizmin beyni
Bir şüra beyinsiz Birleşmiş Millet erin
New York'taki taş binasında
Barış adına zeytin dallarıyla süsleyip
Zehir sunanlar bize bir taş içinde
Telgrafın tellerine kuşlar konmuyor
Her zaman
Filistin devrimcileri asılıyorlar
direklerine
Kirli yüzü ve salyalı ağız
Tükürükleriyle, kör gözüyle
Moşe Dayan
Sırtıyor Filistinli çocukların
rüyasında
öte yandan
Üç kuruşa kuyruk sallayan
ihaneçilere
Rağmen

Bırakın

Cirit atсын orta yerde sosyal şovenler
Ajans sonrası hava raporu verir gibi
Konuşsun küçük burjuva milliyetçiler

Bırakın

İşveli bir yosma edasıyla
Emperyalizmle anlaşsın

Deng Siao ping

Ey durgun sabah üstleri merhaba
Tatlı meyvesini taşıyamayan
İncir ağacının nazlı dalı merhaba
Zincire vurulmuş emek ve yürek
merhaba

Es ülkemin nazlı meltemi es

Habur, Dicle, Fırat yık duvarlarını

Al Haki'den, Haki'den selam götür
dört bir tarafa

Anyalı ninemin dilinde ninni ol

.Pablo Neruda'nın şiirlerine gir

Bir amelenin yüreğinde betona karış

Ve köy yiğidinin sabanında

bire on ver

Ey kutsal gelecek aç yüzünü

Genç biz tazeliğiyle sana

.hasretimiz var

Mehmet Hayri Durmuş